

پشت بېندی بهابالاگان

په کورنایې ته زکیه ئاوه دانگاری

فېمېله خېلمه خېلمه خېلمه

پشت بېندی بهابالاگان

پېرلار سونو نېمېر

نووسینی: فهتھی حهسهن مهلکاوې

وهرگېرانی: رېدار رهئوف ئهحمهد

له بلاورههکاني

سهنتهري زهههوي بۇ ليكؤلنهههه فيكيري (٦٤)

رشته‌بندی به‌ها بالاکان

یه‌کخواناسی - ته‌زکیه - ئاوه‌دانکاری

نووسینی: فه‌تھی‌ه‌سه‌ن مه‌لکاوی

وه‌رگی‌پانی: ری‌دار ره‌ئوف ته‌حمه‌د

رشته‌بندی به‌ها بالاکان

یه‌کخواناسی - ته‌زکییه - ئاوه‌دانکاری

له بلاو‌کراوه‌کانی سه‌نته‌ری زه‌هاوی
بو لیکولینه‌وه‌ی فیکریی ژماره (۶۴)

- نووسینی: فه‌تی‌حه‌سه‌ن مه‌ل‌کاو‌ی.
- وه‌رگیرانی: ری‌دار ئه‌حه‌مه‌د
- بابه‌ت: ئاینی
- دیزاین: ره‌وشت محه‌ده.
- چاپ: یه‌که‌م. ۲۰۱۸. ناوه‌ندی رینوین.

له به‌ری‌وه‌به‌رایه‌تی گشتی کتبخانه گشتیه‌کان
ژماره (۲۱۰) ی سالی ۲۰۱۸ ی پیدراوه.

پیشکشه شه به مامؤستا ته ها جابر عه لوانی
وهک پیزانین و ریژ چونکه له وه وه فیربووم، که چون
زانا له هه ر ده رفه تیک که بوی بره خسیت ده کریت تا
دوا چرکه ساتی ته مه نی فیرخواز بیت.

ناوەرۇك

- پېشەكى ۷
- بەشى يەكەم: يەكخوئاسى، بىچىنەى يەكەم لەرشتهبەندى بەھا بالاكان ... ۱۹
- دەستپىك: ۲۱
- يەكەم: وشەكانى (ألفاظ) يەكخوئاپەرىستى لەقورئانى پىرۇزدا ۲۳
- دووم: وشەكانى يەكخوئاسى لەسونەتەكانى پىغەمبەردا ۳۶
- سىھەم: بابەتى يەكخوئاسى و زانستى يەكخوئاسى: ۴۱
- چوارەم: نمونەكانى كىتیبى زانستى يەكخوئاسى (علم التوحيد) ۴۷
- پىنچەم: كىتیبى (التوحيد وتضميناته في الفكر والحياة) ئىسماعىل فاروقى ۵۸
- كۆتايى بەش ۹۳
- بەشى دووم: تەزكىيە لەرشتهبەندى بەھا بالاكاندا ۹۷
- تەزكىيە لەرشتهبەندى بەھا بالاكاندا ۹۹
- يەكەم: فەرەنگى وشەكانى (ألفاظ) تەزكىيە لەقورئانى پىرۇزدا ۱۰۰
- دووم: شىبە دەربېرېنەكانى تەزكىيە لەفەرمودەى پىغەمبەردا: ۱۲۰
- سىھەم: تەزكىيە لەقوتابخانەكانى زوهدو تەسەووف و جيهاددا ۱۲۵
- چوارەم: تەزكىيە دەروونى مرو ۱۳۱
- پىنچەم: ئامرازەكانى تەزكىيە ۱۴۶
- كۆتايى ۱۶۱
- بەشى سىھەم: ئاوەدانكارى لەرشتهبەندى بەھا بالاكاندا ۱۶۳
- ئاوەدانكارى لەرشتهبەندى بەھا بالاكاندا ۱۶۵
- يەكەم: ئاوەدانكارى لەزارى قورئانەوہ ۱۶۷
- دووم: ئاوەدانكارى لەزمانى فەرمودەكانى پىغەمبەرهوہ (د.خ) ۱۸۹
- سىھەم: ئاوەدانكارى خەلدونى (العمران الخلدونى) ۱۹۵
- چوارەم: ئاوەدانكارى وشارستانىت ۲۰۲
- پىنچەم: ئاوەدانكارى و سياسەت و دولەت ۲۱۲
- كۆتايى بەش ۲۱۹
- كۆتايى ۲۲۳
- سەرچاوەكان ۲۲۷

پیشہ کی

لہوانہ کی پیشوختہ سہارہت بہ سیستہ می معریفہ می ئیسلامی، نووسہری ئەم دیرانہ ہولیدا پیکھینہ رھکانی ئەم سیستہ مہ معریفیہ دیاری بکات و لەم گہرانہدا بەدوای پیکھینہ رھکانیدا ئیجتیہادی کرد لەوہلامہ ئیسلامیہکان دہربارہی پرسیارہ کۆتاییہکان سہارہت بہخودا، گہردوون و مرؤف، ئیجتیہادہکە می کہلہو کاتہدا خستہ روو ئەوہ بوو تیکرای پیکھینہ رھکانی سیستہ می معریفہ می ئیسلامی لەکۆتایی شیکردنہوہکەیدا لەم سی وەلامہو لقہکانیدا چر بووہتہوہ:

- باوہربوون بہتاک و تہنہایی خودا، کہتہنہا ئەو بہدیہینہری کارریکخہرہو بہدیہینان و فہرمانی بہدہستہ.

- باوہربوون بہوہی ئەوہی لەگہردوونداہی خودا دروستی کردوہو وای کردوہ ئاودانی و ئەوہی تیندا روو دہدات بہپینی ریشاو یاسایہکە کہ تیگہیشتن و دۆزرانہوہی لەتوانای مرؤفدا ہہیہو بہپینی رینوینی خودای تاک و بیہاوتا مرؤف جینشینہتی لەئاوہدانکردنہوہیدا.

- باوہربوون بہوہی کہ بہئاوہدانکاری گہردوون و ہہلگرتتی سپاردہی جینشینہی تیندا لەلاین مرؤفہوہ بہپاکژکردنہوہی دہروونی مرؤف و سیستہ می کۆمہلگا بہدی دیت^(۱).

ئاسانہ لەیہکچوون لەنیوان ئەم رشتہ بہندہ ئیماننیہ و ئیجتیہادہکە می مامؤستا عہلوانی^(۲) لەروانینی بو رینوینی قورئانی و ئەو بنہما مہزنانہی کہئہو

(۱) ملکاوی، فتحی. بابہتیک بوو بہسەر خویندکارانی بابہتی پرؤگرامی توژیژنہوہ لەپہرورہدہی ئیسلامی لەبہرنامہی ماستہری پەرورہدہی ئیسلامی لەکولژیژی شہریعہی زانکوی یرمووک لەخولی یہکەم ۱۹۹۲-۱۹۹۳ دابہشکرا.

(۲) مامؤستا تہا جابر عہلوانی لەپایزی سالی ۱۹۷۹ لەمیانی یہکیک لەسہردانہ پیشوختہکانی بو ویلاہتہ یہکگرتوہکانی ئەمریکا ناسیم، پاشان لەکۆتاییہکانی سالی ۱۹۸۷وہ ئەوکاتہی بووہ سہرۆکی پیمانگای جیہانی فکری ئیسلامی ناسینہکەم زیاتر بوو، وہک راویژکاری ئەکادیمی پیمانگا لەئوردن دیاری کردم، پاش ئەوہ لەئامادہبوون و نہخشہریژی بو زۆریک لەکارہ زانستیہکان لەگہلیدا بەشداربووم کہہندیکیان لەشیوہی پرؤژہی توژیژنہوہو، ریکخستنی کۆنگرہو بہریوہبردی خولی راہیتاندا بوون و، لەزۆر گہشتیشدا بو ئەمریکا وئہروپاوا ئەفریقیاوا ئاسیا

رینۆینییه دهگریتهوه، هەر ئهوهش وایکرد ئهوه دابریژیت کهناوی ناوه "رشتهبهندی بهها بالادهستهکان - منظومه القیم الحاکمه-" و پیکهینه رهکانی لهسی چه مکی به هاداری مهزندا دیاری بکات که ئه مانه ن: یه کخواناسی، تهزکیه و ئاوه دانی، وایده بینیت که ئه و سنی به هایانه پیکه وه مه رجه عیه تیکی مه قاصید بۆ روونکردنه وهی مه به سه ته کانی خوا له به دیهینان و رشته به ندیکی پیوه رکاری بۆیان پوون بکاته وه که تیکرای به ها سه ره کی و ناسه ره کییه کانی له ئاییندا لئ ده بنه وه، به لام ئه م رشته به نده ی به ها له هه مان کاتدا گوزار شتکاره له حه قیقه ته کانی کاروبارو پوودا وه کانی و شتیکی نییه لیبان به دهر بیت یاخود به سه ریاندا سه پینراییت.

کاتی ئه م سنی به هایه به "رشته به ند-منظومه" داده نین ئامانجان جه خت کردنه وه یه له په یوه نده ی به تینی نیوان سنی پیکهینه ره که ی ئه و رشته به نده یه کتر ته و او کردنیه تی له له خوگرتنی ئه و بواره ی کاری تیدا ده کات، هه رچه نده که یه کخواناسی (التوحید) له بیر کردنه وه ی ئیسلامیدا سه ری کاروباره کانه و کرۆکی ئه زموونی ئایینییه -به پپی دهر برینی خوالیخوشبوو ئیسماعیل فاروقی- و بنچینه ی بونیاتنانه له شارسانیتی ئیسلامیدا، ئه واه به ها که ی -له ژیانی مروّفا- له وانه یه به دارینی فیکری و تیروانینی غه یبی سنووردار بمینیته وه ئه گه ر تهزکیه له دل و هه ست و مامه له و شیوازه کانی رهفتاره کانی مروّفا رهنگ نه داته وه، ئه واه ئه م تهزکیه ده بیته دونیانه ویستی (زه د) یه کی نه رینی و پاشه کشه له ژیانی گشتی، که واته لیکه و ته کرداریه کانی یه کخواناسی و تهزکیه

هاورپیه تیم کردووه، زۆر ئه زموونی باش لیه وه فیرووم، به تایبته له ویستی فیروون له هه ر دهر فه تیک که بره خسایه و، لیوه شاوه یی ره خنه یی و، که سایه تی سه ره خوی و، زۆر لیه وه فیرووم، له خودای گه وره داواکارم له شساغی بکات و به ره که ت بخته ته مه ن و زانست و کاریه وه (دیاره ئه م کتبیه پیش وه فاتی دکتور ته ها جابر عه لوانی نووسراوه، که له ته مه نی هه شتاو یه ک سالیدا و هه مان روژی له دایکبوونی واته ۳/۴ سالی ۲۰۱۶ کوچی دوابی کرد -وه رگرت-).

مامۆستا سالی ۱۹۳۵ له شاری فه لوجه له عیراق له دایکبووه، دکتورای له پسپۆری (أصول الفقه) له ئه زه ره به ده سه ته پناوه، وه ک مامۆستای زانکو له و پسپۆریه دا وانه ی و تووه ته وه، پاشان بۆ ماوه یه ک سه رقالم بووه به کاری گشتی له فیکری ئیسلامیدا، دواتر گرنگی به تووژینه وه ره خنه ییه کان له زانسته کانی فه رمووده داوه، له سالانی کوتایشدا خوی بۆ لیکولینه وه قورئانیه کان یه کلا کردبووه، بۆ زیاتر ئاشنا بوون به ژیان و کاره زانسته کانی دکتور ته ها جابر عه لوانی ده توانن سه یری پیکه ی تایبته به خوی له تووری ئینتەرنیت بکه ن به م ناوینشانه: www.alwani.net/cv.php

یارمه تیدر نه بوو له بونیاتنانی کومه لگاؤ ئاوه دانی (عمران) ی شارستانی و به دیهینانی جیشینی مروّف، که خوی گوره بوّ ئەم جیهانه وای ویستوو. کاتیک باس له رسته بهند ده کهین، جهخت له خهسله ته کانی په یوهستی و یه کتر ته و اوکاری نیوان پیکهینه ره کانی ئەو رسته بهنده ده کهینه وه، ئەگەر یه کخواناسی پیکهینه ری بنه رته بیّت له سیسته می گشتی بیروباوهر (النظام العام الاعتقادی) و لیکه و ته مه عریفیه کانی، ئەوا ته زکیه ش نیشان دانی کرداریی که سیّتی مروّف و لیکه و ته دهر وونی و عه قلیه کانی ده بیّت و ئاوه دانی (عمران) ش وینه ی گشتی سیسته می کومه لایه تی (النظام الاجتماعي) و لیکه و ته ئابووری و سیاسیه کانیه تی، ئیمه له م رسته بهنده لایه نه کانی ژبانی مروّف و ئەو شیوانه ی چالاکی مروّی که ئەنجامی دهدات کومان کردووه ته وه، به لام له گه ل ئەوه شدا باس له هاوتایی نیوان پیکهینه ره کانی رسته بهنده که ناکهین، چونکه هه ندیک بنه رته لقی لی ده بیته وه و دارشته وه ی که سیّتی مروّف به تاک و کومه ل به ئاراسته ی ته زکیه و بونیاتنانی په یوه ندیه کان و سیسته می ئابووری و کومه لایه تی کومه لگا له بنه مای یه کخواناسیه وه سه رچاوه ده گریّت، به وپییه ی که خالی ده ستپیکه ی هه ر بیر کردنه وه یا خود هه ر کاریکه و دارشته وه ی که سیّتی و بونیاتنانی په یوه ندیه کانیش درهوشانه وه کرداریه کانی ئەم بنه مایه یه.

راسته که ی ئیسلام بیروباوهر و په رستش و سیسته مه، یه کخواناسیش بریتیه له بنه مای یه که می بیروباوهر ی ئیسلامی، ئیسلام له سه ر پینج پایه دامه زراوه، پایه ی یه که میان بریتیه له: شایه تومان (أن لا اله الا الله وأن محمدا رسول الله)، له بهر ئەوه ئەو یه کخواناسیه ی که له و شایه تومانه دا خوی دهنوینت، به هایه کی بالای له سه ر دامه زراوه و تیکرای پایه کانی دیکه ش ریک ده خات و ئەو پایانه ی تر ده کاته هۆکار بوّ ته زکیه و پاکبوونه وه و ئەو به رزبوونه وه یه که تاک و کوی مروّف پیوستیه تی.

بوّ نمونه ی نوێژ هۆکاریکه بوّ ریگری له خراپه و قه دهغه کراوه کان، زه کاتدانی هۆکاره بوّ پاککردنه وه ی کومه ل و پاکژکردنه وه ی، روژو ویش هۆکاره بوّ به رزبوونه وه ی پله ی ته قوا، ئەنجامدانی فه رزی چه جیش بوّ ئەوه یه جوړه ها سوودو قازانجیان ده ست بکه ویت، نه ک خوا پیوستی به شتیک بیّت که

له مرقۇقى ۋە بىرگىيەت، ھەر يەككىك لەو پەرسىستانە لەسەربىرىنى ئاژەل ۋ پەرسىستانەكانى تر خىرو بىرو فەرو تەقواكەى تەنھا بۇ خاۋەنەكەى دەگەرپىتەۋە. ئەگەر بەھابالاکان پىۋەرى رىككردنى ئەۋە بوون كە لەبەھا لاۋەككىيەكان (قىم فرعىة) دەكەۋىتەۋە، ئەۋا دەبىنىن كەپووكارى ژيانى مرقۇف لە دونىادا لە ھەموو بواردەكاندا پىكەۋە گونجاون، ئەمەيش بۇ ئەۋە دەگەرپىتەۋە كە لەھەمان سەرچاۋەۋە ھاتون، ھەروھە بەيەكەۋە لەپەنگدانەۋە ۋ ئەۋ ئومىدەى كەدەيەۋىت لەرۋژى قىامەتدا پىيى بگات گونجاون، چونكە خوداۋ پىغەمبەرەكەى خۇش دەۋىت ۋ ھەزى بەكارى چاكەيە ۋ ھەست ۋ مامەلەى لەگەل خەلكدا پاكز دەكاتەۋە، تەنھا خىرو خۇشى دەۋىت بۇيان، راستگۇ ۋ سپاردەپارىز ۋ بەئەمەكە ۋ ھەموو ئاكارىكى پەسەندى تىدايە، لەھەمان كاتدا، دلسۆزە لەكارەكەيدا، ئەركى سەرشانى بەجى دىنى، مافى كەسانى دى دەپارىزىت، دادپەرۋەرە، دژى ستەمە، تەنھا بۇ خۇى ناژى ۋ ھەۋا ئارەزوۋى خۇى ناپەرسىتى.

لەپراستىدا ژيان لە جىھانىكى ئاۋەھادا كە ئەۋ بەھايانەى لەخۇ گرتىت، ئەۋا تەنھا سەقامگىرى ۋ ئارامى دەروونى بۇ تاكەكانى فەراھەم ناھىتت، بەلكو لەسەر بونىاتى كۆمەلگەى مرقۇفايەتەش رەنگدانەۋەى دەبىت ۋ وادەكات لەناۋ خۇيدا يەكگرتوۋ ۋ بەسۆزو بەھىز بىت، خۇپراگرو چەسپاۋ ۋ رىگر بىت لەبەرانبەر ھەر ھىزىكدا كە بىەۋىت

لەدەرۋە بەرەنگارى بىتەۋە، مېژوۋ فېرى كردوۋىن كۆمەلگا ھەتا ئەۋ بەھاۋ ئاكارانەى پاراستىت بەتىن ۋ خۇپراگر بوۋە لەبەرانبەر ھىرشى دەرەكىدا، ھەۋلەكانى موژدەدەر (التبشیر) ۋ داگىركارى لەمېژوۋى ھاۋچەرخدا لەبنەرەتدا ئەم بەھا بالايانەيان كرد بوۋە ئامانچ، ئەمەش بەمەبەستى لاۋازكردنى كۆمەلگەى ئىسلامى لەناۋەۋە لەپىگەى برەۋپىدانى ۋىنەيەكى دىكەى ژيان تا جىگەى ئەم جۆرە ژيانە بگىتەۋە، كەئەۋ ژيانەش خۇى لەدەستكەۋتى ماددىدا

ببینیتەوه وهك پێوهریك بۆ شارستانیبوون و پیشكەوتن، كهسانیکیش لهكۆمه‌لگا ئیسلامیه‌كاندا پله‌ی سه‌ركردایه‌تیان گرتە دەست كه‌له‌سه‌ر ر‌شته‌به‌ندی به‌ها ئیسلامیه‌كان په‌روه‌رده‌ نه‌بووبون و ته‌نها ئه‌وه‌یان به‌ر‌یگه‌ چاره‌ی بونیاتنای كۆمه‌لگا ده‌بینی كه‌ له‌كۆمه‌لگای رۆژئاوا دا بۆیان خرابووه‌ ر‌وو له‌ویوو جیهانی شته‌كانیان ده‌هینا و له‌گه‌لیدا ئه‌وه‌ی په‌یوه‌ست بوو پێیه‌وه‌ له‌جیهانی بیرکردنه‌وه‌ و ئه‌وانه‌ی كه‌ ئه‌و فیکرانه‌ دروست ده‌كات له‌جیهانی كه‌سه‌كان ده‌یانه‌ینا و دیاره‌ له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌وانه‌دا به‌پێی سروشتی خۆی- سیسته‌می كارگێری و په‌یوه‌ندییه‌كان و ئه‌و به‌ها و بۆچوونانه‌ی له‌خۆی ده‌گریت، له‌گه‌ل خۆیدا ده‌هینا.

له‌گه‌ل بلاوبوونه‌وه‌ی ئه‌م وینه‌ جیگه‌وانه‌ و په‌روه‌رده‌کردنی نه‌وه‌ تازه‌پینگه‌یشتوو‌ه‌كان له‌سه‌ری و په‌یوه‌ستکردنی خه‌ونی گه‌نجه‌كان پێیه‌وه‌، ر‌شته‌به‌ندی به‌هاكان كه‌چاوگه‌ی بۆچوون و ئاكاره‌كان بوو لاسه‌نگ بوو تیروانینه‌كانی خه‌لكیش گۆرانی به‌سه‌ردا هات و كۆمه‌لگا ناسنامه‌ی خۆی له‌ده‌ستدا بووه‌ شویتكه‌وته‌یه‌ك كه‌ به‌شوین سه‌رابیكدا له‌هه‌له‌داواندا بوو! نه‌ توانی بناغه‌یه‌کی شارستانیته‌ و پیشكەوتنیکی ماددی دابمه‌زرینی له‌گه‌لیدا ناسنامه‌و به‌هاكانی بپاریزیت، نه‌به‌و ر‌اده‌یه‌ش به‌ به‌شدار بوو له‌بونیات و به‌ده‌سته‌ینانی شارسانیه‌تا، كه‌ پینگه‌ی باشی له‌نیو كۆمه‌لگاكاندا پنبه‌خشیت، به‌لكوو وه‌ك گه‌نجینه‌یه‌کی ئاشكرای كه‌ره‌سته‌ سه‌ره‌تاییه‌كان مابوو‌یه‌وه‌ كه‌دزه‌كان لێی ببه‌ن و بازارێکی كراوه‌ بوو بۆ به‌كاره‌ینانی كالاو به‌ها و سیسته‌می ئه‌وان به‌هه‌موو دژیه‌کیه‌كانیان‌ه‌وه‌، له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو ویست و هه‌زانه‌یان بۆ زالبوون به‌سه‌ریاندا.

پێده‌چیت به‌ئاسانی بتوانین، كه‌ سوودی كه‌له‌كه‌بووی له‌سه‌ر كۆکردنه‌وه‌ی پێكه‌ینه‌ره‌كانی ئه‌و ر‌شته‌به‌نده‌ و گرنگیه‌كه‌ی له‌ر‌وونکردنه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی قوڵی نێوان ئه‌و پێكه‌ینه‌رانه‌دا پوخت بکه‌ینه‌وه‌: په‌كخووناسیی، ته‌زکییه‌، ئاوه‌دانکاری، په‌كخووناسیی حه‌قیقه‌تیکی ر‌ه‌هایه‌، ر‌امان و بیرکردنه‌وه‌و عاقلمه‌ندی ده‌مانگه‌یه‌نیت پێی و مرۆف له‌حاله‌ته‌كانی سه‌راسیمه‌بوون و دوودلی و سه‌رلیشیوان ده‌رباز ده‌كات، كه‌هه‌ر تیروانینیکی دیکه‌ی جگه‌ له‌یه‌كخووناسی گیرۆده‌ی ئه‌وانه‌مان ده‌كات، ته‌زکییه‌ش بریتییه‌ له‌ کرده‌ی به‌رزبوونه‌وه‌ی

به‌های دهر وونی مرؤفایه‌تی و بالابوون و پاکژکردنه‌وهی کۆمه‌لگای مرؤفایه‌تی له‌ره‌نگه جیاوازه‌کانی گنده‌لی و لادان و پاکژکردنه‌وهی سامان و گه‌شه‌سەندنی و دەستاودەستکردنی له‌نیوان خه‌لکید، به‌مه‌ش ئارامی دهر وون و سینه‌پاکی فه‌راهه‌م دیت و ئاماژه‌کانی به‌رپرسیاریتی و دەسته‌به‌ری کۆمه‌لایه‌تی پته‌وتر ده‌کات، ئه‌وه‌ش کۆمه‌لگایه‌کی یه‌گرتوو و پیکه‌وه‌گونجاو له‌بونیات و سیسته‌مدا له‌سه‌ری داده‌مه‌زیت، ئاوه‌دانکاریش هه‌ول‌دانی مرؤفه‌ بۆ خسته‌گه‌ری و زه‌ه‌کانی له‌ بونیاتانی ژیانیکی پر خیر و خوشی، هینانه‌دی مه‌به‌سته‌کانی جینشینیبوونی له‌سه‌ر زه‌وی و ئاوه‌دانکردنه‌وهی و دهره‌ینانی و زه‌ه‌کانی و به‌کاره‌ینانی بۆ ئاسانکردنی رینگه‌کانی ژیان و گه‌شه‌کردنی شارستانییه‌تی مرؤف و رینوینیکردنی. به‌مجوره‌ش ئه‌م رسته‌به‌نده له‌م سنی پیکه‌ینه‌رده‌ا تیروانینی جیهانی به‌پیی بۆچوونی ئیسلام له‌وه‌ی په‌یوه‌نداره به‌خودا و مرؤف و گه‌ردوون، ته‌وا و ده‌کات.

گومانی تیدا نییه که بیروباوه‌ری ئیسلامی واده‌کات یه‌کخواناسی بیته‌ حه‌قیقه‌تی هه‌ره‌مه‌زن له‌م بوونه‌دا، ئه‌وه‌ش حه‌قیقه‌تی که به‌هاکه‌ی له‌خودی خۆیه‌وه وهرده‌گریت و حه‌قیقه‌ته‌کانی دیکه‌ی جگه له‌م له‌مه‌وه وهرده‌گیرین و تیکرای گه‌ردوون به‌فیتره‌ت ملکه‌چه بۆ ویسته‌کانی یه‌کخواناسی، ئه‌گه‌ر مرؤف ویستی له‌گه‌ل فیتره‌تی گه‌ردووندا بگونجیت ئه‌وا ده‌بیت به‌په‌رستش خۆی پاکژ بکاته‌وه، پووبکاته‌ خوای گه‌وره، چونکه ته‌نها ئه‌و "اله‌ الناس-خواوه‌ندی خه‌لکه" (په‌رستش ته‌نها بۆ خودایه- توحید العبودیه-)، هه‌روه‌ک چۆن "رب الناس-په‌روه‌ردگاری خه‌لکیه- توحید الربوبیه-" و "ملک الناس- فه‌رمانه‌وای خه‌لکیه" (-توحید الحاکمیه-)، بابه‌تی ته‌زکیه‌ش مرؤف کراوه‌ته جینشین، به‌هه‌مان شیوه بابه‌تی چاکسازیشه له‌واقیعی مرؤف، به‌پیی ئه‌و رینماییه‌ی په‌روه‌ردگاری به‌دیینه‌ری له‌چاودێریکردنی دروستکراوه‌کانی و به‌رپه‌وه‌بردنی کاروباره‌کانیان رینوینی بۆ کردوون، پاشان ته‌زکیه‌ ئامانج و هۆکاری ئاوه‌دانیه‌ (عمران) و ده‌چیته‌ کرۆکی بونیاتی کۆمه‌لایه‌تی و ئاوه‌دانی مرؤبی.

ئه‌م کتیبه له‌سی به‌ش پیکه‌اتوو، له‌هه‌ر به‌شیکدا باسی سنی رسته‌به‌ندی به‌ها بالاکان کراوه، تیدا نووسه‌ر له‌سه‌ر بنه‌مای پشتبه‌ستن به‌قورئانی پیروژ و هه‌ک سه‌رچاوه‌ی بنه‌ره‌تی به‌رنامه‌یه‌کی دیاریکراوی په‌یره‌و کردوو.

له باسکردنی هه‌ریه‌که‌ی‌اندا، له‌گه‌ل هینانی چهند فه‌رمووده‌یه‌کی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ر بی)، به‌تایبه‌ت ئه‌وه‌ی له‌هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری وموسلیمدا هاتوون، زۆر به‌ده‌گمه‌ن له‌کتیبه‌کانی تر فه‌رمووده‌ی وه‌رگرتیبت، ئه‌و وه‌رگرتنه‌ش به‌جۆریک بووه له واتای فه‌رمووده‌کاندا کیشه نه‌بی‌ت.

له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا گونجاو بوو که‌ئاو‌ر له‌هه‌ول و کۆششی هه‌ندی‌ک له‌زانایان بداته‌وه له باسکردنی ئه‌و به‌هایانه‌دا، ئامانج له‌پشت به‌ستن به‌قورئانی پیروژ وه‌ک سه‌رچاوه‌ی بنه‌ره‌تی بۆ تیگه‌یشتنمان له‌رشته‌به‌ندی ئه‌م به‌هایانه بریتییه له‌جه‌ختکردنه‌وه له‌وه‌ی که‌ئه‌م سه‌رچاوه‌یه به‌سه‌و به‌شی پێوست بۆ خستنه‌پوو چاره‌سه‌ری تیندایه.

له‌چه‌ند جیگایه‌کدا ئاماژه‌مان بۆ ئه‌وه‌ کردوووه که‌ئه‌و سه‌ی به‌ها بالایه‌: یه‌کخوواناسی و ته‌زکییه‌و ئاوه‌دانی، بناغه‌ی هه‌موو به‌ها لاهه‌کیه‌کانی دیکه‌ن له‌بواری باوه‌ر و بیروباوه‌رو په‌روه‌رده‌ی ده‌روونی و بونیاتنانی که‌سه‌یتی مرۆیی و سه‌سته‌می ژبانی ئابووری و کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی و له‌په‌یوه‌ندییه ناوخۆیی و ده‌ره‌کیه‌کانی کۆمه‌لگای موسلماندا، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی که‌ئه‌م سه‌ی به‌هایه له‌ئیسلامدا به‌های بالان، له‌هه‌مان کاتدا به‌های مرۆیی جیهانیشن، ئیدی له‌باوه‌ری باوه‌رداران به‌خودای تاک و ته‌نهاوه سه‌رچاوه‌ی گرتیبت که‌شوینکه‌وتوووه‌کانی په‌یامه ئاسمانیه‌کانن، یاخود له‌لۆژیکی بانگه‌شه‌کارانی پیشکه‌وتن و هه‌ستانه‌وه‌ی شارستانیه‌ته‌وه، له‌سه‌ر ئاستی کۆمه‌لگاکانی مرۆفایه‌تی بیت، یاخود له‌مه‌یدانی جیهانیداو جه‌ختکردنه‌وه له‌خه‌سه‌له‌تی مرۆیی جیهانی ئه‌م به‌هایانه ئه‌وه ره‌ت ناکاته‌وه، که‌به‌هه‌ر شیوه‌یه‌ک بیت لای شوینکه‌وتوووانی ئایینه‌کانی دیکه‌و شارستانیه‌ته‌کان به‌ره‌نگی ئه‌و تیروانینانه‌ی که‌ئه‌و ئاین و شارستانیه‌تانه‌ پشته‌ی پی ده‌به‌ستن ره‌نگریژ ده‌بی‌ت، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی که‌ ئایینی گاورو جوله‌که له‌و ئایینه‌دا ده‌نرین که‌یه‌کخاوپه‌رستن، له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا یه‌کخوواناسی تیناندا تیکه‌ل به‌جۆریک له‌هاوبه‌ش بریاردان بووه‌و خه‌سه‌له‌تی وا ده‌دری‌ته پال په‌روه‌ردگاری مه‌زن که‌شیاو به‌زاتی ئه‌و نییه، هه‌رچه‌نده هه‌ندی‌ک له‌ئاماژه‌کانی ته‌زکییه‌و ئاوه‌دانی له‌شارستانیه‌ته‌کانی دیکه‌دا ده‌بینین، له‌وانه‌ش شارستانیه‌تی هاوچه‌رخ‌ی رۆژئاوا-له‌وانه‌یه‌ پێوستی

به چندان ناو نیشان بیت- ئەوا تیۆره دەروونی و پەروەردەیی و کۆمەلایەتییه
 بڵاوەکان ئەو ئاماژەیان بە پەنگی لادان و لایەنگری خراپەکاری پێس کردوو.
 شایانی باسە کە هەندیک لە بڕگەکانی ئەم کتیبە لە بەشی بنەما مەنەجییە
 ئیسلامیەکانی کتیبی "منهجية التكامل المعرفي" خستوووەتە روو لە ویدا لە بواری
 روونکردنەوەی پەيوەندی نیوان بنەماکان (المبادئ) و بەهاکان (القيم) و
 خستنه رووی یە کخواناسی و تەزکییە و ئاوەدانی وەک بنەمای بالادەست
 لە بیرکردنەوەی مەنەجی و توێژینه وەیی مەنەجی و هەلسوکه و تی مەنەجی
 خراونەتە روو. بەلام لەم کتیبەدا وەک رشتە بەندی هاتوووە لە پێوانە کاری
 لە پیکهینانی تیروانینیکی هەمەلایەن کە یە کدی تەواو دەکەن لە ئەنجامدانی
 ئەرکی جینشینی لە سەر زەوی کە بوونی مرویی بەرپۆه دەبات، هەر ئەم
 پێوەرە هەلسوکه و تی مروقه کان بە تاک و کۆمەلگاکانە وە ئاراستە دەکەن و
 شارستانیەتی مروقایەتی لە لایەنە ماددی و مەعنەویەکانیە وە بونیات دەنێن و
 بەرپۆینی وەحی پەروەردگارو شوینکەوتنی پیغمبەر رێنمویان دەکەن. لێرەدا
 لە شیوەی چەند بەشیکی زیاتر درێژو فراواندا هاتوووە کە دەگونجیت لەم کتیبەدا
 بیخەینە روو پیشکەشی دەکەین بە مامۆستا تەها جابر عەلوانی، بە و پێیە -
 ئەوەندەیی ئیمە ئاگادار بین- یە کە مین کەس بوو کە ئەم رشتە بەندەیی لە سەر
 ئەم شیوە تەواوکارییە دارشتوو، لە گەل ئەوەی ئاسانە کە بەرانبەر یەکی تەواو
 لە نیوان ئەم رشتە بەندە سیانییە و سی پیکهینەرە سەرەکیە کە سی سیستەمی
 مەعریفی ئیسلامیدا بکەین: خودا (الله) و گەردوون (الكون) و مروّف (الانسان)،
 هەر وەک پیشتر ئاماژەمان بو ئەوە کرد. بەمجۆرە ئەو سی بەها بالا بالادەستە
 بریتیین لە: یە کخواناسی (توحید الله) و ئاوەدانی گەردوون (عمران الكون) و
 تەزکییە مروّف (تزكية الانسان).

لە راستیدا رشتە بەندی یە کخواناسی و تەزکییە و ئاوەدانی وەک ئەوەی
 مامۆستا تەها جابر عەلوانی دەبیینیت- رشتە بەندیکی مەقاسیدیە پیش ئەوەی
 رشتە بەندیکی بەهایی (منظومة قيمية) بیت، ئەو وەک رشتە بەندیکی بالادەست
 بە سەر هەموو ئەوەی کە دەکریت بکەوێتە سایە فیهی ئیسلامی و فیکری
 ئیسلامی سەیری دەکات، چونکە ئەگەر وانە بیت ئەوا فیهق و فیکرمان ئیسلامی
 نابیت. مامۆستا عەلوانی بە عەقلیەتە شەرعییە رەخنە گره کە یە وە دە یە ویت ئەم

رشته‌بهنده دەر وازه‌یه‌ک بیټ بۆ هه‌وله‌کانی بژارکاری که له‌پووری ئیسلامی له‌وه‌ی که له‌که‌له‌پووری شوینکه‌وتووانی ئایینه ئاسمانیه‌کانی تر له‌کاتیکی زودا تیکه‌لی بووه، پاشتریش له‌که‌له‌پووری ولاتانی دیکه تیکه‌لی بووه. هه‌روه‌ها ده‌یه‌ویټ دەر وازه‌یه‌کی مه‌قاسیدی بیټ بۆ پیداپوونه‌وه‌ی زانسته نه‌قلیه‌کان و پرسه میژوویی و جوگرافییه‌کان، پیش ئه‌وه‌ی دەر وازه‌یه‌کی به‌ها ئیسلامیه‌کان بیټ له‌حوکمدان به‌سه‌ر زانسته هاوچه‌رخه‌کان و هه‌سه‌نگاندنیاندا.

له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا قسه‌کانی ماموستا عه‌لوانی سه‌بارهت به‌م رشته‌بهنده قسه‌کردنه له‌باره‌ی "مه‌قاسیده قورئانییه بالا حوکمه‌کاره‌کان (المقاصد القرانیة العلیا الحاکمة)... به‌و جوړه‌ی که به‌های بالا و بنه‌مای حوکمه‌کار بن، ته‌نها بابه‌ته ته‌کلیفیه شه‌رعه‌کان و حوکمه به‌شه‌کیه‌کان نه‌گریته‌وه، یاخود ته‌نها چاره‌سه‌ری مه‌قاسیده‌کان بکات به‌وشیوه‌ی که دەر وازه‌یه‌کی گرنگ بیټ له‌دەر وازه‌کانی ئوصولی فیه، به‌لکو ئه‌وه تیپه‌رینیت به‌ره‌و ئه‌وه‌ی بیټه ئیله‌مامبه‌خش بۆ گوته‌ری قورئانی له‌خسته‌پووی مه‌به‌ستی راسته‌قینه‌ی دروستکردن (الخلق) و تیگه‌یشتنی ره‌فتاری مرویی و په‌یوه‌ندیان به‌گوته‌ری مه‌قاسیدییه‌وه^(۱).

ئهو وایده‌بینیت که‌ئهم "مه‌قاسیده بالا بالاده‌ستانه ده‌کریت -هه‌روه‌ها- یارمه‌تیدر بیټ بۆ گه‌شه‌سه‌ندنی بیردوزه مه‌عریفیه گشتیه‌کانی تیکه‌ری زانسته شه‌رعه‌یه‌کان، به‌هه‌مان شیوه له‌زانسته کۆمه‌لایه‌تییه‌کاندا..."^(۲) هه‌رئه‌وه‌ش هه‌مه‌کییه قورئانییه مسوگه‌رکاره‌کانه به‌خسته‌گه‌ری ته‌واوی رشته‌بهنده‌کانی... فیه‌ی و یاساییه‌کان و بونیاتانه‌وه‌ی که‌سیتی ئیسلامی تاکی و کۆمه‌لایه‌تی و گوته‌ری بۆ نموونه‌ی و نموونه‌ی ریگا‌خوشکار بۆ جیهانیی ئه‌و ئیسلامه‌ی به‌په‌یوه‌یه به‌ویستی خوا و ده‌رکه‌وتنی به‌سه‌ر هه‌موو ئایینه‌کاندا،

(۱) العوانی، طه جابر. من التعلیل الی المقاصد القرانیة العلیا الحاکمة، اسلامیة المعرفة، ژماره

۶۶- ۴۷، پایزو زستانی ۲۰۰۶-۲۰۰۷، ل. ۶.

(۲) سه‌رچاوه‌ی پینشو، ل. ۱۹.

چونکه مه قاسیده بالا بالادسته کان ده کریت بهه موویانه وه یاخود بهه ندیکانه وه به لانی که م بیته هاوبه شه مرویبه کان^(۱).

له شویتیکی دیکه دا به و جوړه مامه له مان له گه ل ئه م رسته به بنده کردوه^(۲) که رسته به ندیکه له مه قاسید و به ها و په ره نسب (المبادیء) له یه ک کاتدا، چونکه ئیمه له هر کاروباریکدا له خالیکی دیاریکراوی ده ستپیکه وه ده ست پی ده که یین و له جو له ماندا واپیویسته له سه رمان مه نه جیکی هاوسه نگ و ریگیه کی میانر هوانه بگرینه بهر تا بگینه ئه و مه به سته ی که ئامانجه و ئه و رووگه یه ی که ده مانه ویت پیی بگه یین، به یه کداچوون له رسته به ندی ئه م سی چه مکه دا: مه قاصید و به ها و بنه ما، بریتیه له به یه کداچوونی ته و اوکار به جوړیک، که هریه ک له و چه مکانه دوو چه مکه که ی تر ده خوازیت، ئه مه ش ته و اوکاریه کی ریخراوی ریخکراوه، پیگه ی هر چه میک له گه ل دوو چه مکه که ی تر دیاری ده کات و بابه تی قسه کردن لیره دا بریتیه له کرده مرویبه کان، له کاتیکدا مروث کاریکی دیاریکراو ئه نجام ده دات، ئه و ا - کاتی ده ست به کاره که ده کات - پیویسته پیوه رو پیودانگه بالادسته کانی سه لامه تی ده ستپیکردن و سه لامه تی روشتن به و ئاراسته یه و سه لامه تی مه به سته ی کاره که له بهرچا و بگریت، تا بگاته ئه و ئامانجه.

له پال هه بوونی تینینیمان سه باره ت به یه کداچوونی نیوان مانابه خشین (دلالات) ی سی چه مکه که له به کاره ییناندا، ده کریت تینینی له یه کچوون بکه یین له ناسناندنیاندا، چونکه ئیمه مه قاصید به وه پیئاسه ده که یین که مه قاصیدی بالادسته (مقاصد حاکمة) و به ها کانش و ا ده ناسینین که به های بالادسته ن (قیم حاکمة) و بنه ما کانش به وه ی بنه ما ی بالادسته ن (مبادیء حاکمة)، چونکه هاوبه شن له وه ی که کرده ی مروث له سه ره تا و ئاراسته و مه به ستیدا به گویره ی ئه و بیت. له هه مان کاتدا رسته به ند و ا پیئاسه ده که یین بالایه: رسته به ندی مه قاسیده بالا کان و رسته به ندی به ها بالا کان و رسته به ندی بنه ما بالا کان. هیچ

(۱) سه رچاوه ی پیشوو، ل ۲۲.

(۲) ملکاوی، فتحی حسن. منهجیة التکامل المعرفی: مقدمات فی المنهجیة الاسلامیة، هیرندن: المعهد العالمی للفکر الاسلامی، ۲۰۱۱م.

شتیک نیبه که له و بالاتر بیت، هه‌ریه‌که‌شیان هه‌یانه که له و نزمتر بیت و له و بوویته‌وه.

له‌راستیدا بابته‌ی ئەم به‌شه له‌بنه‌ره‌تا په‌راویژن له‌سه‌ر پروانینی دکتۆر ته‌ها عه‌لوانی سه‌بارته به‌رشته‌به‌ندی به‌ها بالاگان: په‌کخواناسی و ته‌زکییه و ئاوه‌دانی، که‌له زۆر نووسینیدا دووباره‌ی کردووه‌ته‌وه، به‌لام به‌دریژی له‌سه‌ری نه‌دواوه که تینویتی بشکینیت. له‌به‌ر ئه‌وه، دوا‌ی فه‌زلی خوا‌ی گه‌وره، وروژاندنی ئاره‌زووکردنی نووسه‌ر بو‌ بیرکردنه‌وه و نووسین له‌سه‌ر ئەم بابته بو‌ ئه‌وه ده‌گه‌رپه‌ته‌وه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا نووسه‌ر بانگه‌شه‌ی ئه‌وه ناکات که‌به‌زاری مامۆستا عه‌لوانییه‌وه بدویت، یاخود به‌پینووسه‌که‌ی ئه‌و بنووسیت، یا ن قسه‌ی په‌کلاکه‌ره‌وه‌ی هه‌تاییت، یاخود بابته‌که‌ی تیر کردبیت. لێره‌دا واداده‌نین دهر‌وازه‌که به‌کراوه‌یی ده‌هیلینه‌وه به‌مه‌به‌ستی زیاتر پروونکردنه‌وه و خسته‌پوو و پینداچوونه‌وه و راستکردنه‌وه، له‌وانه‌یه گرنگترین نمونه‌ی پیوستی له‌مجۆره چاره‌سه‌ره به‌راوردکاریانه بو‌ ده‌رشته‌وه‌ی هه‌لوسته جیه‌جیکراوه‌کان و هه‌تانی نمونه‌ی کرداریی که ئه‌رکی په‌روه‌ده‌یی به‌جی ده‌هینیت و خزمته‌ی مه‌به‌ستی فیرکاری دیکه‌ش ده‌کات.

هه‌واخوازین که‌ئه‌م کتبه‌مان پشه‌کی کتیبیکی گه‌وره‌تر بی که‌له‌سه‌ر بابته‌ی "رشته‌به‌ندی به‌هاکان له‌تیروانینی ئیسلامدا" که‌له‌ئاماده‌کردنایه و تیدا به‌فراوانتر باس له‌چه‌مکی به‌هاو گرنگییه‌که‌ی و خه‌سه‌له‌ته‌کانی و ریزه‌به‌ندی به‌هاکان به‌پینی پیوه‌ره دیاریکراوه‌کانی ریزه‌به‌ندیکردن ده‌که‌ین. خوا‌ی گه‌وره پشتیوانه‌و هه‌ر ئه‌و بو‌ ری‌ی راست رینوینیمان ده‌کات.

فه‌تحی حه‌سه‌ن مه‌لکاوی

به‌شی یه‌که‌م
یه‌ک‌خواناسی، بن‌چینه‌ی یه‌که‌م
له‌رشته‌به‌ندی به‌ها بالاکان

دهستپيك:

رشته بهندی بهها بالا بالادهستهکان، به پئی تیروانی دکتور تهها عه لوانی سئ بههای بنچینهیی دهگریتهوه، ئه وانیش: یه کخواناسی و ته زکییه و ئاوه دانکاری، ئاینی خودایی به بی یه کخواناسی به دیهینه رو ته زکییه مروقی به دیهینراو هیچ واتایه کی نییه، تابتوانیت سپاردهی جینشینی له گهر دوونداو ئاوه دانکاری ئهم گهر دوونه و بونیاتنانی شارستانیته تییدا بگریته ئهستو، له به دیهینه ری تاک و بیهاوتایه وه سروشی بو هاتووه و داوای لیکراوه باوهر به یه کخوایی بهینیت و بریار له سهر په رستنی بدات و هموو توانایه کی زانستی و کرداریی خوئی بو ئاوه دانکاری زهوی و په ره پیدانی ژیانی مروف له سهریدا بخاته گهر، به مهش مه بهستی ته زکییه دهینیتته دی: به پاکبوونه وه و گه شه پیدانی دهروون و سامان و په یوه ندییه کانی.

دهتوانین له م رشته بهنده که به یه کخواناسی به دیهینه ره دست پیدهکات، پاشان به دهروون سازی مروف و ئاوه دانکاری گهر دوون، هموو به هاکانی دیکه ی لی وهر بگرین، چونکه کاتی مروف باوهر به تاک و ته نهایی خودا دهینیت دهینیت یه کخواناسی و په رستش دووکاری ته و اوکاری یه کدین، په یوه ندی راسته و خویمان پیکه وه هه یه و پیکه وه مروف وابه سته ی رینماییه کانی سروشی قورئان دهکن که ته قوادار بیت و کومه لگایه کی دادپه روهر و بریایه تی مروقایه تی دابمه زرینیت و ئهرکی جینشینیته به جی بگه یه نیت و هموو تواناکانی بو ئاوه دانکاری گهر دوون و بونیاتنانی شارستانیته بخاته گهر.

له راستیدا مامه له کردن له گهل پیکهینه ره کانی رشته بهندی: یه کخواناسی و ته زکییه و ئاوه دانی، بو جه ختکردنه وه له یه کتر ته و اوکردنیان و په یوه ندییان به یه که وه، ئه وه ناگه یه نیت که له پرووی ئاستی به هاو گرنگیه وه وهک یه ک بن، چونکه یه کخواناسی وهک لوتکه ی هموو کاره کانه له ئیسلامدا دهمینیتته وه، به های هه ول و کوششه کانی مروف له دونیا و پاداشتی له روژی قیامه تدا به گویره ی ئه وه، چونکه یه کخواناسی هه ردهم بناغه ی ئاین بووه لای خودای گه و ره و په یامی په روهر دگار بووه بو تیکرای په یامبه ر و نیردراوانی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ {الانبیاء: ۲۵}

واته: (بەر له ئیوه هەر په یامبه ریگمان رهوانه کردبیت سروشمان بۆ ناردوووه که هیچ خوایه ک نییه جگه له من و دهبیت هەر من بپه رستن). له راستیدا گوتنی شایه تومان: "لا اله الا الله، محمد رسول الله" دهروازهی چوونه ناو ئیسلامه، بۆ دهستیگردنی بونیاتنانی "پینج پایه کهی ئیسلام" و به دیهاتنی ئیسلام وهک: بیروباوهر (عقیده) و خواپه رستی (عبادة) و سیسته می ژیان و ، به ناوهرۆکی شایه تومانیش ته واوی "شهش پایه کهی ئیمان" دیاری دهکریت و گه شهی پی دهکن تا توانا فیکری و ویژدانیه کانی مرۆف بخه نه کارو دهربازی بکن له کووت و بهندی ماده، تا له ئاسۆکانی هاوسهنگی نیوان ماده و روخدا بهرز ببیته وه و له بهندیخانهی دنیا دهر بچیت و له ئاسمانه کانی دنیا و روژی دوایدا په رواز بکات و له خه یالاتی ببینه ما رزگاری ببیت و به ره و دلنیا یی بپروت. له کاتی هاتنه دی پتویسته یی کهی پایه کانی ئیمان بریه تی بپروادارانه دروست دهبیت له بونیاتنانی یهک ئومهت و به شداری دهکات له ریتمونی ههوله کانی مرۆف بۆ هینانه دی جینشینی و ئاوه دانی.

مانابه خشین یه کخواپه رستی ته نها له سه ر به دیهاتنی پتویسته یی کهی ئیسلام و ئیمان راناوه ستیت، به لکوو ئه و دووانه تیده په رینیت به ره و پله ی ئیحسان، به جوړیک که له عه قل و دل و نه دنامه کانی جه سته له پله کانی ته زکیه و دهروازه کانی چاکه وه دهست پی دهکات تاپاکی بکاته وه له گومانی هاوبهش بپیرادان له بیروباوهر یا خود رهفتاردا.

له م به شه دا هه لوسته له سه ر بابه تی یه کخواناسی ده که یین به وپنیه ی که به هایه کی مه زنی بالاده سته و ئامازه بۆ شیوه کانی یه کخواپه رستی ده که یین وهک ئه وه ی له دهقه کانی قورئانی پیروزو فرموده دا باسکراون، پاشان هه ول دده یین به شوین ئه و چاره سه ره جوړاو جوړانه دا بچین که له باره ی بابه تی یه کخواناسیه وه به درژیایی میژووی ئیسلام هه بووه، دواتریش ئامازه بۆ به های یه کخواپه رستی و جیکه وته کانی له دهروونی مرۆف و ژیا نی کومه لایه تی و واقعی مرۆف له ره هنده مه عنه وی و ماده کاندیا ده که یین.

یهکهم: وشهکانی (الفاظ) یهکخواپه‌رستی له‌قورئانی پیرۆزدا:

له‌سه‌ره‌تای میژوووه‌وه ئایین دیارده‌یه‌کی ره‌سه‌ن بووه له‌ژایانی مرۆڤایه‌تیدا، به‌لام زانایانی ئاینه‌ جۆراوجۆره‌کان ئاستیان زۆر جیاوازه‌ له‌تیگه‌یشتنی ئه‌و گۆرانکاریانه‌ی که‌به‌سه‌ر ئه‌و دیارده‌یه‌دا هاتوووه‌ ئه‌و زانایانه‌ له‌تویژینه‌وه مرۆڤناسییه‌کانیاندا وه‌ک گریمان‌ه‌ له‌وه‌وه‌ ده‌ست پیده‌که‌ن که‌هه‌ندی‌ک هۆزی سه‌ره‌تایی له‌چه‌ند قۆناغی‌کی میژوودا ده‌رکه‌وتوون و هه‌ندی‌ک بیروباوه‌ری دیاری کراویان سه‌باره‌ت به‌خواه‌ند بۆ خۆیان دروست کردوووه‌ ئه‌و بیروباوه‌رانه‌ به‌سه‌ی قۆناغدا تیپه‌پیوون که‌ ئه‌مانه‌ن: فره‌خواه‌ندی (تعدد الالهة) و په‌سه‌ندزانی له‌نیوان خواهنده‌ جۆراوجۆره‌کان (الترجیح بین الالهة المتعددة) و یه‌کخواناسی (التوحید). له‌مباریه‌وه‌ عه‌باس مه‌ممود عه‌قاد وته‌ی زانایانی ئایینه‌کان ده‌هینیته‌وه‌وه‌ ئه‌وه‌یان په‌سه‌ند ده‌زانیت که‌ "قۆناغه‌کانی بیروباوه‌ری خواهند له‌نیو خه‌لکیدا ئالۆزه‌، قۆناغی هاوشیوه‌ له‌نیوان هه‌موو نه‌ته‌وه‌کان و تیکرای ئایینه‌کاندا نه‌بووه" (۱).

به‌لام ئه‌و مه‌رجه‌عه‌یه‌ته‌ ئیسلامییه‌ که‌قورئانی پیرۆز و فه‌رمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ر بریاریان له‌سه‌ر داوه‌ یه‌کلاکه‌ره‌وه‌یه‌ که‌یه‌کخواناسی کرۆکی بیروباوه‌ری بووه‌ له‌کاتی دروستکردنی ئاده‌می باوکی ئاده‌میزاده‌وه‌ له‌پاش خۆی نه‌وه‌کانی ئاده‌م بیروباوه‌ری یه‌کخواناسی له‌یاد ده‌که‌ن و بیروباوه‌ری ئه‌فسانه‌و بی‌بنه‌ما تیکه‌لی بیروباوه‌ریان ده‌بیت، سوننه‌تی خۆی گه‌وره‌ش وایه‌ که‌په‌یامبه‌ران و نیردراران ره‌وانه‌ بکات تا هه‌ول بدن خه‌لکی بۆ لای باوه‌رپوون به‌خودای تاک و بیهاوتاو پایه‌ندبوون به‌په‌رستشه‌کانه‌وه‌ به‌و شیوه‌ی بۆیان دیاریکراوه‌ بگێرینه‌وه‌. له‌یادکردن و نه‌زانی له‌گه‌ل درێژه‌کیشانیدا بووه‌ هۆی لادان له‌یه‌کخواپه‌رستی راسته‌قینه‌، هه‌روه‌ک له‌و فه‌رمووده‌ سه‌حیحه‌دا ده‌رده‌که‌ویت که‌له‌راغه‌ی ئه‌م فه‌رمایشته‌ی خۆی گه‌وره‌دا هاتوووه‌: ﴿وَقَالُوا لَا تَنْزِيلٌ لِّهِمْ كُتُبٌ وَلَا تَنْزِيلٌ وَدًّا وَلَا سَوَاعًا وَلَا يَكُونُ وَيَعُوقُ وَنَسْرًا﴾ {نوح: ۲۳}، واته‌: (وتیان: ده‌ست هه‌لنه‌گرن له‌ بت و خواهنده‌کانتان و واز له‌ (په‌رستنی) ود و سواع و یه‌غوس و یه‌عوق و نه‌سه‌ر نه‌هینن).

(۱) العقاد، عباس محمود. الله: كتاب في نشأة العقيدة الالهية. القاهرة: دار المعارف، الطبعة السابعة، (د،ت)، ل ۳۹.

له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی ئه‌و ناوانه‌ی هی چهن‌د پیاوچاکیکی نه‌وه‌ی نووحن، شوینکه‌وته‌کانیان په‌یکه‌ریان بۆ دروست کردن و یادیان ده‌کردنه‌وه، له‌گه‌ل تیه‌ربوونی کاتدا خه‌لکی له‌یادیان چوو ئه‌وانه‌ پیاوچاکبوون و وایان لیهات ئه‌و په‌یکه‌رانه‌یان ده‌په‌رست" (۱).

زۆریک له‌زانایانی ناموسلامانیش به‌هه‌مانشیوه‌ ددان به‌وه‌دا ده‌نین که‌ یه‌کخواناسی له‌ئیسلامدا به‌ته‌واوه‌تی جیاوازه‌ له‌وه‌ی که‌له‌ئایینه‌کانی دیکه‌دا به‌یه‌کخواناسی ناوده‌بریت (۲)، ئیدی له‌تیروانیاندا بیت بۆ خودای تاک، یاخود له‌په‌نگدانه‌وه‌کانی ئه‌و تیروانینه‌ به‌سه‌ر په‌یوه‌ندی به‌دییه‌نه‌ر به‌به‌دییه‌نراوه‌کانه‌وه‌ بیت، یاخود به‌په‌یوه‌ندی خه‌لگ له‌گه‌ل یه‌کتیدا.

له‌په‌رستیشدا نارنی په‌یامبه‌رو نیرداون بۆ هه‌موو نه‌ته‌وه‌کان به‌په‌یامی یه‌کخواپه‌رستیه‌وه‌ له‌ په‌حمه‌ت و دادپه‌روه‌ری خوی گه‌وره‌وه‌یه‌ به‌خه‌لکی: ﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زُبُورًا﴾ (۱۳) ﴿وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾ (۱۴) ﴿رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ (۱۵) ﴿﴾ {النساء: ۱۶۳-۱۶۵}، واته: (به‌په‌رستی ئیمه‌ نیگامان بۆ کردووی وه‌ک چۆن نیگامان کرد بۆ نووحن و بۆ پیغه‌مبه‌ره‌کانی پاش ئه‌و و نیگامان کرد بۆ ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یه‌عقوب و نه‌وه‌کانی

(۱) له‌صه‌حیحی بوخاریدا له‌ئین عه‌باسه‌وه (خوا لیبیان رازی بیت) سه‌باره‌ت به‌وه‌ فرماشته‌ی خوی گه‌وره‌ له‌سوره‌تی نوح نایه‌تی (۲۳) هاتوه: "ئه‌و ناوانه‌ پیاوچاکیکی هه‌ژده‌که‌ی نووحن بوون، کاتی له‌ناوچوون شه‌یتان به‌هه‌ژده‌که‌ی وتن: له‌و شوینانه‌ی کۆده‌بوونه‌وه‌ په‌یکه‌ریان بۆ دابنن و به‌ناوی ئه‌وانه‌وه‌ ناویان بنن، ئه‌وانیش وایان کرد، تا ئه‌و کاته‌ی ئه‌وانه‌ له‌ناوچوون و ئه‌وه‌ له‌یادا نه‌ماو په‌رستران". بروه‌نه:

- البخاری، الامام محمد بن اسماعیل. صحیح البخاری. دمشق: دار ابن کثیر، ط ۱، ۲۰۰۱، کتاب التفسیر، باب "ودا ولا سواع ویغوٹ ونسرا" من تفسیر سوره‌ نوح، رقم ۴۹۲۰، ص ۱۲۴۸.

(2) Moreland, J. P. and William Lane Craig. *Philosophical Foundations for a Christian Worldview*. Downers Grove, Ill.: InterVarsity Press, 2003, p. 595. See also:

- Schwarz, John. *The Complete Guide to the Christian Faith*. Minneapolis, MN: Bethany House Publishers, 2001, p. 184.

یہ عقوب و عیسا و ئیووب و یونس و ہارون و سولہ یمان و زہبووریشمان بہ خشی بہ داوود، پیغہ مبرانیک بیگومان بہ سہرہاتہ کانیا نمان گپراوہ تہ وہ بؤت لہ مہ و پیش، پیغہ مبرانیکیش بہ سہرہاتہ کانیا نمان نہ گپراوہ تہ وہ بؤت وہ خوا قسہ ی کرد لہ گہل موسا بہ قسہ کردن، پیغہ مبران (مان نار دووہ) کہ موژدہ دہرن و ترسینہرن بؤ ئوہ ی بؤ خہ لکی نہ بیت بہ لگہ بہ سہر خواوہ دوا (ناردنی) پیغہ مبران و خوا ہمیشہ زالی کار دروستہ).

لیرہدا قورئانی پیرؤز بہ شیوہ یہ کی یہ کلا کہرہ وہ رپوونی دہکاتہ وہ کہ ہموو پیغہ مبران یہ ک ئابینیان ہیناوہ، با شہریعہ تہ کانیشیان جیاواز بیت، ئوہیش یہ کخواپہ رستیہ: ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ {الاعراف: ۷۳، ۶۵، ۵۹، ۸۵ و ہود: ۵۰، ۶۱، ۸۴ و المؤمنون: ۲۳، ۳۲}.

یہ کئابینی کؤکہرہ وہ ی خہ لکہ و ئامانجی پھیامی پھیامبران و نیردراوان بووہ، پاشان ئوہ وانہ ی باوہ رپکی راستہ قینہ یان ہہ یہ بہ خواو بہ تاک وتہ نہایی و سیفہ تہ کانی و خوا یہ تہ کہ ی، جیاوازی لہ نئیوان ہیچکام لہ نیردراوانی خواوا ناکہن و لہ و ہدا جیاواز نین. ﴿لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ﴾ {البقرة: ۲۸۵}، واتہ: (جیاوازی ناکہن لہ نئیوان ہیچ یہ کیک لہ پھیامبرانی).

بہ لام هاوہ شہر پیرا دہران بؤ خودا کہ خواوہندی تری لہ گہ لہ، یاخود خواوہندی تر ہہ یہ جگہ لہ و (پہنا بہ خوا)، لہ راستیدا ئوہ نہ فامی و ستہم و خؤبہ گہ و رگرتنہ ی ئوہانی تیدایہ و ئوہ سیستہم و بہ رژوہ وندیانہ ی بونیاتیان ناوہ دلپانی لہ ئاستی یہ کخواناسی کویر کردوہ، ئوہ ی جیا لہ یہ کخواناسی بانگہ شہ ی بؤ دہکن لہ دہرونیاندا گہ و رہ کردوہ و بہ و ہش باوہ رھینان پیی سہخت دہ بیت بؤیان، ئہ مہ لہ کاتیکدا کہ یہ کخواناسی فیترہ تیکی رہ سہ نہ و لہ گہل حہ قیقہ تہ گہ ردوونییہ کان و باری دہروندا گونجاوہ. لہ مبارہ یہ شہ وہ خوا ی گہ و رہ دہ فرموویت: ﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ﴾ {الشورى: ۱۳}، واتہ: (ئوہ ئابینہ ی بؤ داناون کہ فرمانی کردوہ بہ نوح و ئوہ شہ نیگامان کردوہ بؤ توو ئوہ شہ کہ فرمانمان داوہ بہ ئیبراہیم و

موسا و عیسا که له‌سه‌ر ئه‌و ئایینه بن به ریڤک و راستی و جیاوازی تیدا مه‌که‌ن زۆر قورس و گرانه به لای هاوبه‌شدانه‌رانه‌وه ئه‌وه‌ی ئه‌وانی بو بانگ ده‌که‌یت خوا هه‌ر که‌سی بوئ هه‌لیده‌بژیری بو (موسولمان بوون) لای خوئی وه‌که‌سیک رینووینی ده‌کات که بو لای خوا بگه‌رپه‌ته‌وه).

سوره‌تی (صمد)یش له‌قورئانی پیرۆزدا هه‌مووی باسی تاک و بیهاوتایی خوای گه‌وره‌یه: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾ وَكَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٤﴾﴾ {الصمد: ١-٤}، واته: (بلی: ئه‌وه خوای تاک و ته‌نیا‌یه (١) ئه‌و خوایه‌ی بینیا‌ز و جینیا‌ز و ئومیده‌ (٢) که‌سی لی نه‌بووه له‌که‌س نه‌بووه (٣) هه‌رگیز هه‌چ که‌س هاوشیوه و هاوتای نی‌یه (٤)).

خوای گه‌وره تاک و ته‌نیا‌یه "أحد" و هاوشیوه و لیکچوو هاوشانی نییه، بیهاوتاو ته‌نیا‌یه، جگه له‌و هاوشیوه‌داره. ﴿وَالَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ {البقرة: ١٦٣}، واته: (په‌رستراوی ئیوه په‌رستراویکی تاک و ته‌نیا‌یه هه‌چ په‌رستراویکی تر نییه به‌ته‌نیا ئه‌و نه‌بیته که به‌خشنده‌ی میه‌ره‌بانه).

﴿إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾ {النساء: ١٧١}، واته: (بیگومان خوا په‌رستراویکی ته‌نیا‌یه).

﴿وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾ {المائدة: ٧٣}، واته: (جگه له‌ته‌نیا خوایه‌ک هه‌چ په‌رستراویکی نییه). ﴿وَلْيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾ {ابراهيم: ٥٢}، واته: (تا بزانی بیگومان (خوا) په‌رستراویکی تاک و ته‌نیا‌یه).

﴿فَالَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾ {الحج: ٣٤}، واته: (خوای ئیوه په‌رستراویکی ته‌نیا‌یه). ﴿وَمَا أُمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ {التوبة: ٣١}، واته: (فه‌رمانیان پێ نه‌کراوه بیجگه له‌وه‌ی که‌یه‌ک خوا بپه‌رستن که‌هه‌چ په‌رستراویکی تر نییه بیجگه له‌ئه‌و). ئه‌و له‌سه‌ر ئه‌و بنچینه‌یه تاک و بیهاوتایه له‌زاتی خویداو ته‌نیا‌یه له‌سیفه‌ته‌کانیداو به‌ته‌نیا ئه‌و به‌دیهنه‌ره‌و جگه له‌و به‌دیهنه‌ری تر نییه، ئه‌و به‌دیهنه‌ر (خالق: ٥): تاک و ته‌نیا‌یه، رۆزیده‌ره، کارریکخه‌ره، کاروباری هه‌موو دروستکراوه‌کانی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌وی و ئه‌وه‌ی له‌نیوانیاندا به‌رپوه ده‌بات، رۆزیده‌ر و کارریکخه‌ر نییه‌و به‌ته‌نیا ئه‌و به‌دیهنه‌ره، به‌ته‌نیا ئه‌و

په ستراره تاکه په روډدگاری هه موو شتیکه، ﴿إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ﴾ (۵) رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشَارِقِ ﴿۶﴾ ﴿الصافات: ۴-۵﴾، واته: (به پراستی په سترای ئیوه تاک وته نهاییه (۴) په روډدگاری ئاسمانه کان و زهوی و ئه وهی له نیوانیاندایه و په روډدگاری خوره لاته کانه).

لیره مه به ستمان ئه وه نیبه هه موو ئه و ئایه تانه ی به دهر برینیک ئاماژهی به تاک وته نهایی و بیهاوتایی خوی گه وره کردبیت بهینینه وه، چونکه وشه ی مانابه خشی یه کخوایه رستی رها چ به دهر برینی راسته وخو بیت وهک (أحد) و (واحد)، وهک له و ئایه تانه ی خستمانه روو یاخود به دهر برینی جیا کردنه وهی زاتی خودا ﴿هو الله لا اله الا هو﴾ {الحشر: ۲۲} وادهکات پیویستت به وه نه بی هه موو ئه و ئایه تانه ی قورئانی پیروژ که تابه تن به وه بکرینه گه واهیدر.

یه کخواناسی له م دهقانه دا ئیدی به مانابه خشینی وشه که بیت یاخود واتا زارواهییه که ی فرهیی و هاوشیوهی و لیکچوون و هاوبهش و هاوشان بو ی رده دکاته وه، له رووی ژماره وه یه که له دروستکردن و به ریوه بردندا: ﴿وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ اثْنَيْنِ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾ {النحل: ۵۱}، واته: (خوا فره مووی دوو په ستراو بوخوتان دامه نین، بیگومان په سترای ئیوه ته نها یه که)، هر ئه و دهروستی کردون، هر ئه ویش چاودیرتانه و کاروبارتان به ریوه ده بات: ﴿لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ﴾، ئه و یه که ش پارچه نابیت بو سی، یاخود سیان له یه کی کدا کو نابنه وه: ﴿وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ انْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾ {النساء: ۱۷۱}، واته: (مه لین (خواکانمان) سیانن (الله-عیسا- مریه م) کوتایی (به و قسه یه) بهینن چاکتره بوتان بیگومان خوا په سترایوکی ته نهاییه)، ئه گه ر چند خواوهند هه بویه، ئه و له هیژدا جیاواز ده بوون، له ویستیشدا وهک یه ک نه ده بوون، سه رنه نجامی ئه وهش خراپه کاری و شله ژانی له گه ردووندا لی ده که وته وه: ﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ﴾ {الانبیاء: ۲۲}، واته: (ئه گه ر له هه ردوکیاندا (له ئاسمان و زهویدا) چند په سترایوکی هه بویه جگه له خوا بیگومان (ئاسمان و زهوی) هر دوکیان ویران ده بوون دهی پاک

و بیگه‌ردی بُو خَوای په‌وه‌ردگاری عه‌رش له‌وهی بُو باوه‌ردان په‌وای دده‌ن بُو خوا).

ئه‌گه‌ر به‌دیهینه‌ریکی تر له‌گه‌ل خَوای تاکی بی‌هاوتا له‌بووندا هه‌بوایه ئه‌وا هه‌ر خواوه‌ندهو ئه‌وانه‌ی به‌ریوه ده‌برد که‌خوی دروستی کردبوون و به‌وه‌ش یاساو ریساکانی گه‌ردوون جیاواز ده‌بوون، یه‌کیک له‌و خواوه‌ندانه‌ش ده‌بوو پله‌و پایه‌ی له‌وانی تر به‌رزتر بیت ، ده‌سه‌لایشی زیاتر، به‌وه‌ویه‌شه‌وه ناکوکی وپیکدادان روویده‌دا، ﴿وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنَ إِلَهٍ إِذًا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ﴾ {المؤمنون: ۹۱}، واته: (هیچ په‌رستراویکی تری له‌گه‌لدا نه‌بووه (ئه‌گه‌ر په‌رستراوی تری له‌گه‌لدا بوایه) ئه‌و کاته هه‌ر په‌رستراویک چی دروست کردووه (بُو خَوی) ده‌برد و هه‌ندیکیان زال ده‌بوون به‌سه‌ر هه‌ندیکی تریاندا خوا پاک و بیگه‌رده له‌وهی ئه‌وان ده‌یلین).

له‌به‌ر ئه‌وه کاتی به‌ریوه‌بردنی بوونه‌وه‌ر به‌شیوه‌یه‌کی سه‌قامگیر و ریکوپیټک له‌سایه‌ی یه‌ک تاکه یاسادا به‌ریوه ده‌چیت، ئه‌مه له‌خویدا به‌لگه‌یه که‌به‌دیهینه‌ر و کارریکخه‌ر ته‌نهما یه‌که، سه‌ره‌نجامی دروستکردن و به‌ریوه‌بردن هه‌ر به‌ده‌ستی ئه‌وه، پاکی و بیگه‌ردی بُو په‌روه‌ردگاری جیهانیان. چه‌ندان ئایه‌تیش له‌سه‌ر یه‌کخواپه‌رستی ته‌واو له‌چه‌ندین جیگای جیاوازی قورئانی پیروژدا هاتووه، بُو نمونه:

جه‌ختکردنه‌وه له‌یه‌کیتی ئایین له‌چیرۆکی په‌یامبه‌راندا، چونکه هه‌موو په‌یامبه‌ران و نیردراوان ئاینی یه‌کخواناسییان هیناوه، ئه‌مه‌ش دواتر له‌باسیکی گشتگیر سه‌باره‌ت به‌په‌یامبه‌رو نیردراوان باسکراوه، وه‌ک له‌م فه‌رمایشته‌دا ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُون﴾ {الانبیاء: ۲۵}، واته: (ئیمه پیش تو هیچ پیغه‌مبه‌ریکمان نه‌ناردووه مه‌گه‌ر نیگامان بُو ناردبج (به‌وه‌ی که) بیگومان جگه له‌من هیچ په‌رستراویک نی یه‌که‌واته ته‌نهما من بپه‌رستن).

هه‌روه‌ها له‌بابه‌تی حه‌قیقه‌تی یه‌کخواپه‌رستیشدا که به‌هه‌مان ده‌رب‌رین هه‌موو په‌یامبه‌ران هیناویانه، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌سوره‌تی (الاعراف) سه‌باره‌ت به‌نوح و هود و صالح و شوعه‌یب هاتووه: ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ

اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ﴿۵۹﴾ {الاعراف: ۵۹}، واته: (سویند به‌خوا نئمه نوو حمان ره‌وانه کرد بو لای گه‌له‌که‌ی وتی : ئه‌ی گه‌له‌که‌م ته‌ن‌ها خوا بپه‌رستن نئوه هیچ په‌رستراویکتان نییه بیجگه له‌و).

﴿وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ {الاعراف: ۶۵}، واته: (ناردمان بو لای گه‌لی عاد براکه‌یان که هوود(پیغه‌مبه‌ر) ه فه‌رمووی : ئه‌ی گه‌له‌که‌م به‌ته‌ن‌ها خوا بپه‌رستن هیچ په‌رستراویکتان نییه بیجگه له‌و).

﴿وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ {الاعراف: ۷۳}، واته: (بو گه‌لی سه‌مودیش صالحی براینمان نارد فه‌رمووی : ئه‌ی گه‌له‌که‌م خوا به‌ته‌ن‌ها بپه‌رستن جگه له‌و په‌رستراویکی ترتان نییه).

﴿وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ {الاعراف: ۸۵}، واته: (بو گه‌لی مه‌دیه‌نیش شوعه‌یبی براینمان نارد فه‌رمووی ئه‌ی گه‌له‌که‌م به‌ته‌ن‌ها خوا بپه‌رستن هیچ په‌رستراویکتان بیجگه له‌و نییه).

هه‌مان ده‌ربرین هاتووه: ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾، سیجاری دیکه‌ش له‌سوره‌تی (هود)دا ، دوو جاریش له‌سوره‌تی (المؤمنون)دا، چه‌ندین جاریش له‌سوره‌ته‌کانی دیکه‌دا به‌ده‌ربرینی نزیک له‌وه هاتووه.

ئیدانه‌کردنی هاوبه‌شپه‌ریاردان بو خودای بینهاوتا و سه‌لماندنی به‌لگه به‌سه‌ر هاوبه‌شپه‌ریارده‌ران کاتی که‌ئاماره بو مه‌زنیتی دروستکراوه‌کان و ریکوپیکی و ته‌واوی دیارده‌و کاروباره‌کان ده‌کات: ﴿أَمْنَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا أَلَمْ مَعَ اللَّهُ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعِدُونَ ﴿۵۱﴾ أَمْنَ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِي وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا أَلَمْ مَعَ اللَّهُ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۵۲﴾ أَمْنَ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ أَلَمْ مَعَ اللَّهُ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ﴿۵۳﴾ أَمْنَ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلِ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ أَلَمْ مَعَ اللَّهُ

تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣٦﴾ ﴿النمل: ٦٠-٦٣﴾، واته: (ثایا زاتیک که ئاسمانهکان و زهوی دروست کردوه له ئاسمانهوه بارانی بۆ ناردوون ئینجا بهو (بارانه) چهند باخچهیهکی جوانمان پرواند که ئیوه نه تانده توانی درهخت و پروای ئه و (باخچه) بروینن ئایا هیچ په رستراوی تر له گه ل خوادا هه یه نه خیر نییه به لام ئه وانه گه لیکن له ریگای راست لاده دهن. ئایا زاتی که زهوی کردوه ته جیگای ئارامی و نیشته جی بوون و له ناو (زهوی) دا چهند پرووباری به دیهیناوه و چهند چپای گوره ی بۆ زهوی داناوه و له نیوان دوو ئاودا (شیرین و سویر) به ربه سستی داناوه (بۆ ئه وهی تیکه ل نه بن) ئایا هیچ په رستراوی تر هه یه له گه ل خوادا، نه خیر نییه، به لام زۆربه یان نازانن. ئایا زاتی که دیت به هاواری ناچارو داماووه کاتی هاواری لی دهکات وه ناخۆشی و به لاکان لاده بات و ده تانکاته جینشینی گه لانی تری سهر زهوی، ئایا په رستراویکی تر هه یه له گه ل خوادا (نه خیر نییه) به لام زۆر که م بیرده که نه وه. ئایا زاتی که رینموونی ئیوه دهکات (به ئه ستیره و شتی تر) له تاریکی یه کانی وشکانی و ده ریادا (له شه ودا) و زاتیک که با دهنیریت به موژده در پیش بارانی رحمه تی ئایا هیچ په رستراویکی تر هه یه له گه ل خوادا، خوا به رزو بلندتره له وهی بته رستان ده یکه نه هاوبه شی).

- به یه که وه به سستی یه کخواناسی و تایبه تکرندی خویه تی ته نها به (الله) له کاتی ئاماژهدان به ناو و صیفه ته کانی خوی گه وره: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْخَسِيءُ﴾ [طه: ٨]، واته: (خوا (ئه و زاته یه) که په رستراویکی تر نییه جگه له ئه و ته نها بۆ ئه وه ناوه هه ره جوانه کان).

﴿وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهُ وَاحِدٌ﴾ [المائدة: ٧٣]، واته: (هیچ په رستراویک نییه جگه له ته نها خویه ک).

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ [البقرة: ١٦٣]، واته: (هیچ په رستراویکی تر نییه جگه له که به خشنده ی میهره بانه).

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾ {البقرة: ۲۵۵}، واته: (خوا ئه و خوايه يه كه هيچ په رستراويكي (راست) بيجه له و هميشه زيندووي ته دبیرکارو راگری (بوونه و دهره) نيبه).

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ {ال عمران: ۶}، واته: (په رستراويكي راست نيبه ته نها ئه و نه بيت، زالی کار به جي يه).

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ {الاعراف: ۱۵۸}، واته: (هيچ په رستراويک نيبه جگه له و ده ژينيت و دهمرينيت).

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ﴾ {المؤمنون: ۱۱۶}، واته: (هيچ په رستراويک نيبه جگه له و كه په روه دگاري عرشى به رزو به ريزه).

﴿وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾ {ص: ۶۵}، واته: (هيچ په رستراويكي تر نيبه بيجه له خواي ته نهاي به دسه لات).

زوريك له زانا يانيس ثايه ته كاني قورئاني پيروزيان كړدو و ته به لگه بو سى جوړ له يه كخوا په رستى، جوړى يه كه ميان: (توحيد الربوبية) به و اتايه ي كه خواي گه و ره په روه دگاري جيهانيانه، هر ئه و به ته نها به ديهي ته رو كار به ريكارو كار ريكخه ره، ژيان و مردنى به دسه ته، نمونه كاني وهك ئه م ثايه تانه: ﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ {الاعراف: ۵۴}، واته: (به ديهي تان و فرماندان هر بو خوايه پاك و بيگه رده (له هه موو كه م و كوريبه كه) خواي په روه دگاري جيهانيان).

جوړى دوو هميشيان (توحيد الالهية)، به و اتايه ي كه باوه پت به وه هه بن كه ته نها خوا شايسته ي په رستنه و ملكه چى و گويا يه لى ته نها بو ئه وه و پارانه وه و داواكارى ته نها له و ده كريت ، ته نها پشت به و ده بسترى ت ، خوشه ويستى بو ئه وه ... نمونه ي ئه و ثايه تانه ش: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ {الانباء: ۲۵}، واته: (ئيمه پيش تو هيچ

پیغهمبهریکمان نه نار دووه مه گهر نیگمان بؤ نار دووه (به وهی که) بیگومان
جگه له من هیچ په رستراویک نییه که واته تهنه من بپه رستن).

جوړی سیته میشیان: (توحید الاسماء والصفات). به و واتایه ی باوهرت به وه
هه بیته که خوا هه موو سیفه ته کانی ته و او مه ندی تیدایه، دووره له هه موو
سیفه ته تیکی ناته و او ی، به تهنه نه و به سیفه ته کانی له تیکرای دروستکراوه کان
جیایه، به و سیفه تانه ی له ناوه کانی و سیفه ته کانی که وه سفی خو ی پی کردووه و
نه و سیفه تانه ی که پیغهمبهره که ی (درودی خوی له سه ربی) وه سفی پی
کردووه، به دهر له هر زیادو که مکردنیک، بی هاوشیوه و، پیچواندن و
به رجه سته کردن و له کارخستن و لادان.... نمونه ی نه م فه رمایشته ی خوی
گه وره یه: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ {الشوری: ۱۱}، واته: (هیچ
شتیک به وینه ی خوا نییه، نه وه بیسه ری بینایه).

ده توانریت نایه ته کانی قورئانی پیروژ له هر کاروباریکی ئاییندا بکریته
گه و اهیدهری درهوشانه وه کانی یه کخوایه رستی، یاخود نه و ئومه ته ی
که شوینکه وته ی نه و ئاینه یه، بؤ نمونه قورئانی پیروژ جهخت له وه دهکاته وه
که یه کخوایه رستی یه کبوونی ئومه تی ئیسلام پیویست دهکات، چونکه یه کبوون
خه سله تیکی ره سنی ئومه تی ئیسلامه و یه کیکه له فه رزه کانی ئایین: ﴿إِنَّ هَذِهِ
أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُون﴾ {الانبیاء: ۹۲}، واته: (به راستی ئا نه مه یه
ئایینی ئیوه که یه ک ئایینه (ئایینی هه موو پیغهمبهران) و منیش په روه ردگار تانم
که واته تهنه من بپه رستن). به مه به سستی یه کبوونی نه ندامانی نه م ئومه ته
پیویسته نه و یه کخه ره ی هه مووان هه بیته. به لام قورئان - به دیاریکراوی له م
نایه ته دا - یه کبوونی ئومه تی له په رستنی خودای په روه ردگاری بیهاوتادا کو
کردووه ته وه. په رستنیش لیره دا واتایه کی گشتی ده گه یه نیت که تیتیدا خه سله تی
چاکه کاری (الاحسان) له هه موو کاریک که مروّف پیی هه سستیت دیته دی: ((أن

تعبد الله كأنك تراه، فإن لم تراه فإنه يراك^(۱)، واته: به وچۆره خواپه رسته که ده بیینیت، ئەگەر تۆ ئەو نابینیت، ئەوا ئەو تۆ دەبیینیت.

به لام یه کبونی ئومهت، به و اتایه ی ئایینی ئیسلام مه به سته تی ده بییت به شیک بیت له یه کبونی مروقیه تی به هه موو رهنگ و ره چه له که کانیا نه وه و ئەم یه کبونه له یه کبونی بنه رت و سه ره له دانی ئاده میزادا در ده که ویت، چونکه خودای گه وره، په روه ردگاری هه موو ئاده میزاده، تاک و بیهاوتایه: ﴿إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ﴾ {الصفات: ۴}، ئەو خویه ته نیا و بیهاوتایه دروستکردنی ره گه زی مروقی له یه که نه فس ده ست پیکردوه، ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً﴾ {النساء: ۱}، واته: (ئهی خه لکینه خوتان بیاریزن له (سزای) په روه ردگارتان ئه وه ی که دروستی کردون له یه که که سه وه (که ئاده مه) هه ره له ئه ویش هاوسه ره که ی دروست کردوه و له و دووانه پیاوان و ئافره تانی زوری خستوته وه و بلاو کردوته وه). له م یه کبونه یه کسانه ته واومه نده ی نیوان مروقه کان له ریزو که رامه تیاندا، یه که چاره نوو سیسی لی ده که ویته وه، که گه رانه وه یه بۆلای خوا: ﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ {الزمر: ۷}، واته: (پاشان گه رانه وه تان بۆلای په روه ردگارتانه، ئەوسا هه والی هه موو ئەو کارو کرده وان تان پیده دا که ئەنجامتان دها، چونکه ئەو زاته زانایه به هه موو ئەو شتانه ی له سینه و دل و ده روونه کاندایه شار دراون).

(۱) البخاری، صحیح البخاری، سه رچاوه ی پیشوو، کتاب الایمان، باب سؤال جبریل النبی (صلی الله علیه وسلم) عن الایمان والاسلام والاحسان، فهرمووده ی ژماره ۵۰، ۲۳، هه روه ها پیشه وا موسلیمیش له سه حیه که پیدایه تیا یه تی، بروانه:

- مسلم، الامام مسلم بن الحجاج. صحیح مسلم، الریاض: بیت الافکار الدولیه، ۱۹۹۸، کتاب الایمان، باب الایمان والاسلام والاحسان، فهرمووده ی ژماره ۹، ۳۷.

یە کبۆونی مرقۆقاییەتی لە دونیادا بە ستراوەتەو بە یە کبۆونی ژێانی ئادەمیزادەکانەو، هەر وەک چۆن چرکەساتی دەستپێکی ژێانی ئادەمیزاد لەسەر زەوی هەبوو، بەهەمان شیوەش چرکەساتی کۆتایشی هەیه لەگەڵ کۆتایهاتی ئەم ژێانەو دەستپێکردنی ژێانی قیامەت، لەنیوان ئەو دوو چرکەساتەشدا مرقۆقانیەک لەدایک دەبن و ژێانیان دەست پێدەکات، کەسانیکیش دەمرن و ژێانیان کۆتایی دێت: ﴿وَاللَّهُ يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ {آل عمران: ۱۵۶}، واتە: (هەر خوا ژێان بەخشەو مرینەرە). لای خوای گەورە هەموو ئومەتیک ئاکامیکی دیاریکراوی هەیه، هەموو کەسینیکیش ئاکامیکی دیاریکراوی هەیه: ﴿إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ {نوح: ۴}، واتە: (بینگومان کاتی دیاریکراوی خوا کەدێت، بەهیچ شیوەیهک دواناکەوێت ئەگەر بتانزانایە).

چونکە یە کبۆونی ژێان، شوێنەواریکی پرشنگدانەو دی ئەو یە کبۆونەیه کەخاوەنی ژێان هەیهتی، پاکێ و بیگەردی بۆ خوا.

بەلام یە کیتی راستەقینە ئەو بناغەیهیه کەبیردۆزەدی مەعریفە لەتێروانیی ئیسلامیدا لەسەری دادەمزریت، خوای گەورەش ئەو حەقەیه، ئەویش یە کەو تەنیا، لەبەر ئەو حەقیقەت ناییتە چەند دانەیهک، حەقیقەتیش لەشتەکانی ئەم جیهانەدا بەشاراوهیی هەیه، خوای گەورە بەسروش لەبەشیکی ئاگاداران دەکات و فرمانمان پێدەکات کەبیدۆزینەو، هەمیشە ئەو دەبینین کەسروش بۆ هیچ شتیک نایەتە خوارەو، یاخود بۆ کارێک بەشیوەیهک جیاواز بێت لە حەقیقەتە واقیعیەکە، کەخوای بەدیھینەری حەقیقەتەکان بەدیھیناوه. یاساکانی سروشتیش بریتین لە سوننەتەکانی خوای گەورە لەدروستکراوهکانیدا، خوای گەورە لەبارەیانەو دەدوێت، هەیانە خوای گەورە بۆ ریمان و بیرکردنەو دەیخاتە روو هەشیانە داوامان لێدەکات بیدۆزینەو و دایبێژینەو، لەکۆتایی گەرانه کەشماندا وەک چوون یەکیهکی لۆژیکی و کرداریی تەواو لەنیوان ئەو دی و حەدی داوای دۆزینەو دی دەکات لەگەڵ ئەو دی دەدۆزێتەو هەیه. ئەم وەک یە کبۆونەش بریتییە لەو دی کەگوزارشتی پێدەکەین لە یە کیتی حەقیقەت،

كەئەو ۋە رەتدە كاتەو ۋە دژيە كى ھەبىت لە نىوان ھەقىقەتە واقىيەكان و دەقەكانى وەحىدا، ياخود لە نىوان ئەو ھى عەقلى مرؤف ئەيدۆزىتەو ۋە لەگەل دەقەكانى وەحىدا، ھەروەھا دەروازە بۆ دووبارە تىگەيشتنى مرؤف بەدەر كەوتنى بەلگەى نوى بەوالاىي دەمىننيتەو ھەتا بەلگەكانى يەكيتى مەعريفە جيگىر دەبىت.

دەگەر پىننەو ۋە بۆ درىژەدان بەباسكردى ھەندىك لەدەرەوشانەو ۋەكانى يەكخوئاسىي لەبوارەكانى ژيانى خىزانى و كۆمەلايەتى و سىياسى و ئابوورى و زانستى و ھونەرى... بۆ ئەمەش لەئايەتەكانى قورئانى پىرۆزەو ۋە دەست پىندەكەين، كاتى ھەندى كتيب دەخەينە ۋو كەباسيان لەيەكخوئاپەرسىتى وەك بابەت و يەكخوئاپەرسىتى وەك زانست كردوو، بەتايبەتى ئەو درەوشانەوانەى كە خوالىخۆشبوو فارووقى لەكتىبەكەيدا سەبارەت بەيەكخوئاپەرسىتى و شىو ۋە دەرەوتنەكانى لەفىكرو ژياندا خستويەتتايە ۋو.

گومانى تىدا نىيە كە بوونى پەيوەندى بەدەھىنەرى تاك و بىھاوتا لەدلى مرؤف و عەقلىدا، كەخوئى خۆش دەوئ و فەرمانەكانى بەمەزن وەردەگرىت و گوئرايەلى شەرىعەتەكەى دەبىت، بەرھەمدار دەبىت لەرېكخستى ھەست و ويست و ئارەزوو ۋەكانى مرؤف و ھۆكارەكانى جىايى و بەشەشبوون و ئاشووب لەنىوان باو ۋەداراندا ناھىلىت، پاشان نەو ۋەكانى ئەم ئومەتە لەسەر بىروباو ۋەرى يەكخوئاسىي كۆدەبنەو ۋە لەسەر ئەم بنچىنەيە دەكرىت لەواقىعى ھاوچەرخى ئەم ئومەتە تىگەين كەلەئىستادا لاوازو بەشەش و پەرتەوازەيە، كەئەو ھەش ئامازەيە بۆ ئەو ھى كەئەم ئومەتە لەپەرسىتىدا گىرۆدەى ناتەواوى بوو ۋە پەحمەت و سۆزى خوئى گەورە بۆ ئەم ئومەتە دانابەزىت بەيەكبوون و پىكەو ۋەبوونى تا ئەو كاتەى پەرسىتش و تەقوئى تىدا دىتە دى: ﴿وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ﴾ (٣٧) ﴿إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ﴾ {ھود: ١١٨-١١٩}، واتە: (بەردەوامىش ئەو خەلكە لەنىوانى يەكتردا لەئايىن و بەرنامەو بۆچووندا جىاوازن، مەگەر ئەو ھى بەزەيى پەروەردگارت گرتىتتايەو).

دووهم: وشه کانی یه کخواناسی له سونه ته کانی پیغه مبهردا :

به هه مان ئه و شیوه یه ی مامه له مان له گه له ئایه ته کانی قورئانی پیروژ کرد، لیره شدا هه موو ئه و فرمودانه ناهینینه وه که تیاندا به شیوه یه کی راسته وخو یاخود ناراسته وخو ئاماژه بو یه کخواناسی کراوه، هینده به سه که هه ولی هه ندیک له زانایانی فرموده ناس له چۆنیه تی مامه له یان له گه له دهقه کانی ئه و فرمودانه ی تایبه تمه نندن به یه کخوداناسی بخرینه روو. پیشه و بوخاری له سه حیه که یدا کتیبی کی تایبه ت کردوو به یه کتاپه رستی، سه دو نه و دو سی فرموده ی له خو گرتوو وه به سه ر په نجاو هه شت دهروازه دا دابه شی کردوو، ئه وه ی جیی پامانه پیشه و بوخاری کتیبی یه کخوداناسی "کتاب التوحید" ی کردوو ته کو تا کتیب له سه حیه که یدا که نه وه دو حه وت کتیبی له خو گرتوو ه^(۱). به لام پیشه و موسلیم کتیبی تایبه ت نه کردوو به یه کخوداناسی، به لکو کتیبی یه که می له سه حیه که یدا ناولیناوه: کتیبی باوه ر (کتاب الایمان)، ژماره یه ک له و فرمودانه ی که پیشه و بوخاری له کتیبی یه کخواناسیدا هیناویه تی له م به شه ی کتیه که ی پیشه و موسلیمیشدا هیه، سه باره ت به فرموده هاوبه شه کانی دیکه ش که له م کتیه ی سه حیحی موسلیم و کتیبی یه کخواناسی بوخاریدا هیه، پیشه و موسلیم ئه و فرموده هاوبه شانیه ی دیکه ی له کتیبی دیکه یدا هیناوه، به تایبه ت کتیبی زیکر و پارانه وه (کتاب الذکر والدعاء)^(۲).

پیشه و بوخاری له کتیبی یه کخوداناسیدا فرموده ی هه مه جووری له بابه ته کانیدا هیناوه، زوربه ی دهروازه کانی دیکه ش فرموده ی تیدایه که په یوه دندار بیت به ناوو سیفه ته کانی خوی گه وره وه، به لام دهروازه کانی تر فرموده کانی زیاتر بابه تی بیروباوه ر (عقیده) ی له خو گرتوو، وه ک قه دهر، ویست و ئیراده، بابه ته کانی غه یب و روژی قیامه ت و لیپرسینه وه و ئه و

(۱) البخاری، صحیح البخاری، سه رچاوه ی پیشوو، ل ۱۸۲۰-۱۸۶۹.

(۲) الامام مسلم، صحیح مسلم، سه رچاوه ی پیشوو.

بابه تانه‌ی په‌یوه‌نددارن به‌قورئانی پیرۆزه‌وه له‌پرووی تیلاووه ته‌فسیری هه‌ندیک له‌ئایه‌ته‌کانیه‌وه، وادیاره که بوخاری -په‌حمه‌تی خوی لی بی- به‌هوی بوونی یه‌ک وشه له‌فه‌رمووده‌یه‌کدا که راسته‌وخۆ یاخود ناراسته‌وخۆ په‌یوه‌ست بووایه به‌یه‌کخواناسیه‌وه له‌ده‌روازه‌یه‌ک له‌ده‌وازه‌کانی یه‌کخواناسیدا پۆلینی ده‌کرد، ئه‌مه له‌کاتیکدا که بابه‌تی فه‌رمووده‌که به‌گشتی ده‌کرا له‌کتیبه‌کی تردا بووایه جیا له‌یه‌کخواناسی، وه‌ک کتیبه‌ی فه‌زله‌کانی قورئان، یاخود کتیبه‌ی ته‌فسیری قورئان. هه‌ندیک فه‌رمووده‌ی کتیبه‌ی یه‌کخواناسی به‌هوی دانرانیان له‌و شوینه‌دا تیگه‌یشتنیان ئاسان نییه، مه‌گه‌ر ته‌ئویلیکی دووری بۆ بکریت تا ئه‌وواتایه بگه‌یه‌نیت.

هه‌روه‌ک چۆن قورئان بابه‌تی یه‌کخواناسی به‌جۆریک یه‌کلاده‌کاته‌وه که‌ئامانجی هه‌موو په‌یامه‌کانی خودا بووه بۆ تیکرایی خه‌لک، فه‌رمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ریش به‌هه‌مان شیوه‌ن، به‌جۆریک که‌ناسینی خودای گه‌وره به‌حه‌قیقه‌ت و تاک و ته‌نهایی ده‌کاته یه‌که‌م ئه‌رکی سه‌رشانی مروّف له‌ژیانیداو یه‌که‌م بانگه‌شه‌ی خه‌لک بۆ لای ئایین، فه‌رموده‌که‌ی مه‌عازیش -خوا لینی رازی بی- کاتی پیغه‌مبه‌ر (درودی خوی له‌سه‌ر بی) ناردی بۆ یه‌مه‌ن، یه‌کلاکه‌ره‌وه‌یه له‌روونکردنه‌وه‌ی ئه‌م واتایه‌دا. ئه‌و فه‌رمووده‌یه به‌سی گێرانه‌وه لای پیشه‌وا بوخاری و دوو گێرانه‌وه لای پیشه‌وا موسلیم هاتوه، که‌هه‌موویان یه‌کدی ته‌واو ده‌که‌ن، ئیمه یه‌کیک له‌گێرانه‌وه‌کانی بوخاری هه‌لده‌بژیرین، پیغه‌مبه‌ر (درودی خوی له‌سه‌ر بی) ده‌فه‌رموویت: {إِنَّكَ تَقْدُمُ عَلَى قَوْمٍ مِنْ أَهْلِ كِتَابٍ فَلْيُكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَى أَنْ يُوحِدُوا اللَّهَ تَعَالَى، فَإِذَا عَرَفُوا ذَلِكَ، فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ فَضَلَ عَلَيْهِمْ خَمْسَ صَلَوَاتٍ فِي يَوْمِهِمْ وَلَيْلَتِهِمْ، فَإِذَا صَلُّوا فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ اللَّهَ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ زَكَاةً فِي أَمْوَالِهِمْ، تَأْخُذُ مِنْ غَنِيِّهِمْ فَتَرُدُّ عَلَى فُقِيرِهِمْ، فَإِذَا أَقْرَبُوا بِذَلِكَ، فَخُذْ مِنْهُمْ، وَتَوَقَّ كِرَانِمَ

أَسْوَالِ النَّاسِ} (١)، واته: [تَوَّ بَه كَه سَانِيك دَه گَه يَت كَه شَوِيْنَكَه وَتَه يَ پَه يَامَه
 نَاسْمَانِيَه كَانَن، يَه كَه مَجَار بَانْگِيَان بَكَه بَوَّ شَايَه تَمَان (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَتِي
 رَسُوْلَ اللَّهِ)، ئە گەر ئەوان بە دەمته وه هاتن ئەوا تییان بگه یه نه كه خودا له شه وو
 رَوژي كدا پينجار نويزی له سه ر فهرز كردوون، ئە گەر گوپرايه لَت بوون بَوَّ
 ئە وه ش، ئەوا تییان بگه یه نه كه خوا زه كاتی له سه ر فهرز كردوون
 كه له ده و له مه نده كانيان و هه رده گيریت و ده دریت هه ژاره كانيان، ئە گەر ئە وه شيان
 ئە نجامدا، ئەوا نه كه يت ماله به نرخ و گران به اكانيان لى وه ربگريت؛ ئە مه ش
 مانای وایه كه با وه پبوون به یه كخوداناسی رازیبوون به ئەرکی په رستش ئاسانتر
 ده كات، چونكه ناوه روكی بانگه شه بَوَّ لای خوا له بانگ كردنه وه بَوَّ يَه كخواناسی
 ده ست پینده كات.

(١) البخاری، صحيح البخاری، سه رچاوه ی پیشوو، كتاب التوحيد، باب ماجاء فى دعاء النبى
 (صلى الله عليه وسلم) امته الى توحيد الله تبارك وتعالى، فه رموده ی ژماره ٧٣٧٢، ل ١٨٢٠،
 به هه مان شيوه پیشه ووا موسليميش له صه حيه كه يدا هيناويه تى، بروانه:
 - الامام مسلم، صحيح مسلم، سه رچاوه ی پیشوو، فه رموده ی ژماره ١٩، باب الدعاء
 بالشهادتين و شرائع الاسلام، ل ٤٢.

هه‌ندیك شیوازی گوزارشتکردن له‌یه‌كخواناسی له‌قورئانی پیرۆزدا

- ۱- دهربرینه راسته‌وخۆکانی یه‌كخواناسی:
﴿الاحد﴾ و﴿الواحد﴾ و﴿الأحدية﴾: وهك ﴿اللّٰه الواحد﴾، ﴿إلهكم إله واحد﴾، ﴿قل هو الله أحد﴾، ﴿وهو الواحد﴾، به‌مشیوه‌یه (۲۱) جار هاتووه.
- ۲- ماناكه‌ی یه‌كخواناسی بگه‌یه‌نیت:
﴿لا إله إلا الله﴾، ﴿لا إله إلا هو﴾، ﴿لا إله إلا أنت﴾، به‌م شیوازه‌ش (۳۷) جار هاتووه.
- ۳- ره‌تکردنه‌وه‌ی فره‌یی: ﴿لا تتخذوا إلهين اثنين﴾، ﴿ولا تقولوا ثلاثة﴾، ﴿لو كان فيهما آلهة إلا الله لفسدتا﴾.
- ۴- ره‌تکردنه‌وه‌ی هاوبه‌شبریاردان:
﴿وما لهم فيهما من شرك﴾، ﴿لا شريك له﴾، به‌م شیوازه‌ش (۶) جار هاتووه.
- ۵- ناوه‌ جوانه‌كان و سيفه‌ته‌ ته‌واومه‌نده‌كان:
﴿عالم الغيب﴾، ﴿غافر الدّٰتب﴾، ﴿ربّ العرش﴾، ﴿خالق كلّ شيء﴾، ﴿رفيع الدّٰرجات﴾، ﴿أسرع الحاسبين﴾، ﴿مالك الملك﴾، (نمونه‌ی له‌م شیوازه‌ زۆره‌ زۆره‌).
۶- پاكو بیگه‌ردی (التنزيه):
پاك و بیگه‌ردبوونی خودای گه‌وره‌ له‌هه‌ر ناته‌واوی یاخود هاوشیوه‌یی یان چواندنی به‌دروستكراو: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾، ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾.

له‌پراستیدا هاوه‌لان و شوینکه‌وتوانیش له‌رېگه‌ی ده‌قه‌کانی قورئان و
فهرموده‌وه مامه‌له‌یان له‌گه‌ل‌بابه‌تی یه‌کخواناسیدا کردووه، به‌بئ‌ئوه‌ی خو‌یان
له‌قه‌ره‌ی بگره‌و به‌رده‌ی قسه‌بدن، ئه‌مه‌له‌کاتیکدا بوو که له‌زور زوووه‌وه هه‌ول
هه‌بوو بؤ‌ئوه‌ی ده‌قه‌کان به‌گو‌یره‌ی هه‌لو‌یستی سیاسی لیکبده‌نه‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی
له‌گه‌ل‌خه‌وارچه‌کاندا روویدا، کاتئ‌وتیان: (لا حکم الا لله).

گومانی تیدا نییه که مانابه‌خشی هه‌ندیک ئایه‌تی قورئانی پیرۆز له‌سه‌ر
بابه‌تی یه‌کخواناسی به‌ته‌واوی روونه، وه‌ک ئه‌م فهرمایشته‌ی خوی‌گه‌وره:
﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾ {الکھف: ۱۱۰}، واته: ((ئهی
پنغه‌مبه‌ر پنیان بلئ: به‌پراستی من ته‌نھا ئاده‌میزادیکم وه‌ک ئیوه، به‌لام ئه‌وه‌نده
هه‌یه وه‌حی و نیگام بؤ‌دیت که: بیگومان خودای ئیوه خوی‌ه‌کی تاک و
ته‌نهایه)).

به‌هه‌مانش‌یوه هه‌ندیک فهرموده‌ش وه‌ک ئه‌و فهرموده‌یه‌ی پئیشت‌ر
ئاماژهمان پئی کرد، "با سه‌ره‌تای بانگه‌شه‌که‌ت بانگکردنیان بیئت که‌خودا به‌یه‌ک
بگرن..." له‌گه‌ل‌ئوه‌شدا له‌وانه‌یه که‌گونجاو بیئت جه‌خت له‌وه بکه‌ینه‌وه
کورته‌کرده‌وه‌ی هه‌ندیک ئایه‌تی دیاریکرای قورئان، یاخود هه‌ندیک
فهرموده‌ی دیاریکراو له‌سه‌ر مانایه‌کی دیاریکراو ئه‌مه ئیجتیه‌ادیکی مرۆقه و
ئه‌گه‌ری راست ده‌رچوون و هه‌له‌بوونی هه‌یه، به‌پراستی قورئانی پیرۆز تیکرای
کتیپی هیدایه‌تدانه به‌شینه‌یه‌کی گشتی، ئایه‌ت و سوره‌ته‌کانی وه‌ک یه‌ک بونیات
یه‌کدی ته‌واو ده‌که‌ن به‌مه‌به‌ستی هیتانه‌دی ئه‌و هیدایه‌ته‌وه هه‌ر ئایه‌تیکیش
به‌ته‌نھا له‌به‌ر رو‌شنایی واتای هه‌موویدا مانای خوی‌ده‌ت، بویه پئیوستی
به‌هوشیاری هه‌یه که‌قورئان به‌به‌شبه‌ش و جیاجیا وه‌ر‌بگیریت. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی
له‌وانه‌یه له‌یه‌ک ئایه‌تدا مانای ئه‌وه‌ی تیدا ببینیت که له‌بواری یه‌کخواناسی و
بواری حوکی شه‌ری بابه‌تیک له‌بابه‌ته‌کانی مامه‌له‌کردندا پۆلین بکه‌یت،
له‌وانه‌یه به‌لیندان و هه‌ره‌شه‌و ترساندنئ‌له‌خو‌گرتییت، له‌وانه‌شه‌ ئاماژه
به‌زنجیره‌ چیرۆکیک بکات که‌قورئان ده‌یانگیریته‌وه.

سیہم: بابہ تی یہ کخواناسی و زانستی یہ کخواناسی:

لہ وانہ یہ گونجاو بیٹ کہ جیاوازی بکہین لہ نیوان بابہ تی یہ کخواناسی و زانستی یہ کخواناسیدا، چونکہ بابہ تی یہ کخواناسی کرۆکی مانای ئیسلام و ئیمان و ئیحصانہ، کاتی موسلمانبون لہ دہروازہی شایہ تمانہ وہ (لا الہ الا اللہ، محمد رسول اللہ) دہ بیٹ، یہ کہ مین پایہی ئیمان: بہ راستزانیی تہ و او دلینابووانہی خودای گہ وریہ و ئیحصانیش ئہ وریہ کہ مرۆف ہست بہ وہ بکات خوای گہ وریہ ئاگاداری ہموو کاروبارہ کانیہ تی، لہ راستیدا ئہ و فہرموودہیہی لہ جبریلہ وریہ کہ لہ ہر دوو صہیحہ کہ دا ہاتوہ ہموو ئہ وانہی پیئکہ وہ کو کردوہ تہ وہ: (عن أبي هريرة (رضي الله عنه) قال: كان رسول الله (ع) يوماً بارزاً للناس، فأتاه رجلٌ فقال، يا رسول الله ما الإيمان؟ قال: "أن تؤمن بالله، وملائكته، وكتابه، ولقائه، ورسوله، وتؤمن بالبعث الآخر" قال: يا رسول الله ما الإسلام؟ قال: "الإسلام أن تعبد الله ولا تشرك به شيئاً، وتقيم الصلاة المكتوبة، وتؤتي الزكاة المفروضة، وتصوم رمضان". قال: يا رسول الله ما الإحسان؟ قال: "أن تعبد الله كأنك تراه، فإنك إن لا تراه فإنه يراك". قال: يا رسول الله متى الساعة؟ قال: "ما المسئول عنها بأعلم من السائل، ولكن سأحدثك عن أشراطها: إذا ولدت الأمة ربها فذاك من أشراطها، وإذا كانت الغرأة الحفأة ز ووس الناس فذاك من أشراطها، وإذا تناول رعا و البهم في البتیان فذاك من أشراطها، في خمس لا يعلمهن إلا الله"، واتہ: (ابوہریرہ) (خوا لیتی رازی بی) دہ لئی: روژیک پیئغہ مہر (درودی خوای لہ سہر بی) لہ ناو خہ لکیدا دہر کہ وت، پیاوئک ہاتہ خزمہ تی و وتی: ئہی پیئغہ مہری خوا باوہر چییہ؟ فہرمووی: "باوہر ت ہہ بیٹ بہ خوا، بہ فریش تہ کانی، بہ کتیبہ کانی، بہ دیدارو بہ خزمہ ت گہیش تتی، بہ پیئغہ مہرانیی. ہہ روہا باوہر ت ہہ بیٹ بہ زیندو بوونہ وہی روژی قیامہ ت". ئینجاوتی: ئہی پیئغہ مہری خوا، ئیسلام چییہ؟ فہرمووی: "ئیسلام ئہ وہیہ کہ: خوا بیہ رستی و ہیچ شتیک نہ کہیت بہا وہ شی، نوئژہ فہر زہ کانت بکہیت، زہ کاتی دیاریکراو بدہیت، روژووی رہمہ زان بگریت". وتی: ئہی پیئغہ مہری خوا ئیحصان چییہ؟ فہرمووی: "وا خوا بیہ رستیت و ہکو چاوت لیتی بیٹ، چونکہ ئہ گہر تو چاوت لہ و نہ بیٹ ئہ و چاوی لہ توئیہ) ئینجاوتی: ئہی پیئغہ مہری خوا، کہی روژی قیامہ تہ؟ فہرمووی: "پرسیار لیکراو لہ و بارہیہ وہ (کہ ہاتتی قیامہ تہ) زانتر نییہ لہ پرسیارکار، بہ لام باسی نیشانہ کانتی بو دہ کہم:

هه رکاتی که نیزهک گه وره کهی خوئی بوو^(۱) ئه وه له نیشانه کانیه تی. ههروه ها ئه گهر رووت و پیاو سه کان بیسه کار به ده ستانی خه لک، ئه وه ش له نیشانه کانیه تی. ههروه ها هه رکاتی شوانی مه رومالات شانازیان به به رزیی کوشکه کانیانه وه کرد، ئه وه ش له نیشانه کانیه تی.

پینج شتیش هه ن جگه له خوا کهس نایانزانی، ئینجا ئه م ئایه تهی خوینده وه:
 ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنزِلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ {لقمان: ۳۴}. واته:
 {له راستیدا هه ر خوا کاتی هاتنی روژی قیامت ده زانیت، هه رئه ویش باران ده بارینیت، هه رئه ویش ده زانیت چی له مندالانداندا هه یه، هه یچ کهس نازانیت سبه نی چی ده کات، هه یچ که سیک نازانیت له چ خاکیکدا ده مریت، له راستیدا خوا زاناو شاره زایه}. ئینجا پیاوه که پشتی هه لکردوو رویشت، پیغه مبه ر(درودی خوای له سه ر بی) فه رمووی: "ئه و پیاوه م بو بگیره وه، کاتی ویستیان بیگیرنه وه، که سیان نه بینی. پیغه مبه ر(درودی خوای له سه ر بی) فه رمووی: "ئه وه جو بره ئیل بوو هات بو ئه وه ی خه لک فیری ئایینه که یان بکات"^(۲).

له بهر ئه وه یه کخواناسی ئیمان و کارکردنه به گویره ی ئیمان، به مه ش ده بیته ئه و عه قیده یه ی که موسلمان پابه ندی ده بیته و ئه و شه ریه ته ی که ژانی ریکده خات و ئه و تیره وانینه ی بو بوون ده بیته و ژیانیکی واقیعیانه به پیی ئه و تیره وانینه ده ژی. پیکه یینه ره کانی بابه تی یه کخواناسی جیگیرن و ناگوردرین، له رووی ژماره وه که م و سنووردارن، له رووی واتاشه وه سنووردارن، گونجاوه بو گه و ره و بچووک، بو ئه و زانایه ی که زانستیکی فراوانی هه یه و بو کۆلکه خوینده واریکیش، شاهیدییه کانیسی له هه ردوو سه رچاوه رینمایی به خشه که دایه:

(۱) مه به ست له مه ش ئه وه یه: روژیک دیت مندال ریز له باوک و دایکی ناگریته، وه ک کۆیله سه ریان ده کات.

(۲) البخاری، صحیح البخاری، سه رچاوه ی پیشوو، کتاب الایمان باب سؤال حبریل النبی (صلی الله علیه وسلم) عن الایمان والاسلام والاحسان، فه رموده ی ژماره ۵۰، ل ۲۳. به هه مان شیوه پیشه ووا موسلیمیش له صه حیحه که یدا هیناویه تی، بره وانه:

- الامام مسلم، صحیح مسلم، سه رچاوه ی پیشوو، کتاب الایمان، باب بیان الایمان والاسلام والاحسان، فه رموده ی ژماره ۹، ل ۳۷.

قورئانی پیرۆز و فهرموودهکانی پێغه‌مبەر، به‌شیوه‌یه‌کی راسته‌وخۆ لیئانه‌وه وهرده‌گیریت، له‌بهر ئه‌وه له‌هه‌ره تاییه‌ت‌ترین تاییه‌تمه‌ندیه‌کانی عه‌قیده‌ی یه‌کخواناسی، وه‌ک ئه‌وه‌ی که‌له‌قورئان وه‌رمووده‌دا هاتووه، بریتیه‌ له‌ئاسانی و‌پرونی و‌نزیکی ئه‌و عه‌قیده‌یه‌ له‌دڵ و‌عه‌قلی مرۆف، ئه‌مه‌ش خه‌سه‌له‌تیکه‌ له‌سه‌ره‌تای هاتنی ئیسلامه‌وه‌ عه‌ره‌به‌کان به‌فیه‌رت و‌ساده‌یی خۆیان وه‌ریان گرتووه‌و موس‌لمان بوون و‌دواتریش ئه‌و گه‌لانه‌ی له‌سه‌ر ده‌ستی هاوه‌لانی رزگاریخواز وه‌ریانگرتووه‌و موس‌لمان بوون، دوا‌ی ئه‌وه‌ش له‌پێگه‌ی بازرگانه‌کانه‌وه‌ به‌هه‌ندیک له‌ناوچه‌و گه‌لان گه‌یشتووه، به‌راورد به‌و ئالۆزی و‌ناپروونییه‌ی له‌عه‌قیده‌کانی ترده‌هیه‌ عه‌قیده‌ی ئیسلامی ئاسان و‌پروونه، له‌بهر ئه‌وه‌ی به‌ئاسانی خه‌لکی لێی تیگه‌یشتووه‌و موس‌لمان بووه، له‌ئه‌مه‌رۆشدا له‌سه‌رانسه‌ری گۆی زه‌ویدا له‌لایه‌ن که‌سانیکه‌وه‌ وهرده‌گیریت و‌موس‌لمان ده‌بن که‌ له‌لوتکه‌ی مه‌ده‌نیه‌تدان له‌ئه‌وره‌وپاوه‌ ئه‌مریکاو ژاپۆن و‌به‌هه‌مانشیوه‌ له‌لایه‌ن که‌سانیکه‌یشه‌وه‌ وهرده‌گیریت که‌ژیانیکه‌ی سه‌ره‌تایی ده‌ژین له‌دارستانه‌کانی ئه‌فریقایا جیگا دووره‌ ده‌سته‌کان و‌موس‌لمان ده‌بن، له‌هه‌موو ئه‌مه‌دا گرنگ ئه‌وه‌یه‌ که‌عه‌قیده‌ی یه‌کخواناسی وه‌ک خۆی پروون و‌ئاسان له‌لایه‌ن بانگخووازیکه‌وه‌ بگه‌یه‌نریت که‌له‌خۆیاندا ره‌نگی دا‌یته‌وه‌و د‌لسۆز بن بۆی.

پێکه‌ینه‌ره‌کانی عه‌قیده‌ی یه‌کخوداسی به‌تیروانینی گشتگیر بۆ بوون ده‌بیت، له‌بهر ئه‌وه‌ی خودای تاک و‌ته‌نیا به‌دییه‌نه‌ری کار ریکخه‌ر، هه‌موو دروستکاره‌کانی هه‌تاوه‌ته‌ بوون و‌سیستمیکه‌ی داناوه‌و چه‌ندین ریشوینی بۆ ریکخستنی داناوه‌و نیردراوانیکه‌ی بۆ ریشوینی ئاده‌میزاده‌کان ناردووه‌ تا کاروباره‌کانیان له‌م ژيانه‌دا به‌باشترین شیوه‌ به‌پێوه‌ بچیت و‌لپیرسینه‌وه‌و پاداشتی خستوته‌ ژيانه‌که‌ی دیکه‌ی دوا‌ی ئه‌م ژيانه‌وه‌، له‌راستیدا یه‌کخواناسی و‌په‌یامبه‌ریتی و‌گه‌رانه‌وه‌ بۆ لای سی بنچینه‌ی بیروباوه‌رن که‌په‌یوه‌ستن به‌یه‌که‌وه‌و له‌وه‌لامدانه‌وه‌ سه‌بارته‌ به‌هه‌موو ئه‌وه‌ی دیت به‌خه‌یالی مرۆفدا له‌پرسیار یه‌کتر ته‌واو ده‌که‌ن، به‌ته‌نها خودای تاک و‌بیهاوتا دروستکاره‌و کاروباره‌کانی به‌ده‌سته‌، له‌بهر ئه‌وه‌ سیسته‌می بوون له‌سه‌ر سه‌قامگیری و‌پێکه‌وه‌گونجان دامه‌زراوه‌، خودای گه‌وره‌ش ره‌حم به‌خه‌لکی ده‌کات و

په یامبه رانیان بو ره وانه دهکات و کتیبیان بو دهنیریت و رینوینیان دهکات بو ریکخستنی ژیانیان له سهر بنه مای رینوینی خودایی. خودای گه وره ژیانی روژی دوایی کردو و ته وادهی لپرسینه وهی دادپهروه رانه، خه لکی بو پهروه ردگاری جیهانیان هه لده ستنه وهو تیکرای خه لک له و کاته وه ئادهم دروستکراوه تا ئه مرو هه موویان به رهو لای ده چن، ئیدی دونیاو ئاخیرهت بوونی یه کتر ته واو ده کهن، چونکه له ژیانی دونیادا ئاده میزاده کان ژیان به سهر ده بن و هه له ده کهن، کاری باش ئه نجام ده دن، دادپهروه ر ده بن، ستم ده کهن، خه لگ هه یه هه ژاره، هه یه ده وله مه نده، هه یه پیاوچاکه هه یه خراپه کاره، هه یه گوپرایه له هه یانه سه ریچیکاره... به لام هه موویان ده مرن، له راستیدا دادپهروه ری له م ژیانده نایه ته دی، ئیدی روژی دوایی ده ست پنده کات، ئه ویش ته واو کاری ژیانی دونیا یه، پاداشتی کاری چاکه و سزای خراپه کاری ده دریته وه، دادپهروه رانه لپنچینه وه له گه ل خه لگدا ده کریت، مافی ستمه ملیکراو له ستمه مکار وهرده گیریته وهو حه قی ستمه مکار له سهر ستمه مکاریه کی ده سه ندریته وهو به دادپهروه ری ره های پهروه ردگاریش پاداشتی خه لکی له سهر کاره کانیان ده دریته وه، ئا ئه مه یه بابه تی یه کخواناسی.

به لام زانستی یه کخواناسی، ئه مه یان تایبه ته بهو ریگاو رینبازانه ی که زانایان تیندا باسیان له م بابه ته کردووه. له کون و نویدا زانایان و توپژهران له رینبازی لیکولینه وه یاندا سه بارهت به بابه تی یه کخواناسی جیاوازی زور له نینوانیاندا هه بووه، ئه م جیاوازیهش له ده رکه وتنی چه ندان ناو نیشان بو باسکردنی ئه م بابه ته رهنگی داوه ته وه، وهک زانستی یه کخواسی و زانستی ئیمان و زانستی عه قیده و زانستی که لام و زانستی بنچینه کانی ئابین (اصول الدین) و فیهقی هه ره گه وره (فقه الاکبر) و.. هتد، هه ندیک له زانایانیش جیاوازیان له نینوان هه ریبه که له م ناو نیشانانه به چه ند شتیکی دیاریکراو کردووه، که به کاره یانی هه ریبه که یان له سنووریکی دیاریکراودا بووه. هه ندیکیان زانستی یه کخواناسیان کردو ته به شیک له زانستی عه قیده که باس له عه قیده ی یه کخواناسی له پال به شه کانی دیکه ی عه قیده دا ده کات، ئه مه له کاتیکدایه که هه ندیک له زانایانی دیکه هیچ جیاوازییهک له نینوان ئه و ناو نیشانانه دا نابین، چونکه له کو تایدیدا بابه ته که یان یه که.

بابه تی یه کخواناسی

(توحید الربوبیة) باوه ربوون به وهی که تنها خودا به دیهینه ر و رۆزی دهر و زیندوکه ره وه و هاوشیوهی ئه مانه یه، (توحید الالهیة) باوه ربوون به وهی که تنها خودا شایانی په رستش و رۆژو و حه ج و ئه و په رستشانه یه، باوه ربوون به سیفه ته کانی و کارکردن به پینی ئه و باوه ربوونه، ئه مه ش کرۆکی واتای ئیسلام و ئیمان و ئیحسانه و له گه ل فیتره تی ئاده میزادا گونجاوه و ئاسان و پوونه.

زانستی یه کخواناسی

زانستی ئیمان، یاخود زانستی که لام، یان زانستی بنچینه کانی ئابین، یاخود زانستی فیهی هه ره گه وره... ئه مه ش زانستیکی تایبه تمه نده و تیندا زانایان بابته کانی عه قیده ده خوینن و ریبازو شیوازی تایبه ت به کار ده هینن که له دریزه و ریکاره هونه ریبه کانی لیک جیاوازه.

"له گه ل ئه وه شدا دامه زرانندی راسته قینه ی ئه م زانسته (زانستی عه قیده) له سه ره تا کانی سه ده ی دووه می کۆچیدا بوو... که تیندا روکاره بنه په تیه کانی زانستی عه قیده له بابته و شیوازه که یدا دانرا"^(۱). سووری ته واوبوون و بیگه یشتنی تا سه ده ی سیهه م و چواره م و پینجه می خایاند، به جۆریک: "بابته کانی عه قیده و به لگه هینانه وه (استدلال) که ئه م زانسته له خۆی گرتبوون فراوانتر بوو هه تا تیکرای ئه وهی په یوه ننداره به (الهیات) ئه وهی په یوه سته به زاتی خودا و سیفه ته کانی و (النבות) پیغه مبه ران و ئه وهی پیویسته به رانبه ریان باوربوون پیی و (سمعیات) واته: ئه وهی پشت به وهی ده به ستیت، وهک به هه شت و ئاگرو رهوشی رۆژی دواپی.."^(۲). له به ناوبانگترین ئه و کتیبانه شی به ده ستمان گه یشتووه له و ماوه یه دا کتیبی: "المغنی فی أبواب التوحید والعدل" ی قازی جبار کوری ئه حمده (سالی ۴۱۷ی کۆچی مردووه) و "مقالات الاسلامیین" ی ئه بو حه سه نی ئه شعهری (سالی ۲۲۴کۆچی مردووه) و "الاقتصاد فی الاعتقاد" ی ئه بو حامدی غه زالی (سالی ۵۰۵ی کۆچی مردووه) و "التوحید" ی ئه بو مه نصوری ماتریدی (سالی ۳۳۳ی کۆچی مردووه).

(۱) النجار، عبدالمجید. الايمان بالله وأثره في الحياة. بيروت: دار الغرب الاسلامي، ۱۹۹۷، ل ۲۰.

(۲) سه رچاوه ی پیشوو، ل ۲۰.

له سسی سەدەکەى دواتریشدا، سەدەى شەشەم و حەوتەم و هەشتەم، زانستی عەقیدە چووێ قوناغی رێککردن (الترتیب) و دەروازەبەندى (التبویب) و جوانخستنه پرووی ئهوانهى که له قوناغی رابردوودا بە دەست هاتبوون، لەم ماوه یەشدا فەخرەدین رازی (سالی ٦٠٦ی کۆچی مردووه) بە کتیبی: "معالم أصول الدين" و ئیبن تەیمییه (سالی ٧٢٨ی کۆچی مردووه) بە کتیبی "العقیده الوسطية" و سەعدەدینی تەفتازانی (سالی ٧٣٩ی کۆچی مردووه) بە کتیبی "شرح العقائد النسفية" ناوبانگیان دەرکرد، پاشان لە سەدەى نۆهەمەوه تا سەدەى سیازدەهەم ئەم زانسته چووێ قوناغی مەتبووون و لاساییکردنەوه، که زانایان کاریان تەنها بوو بە ڕاڤه و کورتکردنەوه یاخود نووسینی پەراویزەکان و زۆرتر وشه و دەسته واژەکان بە سەر عیلمه که دا زال بوون. ماوهى نزیکهى سەدەیه که جوولەى گەران و نوێگەری که وتۆتەوه زانستی عەقیدەوه... بە مەبەستی دەربازبوون لە زۆرێک لەو بەلگه هینانه وه کونانهى که له ئیستادا جیگای قبوولکردن نین و هیچ کاریگه ریه کیان له سەر عەقیدەى هاوچەرخ نییه که له ژێر کاریگه رى لۆژیکى زانستیدا به.

"لهوانه یه یه کهم کهس که دهستپیشخه رى له م نوێگه ریه ی زانستی عەقیدەدا هەبوو بیت پیشه و محەمەد عەبدە بیت (سالی ١٩٠٥ی زاینی مردووه)، وهک ئەوهى له کتیبه که یدا دەرکه ویت به ناوی: "رسالة التوحيد"^(١). له و زانایانه ی دیکه ش شیخ (مصطفى صبري) (سالی ١٩٥٤ی زاینی مردووه) له کتیبی: "موقف العقل والعلم والدين من رب العالمين" و محەمەد ئیقبال (سالی ١٩٣٨ی زاینی مردووه) له کتیبی: "تجدید الفكر الديني في الاسلام" و حەسەن به ننا (سالی ١٩٤٩ی زاینی مردووه) له: "رسالة العقائد" داو محەمەد باقر صەدر له کتیبی: "فلسفتنا" و محەمەد سەعید رەمەزان بوئی له کتیبی: "کبرى اليقينيات الكونية" و ئیسماعیل فاروقی له کتیبی: "عقیده المسلم" و یوسف قەرەزاوی له کتیبی: "حقیقة التوحيد" دا. ژماره یه که له و زانا نوئی و هاوچەرخانه رێبازیکیان بو خستنه پرووی زانستی عەقیدەیان پەیره و کرد که له سەر بنه مای ئاسانکردن بوو ئاراسته ی عەقلی هاوچەرخى برواداران و نه یاران کرابوو^(٢). به لām زۆرێک له زانایان و مامۆستایانی هاوچەرخ هەتا ئیستاش له سەر هەمان شیوازی کۆنن و پشت به و دانراوانه ده به ستن که له قوناغی پیگه یشتن یاخود مەتبووونی ئەم زانسته دا نووسراون.

(١) سەرچاوه ی پیشوو، ل ٢٤.

(٢) سەرچاوه ی پیشوو، ل ٢٠-٢٤.

چوارهم: نمونه‌کانی کتیبی زانستی یه‌کخواناسی (علم التوحید)

۱- کتیبی (التوحید)ی ماتریدی^(۱):

ئهم کتیبه به‌کوئترین سه‌رچاوه که لامییه‌کان له میژووی ئیسلامییدا داده‌نریت و ئه‌و باشیتییه‌ی هه‌یه که‌ته‌ن‌ها تیروانینی خۆی سه‌بارت به‌بیرکردنه‌وه‌ی ئیسلامی له‌بابه‌ته‌کانی عه‌قیده‌دا ناخاته‌روو به‌لکو سه‌ره‌رای ئه‌وه- بیروبوچوون و تیروانینه‌کانی گروه ئیسلامیه‌کانی تریش سه‌بارت به‌م بابته‌گه‌نگه‌شه‌ده‌کات، به‌تایه‌ت بوچوونی موخته‌زیله‌کان و تیروانینی ئایین و بیردۆزه‌فله‌سه‌فیه‌کانیش روون ده‌کاته‌وه. ئه‌گه‌ر پیشه‌وا ئه‌شعهری له‌قوناغی کوئای ژیانیدا-که‌تیندا مه‌زه‌به‌ی که‌لامی دامه‌زراند- به‌گه‌نگه‌شه‌ی موخته‌زیله‌وه‌لامدانه‌وه‌یانه‌وه له‌ناوه‌راستی جیهانی ئیسلامیدا سه‌رقال بوویتت، ئه‌وا ماتریدی له‌روژه‌لاتی جیهانی ئیسلامیدا به‌ه‌مان کاره‌وه سه‌رقال بووه، له‌ولاتی ئه‌ودو رووبار. ماتریدی به‌چهند سالیکی پیش ئه‌شعهری له‌دایکبووه‌و چهند سالیکیش پاش ئه‌و مردووه. له‌نیوان ئه‌شعهری و ماتریدی له‌زۆر بابته‌دا لیکچوونی زۆر هه‌یه، له‌پال بوونی راجیایی له‌هه‌ندیک بابته‌دا، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا نه‌سه‌لمینراوه که‌به‌یه‌ک گه‌یشتن یاخود یه‌کیکیان ئه‌وه‌ی خویندبیته‌وه که‌ئو ویتریان نووسویه‌تی. ماتریدی له‌زانسته‌که‌یدا پشتی به‌"مه‌نه‌جی مامۆستای مامۆستاکی پیشه‌وا ئه‌بو حه‌نیفه به‌ستوه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا له‌گۆره‌پانی فیه‌قه‌وه‌چووه گۆرپانی عه‌قیده‌و فیکر"^(۲).

به‌و باشه‌یه ناسرا که‌ه‌رسی بنچینه‌که‌ی عه‌قیده‌ی سوننه‌ی پیکه‌وه کو‌کردووه‌ته‌وه، ئه‌وانیش: (الالهیات) و (النبوات) و (السمعیات)^(۳).

ئهم کتیبه‌ی له‌پینج ده‌روازه پیکه‌اتوه له‌گه‌ل پیشه‌کییه‌کی تیروته‌سه‌ل سه‌بارت به‌ده‌رکپیکردنی زانسته‌کان، له‌نیواندا سه‌رچاوه‌کانی مه‌عرفه، ئه‌وانیش دوو سه‌رچاوه‌ن: بیستن (السمع) و عه‌قل و که‌ره‌سته‌کانی

(۱) الماتریدی، أبو‌منصور محمد بن محمد بن محمود. کتاب التوحید. تحقیق: بکر طوبال أوغلی، و محمد أروشی، بیروت: دار صادر، و استانبول: مکتبه الارشاد، ط ۲۰۰۷م.

(۲) سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۱۴.

(۳) له‌لاپه‌ره‌ی پشتی‌دا واتای ئهم سنی زاراوه‌یه‌م به‌دریژی به‌کوردی نووسیوه بۆیه لینه‌دا دووبارم نه‌کرده‌وه (وه‌رگیر).

مه‌عریفه‌شی دیاری کردووه که‌ئه‌م سیانه‌یه: هه‌ستیی‌کراوه‌کان (العیان‌ی الحواس) و هه‌والپیدان (الاخبار) و بینین (النظر).
 ماتریدی له‌ده‌روازه‌ی یه‌که‌می کتیبه‌که‌یدا باسی بابه‌ته‌کانی (الالهیات)‌ی کردووه: گوته‌ی ئه‌وانه‌ی باسی کۆنی جیهان و بابه‌ته‌کانی به‌دییه‌تان (خلق) و روودان (الحدوث) و سیفه‌ته‌کانی خوی گه‌وره‌یان کردووه. ئه‌م ده‌روازه‌شیان دریژترین ده‌روازه‌ی کتیبه‌که‌یه‌و قه‌باره‌که‌ی نزیکه‌ی نیوه‌ی کتیبه‌که‌ی ده‌بیت، له‌ده‌روازه‌ی دووه‌میشدا بابه‌ته‌کانی (النبوات)‌ی تاوتوی کردووه: سه‌لماندنی په‌یام و سه‌لماندنی په‌یامی محمد (درودی خوی له‌سه‌ر بی)، پاشان بوچوونه‌کانی (راوندی) و (وراق) و (نصار)‌شی تاوتوی کردووه، له‌ده‌روازه‌ی سه‌یه‌میشدا باسی بابه‌ته‌کانی قه‌زاو قه‌ده‌رو له‌ده‌روازه‌ی چواره‌مدا باسی مه‌سه‌له‌گه‌وره‌کان و ئه‌نجام‌ده‌رانی و له‌ده‌روازه‌ی پینجه‌مدا باسی بابه‌ته‌کانی ئیمان و ئیسلام کراوه.

۲- کتیبی (المطالب‌العالية)‌ی فه‌خره‌دین رازی^(۱):

هه‌ندیک له‌وانه‌ زیاده‌ره‌وویان کردووه له‌مشتومرو گفتوگوو به‌شبه‌شکردن و لقوپو پ لیبوونه‌وه و گریمانه‌و تاوتوی گریمانه‌کان، ئه‌مه‌ش وایکرد ئاراسته‌یه‌کی مشتومری ئه‌و په‌ری ئالوز وهر‌گریت، له‌و که‌سانه‌ش پیشه‌وا فه‌خره‌دینی رازی (سالی ۶۰۶ی کۆچی مردووه) کتیبی: "المطالب‌العالية"‌ی دانا که‌ له‌ئو به‌ش پیکدیت، هه‌موویان بابه‌تی یه‌کخواناسی و بیروباوه‌رن، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا به‌شیک‌ی ته‌واوی به‌ناونیشانی: (الدلائل‌الدالة‌ علی‌ التوحید و‌التنزیه) بو ته‌رخان کردووه و سه‌ره‌تای کتیبه‌که‌ به‌مه‌ ده‌ست پینده‌کات:

"له‌ئاگاداریبون له‌به‌لگه‌کانی یه‌کخواناسی و پاکژبوونه‌وه، ده‌زانم ئه‌گه‌ر بلّیین: خودا یه‌که، دوو راقه‌ هه‌لده‌گریت، یه‌کیکیان ئه‌وه‌یه‌ که‌زاتی ئه‌و له‌ به‌شه‌کان و پارچه‌کان پیکنه‌هاتووه، ئه‌وه‌ش ته‌نها به‌روونکردنه‌وه‌ی ئه‌وه‌ ده‌بیت

(۱) الرازیة فخرالدین. المطالب‌العالية من العلم‌الالهی: "وهو المسمى في لسان اليونانيين "باثولوجيا" وفي لسانا لمسلمين "علم‌الكلام" أو "الفلسفة‌الاسلامية". تحقيق: أحمد حجازي السقا، بيروت: دار‌الكتاب‌العربي، ط ۱، ۱۹۸۷م. ناسنامه‌ی کتیبه‌که‌ به‌م شیوازه‌ له‌سه‌ر به‌رگی یه‌که‌می ئه‌و چاپه‌ی ئاوه‌ها نوسراوه.

که خودای گه وره نه لایه نگر (متحيز) ه و نه له لایه که وه (جهة) یه، دو وه میشیان روونکر دنه وهی ئه وهی که خودای گه وره به دهره له ههر دژ و هاوتایه که. له بهر ئه و هژکاره ئه م کتیه کراوه ته دووبه ش: به شی یه که م بو روونکر دنه وهی ئه وهی خودای گه وره به دهره له لایه نگری ولایه نداری، به شی دو وه میس بو باسکردنی ئه وهی که خودا گه وره به دهره له دژ و هاوتا (الند والصد)^(۱) نووسه ر له م کتیه دا سه دوپه نجا لاپه ره ی بو روونکر نه وهی ئه وه ته رخان کردوه، تییدا تاوتوی بیروبو چوونی فه یله سوف و موته که لیمین و صوفیه کانی له سه ر ئه م شیوازه کردوه: "گوتوویانه، بانگه شه ی ئه وه یان کردوه... ئیمه ش ئه لئین"، به شیوه ی "وای دابنئین.. وه لامدانه وه و مشتومر هکانی دابه شکردن (التقسیم) و لق لی بوونه وه (التفریح) و سه ر ژمیری بابه ته کان (تعداد المسائل) و ئاراسته (الوجه) و پاساو (حج) هکان له ئاستیکی جیاوازو به یه کدا چوودا که تاراده یه کی زور ئالوزه له خو گرتووه.

ئه و له زور بابه تدا - پاش ئه وهی له مشتومری ماندوو ئه بیت- دوودل نییه له بریاردان له سه ر ئالوزی و قورسی بابه ته که. نمونه ی ئه مه ش: قسه کردن له م بابه ته دا "له سه ختی و نار هه تییدا گه یشتوته ئه وهی زور عه قل تییدا تاوانه ته وه. خودای گه وره زاناتره"^(۲). ههروه ها ئه م گوته یه ی: باسه که له قورسیدا گه یشتوو ته ئه وهی عه قلی مرؤف ده سه وسانه له گه یشتن پی، خوداش زاناتره"^(۳)، نمونه یه کی تر: گومانی تییدا نییه که ئه م بابه ته له وپه ری قورسیدایه، خودای گه وره زاناتره"^(۴). ئه مانه به دیاریکراوی له چه ندان بابه تی ئالوزی په یوه نداد به دهره وازه کانی (الحدوث: واته پیش دروستیون نه بوونیکی ره ها بوونی هه بووه) و (القدم: پیش بوون نه بوونیکی ره ها نه بووه) و (أسرار الدهر: نه ئینه کانی روژگار) و (الازل: کونیه ک که سه ره تای نه بیت) که له به شی چواره مدا قسه ی له باره وه کراوه.

(۱) سه رچاوه ی پیشوو، ج ۲، ل ۵.

(۲) سه رچاوه ی پیشوو، ج ۴، ل ۲۷.

(۳) سه رچاوه ی پیشوو، ج ۴، ل ۳۳-.

(۴) سه رچاوه ی پیشوو، ج ۴، ل ۴۰.

ئەمجۆرە مەنەجیەتەى كەرازى پەيرەوى كردوو، واىكردوو، بابەتەى يەكخواناسى بېتە زانستىكى ئالۆز و خستوو، يەتە نىو بابەتەكانى فەلسەفە و زانستى كەلام بەشىوازى يۆنانىەكان، لەبەر ئەو، هېچ سەير نىيە كەناونىشانى ناسەرەكى كىتیبى "المطالب العالیة من العلم الالهي" بەمجۆرە بېت: "وهو المسمى في لسان اليونانيين "باثولوجيا" وفى لسان المسلمين "علم الكلام" أو "الفلسفة الاسلامية" واتە: ئەمەش لەزمانى يۆنانىيەكاندا بە ئىسۆلۆجيا و لای موسلمانەكانىش بە زانستى كەلام ياخود فەلسەفەى ئىسلامى ناوناو. بەهەمانشىو، سەير نىيە كەپىشەوا فەخرى رازى لەكۆتایى تەمەنىدا بگاتە ئەو، بلیت:

وأكثر سعي العالمين ضلال	(نهاية إقدام العقول عقل
وحاصل دنيانا أذى ووبال	وأرواحنا في وحشة من جسمنا
سوى أن جمعنا فيه قيل وقالوا	ولم نستفد من بحثنا طول عمرنا
فبادوا جميعا مسرعين وزالوا	ولم قد رأينا من رجال ودولة
رجال فزالوا والرجال جبال)	وكم من جبال قد علت شرفاتها

هەرودها دەلیت: "لەرستیدا ریگاكانى كەلامى و مەنەجە فەلسەفییەكانم تاقىكردوو، نەمبىنى تىنویەتى بشكىنىت و گرفتیک چارەسەر بكن و بىنىم راسترین ریگا ریگای قورئانە"^(۱).

۳- كىتیبى (رسالة التوحيد)ى محمدى كورى عبدالوهاب^(۲):

كىتیبى "رسالة التوحيد"ى شىخ محمدى كورى عبدالوهاب ئەو باشىتیبەى هەيە كەزۆر بەئاسانى جەخت لەسەر هەمەكەكانى بىروباو، پىشەن (كليات الاعتقاد السلفي) دەكاتەو، لەسەلماندنىشدا تەنها ئايەتەكانى قورئانى پىرۆزو فەرموودەكان دەهینىتەو، وەلامى ئەو بىدعانەى دايەو، كەلەگەل

(۱) الرازى، فخرالدين، التفسير الكبير. بيروت: دار إحياء التراث العربي، ط ۴، ۲۰۰۱م، ج ۱، (لەناساندنى نووسەرودە وەرگىراو) ل ۱۵-۱۶.

(۲) بن عبدالوهاب، محمد. كتاب التوحيد الذي هو حق الله على العبيد. صححه وقابله على النسخة الخطية ۸۶/۴۶۵ بالمكتبة السعودية: كل من عبدالعزيز السعيد، واحمد كحيل، ولييب السعيد، جامعة الامام محمد بن سعود الاسلامية (د.ت).

پٽويستيه ڪاني ئيماندا يه ڪي نه ده گرت هوه، له راستيشدا ڪتبي (ڪتاب التوحيد الذي هو حق الله على العبيد) له ڪارڊانه وه بوو به رانه ر ديارده ڪاني هاوبه شيرياردان ويده ڪه له سه رده مي ئه ودا بلاو بوو بوه وه، نارازي بوو له و بيدعانه و داواي يه ڪخواناسي پاڪ و گه رانه وه ي ئاين بو لاي عه قيد ه ي بيخه وش و فيتره تي بيگه رده و ئاسانيه ڪه ي سه رده تاي ده ڪرد، ڪه پشتي به ڪوه ڪاني قورئان و فه رموده ده به ست، له مه نه جي باس ڪردني يه ڪخواناسي و بانگه وازيشدا بو لاي ڪه و تبووه ژير ڪاريگه ري مه نه جي ئين ته يميه، به تايه ت وهر گرتني عه زيمه ت و شڪانه وه به لاي تونديداو بانگه وازي بو پاڪ ڪردنه وه ي به ندايه تي بو خدا و به رهنگار بوونه وه ي توندي بو شيوازه ڪاني بيدعه ڪه خو ي له سه ردي گور و هانا بردن بو ي و پٽويستي روو ڪردنه خوداي تاكي بيهاوتا به بي هاوبه ش و نيوه نديگر.

ئهم ڪتبي له سه دو په نجاو يه ڪ لاپه ره پيڪهاتووه، شه ست وشه ش ده روازه ي له خو گرتووه، له هه ري ڪه ياندا ڪومه ليڪ ئايه ت خراونه روو به فه رموده و ڪرداره ڪان ته فسيري ڪردوون، پاشان ژماره يه ڪ بابه ت ڪه له بيست زياتره له زور به ي ده روازه ڪاندا ديار ڪردووه، ئهم ڪتبي به گشتي ده ڪه ڪاني له قورئاني پيرو ز وهر گيراوه، له گه ل ئه وه ي په يوه نديداره پيانه وه له فه رموده ڪاني پيغه مبر ڪه تايه تن به چه مڪي يه ڪخواناسي و باشيتيه ڪاني و ئه و شير ڪه گه و رانه ي ڪه يه ڪخواناسي هه لده وه شينيتيه وه، يا خود شير ڪي بچووک و بيدعه ڪه لني ڪه م ده ڪاته وه.

٤- ڪتبي (رسالة التوحيد) ي محمد عه بده^(١):

محمد عه بده له ماوه ي نيوان (سالي ١٨٤٩ تا ١٩٠٥ ي زابني) ژياوه، له نيوه ي دووه مي سه ده ي نوزده يه مدا، ڪه ئه و سه ده يه به لاوازي و دواڪه و تووي و دابه شبوون و جياراي و بلاو بوونه وه ي نه قامي و به سه ته لڪي فيڪري ناسرابو به تايه ت ئه گه ر به راورد ي بڪه ين به ولاتاني ئه وروپي، ڪه خاوه ني پيش ڪه و تني پيشه سازي و زانستي و سه ربازي بوو ده ستيشي گرتبوو به سه ر زور ڪ له جيهاني ئيسلاميداو هه ره شه ي له ده وه له تي خه لافه تي

(١) عه بده، محمد. رسالة التوحيد. تحقيق: محمد عماره، القاهرة: دار الشروق، ١٩٩٤.

عوسمانی دهکردو ئەو ڕهوشه له راستیدا کاریگه‌ری له‌سه‌ر پێگه‌یشتنی شیخ محمد عه‌بده هه‌بووه، له‌به‌ر ئەوه سه‌رقال بوو به‌لیکۆلینه‌وه له‌واقیعی ئەم ئومه‌ته‌وه نه‌خشه‌دانان بۆ هه‌ستانه‌وه‌ی شارستانی ئەم ئومه‌ته‌وه له‌پیناوه‌ی ئەمه‌شدا به‌شداری چالاکی سیاسی کردو بووه هۆی دوورخستنه‌وه‌ی بۆ لوبنان. له‌ویش وانه‌کانی راستکردنه‌وه له‌عه‌قیده‌ی وت‌وه که‌ئه‌و ناکۆکیانه‌ی له‌نیوان ئومه‌ته‌وه هه‌بوو تیپه‌په‌ینیت. کاتی گه‌رایه‌وه بۆ میسر ئەو وانانه‌ی پاکنوس کرده‌وه به‌ناونیشانی "رسالة التوحید" بلاوی کرده‌وه.

شیخ محمد عه‌بده له‌م کتیبه‌یدا ڕه‌چاوی ئاسانی و ڕوونی له‌ده‌ربریندا کردووه و خۆی به‌دوورگرتووه له‌و زاراوه‌و ده‌ربرینانه‌ی له‌عیلمی که‌لامدا بوون و جه‌ختی له‌سه‌ر گرنگییه‌تی چاکسازی عه‌قیده کرده‌وه ته‌وه که‌کۆکه‌ره‌وه‌ی تاکه‌کانی ئومه‌تی ئیسلامه. له‌مه‌شدا پشتی به‌مه‌نه‌جی سه‌له‌ف به‌ستووه، به‌لام جه‌ختی له‌گرنگی عه‌قلی مرؤف له‌تیگه‌یشتنی عه‌قیده کردوته‌وه له‌پێی ڕامان و بیبرکردنه‌وه له‌ئاسۆکانی بوونی ماددی و کومه‌لایه‌تی. هه‌روه‌ها خۆی به‌دوور گرتووه له‌بابه‌ته‌ جی ناکۆکه‌کان که‌بونه‌ته هۆی په‌رته‌وازیی ئەم ئومه‌ته‌وه چاره‌سه‌ری هه‌ندیک له‌بابه‌ته‌ جی ناکۆکه‌کانی به‌شیوازیی کردووه که‌گونجاندنی له‌نیوان بۆچوونه‌که‌لامییه‌ جیاوازه‌کاندا دروست کردووه، به‌تایبه‌ت بابته‌ی بینینی خودای گه‌وره‌و بابته‌ی که‌رامات.

له‌گه‌ل ئەوه‌ی شیخ محمد عه‌بده تاییه‌تمه‌ند نه‌بوو به‌عیلمی که‌لام یاخود خۆی سه‌رقال نه‌کرد به‌چاککردنی شیوه‌یه‌وه که‌هه‌وله‌کانی هه‌ندیک له‌زانایانی پاشینی گروپه‌که‌لامییه‌کان بووونه هۆی شیواندنی، له‌گه‌ل ئەمه‌دا بناغه‌ی بۆ مه‌نه‌جیکی نوێ بۆ مامه‌له‌ له‌گه‌ل بابته‌کانی عیلمی که‌لام داناو چه‌مک و زاراوه‌کانی خسته‌ ڕوو دروستبوون و گه‌شه‌سهندن و فره‌یی قوتابخانه‌کانی که‌وتنه‌ ژێر کاریگه‌ری ره‌وشی سیاسی و تیکه‌لبوونی به‌فه‌لسه‌فه‌ی یۆنانی ڕوونکردووه، به‌شیوه‌یه‌کی تاییه‌تیش ناکۆکی نیوان گروپ و ده‌سته‌کانی عیلمی که‌لامی که‌م کرده‌وه سه‌باره‌ت به‌پایه‌ی عه‌قلی مرؤف و زیاده‌ره‌وی له‌تیروانینی عه‌قلانیدا که‌هه‌واو ئاره‌زوو ئاراسته‌ی ده‌کات، یاخود ته‌نها وه‌رگرنتی رووکاری ده‌ق و دوورخستنه‌وه‌ی تیروانینی عه‌قلی. له‌مباره‌یه‌شه‌وه شیخ محمه‌د عه‌بده ئاماژه‌ به‌مه‌نه‌جی ئەبو حه‌سه‌نی ئەشه‌ع‌ری کردووه

که میانرہو بووہ له خستنه پرووی بابه ته کانی عقیده دا کردووہ و شیخ محمہ د عہدہ لہم پروہ ستایشی ئه شعہری کردووہ لہ بہر ناوہ نگیری و ماینرہ ویبہ کہی و رخنہ شی لہ زانایانی پاشینی ئه شعہری گرتووہ کہ کہ وتنه ئوہی موعتہ زیلہ کانی تیگہوت، بہہمان شیوہ ستایشی موعتزیلہی کردووہ لہ سہر و ہگہ پختنی عقلی مرؤف بو ئو مہ بہستہی کہ خوای گہورہ بووی دروست کردووہ، بہ لام لہہمان کاتدا رخنہی لہ زیادہ پرووی و توند پرووی گرتووہ و دژی تیگہ لکردنی کاروباری عقیده بہ فہلسفہی یونانی لہ لایہن ئووانہوہ بووہ.

شیخ محمد عہدہ ئوہی پروون کردووہ تہوہ کہ: "بنچینہی واتای یہ کخواناسی، باوہ پروونہ بہوہی کہ خواتاک و بیہاوتایہ، ئم عیلمہش بوہیہ و ناوہراوہ لہ بہر ئوہی گرنگترین بہشہ کانی لہ خوگرتووہ. کہ ئویش سہلمانندی ئوہی خودا یہ کہ لہ زات و لہ کرداری دروستکردنی گہردوونہ کان و بہتہنہا ئو مہرجہعی ہموو گہردوون و کوتا ئامانجیہتی، ئم خواستہش مہ بہستی ہرہ مہزن بووہ لہ ناردنی پہیامبہر (درودی خوای لہ سہر بی)، ہرہوک ئوہی ئایہ تہ کانی قورئانی پیروژ گہواہی بو دہدن... ئو زانستہش بوہیہ ناوہراوہ عیلمی کہ لام یان ئوہتا بہ ناوبانگترین بابہت کہ جیارابی لہ نیوان زانایانی سہدہکان لہ سہر دروست بوویت ئوہوہ بووہ کہ کہ لامی خویندراوہی خوای گہورہ (حادث: پیشتر نہ بوونیکی رہہای ہہ بووہ) یاخود (القدیم: پیشتر نہ بوونیکی رہہای نہ بووہ)، یان ئوہتا بہ ربنہ مای بہ لگہ کہی عہ قلیبہ و جیکہ وتہ کہی لہ قسہی ہر قسہ کاریکدا دہردہ کہ ویت..."^(۱).

بہ لام مہ بہستی ئم زانستہ بریتیہ لہ: "بہ جیکہ یاندنی فہرزیک کہ ہہ مووان لہ سہری یہ کران، ئویش ناسینی خودای گہورہ یہ بہووی ئو سیفہ تانہ یہوہ کہ پیویست بسہ لمینریت بووی، لہ گہل پاکگرتنی لہوہی کہ ئہستہ مہ تییدا بیت و بہ راستزانینی پیغہ مہرانی بہ شیوہ یہ کی تہواو دلنیا کہ دروون ئاسوودہ بکات و پشت بہستوو بہ بہ لگہ بیت، نہک شوینکہ وتہی ئم و ئو بیت... چونکہ

(۱) عبده، محمد. رسالة التوحيد. تحقيق: محمد عماره، القاهرة: دار الشروق، ۱۹۹۴، ۱۷۷.

خوای گه وره فه رمان دهکات وردبینه وهو عه قَل به کار بهینین له و دیارده گه ردوونیا نهی که له بهر دهستاندان^(۱).

محمد عه بده له مهنه جی باسکردنی زانستی یه کخواناسیدا خستنه پرووی ئاسانی سه له فی که له سه ر بنه مای تیگه یشتنی دهقه کانی قورئانی پیروژه، له گه ل نزیککردنه وهی که لامی به دابرینی له ئالۆزی و لیکدانه وهی فه لسه فی پیکه وه کۆکردووه ته وه، به لام ئه وهی له مهنه جه که یدا گرنگه بریتییه له به ستنه وهی ئیمان به پیوستیه کانی یه کخواناسیه وهو کاریگه ری ئه و ئیمان له سه ر ژبانی کرداریی مرۆفی موسلمان و کومه لگای ئیسلامی و ئایه ته کانی بوونی گه ردوون و سووننه ته کانی. گرنگتر له وانه ش هه موو ئه وهیه که عه قیده ی یه کخواناسی به بۆچوونی محمد عه بده که رامهت و ئازادی به جوړیک بۆ مرۆف فه راهه م دینیت که هیچ عه قیده یه کی تر ئاوا نایهینیته دی.

چونکه به هۆی یه کخواناسیه وه "پایه ی مرۆف بهرز ده بیته وهو به های زیاتر ده بیت له بهر ئه و ریزه ی به دهستی هیناوه، به جوړیک که وای لیها تووه ملکه چ نابیت بۆ هیچ که س جگه له به دیهینه ری تاکی بیهاوتا که دروستکاری ئاسمانه کان و زه وییه، ... به مه ش مرۆف ریزدارو ئازاد ده بیت و ویستی له وکۆت و به ندانه ده ربازی ده بیت که ده بیبه سته وه به ویستی که سانی تره وه، ئیدی ئه و ویسته مرۆیه و اگومانی بر دیت که به شیکه له ویستی خودایی، یا خود ویستی سه رۆکه ده سه لاتداره کانه، یان ویستی خه یالییه وه که ئه وهی گومان ئه بریت له ناو گۆردا به ردو رووه ک و هه ساره کان و هاوشیوه یان هه بیت و عه زیمه تیشی ده ربازی دهکات له نهینیه کانی تاکارو میانگیر و کاهین و فالگره وهو ئه و سه رکردانه ی ده سه لاتدارن به سه ر نهینیه کان و ئه وانه ی واخو ده رئه خه ن که مافی ده سه لاتداربوونیا ن به سه ر کاروباری نیوان مرۆقه کان و خویان به ده سته و بانگه شه ی ئه وه ده که ن که ئه وان هۆکاری رزگاربوون و خۆشبه ختکردن و دلته نگکردنیا ن به ده سته، به گشتی، روچی له په رستنی که سانی فیلبازو ده جال ده ربازی ده بیت و مرۆف به یه کخواناسی ده بیت به بنده ی خودا، ئازاده له په رستشی جگه له خودا، هه موو ئه و مافانه ی بۆ مرۆفی ئازاد به سه ر ئازاده وه هه یه بۆ ئه ویش هه یه، له سه ر حه ق نه که س له سه ریه وهیه و

(۱) سه رچاوه ی پیشوو، ل ۳۲.

نه له خواره وهیه، جیاوازیی نیوان مرؤقه کان تهنه به هوی جیایی کرداره کانیه وهیه و هیچ کهس له ویترا باش و بهر زتر نییه به باشیتی عه قَل و مه عریفه یان نه بیت...^(۱).

له راستیدا مهنه جی محمد عه بده له کتیبی "رسالة التوحید" کاریگه ری زوری هه بوو له سهر ره فتاری قوتابیه کانی و زانایانی جگه له وانیش که به و گه یشتن و که وتنه ژیر کاریگه ری قوتابخانه چاکسازیه که ی له ئیجتهاد له عیلم و ئاراسته ی کارکردن له بانگه وازدا، له شیخ محمد ره زای قوتابیه وه دهستی پیکرد، پاشان زانایانی ئیخوان موسلمین و بیرمهنده کانیان و تا ده گاته زوری ک له نووسه رانی هاوچه رخ. ئەم قوتابخانه یه بر اوای وابوو که بنچینه ی یه کخستنی ئەم ئومه ته له واقعیدا له سهر بنه مای یه کخواناسی له عه قیده که یدا راوه ستاوه.

۵- کتیبی "رسالة العقائد" ی حسن به ننا^(۲):

خوالیخوشبوو حه سن به ننا (سالی ۱۹۴۹ ی زانینی مردوو ه) نامه یه کی کورتی سه باره ت به عه قیده نووسیوه به ناوی: "رسالة العقائد" چاپ کراوه و نزیکه ی په نجا لاپه ره یه، تییدا پیشه وای شه هید پیناسه ی عه قیده ی روون کردوو ته وه و که ئەو عه قیدانه عه قَل پشتگیری ده کات و تیروانینی دروست پشتیوانی ئەکات. عه قیده ی ئیسلامیشتی دابه شکردوو به چوار به ش، ئەوانیش: (الالهیات) و (النبوات) و (الروحانیات) و (السمعیات)، له به ش یه که مدا قسه ی یه کلاکه ره وه ی سه باره ت به وه ی په یوه ننداره به زاتی خودا و ناوو سیفه ته کانی کردوو ه و جیاوازی خه لکی له باره ی سیفه ته کانی له نیوان ئەوانه ی که هه ندی سیفه تی بهرجه سته ی ده که ن و ئەوانه ی هه ندی سیفه تی له کار ده خه ن روون کردوو ته وه، که هه لوئستی هه ردوولایان ره تکراره یه و هه لوئستی پیشین (سلف) یش سه باره ت به سه لماندن ی ئەوه ی خوای گه وره بو خوی سه لماندویه تی به بی ته فسیرو وه سف و چواندن و هه لوئستی پاشین (خلف) یش له باره ی ته ئولی واتای ئەو و شانیه ی که تاییه تن به سیفه ته کان به و شیوه یه ی که مه جازی بن. گه یشتوو ته ئەو ئەجامه ی که پیشین و پاشین له سهر ئەسلی

^(۱) سه رچاوه ی پیشوو، ل ۱۳۸-۱۳۹.

^(۲) البنا، حسن. رسالة العقائد. غایة: ماجد الدرویش، طرابلس، لبنان: دار مكتبة الایمان، ۲۰۰۱م..

ته ئویل ریککه وتوون، به لام پاشین هه و لیانداوه و اتای دیاریکراو دیاری بکه
 بهمه بهستی به دوورگرنتی خودای گه وره له وه. به لام حه سه ن به ننا به ولایه دا
 شکاوه ته وه که "بۆچونه که ی پیشین - بیده نگبوون و گه راندنه وه ی زانینی ئه م
 و اتایانه بۆ خودای گه وره - سه لامه ت ترو شایانتره به وه ی په یره و بکریت،
 ئه مه ش بۆ یه کلاکردنه وه ی باسی ته ئویل و له کارخستن (تعطیل)". له گه ل
 ئه وه شدا ناکوکی له ته ئویلی وشه کاندای کاریکی بینرخه و له کۆن و نویدا پیویستی
 به وه نه کردوه له سه ری ناکوک بن، گرنگترین شت که پیویسته موسلمانان
 به ده میه وه بچن بریتیه له یه کریزی و یه کده نگی نیوانیان.

6- کتیبی (الایمان بالله وأثره في الحياة) ی (عبدالمجید النجار)^(۱):

بانگخووانی هاوچه رخى ئیسلامی له راستیدا رۆلی به رچاویان هه بووه
 له جه خنکردنه وه له سه ر گرنگی بابه ته کانی یه کخوواناسی و بابه ته کانی ئیمان
 له دارشته وه ی ژیانی هاوچه رخ بۆ مروقی موسلمان و کومه لگای موسلمان،
 ژماره یه کی به رچاوه که که م نین له کتیب له م بواره دا نووسراوه، له وانه: "الایمان
 وأثره في الحياة" ی حه سه ن ترابی و "الایمان حقیقه و أركانه و نواقضه" ی محمد
 نعیم یاسین و "العقیده وأثرها في بناء الجيل" ی عبدالله عزام و "الایمان وأثره
 في نهضة الشعوب" ی (یوسف العظم) و "الایمان بالملائكة وأثره في حياة
 الامة" ی صالح فوزان و "الایمان بالیوم الاخر وأثره في حياة المسلم" ی (عبدالله
 الاثري).

جیگای خوئی ته له مباره یه وه ئاماژه به یه کیک له و کتیبانه بکه ین که ئه ویش
 کتیبی "الایمان بالله وأثره في الحياة" که له نووسینی (عبدالمجید النجار) ه،
 نووسه ر له م کتیبه دا ته نها به خستنه پرووی بابه ته تیورییه گه وره کانی په یوه ست
 به بوونی خودای گه وره و سیفه ته کانی به شیوه یه کی منه هجی که پشت
 به ده قه کانی وه چی و پیویستیه کانی فیتره تی ساغ و به لگه عه قلییه گه ردوونیه
 بورهانیه کان بیه ستیت، به لکوو سووره له سه ر ئیجتیهاد له: "خستنه پرووی
 جیکه وته ی ئیمان به خودا له ژیانی تاک و کووی باوه داراندا، روونکردنه وه یه ک
 که پشت ئه ستووره به به لگه ی لوژیکی رۆلی ئیمان له چوون به ره و ژیا نیکی

(۱) النجار، عبدالمجید، الایمان بالله وأثره في الحياة. بیروت: دار الغرب الاسلامی، ط ۱، ۱۹۹۷ م..

باشتر، ههروههها بهلگهه میژوویشی لهخۆ گرتوووه سهبارهت به به رهه می ئه و ئیمانه له شارستانیه تی گهشی ئیسلامیدا که سووده کرداریه کانی سنووری موسلمانانی تیپه راندوووه بۆ جیهان، ئه م روونکردنه وهیشه له توانا یدایه بیته به لگه یه کی به هیز له بانگه واز بۆ باوه رهینان به خودا، ئه مه ش به هۆی بلا و بوونه وهی رۆشنبیری له باره ی سووده که یه وه له ناو خه لکیدا، عه قله کان ده بینن که سوودی کرداریی تیدا یه و ده بیته مایه ی قبولکردن کاتی که به لگه که کرداریی بیته و چاره سه ری کیشه واقعیه کانی ژیان بکات و ئه وه ش ده بیته ده روزه بۆ باوه رهینان به بیرۆکه و تیروانیه نه تیورییه کان^(۱).

(۱) سه رچاوه ی پیشوو، ل ۷.

پینجهم: کتیبی (التوحید وتضمناته فی الفكر والحیة) ای ئیسماعیل فاروقی:^(۱)

زۆریک له مامۆستایانی قوتابخانهی (إسلامیة المعرفة) له نووسین سه بارهت بهیه کخواناسی به شداربوون^(۲)، به تایبهت له بهیه که وه به ستنه وهی عه قیده به هه موو لایه نه کانی ژیان و رهنگه جیا وازه کانی چالاکی کۆمه لایه تی و فکری مروّقیایه تی له سیاسه ته وه تا هونه رهکان، له م بواره شدا کاریکی ناوازه ی پیشه نگیکی له پیشه نکه کانی ئه م قوتابخانه یه هه لده بژیرین که ئه وه ییش خوالیخۆشبوو ئیسماعیل راجی فاروقییه (سالی ۱۹۸۶ زاینی مردووه)، کتیبه که ی به ناوی "مفهوم التوحید واثاره فی الفكر والحیة". ئه م کتیبه پرپایه خه که میک زیاتر له سه ری ده دوین، ئه مهش به هوئی ئه و تیروانینه وه یه که کتیبه که سه بارهت بهیه کخواناسی وه ک به های هه ره مه زن له ئایینی ئیسلامدا و سه رچاوه ی هه موو به ها کانی تر له ئاییندا له خوئی گرتووه، پاشان له خستنه رووی دره وشانه وه کانی به های یه کخواناسی له تیکرای سیستمه کانی ژیاندا. ده توانریت ئه م کتیبه وه ک یه کیک له هه وه هاوچه رخه زۆرباشه کان سهیر بکریت که روئی نوئیکردنه وه ی عیلمی که لام و دووباره کارا کردنه وه ی و به ستنه وه ی به جووله ی میژوو به پرشنه کانی شارستانیتی رهوا بو موسلمانان له سه رده می هاوچه رخدا له ئه ستو گرتووه، دوور له دهسته لگرتن له مه نه جیه تی زانستی ره سه ن که پنیویست ده کات له و جووره توژیینه واندا له به رچا و بگرییت.

مامۆستا فاروقی له کتیبه که ییدا له واقیعی نه ویستراوی موسلمانانه وه سه رچاوه ده گریت ره وه هه ستانه وه به و واقیعه به ره و ئاینده یه کی به ئاوات خواسترا و چاره سه ری بابه تی یه کخواناسی شی وه ک به هایه ک کردووه که بالادهسته له بواره کانی ژیانی مروّقی موسلمان و کۆمه لگای ئیسلامیدا.

(1) al-Faruqi, Ismail R.. Al-Tawhid: Its implications for Thought and Life. Herndon, VA:

IIIT. Fifth printing, 2000.

(2) دکتۆر ته ها عه لوانی له کتیبی "المنهجیة الاسلامیة" دا به شیکی درێژی سه بارهت به ناساندنی یه کخواناسی وه ک بنه مای یه که م له بنه ماکانی مه نه جی ئیسلام نووسیوووه: بره وانه:

- باشا، أحمد فؤاد و آخرون. المنهجیة الاسلامیة. القاهرة: المعهد العالمی للفکر الاسلامی و دار السلام، ۲۰۱۰م، ج ۱، ۴۷۷-۴۵۹.

ئامانجى ئەم كىتپە پېشكەش كىردى تېروانىنىكى بۇ بوون كەگەنجانى
 موسلمان پىنمايى بكات لەسەر رېگاي چاكسازى راستەقىنە و لىكدانەوہى
 چەمكە ئىسلامىيەكان برون، تا بېتتە پىوہرى بەرنامەى چاكسازىيەكەيان،
 چونكە يەكخواناسى كرؤكى ئىسلامە و سەرچاوهى چاكسازى و
 ناوہرؤكەكەيەتى. لەبەر ئەوہ ھەر سىازدە بەشەكەى ئەم كىتپە، پەيوەندارە
 بەيەكخواناسىيەوہ، چونكە يەكخواناسى كرؤكى پەيامە ئاسمانىيەكان و كرؤك
 و حەقىقەتى ئىسلامە و بنەماى مېژوہ، ھەر ئەوئىش بنەماى غەيب و
 رەوشتەكان و بنەماى سىستىمى كۆمەلايەتى و بنەماى خىزان و بنەماى
 سىستىمى سىياسى و ئابورى و سىستىمى جىھانى و بنەماى خەسلەتەكانى
 جوانىيە. باشى نووسەر لەوہدايە كەلەھەموو بەشېكدا جەخت لەوہ دەكاتەوہ
 كەيەكخواناسى چەقى بابەتەكەيەو پىوہرىكى بەھادەرە بۇ چارەسەرى بابەتى
 بەشەكە.

نووسەر تەواومەندى تېروانىنى يەكخواناسى رۈونكر دووہتەوہ، كە رەھەندە
 شارستانىەكانى لەخۇدا كۆكر دووہتەوہ: (فەلسەفى و كىردارى). تىبىنىەكانىشى
 سەبارەت بەبابەتى يەككىتى (الوحدة) و تەواوكارى (التكامل) لەنىو لقەكانى
 مەعرفەدا بەجۆرىك خستووہتە رۈو كە ئەو بار قورسىيەى كەلەپوورى
 ئىسلامىيدا بەناوى فەلسەفەى ئىسلامى و عىلمى كەلاموہ ئاشناى بووہ سووك
 بكات، ھەولەكانىشى لەم رۈوہ بەرەو ھاندانە لەسەر چاكسازى فكىرى
 ئىسلامى و واقىعى ھاوچەرخى موسلمانان.

يەكخواناسى - لای فاروقى ھەرۈك ئەوہى لای زۆرىەى زانايانى موسلمان
 باوہ- تېروانىنىكى گىشتىيە بۇ حەقىقەت و گەردوون و كات و شوپن و مېژووى
 مرقۇايەتى و چارەنووس. بنەماى يەكخواناسى تىكرای سىستىمى گىشتىگرى
 ژيان دەگرېتەوہ لەئىسلامدا و كارىگەرى دەبىت لەسەر ھەموو پىكھىنەرەكانى
 شارستانىەتى ئىسلامى و پەيوەندى سنووردار لەنىوانياندا دروست دەكات و
 سەرلەنوئ ھەلەستىت بەدارشتنەوہ و گىشتىگرى كىردى ئەوہى كەئىسلام لەھەر
 پىكھىنەرىك لەپىكھىنەرەكانى شارستانىەتەكەى بەئاستى قوللى جىاواز دەپھىنئە
 ئارا، لەگۆرانى سادەوہ لەھالەتى شىوازو رۈخساردا تا دەگاتە گۆرانكارىي
 رىشەيى لەھالەتى كىردا، چونكە كار پەيوەندى جەوہەرىي پىكدەھىنئەت. كاتى

موسلمانان گه شهيان به زانستی يه کخواناسيدا ئه م بوارانه يان تيدا کوکرده وه:
لؤژيک (منطق)، بيردؤزه ي مه عريفه و غهيب و رهوش^(۱).
ئه مانه گرنگترين خه سلئه ته کاني به هايه، له بهر ئه وه دهبيت فارووقی باسی
يه کخواناسی وهک به ها بکات.

له راستيدا يه کخواناسی ئيسلامی جياکردنه وه يه کی يه کلاکه ره وه له نيوان
بهديهينه ر (خالق)ی بالادهست و گهردوونی بهديهينه راودا دهکات، ويستی
بهديهينه ر بوونی بهديهينه راوهکان و رهفتارو سيستميان ديارى دهکات و
حه قيقه تی يه کخوداناسيش له وه دا خوئی دهبينيته وه كه ئه م گهردوونه له سه ر
ريکوپينکی له رهفتاردا دامه زراوه، دوور له ناسه قامگیری ياخود خراپه کاری،
ئه مه ش ئامازه يه بو ئه وه ی که سه رچاوه ی ئه م سيستمه يه که، ئه ويش
بهديهينه ري تاک و بيهاوتايه، ئه گهر له گهردوونيدا چه ندين خوداوه ند هه بوايه،
ئه وا گهردوون توشی ناسه قامگیری و تیکچوونی کاروباره کانی ده بوو چونکه
له توانيدا نه بوو له يه ک کاتدا فه رماني دوو که س به جي بگه يه نيت، له بهر ئه وه
يه کخواناسی پله ی هه ره بالايه له ئايين و له بيروباوه ري مرؤفدا و له پاداشتيشيدا
باشيتيه کی مه زن هه يه.

داننان به تاک و ته نيایي خودا - وهک پيويست - داننان به وه ی که حه قيقه ت
يه که دهخوازيت. چونکه حه ق و حه قيقه ت خه سلئه تيکه حه قيقه تی يه کخواناسی
دهيخوازيت. فارووقی ئه وه روون دهکاته وه که چون يه کخواناسی - وهک
بنه مايه کی مه نه جي پيويستبوونی يه کيتي حه قيقه ت دهخوازيت - له سه ر
ئه م سی بنه ما ناسه ره کييه ی که په يوه ستن به سروشتی ئه و مه عريفه يه ی
که مرؤف له سه رچاوه کانيه وه به دهستی دههينيت پيکديت: يه که میان
ره تکرده وه ی هه موو ئه وه ی که له گه ل حه قيقه ت يه کنه گرئته وه، دوو هه ميش
نکولیکردن له دژيه کی (تناقض)، سنيه ميش کرانه وه به رووی به لگه ی نويدا^(۲).

به هؤی بنه ماي يه که مه وه پوچه ل (باطل) و وه هم و گومان له بازنه ی
بيروباوه ري ئيسلامی دوره خريته وه و بوار له به رده م ره خنه و بژارکردن
دهمينيته وه. دوورکه وتنه وه ش له حه قيقه ت ياخود شکسته ينان له گونجان له گه ليدا

(1) al-Faruqi, Al-Tawhid: Its implications for Thought and Life, p 17..

(2) Ibid., p43.

بهسه بۆ ره تکرده وهی هه ر شتیگ له ئیسلامدا، ئیدی ئه وهی ره تی ده که یته وه یاسای (تشریح)ی بیته یاخود بنه مایه کی ره وشتی که سیی یان کۆمه لایه تی یان هه ر شیوازیگ بۆ تیگه یشتنی جیهان بیته. ئه مه ش موسلمان ده پاریزیته له شوینه وارهکانی بۆچوون و هه واو هه وهس، چونکه هه ر بانگه شه یه ک به لگه ی له گه ل نه بیته جگه له گومان هیچی تر نییه و هیچ له حق که م ناکاته وه.

بنه مای دووه میش په یوهسته به نادژیه کییه وه. ئه م بنه مایه ش کرۆکی عه قلانیه ته و ئه گه ر ئه م بنه مایه نه بیته ئه وا گومان هه لده گریت. چونکه دژیه کی کۆتایی واتای نه گه یشتن به حه قیقه ت ده گه یه نیته، راسته دژیه کی له بیرکرده وهی مرۆف و گوفتاریدا روو ده دات. له وانیه له تیگه یشتنی روکه شانماندا دژیه کی (تناقض) له نیوان وهی وعه قلدا هه بیته. له کاتیگدا که ئیسلام روودانی لۆژیکی ئه و دژیه کییه ره ت ده کاته وه، له هه مان کاتدا روونکرده وه ده دات بۆ چۆنیه تی لابرندی ئه و دژیه کییه ئه گه ر هاتوو له تیگه یشتنماندا ئالۆزی روویدا.

فارووقی بۆچوونی وایه نه عه قل ده توانیت به سه ر وه حیدا زال بیته، نه وهی به سه ر عه قلدا، ئه گه ر وهی پیشخرا ئه وا ئه و بنه مایه بوونی نامینیت که ده قیک له ده قهکانی وهی له ده قیکی تر جیا بکاته وه، یاخود دوو بیرۆکه له یه ک جیا بکاته وه که وهی سه به ره ت به یه ک بابته خستویه تیه روو. ئه و کاته چاره سه ری ئه وهی وه ک دژیه کی یاخود وه ک نه گونجان له تیگه یشتنماندا بۆ ده قهکانی وهی ده بیینین ئاسان نابیت. له راستیدا ده قهکانی وهی له خۆیاندا پیکه وه گونجانی نیوخۆییان هه یه. تیگه یشتنی دروستیش بۆی واده کات دژیه کی بوونی نه بیته. به لام له وانیه ده قیک له ده قهکانی وهی دژیه ک بیته له گه ل عه قلی مرۆفدا، واته له گه ل هه ندیک له ده ره ئه نجام و تیگه یشتنی عه قلدا، کاتی ئه وه روو ده دات، ئه وا ئیسلام فیрман ده کات که دژیه کی کۆتایی نییه، لیکۆله ریش ئاراسته ده کات بۆ پیدچوونه وهی تیگه یشتنی بۆ وهی، یاخود بۆ پیدچوونه وهی ده ره ئه نجامهکانی لیکۆلینه وه عه قلیه که ی، یان بۆ هه ردووکیان پیکه وه.

له گه ل ئه وهی پیمان وایه بیرۆکه ی دژیه کی کۆتایی بوونی نییه، بنه مای یه کخواناسی وه ک گوزارشت له یه کیتی حه قیقه ت- بانگمان ده کات بگه رینه وه

بۆ بابەتی دژیه کی له پیناوی دووباره سه رنجدانه وهی، چونکه له وانه یه بیرمان چووبیت له ره هه ندیکی دیاریکراوی ورد ببینه وه، ئەگەر ئەوه مان له بهرچاو گرت له وانه یه دژیه کییه که چاره سه ر بییت.

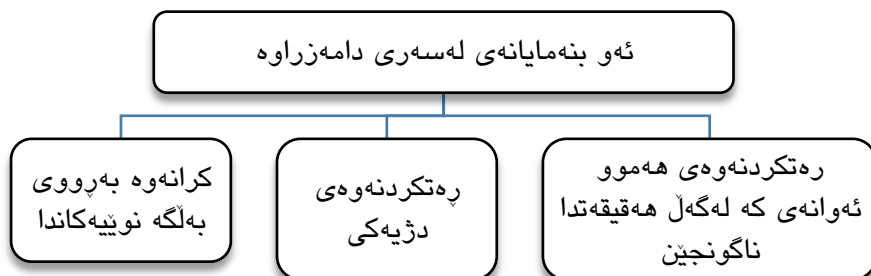
له راستیدا یه کخواناسی وا له خوینه ری وهی ده خوازیت - نه که له خودی وهی - که له بابەتی دژیه کیدا خویندنه وه یه کی تر بۆ وهی بکات، که ئەو لئ تیکه لیبونه نه هیلیت و ئەو واتایانه ی ناروون بوون روونیان بکاته وه، ئەگەر ئەمه روویدا ئەوا دژیه کی یه کلا ده بیته وه. له بهر ئەوه پیداچونه وهی عه قل یاخود تیکه یشتن له وانه یه کاریگه ری هه بیته له سه ر بونیاتنای پیکه وه گونجان نه ک ته نها له نیوان خودی ده قه کانی وه حیدا، چونکه ئەم ده قانه بالاترن به سه ر هه ر کرده یه کی گونجاندن مروّف ئەنجامی بدات، به لکو له نیوان ته فسیری مروّف و تیکه یشتنی بۆ ئەو ده قانه ش. بونیاتنای ئەو پیکه وه گونجانه واده کات تیکه یشتنمان بۆ وهی له گه ل به لگه کوکراوه و دوزراوه کان له ریگه ی عه قله وه یه کبگریته وه. له بهر ئەوه گریمانه ی هه بوونی دژیه کی ته نها لای ئەو عه قل لاوازانه ئەمینیت که به بی به لگه ش بۆچوونی خوینیان لاپه سه نده. له راستیدا مروّفی موسلمان ئەوکاته عه قلانیه که سووره له سه ر یه کیتی هه ردوو جووری سه رچاوه کانی مه عریفه ی وهی و عه قل^(۱).

وادیاره فارووقی له م هه لوئسته یدا له گه ل ئیبن ته میمه یه کده گریته وه و له وه مان دوور ده خاته وه که پنیو یستمان به وه رگرتنی بۆچوونی رازی و ئیبن روشدو هاوشیوه کانیان له فه یله سووفه موسلمانه کان و موته که لیمنی تر هه بیته، ئەوانه ی که گریمانه ی بوونی دژیه کی له نیوان نه قل و عه قلدا ده که ن و عه قل به سه رچاوه (مه رجه ع) داده نین، چونکه هۆکاری تیکه یشتنه له نه قل. له وه شمان دوور ده خاته وه که پنیو یستمان به وه رگرتنی بۆچوونی غه زالی هه بیته له هه مان بابەتدا، که ئەو ویش هاو بۆچوونی فه یله سووف و موته که لمینه کانه له گریمانه ی روودانی دژیه کیداو نه قل ده خاته پیش عه قله وه و ده یکاته مه رجه ع.

(۱) Ibid., p44

قوتابخانه	بیرۆکه	شینوازی چاره‌سه‌رکردن
پازی و ئیبن روشدو...	دژی‌ه‌کی له‌نیوان عه‌قل و نه‌قلدا پرووده‌دات	عه‌قل مه‌رجه‌عه
غه‌زالی	دژی‌ه‌کی له‌نیوان عه‌قل ونه‌قلدا پرووده‌دات	نه‌قل مه‌رجه‌عه
ئین ته‌یمیه	دژی‌ه‌کی له‌نیوان عه‌قل و نه‌قلدا پروونادات	پیداچوونه‌وه به‌تیگه‌یشتنی عه‌قل له‌نه‌قل
فارووقی	له‌وانه‌یه دژی‌ه‌کی له‌نیوان عه‌قل و نه‌قلدا له‌پرووی روکاره‌وه پرووبدات، به‌لام ئه‌وه دژی‌ه‌کی کۆتایی نییه	هیچ بواریک نییه بۆ بالاده‌ستی یه‌کیکیان به‌سه‌ر ئه‌ویتریاندا، چاره‌سه‌ر پیداچوونه‌وه یه‌وه به‌تیگه‌یشتنماندا بۆ نه‌قل، یاخود پیداچوونه‌وه به‌ده‌رئه‌نجامه عه‌قلیه‌کاندا، یان پیداچوونه‌وه به‌ه‌ردووکیاندا پیکه‌وه

بنه‌مای سه‌یه‌می یه‌کخوداناسیش که گوزارشت بیت له‌یه‌کیتی راسته‌قینه، بریتیه له کرانه‌وه بۆ قبولکردنی پروونکردنه‌وه نوێیه‌کان یاخود پیچه‌وانه‌کان، ئه‌م بنه‌مایه‌ش موسلمان له‌وه ده‌پاریزیت که پینویستی به‌ره‌وت و رینبازه‌کانی دیکه‌ی لیبرالیه‌ت هه‌بیت، یاخود له‌توند‌په‌ویی یان پاریزکاریدا نغرو بیت، به‌جۆریک که بیه‌ته هۆی چه‌قه‌ستن و راوه‌ستانی، له‌لایه‌کی دیکه‌وه ئه‌م بنه‌مایه موسلمان به‌ره‌و خاکه‌رایی (تواضع)ی فکری به‌رز ده‌کاته‌وه و ئه‌وه‌ی به‌سه‌ردا ده‌سه‌پینیت که ده‌سته‌واژه‌ی "خودا زاناره‌-الله أعلم" بلیت، چونکه له‌و بره‌وایه‌دا که حه‌قیقه‌ت له‌وه گه‌وره‌تره که مرۆف له‌هه‌موو کاتی‌کدا په‌ی پی بیات.

ھەروەک چۆن یەكخووناسى بریتىیە لەچەسپاندنى رەھای تاک و تەنھایی خودای بالادەست، بەھەمانشیوە چەسپاندنى یەكیتی سەرچاوەکانى ھەقیقەتیشە، چونکە خودای گەرە بەدیھینەرى ئەو سروسشتە کە مەرۆف تىیدا مەعریفە وەر دەگرت: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥﴾ إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ ﴿٦﴾﴾ {یونس: ٤-٦}، واتە: (خو زاتیکە کە خۆرى گىراو بە تیشک مانگیشى گىراو بە پووناکى بۆ (گەرانى) مانگ چەند قوناغىكى دیارى کردوو بۆ ئەوێ ژمارەى سالاھان و حیسابى (مانگ و پوژى) پى بزانی خو ئەوانەى دروست نەکردوو بە ھەق و راستى نەبى ئایەتەکان شى دەکاتەو بۆ کۆمەلیک کە زانان و تیدەگەن، بیگومان لە جیاوازی شەو و پوژدا و ھەرچى خو دروستى کردوو لە ئاسمانەکان و زەوى دا چەند نیشانەو بەلگە ھەیە بۆ ئەوانەى کە خویان دەپاریزن و لە خوا دەترسن).

لەپاستیدا بابەتى مەعریفە بریتىیە لە شتەکانى سروسشت و پووداوەکانیەتى کەخودا بەدیھینان، بەدلنایى تەواووە خوی گەرە ئەوانە دەزانیت، بەھەمان دلناییشەو خودای بالادەست بەشیک لەو زانیە فراوانە بیسنورە رەھا تەواوێ بەمەرۆف دەبەخشیت.

پاشان یەكخووناسى وا لەمەرۆف دەخووزیت کەباوەرپوون بەخوای بەدیھینەر لەلایەک ببەستیتەو بەجیبەجیکردنى زانست لەبوارە جیاوازەکان

له‌لایه‌کی تره‌وه، چونکه مرۆف کاتی له‌کاری خودا له‌هه‌موو شت و ڕووداوه‌کان تێده‌گات، ئه‌وا شوین کرده‌ی به‌دییه‌تانی خودای گه‌وره‌ ده‌که‌وێت، کاتی کاری خودا له‌سروشته‌دا ده‌بینیت، ئه‌وا کار له‌زانسته‌کانی سروشته‌دا ده‌کات، چونکه به‌دییه‌تانی په‌روه‌ردگار له‌سروشته‌دا هه‌ر ئه‌و سونه‌ت و یاسایانه‌یه‌ که‌خودای گه‌وره‌ له‌م سروشته‌دا دایناوه، کاتی مرۆف کاری خودا له‌خۆیی یاخود کۆمه‌لگا‌که‌یدا به‌دی ئه‌کات، ئه‌وا له‌زانسته‌ مرۆیه‌کان و کۆمه‌لایه‌تیه‌کان راده‌مینیت. ئه‌گه‌ر گه‌ردوون به‌گشتی له‌میانی کۆششی مرۆف و گه‌رانی - کرده‌ی ئه‌و سونه‌ت و یاسایانه‌ ئاشکرا بکات که‌به‌فه‌رمان و ویستی خودایه، ئه‌وا گه‌ردوون له‌دیدى موسلماندا بریتی ده‌بیت له‌ "شانۆیه‌کی زیندوو که‌به‌فه‌رمان و کرده‌ی خودای بالاده‌ست دروست بووه"⁽¹⁾.

مامۆستا فارووقی ڕوونی ده‌کاته‌وه‌ که‌چۆن به‌های یه‌کخواناسی سه‌رچاوه‌ی به‌هاکانی دیکه‌یه‌ له‌هه‌موو رشته‌کان (أنظمة) ی دیکه‌ی ژيانی مرۆفدا، ئه‌مه‌ش چه‌ند دره‌وشانه‌وه‌یه‌کی یه‌کخواناسیه‌ له‌هه‌ندیک له‌و ڕشته‌نه‌دا:

۱- دره‌وشانه‌وه‌ی یه‌کخواناسی له‌سیسته‌می کۆمه‌لایه‌تیدا: خیزان و ئومه‌ت⁽²⁾

رینۆینه‌کانی ئیسلام تیکرای ئه‌وه‌ی په‌یوه‌ندار بێت به‌لایه‌نه‌کانی ژيانه‌وه‌ ده‌یگرته‌وه‌، چونکه پیناسه‌ی ئیسلام بۆ ئاین بریتیه‌ له‌دروستکردنی ژيان و جولاندنی میژوو له‌کات و شویندا، ئه‌رکه‌که‌شی ئه‌و جینشینایه‌تیه‌یه‌ که‌خوای گه‌وره‌ ویستووێته‌ی مرۆف به‌جیی بگه‌یه‌نیت، به‌شی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی په‌یوه‌نداره‌ به‌ریککردنی ژيانی کۆمه‌لایه‌تی و ریکخستنی مامه‌له‌کان تێیدا به‌و شیوه‌یه‌ی حوکمه‌کانی خوای گه‌وره‌ ده‌خوازیت، ئه‌مه‌ش ته‌نه‌ها کاروباری خیزان ناگریته‌وه‌، به‌لکو حوکمه‌کانی مامه‌له‌ی دارایی و ئابووری و کاروباری ده‌وله‌ت و کارگیری حکومه‌ت و حوکمه‌کانی دادگا و یاسا‌کانی ده‌سته‌به‌رکاری دادپه‌روه‌ریش ده‌گریته‌وه‌، هه‌موو ئه‌و حوکمانه‌ په‌یوه‌نداره‌ به‌واقیعی کۆمه‌لایه‌تیه‌وه‌، ئه‌مه‌ له‌کاتیکدایه‌ که‌بابه‌ته‌کانی په‌رستش و ره‌وشته‌کانی تاک ته‌نه‌ها به‌شیکی که‌م له‌یاسا ئیسلامیه‌کان پیکده‌هینیت، دیاره‌ زۆریک

(1) Ibid., p51.

(2) Ibid., p85-139.

له حوكمه كانی په رستشیش به سروشتی خویان كومه لایه تین، وهك: حج و زهكات و هندیكیشیان له پرووی کاریگه ریبانه وه كومه لایه تین، وهك: نوږو رږوږو.

له مه شدا ئیسلام ته واو له ئایینه رږژه لاتیبه هندوسی و بوزیه كان جیاوازه، به هه مان شیوه له ئایینی مه سیحیش جیاوازه، له تیروانیی عه لمانیه تی هاوچه رخیش جیاوازه که نایه ویت كومه لگایه ك دابمه زریته که به هاكانی له ئایینه وه سه رچاوه یان گرتییت. له راستیدا درهوشانه وه كانی یه كخواناسی له ژیانی كومه لگادا خوی له وه دا ده بیینیته وه که فه رمانه كانی خودای تاکی بیهاوتا له ژیانی ئومه تدا دیته دی، چونکه ئه و ئومه ته به گویره ی یاسایه كانی خودا به رپوه ده چیت که گوزارشت له كرؤکی حه قیقه تی ئابین دهكات، هه ر ئه ویش سه رچاوه ی ده سه لاته له ژیانی ئومه تدا نهك زورینه (دیموكراسیه ت) و که مینه (ئولیگاریکی) و تاكره وی (ئوتوكراتی) و رازی نابیت که تاك یا خود دهسته یه ك به ناوی كومه لی خوداوه حوكمی بکه ن (سیؤكراتی).

له راستیدا ئه و رینماییه رهوشتیبه ئایینیانه ی که ئیسلام هیناویه تی ئامانجیه تی ئه و سپارده یی که ئیسلام گرتوویه تیبه ئه ستوی به جؤریك دابریژیه وه که بیته به هایه کی رهوشتی بؤ ژیانی مروؤف له م جیهانه دا، مروؤفیش ناتوانیت به و ئه رکه هه لیسیت به بی بوونی سیستمیکی كومه لایه تی. به های رهوشتیش رؤحی په یوه ندییه كانه له و سیسته مه دا، له و په یوه ندیانه ش بؤ نمونه هاریکاری و ده ستبارگرتن له دایینکردنی پیویستیبه بنه رته تیه كاندا له رپی كړین و فروشتنه وه، ئالیرده ا رؤلی سپارده پاریزی و راستگویی و ئه مه كداری له مامه له ی نیوان خه لكیدا ده ست پندهكات، چونکه بوونی كومه لگا مه رجه و هه رده بیته هه بیته تا ئه و به هایانه ی تیدا بیته، گه شه سه ندنی رهنگدانه وه كانی به هاش له كومه لگایه که وه بؤ كومه لگایه کی ترو له سه رده میكه وه بؤ سه رده میکی تر له پینا و رپكکردنی ئاكاری خه لك له كومه لگادا گه شه دهكات، به گویره ی كرؤك و مه بهستی ئه و به هایانه. ئه مه ش گوزارشته له و نیشانه جه ده لیه ی بوون له نیوان كرؤکی بوون له لایه ك و شیوه كانی به رجه سته كردنیان له واقیعا له لایه کی تره وه.

به لأم کرۆکی به ها په یوه سته به تاکه سه رچاوه که یه وه که نه ویش خودای گه وره یه، چونکه یه کخواناسی جیاکاریه کی ته او یه کلاکه ره وه دهکات له نیوان خودای تاک و هه موو به دیهینراوه کاندا، له هه مان کاتدا یه کخواناسی واته تاک وته نیایی خودای گه وره و پاشان بوونی یه که مه رجه عیه ت بو حه قیقه ت و به ها، چونکه یه کخواناسی له هه مان کاتدا نه و گریمانیه دهکات که به هاکانی بو تیکرای مروقه دروستکراوه کانه به بی جیاوازی، هه روه ها سوننه ته کانی خودای گه وره له گه ردووندا به سه ر هه موو دروستکراوه کاندا جیه جی ده کریت، تا جووله ی گه ردوون ریځبخت، له به ر نه وه ویسته ئاکاریه کانی خودا تیکرای مروقه کان ده گریته وه، که س به سه ر نه وانی تردا بالاتر نییه و دهسته و گروپیک به سه ر هی دیکه دا فه رمانده ر نییه، به مجوره نه و کومه لگایه ی که ئیسلام بونیاتی ده نیت له سه ر بنه مای باشیتی تاک یا خود خیزان یان تیره و گه ل یان ره گز دانامه زریت، ته نانه ت نه گه ر جووله ی بونیاتنانی کومه لگاش له چرکه ساتیکی دیاریکراوا له شوینیکی دیاریکراو له سه ر دهستی کومه لیک دیاریکراو ده ست پی بکات، نه و ا پیویسته نه و جووله یه ی بونیاتنانی کومه لگا به ئاراسته ی هه موو مروقه کان بچیت، چونکه کومه لگای ئیسلامی هوکار (وسیله) ه، ده بیت تیکرای جیهان بگریته وه، که نه مایان مه به ست (غایه) ده که یه، نه و کاته نه و گشتگیریه دیته دی، هه ر قه تیسکردنیک کومه لگای مروقایه تی له "گه لی هه لیز یردراو- شعب مختار" یا خود "خوینی به ریز - دم نییل" یان ره گه زی تاییه ت دژیه که له گه ل پیویستییه کانی یه کخواناسیدا.

له پراستیدا هه موو شیوه کانی ململانی وناکوکی له جیهاندا هوکاره که ی بو هه ستانی کومه لیک ده گه رپته وه که بانگه شه ی نه وه ده که ن خویمان سه رچاوه ی نه و به هایانه ن که ده یانه ویت، پشت به ستن به هه ر پیوه ریکی بالاش له پیناوی پاراستنی به هایه کی دیاریکراو که چاره سه ری ململانیکان دیاری بکات ره تده که نه وه. له م حاله تانه شدا "هیز" ده بیته به های بالاده ست و پاشان گوپرانکاری و جوولانی "هیز" له نیوان تاکه کان و کومه له و گه لان ده بیته سه رچاوه ی هه میشه بی بو نه و جه نگانه ی که کو تایان نییه.

نه و سیسته مه ی له کومه لگادا داواکراوه پیویسته گشتگیر بیت له ریځکردنی هه لسوکه وتی خه لکی له هه موو لایه نه کانی ژیان. ناواخنه (مضامین)

کردار یه کانی یه کخواناسیش، واته ئه و کومه لگایه ی که ئیسلام دهیه ویت ئه و ناواخاننه یه که تاییه ته به کومه لگایه کی جیهانی که هه موو مرۆقه کان و هه موو کاروباره کانی ژیان بگریته وه و به پرسیاریتی به دهیپینانی به هاکان بخاته ئه ستوی هه موو تاکیک، ئیدی ئه وه له باوه ر بوونیدا بیت له ناخه وه به و به هایانه یاخود له به دهیپینانی کرداریاندا بیت له ژیاندا.

گومانی تیدا نییه که سیسته می کومه لایه تی ئیسلامی که له سه ر بنه مای یه کخواناسی داده مه زریت خیزان ده کاته یه که ی بونیاتنانی کومه لگا و گیانی په یوه ندییه خیزانیه کان و به هیز بوونیان، له م پوه وه سیسته می کومه لایه تی ئیسلامی له هه ر سیسته میکی تر جیاوازه. ریبازی شیوعیه ت که هه ولیدا رۆلی خیزان نه هیلیت بووه هۆی لاواز بوونی په یوه ندییه خیزانیه کان، گیانی تاکایه تی (الفردانیة) له رۆژئاوا بووه هۆی په رته وازه یی په یوه ندی خیزانی وگه یانندی به قوناعی له ناوچوون.

بیردۆزه ئه نسرو پلۆژیه کانیش که له بهر رۆشنایی ئه و په یوه ندییه نه ی که له نیوان ئاژه لاند هیه سه یری په یوه ندییه کانی نیوان مرۆقه کان ده کات به شدار بوو له شۆردنه وه ی میشکی مرۆقه کان که جیاوازی گرنگ له ئارادا نییه و نه هیشتنی رۆلی پیزدارانه ی خیزان. به مه ش شارستانییه تی مرۆقایه تی که وته بهر هه ره شه ی له ناوچوون، چونکه شارستانییه ت و خیزان دوو حه قیقه تی پیکه وه گریدراون.

له وانه یه ئه وه ی جیی سه رنجراکیشان بیت ئه وه یه که گوره پانی خیزان له قورئانی پیروژدا به راده یه کی زور له حوکمه کان، یاسا کانی هاوسه رگیری وته لاق و شیردان و میراتیدا به درییژی باسکراوه و پیکخراوه، ئه مه له کاتیکدایه که قورئانی پیروژ له مه یدانه کانی تردا ته نها بنه مای گشتی و که میک له حوکمه کانی به درییژی باسکراوی له خو گرتووه. به پپیویستی ده زانین ئه وه بخه ینه وه یاد که قورئانی پیروژ جه ختی له و به هایانه کردو وه ته وه که په یوه ندییه فیتره تیه کان ریک ده خات که په یوه ستن به ههسته مرۆییه کانی نیوان تاکه کانی خیزانه وه له نیشته جییوون و خو شه ویستی و سۆزو هاریکاری و راپوژیو جگه له وانه، ئه و به ها فیتره تیانه ش بناغه ی بونیاتنانی حوکم ویاساکان.

هه تا ئیستاش خیزانی موسلمان پاریزگاری له هه ندیک له تاییه تمه ندیه کانی کردوو، ئەمەش به هۆی پشت به ستنیه وه بووه به سروشتی فیتره تی خیزانه وه (رشته بهندی به هاکان - منظومه القیم)، به هۆی په یوه ندیشیان وه به حوکمه کانی شه ریه ته وه، که هه لقولاوی عه قیده یه که خواناسییه، له بهر ئه وه ی مه به ست له دروستکردنی مرۆف به دیهینانی لایه نی ره وشتی ویستی مرۆف بووه له پری کرده مرۆیه کانه وه. ئەم به دیهینانه ش له پری چوار ئاسته وه بووه: خودی تاک و خیزان و تیره یا خود هۆز و ئومه ت. گومانی تیدا نییه که ئاستی یه که م و دووم، به حوکمی بیروکه و سروشتی مرۆف ئاسایی و سروشتین، ئاستی سییه میش به ها که ی له ئاستی چواره مدا در ده که ویت، چونکه هیچ به هایه کی راسته قینه ی سه ره خۆی نییه. جا ئە گهر په یوه ندی هۆزو نه ته وه په یوه ندیه کانی مرۆف به که سانی تره وه له سه ره بنه مای خوین و رهنگ و زمان قه تیس بکات، ئەوا ئەمه ریزی مرۆف له که دار ئەکات و گیانی بالاتر بوون و جیاکاری دیئیه ئاراو پاشان مملانی و جهنگی لی ده که ویته وه.

به لام ئەو ئومه ته ی که له سه ره بنه مای عه قیده یه که خواناسی دامه زرایت، ئەوا له سه ره پیکه وه گونجان و یه کگرتنه وه له گه ل فیتره ت و ئەو په یوه ندی و هاوسۆزی و یه کتر ته و او کردنی له بهر پرسیاریتیه کاند داوای ده کات دامه زراوه. یه کیتی بنه ره تی بونیاتانی ئەو په یوه ندیه ش بریتییه له خیزان که له بنه ره تدا له هاوسه رگیری ژن و میرد و ئەوه ی به هۆی ئەو هاوسه رگیرییه وه له په یوه ندی ژن و ژنخوازی و وه چه خستنه وه و ئەو منال و نه وانیه ی لی ده که ویته وه دیته ئاراو ئەو چه مکانه ی مامه و خاله و پووور که دروستی ده کات و ئەو بهر پرسیاریتیه ی که ده سه ته واژه قورئانیه کانی به ها له خۆی گرتوو، وه ک "أولوا الارحام" و "ذوو القربی". ئەم حوکمه شه رعیه نه بۆ ریکخستنی په یوه ندیه کۆمه لایه تییه فیتره تیه چه سپاوه کان له پرووی لۆژیکی و عه قلیه وه، پیویست ده کات له ده ره ئه نجامی باوه ر بوون به وشه ی یه که خواناسی کار پیکراوه وه بیت.

به بی پشت به ستن به خیزان له چوار چیه یاسا بۆدانراوه که یدا، بنه مای یه که خواناسی له واقیعی کۆمه لایه تی مرۆفدا نایه ته دی.

واتای یه که خواناسی به دیهینه ر واده خوازیت که تیکرای مرۆفه کان له بهرده م خوای گه ورده دا یه کسان بن، له بهر ئەوه بهر پرسیاریتیه کانی شیان له بهرده م

خوای گه وره تاکییه. یه کسانیش له نیوان نیرینه و میننه ی مروّقه کان، له مافه کان و ئه رک و بهر پرسیاریتییه ئایینی و رهوشتی و مه دهنیه کاندایه و دهقه قورئانیه کانیش له م بواره دا دهقی هه مه جوړو یه کلاکه ره وهن له واتایاندا، ئه وهی له هه لایوره کان (استثنائات) و رهنگه کانیش له تاییه تمه ندی یه کیک له و دو ره گزه دهرده که ویت، بو جه ختکردنه وهیه له و یه کسانیه له گه ل له بهر چا و گرتنی هه ندیک له جیاوازییه سروشتیه کان که بهر پرسیاریتییه کانی تاییه ت به پیاو یا خود ژن له سه ری بونیات دهنریت. له بهر ئه وه له بهر چا و گرتنی جیاوازی له پیکهاته ی جه ستیه ی و ئه رکه فیتریه کان ده بیته هو ی یه کتر ته و او کردنی رو له کان، به بی جیاوازی له به هاو پیوه ره رهوشتییه کان و بهر پرسیاریتییه ئایینییه کان، چونکه هه ریه ک له پیاو و ژن پیویستی به زیره کی و لیهاتووی و هه ولی که سی هه یه که له سه ر پیویسته ئه نجامی بدات تا هه ستیت به و رو له ی به باشترین شیوه، له گه ل ئه وه شدا هه ندیک له رو له کان له هه ندیک بواری کاری ناوما ل یا خود پیشه یی یان کو مه لایه تی تیکه لی یه کتر دهن به بی ئه وه ی که مو کور تی له خواسته سروشتیه مروّیه کانی هه ریه که یان دروست ببیت.

خیزانی موسلمانیش سروشتیکی فراوانی هه یه، که پشت به سه ره خو یی مادی پیاو و ژن، ژن و میردو دامه زانندی خیزان نابه ستیت، به لکو پشت به هاریکاری ده ستبارگرتن له دابینکردنی پیدایستییه کانی هاوسه رگری له ته مه نیکی زوودا ده به ستیت و منالانی نیو خیزان له گه ل گه وره کانیدا ده ژین و له ژینگه ی نیو مالدا لانی که م سی نه وه ده ژین و روشنیربوون و وهرگرتنی دابونه ریت و پهروه رده له گه ل به هاکان ده بیته و هاسوژی و خوشه ویستی ئالوگور ده که ن و رهنگه کانی ریزو خوشه ویستی و سوژ قولتر ده بیته و له که شی ئه و خیزانه دا وینه کانی ژیانی سروشتی دیته دی، به جوړیک که خوشی و ناخوشی، پیکه نین و گریان، گالته و گه پ، یاری و قوربانیدانی بو یه کدی تیدایه و تیروانینیکی گه شینانه ی روو له ئاینده ژیان تیکرای ده ته نیت. هه موو ئه مانه رووکاری بونیاتی ته ندروستی بو دهروونی مروّقه پیویستن.

به لام خیزانی ناوه کی (که له ژن و میرد و منال پیکدیت) ئه وا هه لیزاردنی له سه ر بنه مای تیروانینی مادی بو ژیان و جیهان ده بیته و ژن و میرد تیدای هه ول دهن له بهر پرسیاریتییه کو مه لایه تییه فیتریه کان هه لبین، به لام له واقعی

کاره‌که‌دا به‌رپرسیاریتی گه‌وره‌تره‌لده‌گرن، که ژیانیان پر ده‌کات له‌دلته‌نگی و ماندبوون، ئەمه‌سه‌ره‌رای خالی بوونی ژیانیان له‌داخواییه‌کانی پیگه‌یشتنی ده‌روونی و هه‌سته‌مروویه‌فیترییه‌کان و به‌دییه‌تانی روکاره‌کانی ته‌ندروستی ده‌روونی.

کاتی ئیسلام خیزان وه‌ک یه‌که‌ی بونیاتنانی ئومه‌ت سه‌یر ده‌کات و چه‌مکیکی دیاریکراو بو خیزان داده‌نی‌ت، ئەوا به‌هه‌مان شیوه‌چه‌مکیکی دیاریکراویش بو ئومه‌ت داده‌نی‌ت، چونکه ئومه‌ت زاراوه‌یکی ئیسلامی دیاره‌و ئاماژه‌یه‌ بو حه‌قیقه‌تی‌ک که‌په‌یوه‌سته‌به‌تیروانینی ئیسلامه‌وه‌ بو جیهان و جیاوازه‌له‌زاراوه‌ی کۆمه‌لگا یاخود کۆمه‌ل له‌مانابه‌خشینه‌زمانه‌وانی و زاراوه‌یییه‌به‌کاره‌ینراوه‌که‌یدا. به‌هه‌مان شیوه‌سه‌خته‌گوزارشت له‌چه‌مکی ئومه‌ت به‌ده‌ر له‌زمانی عه‌ره‌بی بکری‌ت، چونکه ئومه‌ت گه‌ل نییه، ده‌وله‌ت یا هۆزیش نییه، ئومه‌ت له‌چه‌مکی ئیسلامیدا په‌یوه‌ندی به‌شوین و جوگرافیایه‌کی دیاریکراوه‌وه‌نییه‌وه‌موو تاکیکی مروّف یان ئەندامن له‌ئومه‌ی ئیسلامدا یاخود بو ئەندامبوون تیندا بانگکراون.

ئومه‌ت له‌چه‌مکی ئیسلامیدا جوړیکه‌له‌"نه‌ته‌وه‌یه‌کگرتووه‌کان" که‌هه‌موو تاک و کۆمه‌لگا‌کانی به‌ئایین کۆده‌کاته‌وه‌و حکومه‌ت و سوپا تیندا هه‌لده‌ستن به‌جیبه‌جیکردنی بریاره‌کانی ئومه‌ت. ئومه‌ت بریتییه‌له‌سیسته‌می کۆمه‌لایه‌تی ئیسلامی، سیسته‌میکه‌خه‌سه‌له‌تی جیهانیتی هه‌یه، به‌هۆی ئه‌وه‌ی رینماییه‌کانی هه‌موو مروّفه‌کان ده‌گریته‌وه‌و گشتگیرن، چونکه ئەو رینمایانه‌هه‌موو لایه‌نه‌کانی ژیانیان گرتوته‌خو. ئەگه‌ر موسلمان حوکمکی شه‌رعی سه‌باره‌ت به‌بواریکی دیاریکراوی ژیان ده‌ست نه‌که‌وت، ئەوا له‌سه‌ری پێویسته‌ئیجتیهاد بکات له‌جیبه‌جیکردنی بنه‌ما گشتییه‌کان تا حوکمه‌شه‌رعیه‌که‌ی پی بدۆزێته‌وه‌و خه‌لکی به‌خوویستی و سه‌رپشکبوون ده‌چنه‌بازنه‌ی ئەندامبوون له‌ئومه‌تدا. به‌مه‌ش ئومه‌ت ده‌بیته‌که‌ره‌سته‌ی جیبه‌جیکردنی ویستی خودای گه‌وره‌له‌گه‌ردووندا، هه‌تا وشه‌ی خودای گه‌وره‌به‌رزو بالا بی‌ت، ئەمه‌ش به‌بانگه‌شه‌بو چاکه‌و فه‌رمانکردن به‌کاری باش و ریگری له‌کاری خراب ده‌بی‌ت. ئیسلامیش جه‌خت له‌به‌ها که‌سییه‌کانی وه‌ک دلسۆزی و راستگویی و سپارده‌پاریزی و ده‌روونپاکی ده‌کاته‌وه، به‌جوړیک که‌تاک له‌خویدا بیهیته‌دی، به‌لام ئەو

به‌هایانه ئەگەر نەگۆردرین بۆ کردار دەبنە گۆشەگیریه‌کی سنووردار که کاریگه‌ری دروست بکه‌ن له‌سه‌ر کات و شوین و له‌نیو تاکه‌کانی کۆمه‌لگادا بلاو ببنه‌وه‌و سه‌رکرده‌کانی جیهان له‌ریی یاسا گونجاوه‌کانی له‌هه‌موو بواره‌کانی واقعی کۆمه‌لایه‌تییدا به‌ره‌و چاکه‌ ئاراسته‌ بکه‌ن.

له‌پراستیدا گوێرایه‌لی خودای گه‌وره‌و هینانه‌دی ویستی بریتییه‌ له‌و به‌هایه‌ی که‌به‌ها به‌هه‌موو شتی که‌ده‌به‌خشیت، ئەرکی ره‌وشتی ئەو کاته‌ واتادار ده‌بیت که‌له‌و په‌یوه‌ندیانه‌ی مروّف له‌ژیانیدا له‌گه‌ل خه‌لکانی دیکه‌ دایده‌مه‌زینیت له‌په‌یوه‌ندییه‌کانی خیزان و دراوسییه‌تی و په‌یوه‌ندییه‌کانی به‌ره‌مه‌هیتان و به‌کاربردن و مامه‌له‌ بازرگانیه‌کان و په‌یوه‌ندی و گواستنه‌وه‌و په‌یوه‌ندییه‌کانی رکا‌به‌ریتی و ململانی وجه‌نگ و ناشتی ره‌نگبده‌ته‌وه‌. چونکه‌ به‌ها ره‌وشتییه‌کان به‌بۆچوونیکه‌ نمونه‌ی (مثالی) ده‌میننه‌وه‌ ئەگه‌ر هاتوو له‌په‌یوه‌ندییه‌کانی مروّف وژیانی کۆمه‌لگاندا به‌رجه‌سته‌ نه‌بوون.

له‌پراستیدا یه‌کیتی ئوممه‌تی ئیسلامی، یه‌کیتییه‌کی ئایینی و ره‌وشتییه‌و یه‌کیتییه‌کی بایلوجی ره‌گه‌زی (عرقی) یاخود زمان یان سیاسی نییه‌. ئەمه‌ش بوو وای له‌په‌یامبه‌ر (درودی خوای له‌سه‌ر بی) کرد جووله‌که‌کانی شاری مه‌دینه‌ به‌ئوممه‌ت ناو بنیت، هه‌رچه‌نده‌ له‌په‌یوه‌ستییان به‌کۆمه‌لگای مه‌دینه‌وه‌و به‌شداربوونیان له‌گه‌لی له‌رووی پیگه‌ی جوگرافی و زمان و سیاسی و ئەو شارستانییه‌ته‌ی که‌موسلمان سه‌ربه‌ئه‌و بوون جووله‌که‌ وانه‌بوون، چونکه‌ ناسنامه‌ی ئایینی چه‌مکی ئوممه‌ت دیاری ده‌کات. له‌گه‌ل ئەوه‌شدا بوونی یه‌که‌یه‌کی سیاسی و جوگرافی و نه‌ریتی و زمانه‌وانی هاریکاری یه‌کیتی ئایینی ئوممه‌ته‌و به‌هیزی ده‌کات، چونکه‌ نزیکه‌کان له‌پیشترن بۆ چاکه‌ له‌گه‌ل کردن، به‌لام ئەم یه‌کانه‌ بناغه‌ی پیکهاتنی ئوممه‌ت و دیاریکردنی ناسنامه‌که‌ی نین، چونکه‌ ئەوانه‌ خه‌سه‌له‌تانیکن که‌ هه‌ن، له‌به‌ر ئەوه‌ی ده‌کریت له‌ده‌ره‌وه‌ی ویستی بن، به‌لام ئەندامبوون له‌ئوممه‌ت به‌واتا ئایینییه‌که‌ی له‌ئاگاییه‌وه‌ ده‌بیت و به‌هه‌لبژاردنیکه‌ خودی خوویستانه‌ دیته‌ دی، له‌به‌ر ئەوه‌ زۆرلیکردن له‌ئاییندا قبولکراو نییه‌.

یه‌کیتی ئایینی ئوممه‌تیش وه‌ک پێویست ئەو واتایه‌ ده‌به‌خشیت که‌رێگه‌ به‌دابه‌شکاری له‌ناوخویدا له‌سه‌ر بنه‌مای ئایینی نادات، چونکه‌ بناغه‌کانی

بیروباوهری ئایینی لهئیسلامدا یهکه و جیاوازی قبول ناکات، له بهر ئه وهی ئه و بناغه بیروباوهریانه گوزارشته له یه کیتی راسته قینهی ئایینی "یه کخواناسی"، ته نانهت ئه و کاته شی بۆ چوونه کان له باره ی تیگه یشتنی حه قیقه ته وه زۆر بن، چونکه ئوممهت پابه ندرکراوه به دامه زرانندی کۆر به ندی بیرورا گۆرینه وه و له یه کتر گه یشتن هه تا ئیجتیهاده جیاوازه کان له چوارچیوه ی گه رانه وه بۆ کۆدهنگی له سه ر پیکهینه ره سه ره کیه کان سه قامگیر بیته.

له گه ل ئه وه شدا، یه کیتی ئایینی ئوممهت رینگه له دابه شبوونی کارگیر ی بۆ ریکخستنی کاروباره کانی خه لکی له یه که ی جوگرافی و ئابووری نیوخویدا ناگریته، ئه مه ش به مه به سته ئاسانکاری پیشکه شکردنی خزمه تگوزاری به باشته رین شیوه.

هه موو چالاکیه کی مرۆف له خویدا به هایه کی دیاریکراوی هه یه و رۆلی ئوممه ی ئیسلامیش ئه وه یه ئه و به هایه بینیته دی، له بهر ئه وه ئوممهت بۆ هه ر ره فتاریکی مرۆیی حوکمیکی هه یه، چونکه شه ریه تیکی گشتگیره و هه موو لایه نه کانی چالاکی ده گریته وه. حوکمه شه رعییه کانیش له کاتی جیه جی کردنیاندا ره چاوی کات و شوین ده کات و شیوازه کانی جیه جی کردنیان لایه نه گه ل پینشه اته کانداه شه ده کات، چه ندین ریسای ئوصولیش هه ن که بواری نویکردنه وه و ئیجتیهاده سه بارهت به رووداوه نوویه کان ده که ن و رینگه ده دن که بگوتریت شه ریه ته بۆ هه موو کات و شوینیک گونجاوه. ئه مه ش وایکردووه ئیسلام زیندویه تیه کی تیدا بیت که کلیل بداته شوینکه و تووه کانی به مه به سته کردنه وه ی هه ر داخراویک که بیته رینگایان، ئه و خه لکه خویمان ئه و کلیلانه به کار ده هینن و به ره و ئاسۆوه ده که ونه ری، یان ئه وه تا به کاری ناهینن و له به ندیخانه کانی ده سته و سانی و دواکه و توویدا ده میننه وه.

له راستیدا به ها بالاکان و له موسلمان ده کات هه موو هه وایک بخاته گه ر و قوربانی به خو ی بدات له پیناوی ئیسلامدا، له کاتی که هه لویستیک ئه وه ی لی بخوازیته، رینگری له موسلمان نه کراوه هه لگری ئه و شیوازه انه ی به ها سوو دبه خشه کان بیت که له فیتره تی مرۆقه وه سه رچاوه یان گرتووه، چونکه خودای گه وره ئاره زوو یستی له ئافره تان و منال و زۆری سامان و مال و جوانی و باشیه کانی رۆزی رازاندۆته وه، له بهر ئه وه هیه رینگریک نییه

که موسلمان به شی خوی له وانه له دونیا بیات، به لام ئه مه پتویسته له بهر سایه ی به هاکانی دادپه روه ری و هاوسه نگی و میانرهودیدا بیت و ریگری له هر لادانیک به ره و سته م و فیلکردن و قورغکاری و زیاده رویی بکریت، هه تا خه سه له ته کانی په یوه ندی هاوسوزی و ده ستبارگرتن له نیوان نه وه کانی ئوممه تدا بمینیت، ریک وه ک هاوبه شیتی ئه ندامه کانی جه سته له یه کتر ته واوکردن وهه ست به ئازارکردندا. له هه مان کاتدا، ئه م ئه ندامبوونه بریتییه له ئه ندامیتییه کی زیندوی کارا که ریگه به ده ستپیشخه ری که سی و گه شه ی خودی و داهینانی تاک ده دات، چونکه تاک له جه سته ی ئوممه تدا وه ک که ره سته یه کی لاوه کی نییه، که که سیتی خوی له ده ست بدات و بهرپرسیاریتیدا له سهر هه لگریت.

به ها له ئیسلامدا ناوه ندگیری و هاوسه نگییه، چونکه ئه گهر ده مارگیری هوزایه تی و ره گه زپه رستی، ئیدی له جووله کایه تیدا بیت یاخود له سه رده می نه فامی عه رهدا، له پروویه که وه بی به های بگریته وه، ئه وا تاکویستی (الفردیه) و گوشه گیری مه سیحیش له لایه کی تر بی به هایه، که واته ناوه ندگیری و میانرهودی و هاوسه نگی له ئیسلامدا به هایه.

۲- درهوشانه وهی په کخواناسی له سیسته می سیاسیدا^(۱):

یه کخواناسی به هایه کی به رزه له ئیسلامدا، سه رچاوه ی به هاکانی دیکه یه و ناوه رو که که ی له تیکرای سیسته مه کانی فیکرو ژیاندا په نگه داته وه، له سیسته می سیاسیه وه بگره تاده گاته ئاستی جوانی و هونه ر. له بواری سیاسیدا به های یه کخواناسی به شیوه یه کی سه ره کی له یه کیتی ئوممه تدا ده دره وشیتته وه که به مه رجیکی بنه رته ی به دیهینانی مه به سته کانی جینشینایه تی سیاسی ئیسلامی داده نریت. لیره دا مه به ست ئه وه یه که ئوممه ت یه که ی پیکهینه ری هه ره گه وره یه له سیسته می سیاسی ئیسلامیدا. ئه گهر یه کخواناسی بریتی بیت له سیفه تی خودای تاکی بیهاوتا ئه وا واده خوازیت که ئوممه ت یه ک بیت و سه ربه ئایینی خودا بیت: ﴿إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ﴾ (الانبیاء: ۹۲)، واته: (خه لکینه به راستی ئه مه ئایینه که تانه که یه که و منیش په روه ر دگارتانم که واته ته نها من بپه رستن)، ئوممه ت چه مکیکی ئیسلامی ناوازه یه خه سه له تی جیهانیتی

^(۱) Ibid.141-155, and p.185-193.

تېدايه كه رهگه زو رهنك و زمان و خاك و دهسه لاتی سیاسیش تېده په رېښت، بهمهش وا له و موسلمانان دهكات كه په يره وى عه قیده ی به كخواناسی دهكات به ئه ركی ئایینه كه ی هه ستیت و به وهش له هر جیگایه كی سه ر رووی زه وى بژی، مافه كانی دهسته بهر بیت، ئه گه ر ړیگه ی ئه وه ی پیدرا بیت، بوشی هه یه پابه ند بیت به یاسامه دهنیه كانی ئه و كومه لگایه ی كه تیددا ده ژى كه له وى ړیگه ی دراوه ئه ركه ئایینه كانی به ته واوی به جی بگه یه نیت و دژ نیبه له گه ل ژیانى ئیسلامیدا، پاشان به ر هفتارو هه لس و كه وت و ره وشتی ده بیته نمونه یه كی سه رنجرا كیشن بو لای ئایینه كه ی، هانی كه سانی ديكه ده دات بو موسلمانبون، دواى ئه وهش ئه ندامبون له ئوممه تی ئیسلامیدا. خو ئه گه ر نه یده توانی ژیانى به و جوړه ی ئیسلام ده یخوازیت بگوزهرینى ئه وا ریگای كوچكرنى له به رده مدایه بو ولاتيك كه بتوانیت ئه وه به جی بگه یه نیت: ﴿وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَاعًا كَثِيرًا وَسَعَةً﴾ {النساء: ۱۰۰}، واته (هه ركه س له پیناوی خودا كوچ بكات ئه وا له و زه و ییه ی كوچی بو دهكات جیگه و ړیگه ی زور و رزق و روزی فراوانی ده ست ده كه ویت).

له پراستیدا سه ر قالمبونى نه وه ی یه كه می موسلمانان به فه رمووده كانی په یامبه ره وه (درودی خواى له سه ربی) و ژیاننامه ی و ژیاننامه ی هاو له لانی گوزارشت بوو له سه وشتی ئه و ئیسلامه ی كه باوه ریان هینابوو پپی وبه وه ی كه به ها ئیسلامیه كان له بزواتی میژوودا هینابوو یه دى، له بهر ئه وه ی له پله ی یه كه مدا ئایینیكى كرداریی واقیعی جیبه جیكرده، نه ك بیروكه یه كی خه یالیی، ئه مه یه درېژه ی ئه و ژیاننامه نه له تیگه یشتنى تیوری ناواقیعه وه به ره و ئه و بوارانه ی كه له واقیعی كاردا بیته دى، چونكه ئه و سه ربرده كرداریانه نیشاندانى به ها ئایینه كانه، پاشان كاریگه رى په روه رده یی چالاكى ده بیت كه ئه و به هایانه له تیگه یشتن و ئه نجامدانى نزیك ده كاته وه.

له تیگه یشتی ئیسلامیدا بۆ چه مکی ئوممهت سی خهسلهت کۆبووه ته وه:

خهسلهتی یه کهم: ئوممهت تیروانینیکی یه کگرتوی ههیه بۆ جیهان، چونیهکی ئەم تیروانینهش له هزر و تیگه یشتندایه، ئەم تیروانینه ئیسلامیه بۆ جیهان سه رچاوه ده گریت له درک کردن به و به هایانهی که ویستی په ره و درگاریان لئ پیکهاتوو وه و ئەو بزوتهی میژوو که لئی ده که و یته وه و په یوه ندی ئەم به هایانه و جو له یان له کاتی ئیستا و ئایندهی ویسترا و له کرانه وه کانی مانای ئەم به هایانه و به رجهسته کردنی میژوو بیان له گه ل پیشهاته کاند، که واده کات مروقی موسلمان ئەم به هایانه به شیوازیکی نوپوه وهر بگریت، به مه بهستی تیگه یشتن له واقع و کیشه کانی و ئیجتیهاد کردن له دابه زاندنی ئەم به هایانه بۆ واقع و پیشهاته کانی، هه ر ئەمهش زیندویه تی و کارایی نوپووونه وه ده به خشینته ئەم به هایانه.

خهسلهتی دووهم: یه ک ئوممهتی له ئەزموون و به رهنگار بوونه وه کانی واقع و پرو واده کان و تیروانینی بۆ کار، به مه بهستی به رجهسته کردنی ئەو به هایانهی که ئەوهی پپو یسته دیارییان ده کات، به ره و جیهه جیکرانی کرداریی له سه ر ئاستی تاک و کۆمه ل و سه رکرده کان، به مهش کۆبوونه وهی ئوممهت له ئامانجه ویسترا وه کانی دیته دی و په پیره وی کردارییه که ی چالاکییه کانی به ره و ئەو ئامانجه ئاراسته ده کات.

خهسلهتی سه یههم: یه ک ئوممهتی له ئاراسته کردنی کار و داهینانی مادی و ده سته وتی شارستانی دنیا ییدا، که هه موو ئەمانه له خواسته کانی جینشینایه تی مروقه، پاشان ئوممهتی ئیسلامی، له سه ر زه وی، بۆ ئەوهی سوودمه ند بیت له خیر و بیره کانی به گویره ی رپسا گه ردوونیه کان و گه نجینه کانی ده ربکات و زه کانی بخاته گه ر، به مه ئەوهی بۆ مروقه دیاریکراوه له چیژوهر گرتنی ره و له م دنیا یه دیته دی و ژبانی گه شه ده کات و ئاسایشی ده روونی و کۆمه لایه تی به ده ست ده هیئت، دوور ده که و یته وه له بلا و بوونه وهی نه زانی و هه ژاری و نه خۆشی، یان لانی که م که مکردنه وهی شوینه واره کانیان.

ئەم سی خهسلهته گوزارشته له کۆبوونه وهی ئوممهتی ئیسلامی له م حاله تانه دا، ئەمهش کۆدهنگیه له تیروانین و کۆدهنگیه له ویست و کۆدهنگیه له کاردا.

له‌پراستیدا ئه‌و کیشه‌سیاسیانه‌ی که جیهانی ئیسلامی ئیستا پییه‌وه گیرۆده‌یه، زۆرو ئالۆزن، به‌لام ئه‌وه‌ی له‌هه‌موویان زیاتر ئاشکرایه ئه‌وه‌یه سه‌رکرده‌سیاسیه‌کان تیروانینیکی ئیسلامیانه‌یان نییه و متمانه‌یان به‌توانای ئیسلام و پابه‌ندبوون پییه‌وه له‌ده‌ستداوه که بتوانن ئوممه‌ت له‌و حاله‌ی تیی‌دایه له‌لاوازی و دواکه‌وتن و نه‌زانی ده‌رباز بکه‌ن. ئه‌مه له‌کاتی‌کدایه که ئه‌م سه‌رکرده‌مه‌شخه‌لی رووناکی پیویست بۆ جوولانی ئوممه‌ت به‌ئاراسته‌ی دروستکردنی میژوو و پیشه‌وایه‌تی و رینوینی شارستانیانه داده‌گیرسین، ئه‌و کاته جینشینییه‌تی ئه‌بوبه‌کری صدیق ساته‌کانی گزنگ و هه‌نگاوه‌کانی سه‌ره‌تای ده‌ست به‌ده‌رکه‌وتن ده‌که‌نه‌وه.

له‌پراستیدا به‌های یه‌کخواناسی که خۆی له‌شایه‌تومان "لا اله الا الله" دا ده‌بینیته‌وه له‌نیو ماناکه‌یدا ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت که رینوینی په‌روه‌ردگار بۆ هه‌موو مروّقه‌کان گونجاوه‌و ئوممه‌تیش بنه‌مای کۆکردنه‌وه‌ی مروّقایه‌تییه‌و چه‌مکی ئوممه‌ت چه‌مکیکی ئایینی ئیسلامیه‌و جیاوازه له‌مانا ئایینییه‌کانی تری جگه له‌ئیسلام، چونکه ماف ده‌به‌خشیته په‌یره‌وانی ئایینه‌کانی دیکه که له‌سه‌ر بنه‌مای ئایینه‌که‌یان کۆببنه‌وه‌و هانیان ده‌دات له‌سه‌ر ئه‌وه‌و له‌کۆمه‌لگای موسلماناندا گونجیتراون، له‌گه‌ل پاراستنی کیانی ئایینی تایبه‌ت به‌خۆیان و ده‌ستووری کۆمه‌لگای موسلمانانیش په‌یامیکی کراوه‌یه بۆ هه‌موو جیهان، بانگیان ده‌کات بۆ هاتنه‌ نیو ئیسلام یاخود هاتنه‌ نیو پارێزرانیان له‌لایه‌ن ئیسلامه‌وه، له‌پال کارلیککردنی بونیاته‌رانه‌و هاریکاری به‌ره‌مدار بۆ پاراستنی مافه‌کانیان و ده‌سته‌به‌رکردنی چاودێری بۆیان و ژیان به‌هیمنی و ئاسایش، به‌مجۆره ئه‌م خه‌سه‌له‌ته جیهانییه‌ی به‌های یه‌کخواناسی و سیسته‌می کراوه‌ی به‌پرووی جیهاندا بانگه‌شه‌یه‌کی کراوه‌یه بۆ ئاشتی و گره‌نتی نادات که خه‌لکی بیته‌ ناو ئیسلام، به‌لکو گره‌نتی دامه‌زاندنی په‌یوه‌ندیی ئاشتیانه‌ی ده‌دات که ویستی شه‌ر نه‌هیلێت و ئازادی مروّف و ریزی له‌تیگه‌یشتن و هاوسنییه‌تی و مامه‌له‌و هاریکاری له‌گه‌ل هاوونیشتمانیانی کۆمه‌لگای موسلماناندا له‌بواره‌کانی ئابووری و کۆمه‌لایه‌تی و هزر و روشنیبیریدا دابین بکات و هه‌موو مروّقیک ئازادی ره‌های هه‌یه له‌چیژوه‌رگرتن و هه‌لبژاردن، چونکه بییه‌شکردنی خه‌لکی له‌ئازادی، پیشلیکردنی ریزی مروّیه.

کاتی جیهان پر دہیئت له به هاکان ئه وکاته ویستی خودای گه وره دیته دی و چاودیریکردنی ئه م جیهانه و پاریزگاریکردنی لئی له لایه ن مروّقه وه ده چیتته خانه ی په رسته شه وه. هه موو شتی که له دروستکراوه کانی خودا که ره سته یه که بو هیئانه دی ویستی ره های خوداو به هایه کی گه ردوونی بالایه و مروّقیش دروستکراویکی ریز لیگیراوه و خاوه نی توانا و ویسته بو به دیهینانی ویستی خودای گه وره، له ته نگه ژه یه کدا نییه که توانای دهر بازبوون لئی نه بیئت، پاشان پیویستی به فریادپهس یاخود دلسوز نییه، هه موو ئه وه دی پیویستیته تی بریتییه له ئه نجامدانی ئه رکه کانی و به مهش به راده ی ئه و ده سته که وتانه ی به ده سته ده هیئتیت به های به رز ده بیته وه. به های یه کخوداناسیش به هه مان شیوه ئه وه ده خوازیت که ویستی خودای گه وره بریتییه له به دیهینانی خیر و چاکه ی هه موو مروّقیه تی، چونکه کاری ره و شتدارانه هه مان به های هه یه، به بن له به رچاوگرتنی ره گه زی خه لک یاخود ره نگیان یان شوینی نیشته جیبوونیان، ئه مهش واده کات ژیانی به ره و شتانه وه ک پیویست جیهانی بیئت و سروشتیکی کومه لگایشی هه بیئت.

۳- درهوشانه وهی یه کخواناسی له سیسته می ئابوویدا^(۱):

ماموستا فارووقی پپی وایه ره هندی به های که له شایه تومان "لا اله الا الله" دیته ئارا له گرنگترین درهوشانه وه کانی یه کخواناسییه له ئیسلامدا، مه به سته ئه وه یه که خوی گه وره به های کوتاییه و هه موو شتیکی دیکه به ها که ی له خودای گه وره وه وهرده گریت، به و راده یه ی که ویست و ئیراده ی خودای گه وره بیه ویت. به په رستی خوداش له لایه ن مروّقه وه ویستی په ره ودرگاریتی دیته دی، هه ر ئه مهش به های راسته قینه ده به خشیته کات و شوین، له به ر ئه وه ئامانجی خوی گه وره له دروستکردنی گه ردوون بریتییه له بونیاتنانی جیهانی که پر بیئت له به ها له ریگه ی بوونی تیروانینیکی گه ردوونی خودایی لای مروّق بو ئه م جیهانه، که ژیانی پر بکات له ئاکاری په سه ند. له راستیشدا خودای گه وره مروّقه کانی وه ها رینوینی کردوه که چیژ له م جیهانه پر به ها بنه ره تییه وهر بگرن به جوړیک که خودایان بهینیته وه یاد، تیگات که ئه رکی سه رشان

(1) Ibid.157-183.

پاراستنی ئەم جیهانه و باشتکردن و رازاندنەوێهتی، چونکە هەموو شتیک تێیدا بەهێهکی گەردوونی بالایی هەیه، هەموو مرۆڤەکان یەکسانن و تەنها بەکاری باش (تەقوا) لەیەکتەر باشترن. بەهەمان شیۆه تیکرای شتەکان لەم جیهانهدا، ئەوانیش بەگۆیڤەری رێساو یاساکی خودا بەرپۆه دەچن. بەهێه هەریەکەشیان لەرامبوونیاڤیه بۆ مرۆڤ، هەتا ئەم جیهانه بۆ ئەو شیۆهیه بەرز بکاتەوێه کەخودای گەورە دەیهوێت.

لەپاراستیدا ئیسلام وەک ئایینی یەکخووناسی بەجەختکردنەوێه لەسەر پەيوەندی یەکخووناسی هاوسەنگ لەنیوان مادەو رۆحدا جیا دەکریتەو، بەم باشتیتەش هەولێ بەدیھینانی سوودو خێرو بێر بۆ تیکرای مرۆڤەکان دەدات، ئەمەش بەسووربوونی لەسەر کارو سوود وەرگرتن لەخێروبیژەکانی زەوی و خستەگەری و زەو تواناکی و دابینکردنی خواردن و خواردنەو، پۆشاک و شوینی نیشتەجیبوون و کۆکرنەوێه سامان و ئەنجامدانی ئاوەدانکاری و دەستەبەرکردنی داخواییه مادیهکانی ژیان بۆ خەلک و هەر پێشکەوتن و بەرزبوونەوێهکی رۆحی کەباشکردنی لایەنی مادی لەگەڵ بیت، خۆ ئەگەر هاوسەنگی نیوانیان تیکچوو ئەوا سیستەمی ژیاڤی تیکدەچیت.

سیستەمی ئابووریش لەئیسلامدا لەسەر دوو بنەما دامەزراو، یەکەمیان: رەوانەبوونی خراب سوود وەرگرتنی تاک یان دەستەبەرکە لەکەسانی تر، دووهمیشیان: ناپەوابوونی هەستانی هەر تاکیک یاخود دەستەبەرک بەئەنجامدانی ئابلووقەئی ئابووری بەسەر ئەوانی تردا یان بیبەشکردن. ئیبن خەلدون ئەوێه رۆون کردووەتەوێه کەچۆن ئەم بنەمایانە رێسای گەردوونی و کۆمەلایەتین و مرۆڤیش بەسروشتی خۆی مەدەنیو ناتوانی بەبێ کۆبوونەوێه لەگەڵ خەلکی تردا بژی و بەمەش هاریکاری و یەکتەر تەواوکاری لەنیو کۆمەلگاو لەنیو کۆمەلگاکانی مرۆڤایەتیشدا دیتە دی، کەبەرژەوێهەندیەکانیان پەيوەستە پیکەوێه و هەندیکیان پشت بەوانی دیکەیان دەبەستیت. هەر لەبەر ئەمەیه پێغەمبەر (درودی خوای لەسەری) ئەو رێوشوینانەئیه هەلوێه شاندەوێه کەلەنیوان هۆزەکاندا پەیرەو دەکرا، تا جوولێه یازرگانی و گواستەوێه ئازاد بکات و عومەری کوری خەتابیش (خوای لێی رازی بیت) هەموو سنوور و مەلەبەندەکانی گومرگی نەهیشت تاوای لێهات گواستەوێه خەلکی

وشتومه که کان له نیوان شارو ناوچه کانی دهوله تی ئیسلامیدا ته واو ئازاد بوو زیاتر له وهش جولّه ی بازرگانی دهره کیش له نیوان ویلایه ته ئیسلامیه کان و دهوله تی بیژهنه تی به ئازادی مایه وه ته نانه ت له کاتی جهنگ و دوژمنکاریشدا.

ههروهک چۆن یه کخواناسی له ئابووری ئیسلامیدا به هاکه ی له دانانی ئه و بنه ما گشتیه ئابووریانه دایه، به هه مان شیوه یه کخواناسی له پره وشتی کارو بنه مای وه به رهینانیشدا درهوشانه وه ی هه بووه، له وانهش "هاندان له سه ر زۆرتین به رهه م، واته مروّف زیاتر له وه ی به کاری دههینیت به رهه م بینیت و زیاتر له و خزمه تگوزاریانه ی که پیویسته تی پیشکesh بکات و له کاتی به جیهینستی ئه م جیهانه دا زیاتر له وه ی به کاری بردووه پیشکeshی کردبیت، له وانهش ده کریت به رهه می کشتوکالی و پیشه سازی وه ها بیت که سوود به مروّفی به کارهینه ری ئه و به رهه مه بگه یه نیت، به بهی زیانگه یاندن به و داهاتانه ی که مروّف تیانداندا کراوه ته جینشین تا به جوړیک بو خواونه که ی بگێرته وه که باشتر بیت له وه ی که هه بووه، یان لانی که م، به هه مان ئه و شیوه چاکه ی که هه بووه و له وانهش پیویسته به رهه مه کان یا خود خزمه تگوزاریه کان هیه چ فیل و ناپاکیه کی تیدا نه بیت، ئه مهش به ته نها له ترسی ده زگاکانی چاودیری نه بیت، به لکو وهک گونجان بیت له گه ل ئه و به ها به نرخانه ی که له به های بالای یه کخواناسی و فیتره تی ره سه نه وه که کاری چاکه ده خوازیت و له ملکه چبوون بو ویستی پهروه ردگارو ئه و ئاسووده یه ی که به ویژدانی ده به خشیت و ئومیدی پاداشتی روژی قیامه ته وه سه رچاوه ی گرتبیت.

ههروهک چۆن یه کخواناسی له ئاکاری به رهه مهیناندا درهوشانه وه ی هه بوو به هه مان شیوهش له ئاکاری به کاربردنیشدا هه یه تی، چونکه یه کخواناسی بنه مای باشبوون له جیهاندا ده به خشیته مروّفی موسلمان، پاشان ره وایه تی به کاربردی پیده به خشیت، به واتای تیگه یشتن له به ها ماده کان و به دهستهینانی پیویسته بنه ره ته یه کانی به راده یه کی وا که زیاده ره وه ی و به هه دردانی تیدا نه بیت. زیاده ی به رهه مهش ئه و دوباره وه به رهینانی بو ده کریت تا به رهه م زیاد بکات و ئوممه ت دهوله مه ند بکات و خه رجکردنی له کاری چاک و خزمه تگوزاریه کومه لایه ته کاندا، به ئومیدی به دهستهینانی ره زامه ندی خودای گه و ره و به جیهگه یاندنی به هاکانی به زه بیهاتنه وه و ده ستباربو یه کگرتن.

دەروازەکانی بەخشینیش بەمەبەستی پرکردنەوهی پێویستییه بئەرەتییەکان لەسەر ئاستی تاک و لەسەر ئاستی کۆمەلگاو دەولەتیش کراوەن. لەسەر ئاستی تاک پێویستە بەخزم و کەسەکانی بێخشییت و ئەو برە زەکاتەیی لەسەری پێویست کراوە بەو شیوازییە کە دیاریکراوە بیاندا ئی و بەشیوێهێ دیکەش خێرو سەدەقیان پێ بێخشییت، لەکاتی مردنیشیدا میراتیەکەیی لەچوارچێوهی سیستەمیکی تەواو ورد و دادپەرورانەدا دا بەش دەکرێت. لەسەر ئاستی دەولەتیش گەنجینەییەکی دەولەمەندی لەداهاتی دیاریکراوی مولکی گشتی و زیادەیی زەکات لەپێویستی خەلک و لەمافەکانی کۆمەلگا لەسەرماهی دەولەمەندان جیا لەزەکات هەییە، دەولەت بەمەبەستی بەهێزکردنی ئوممەت و پاراستنی بەکاری دینیت و پرۆژەیی و بەرهێنانی بەرهەمداری لەکشتوکال و پیشەسازی و خزمەتگوزارییەکان پێ ئەنجام دەدات و ئەو داهااتانە وەک مووچە بەسەر سەربازو فەرمانبەرانێ دامەزرێوه گشتییەکان دا بەش دەکات و. رێگای پێ دروست دەکات قوتابخانەو نەخۆشخانەو ... هتد پێ بونیات دەنیت. لەپاراستیدا رەوشتەکانی سیستەمی ئابووری لەکارو بەرهەمهێنان و بەکاربردن بەسن بۆ هێنانەدی بەختەوهری بۆ خەلک لەژیانی مادی و رۆحیاندا، لەچوارچێوهی سیستەمیکی بەها دار کەخەسلەتی بەباشییتی و بەرپرسیاریتی و دادپەرورەیی تێدا یە.

٤- درەوشانەوهی یەکخواناسی لەبواری سیستەمی مەعریفیدا^(١):

گرنگی روونکردنەوهی پەییوەندی یەکخواناسی بەمەعریفەوه لەوه دایە کە فیکری هاوچەرخی رۆژئاوا هەتا ئیستاش لەنیوان دوو بێرکرنەوه دایە: یەکە میان لەسەر پێیازی ئەزموونی هەستپیکراو دامەزرێوه، وایدەبینیت کە هەموو مەعریفەییەکی ئایینی بریتییه لەمەعریفەییەکی دۆگمایی کە ناتوانیت بەسەلمینیت و هیچ بەهایەکی نییه، تەنها ئەوه ندە بەسە کە تاک مەعریفەیی ئایینی لەسەر باوەرپوون بە راستبوونی دابمەزرینیت، بەبێ ئەوهی بکەوێتە بەر رەخنەیی عەقلانی و ئەزموونی هەستەکییه وه. بەگوێرەیی ئەم بێرۆکەیی مەعریفەیی ئایینی لەعەقلی رۆژئاوا کە وتۆتە ژێر هەژموونی مەملانیی تالی نیوان کلیسای مەسیحی لەسەدەکانی ناوەراست و عەقلی ئەزموونی زانستی،

^(١)Ibid.39-48, and p.495-60.

چونکه هه‌لۆیستی کلێسا به‌رانبه‌ر مه‌عریفه‌ هه‌لۆیستیکی دۆگمای بوو
 گریمانە‌ی راستبوونی بابە‌ته‌کانی ده‌کرد به‌بێ‌ ئه‌وه‌ی بخه‌ریته‌ به‌ر شیکاری
 عه‌قلی لۆژیکی یان ئه‌زموونیه‌وه‌. کاتی عه‌قلی زانستی له‌کو‌تاییدا سه‌رکه‌وت،
 پاشان ده‌ستکه‌وتی به‌رچاوی به‌ده‌سته‌ینا، ئیدی پۆلێنی مه‌عریفه‌ی ئایینی له‌سه‌ر
 ئه‌و بنه‌مایه‌ بوویه‌ باو. بیره‌که‌ی دووهمیش له‌سه‌ر رێبازی رۆمانسییه‌، ئه‌ویش
 وه‌ک بیره‌که‌ی یه‌که‌مه‌و بۆچوونی وایه‌ که‌ مه‌عریفه‌ی ئایینی بابە‌تیک نییه‌ بۆ
 بیره‌کردنه‌وه‌ی عه‌قلانی و تاقیکردنه‌وه‌ی ئه‌زموونیی و له‌به‌رانبه‌ردا
 جه‌ختکردنه‌وه‌ له‌وه‌ی که‌ ئه‌م مه‌عریفه‌یه‌ له‌سه‌ر بنه‌مای ئه‌زموونی که‌سی
 داده‌مزریت و ناگرێ‌ تاقی بکریته‌وه‌، چونکه‌ ده‌کریت بۆ خاوه‌نی ئه‌و ئه‌زموونه
 چاک و راست بێت، ئه‌مه‌ش به‌سه‌ بۆ ره‌گداکو‌تانی پایه‌کانی ئایینداری
 مه‌سیحی.

به‌لام بیروباوه‌ری ئایینی دامه‌زراو له‌سه‌ر یه‌خخواناسی له‌ئیسلامدا پشت
 به‌وه‌ ده‌به‌ستیت که‌ راستیه‌کانی ئیمان حه‌قیقه‌تی عه‌قلانین، له‌توانایاندایه
 له‌تاقیکردنه‌وه‌ی گومان و تاقیکراوه‌دا ده‌رچن، پاشان باوه‌ری که‌سی باوه‌ردار
 بریتیه‌ له‌باوه‌ربوونیکه‌ عه‌قلانی که‌له‌سه‌ر بنه‌مای به‌رچاوپروونی و هه‌بوونی
 به‌لگه‌ و تیگه‌یشتنه‌.

یه‌خخواناسی ئیسلامی وه‌ک بنه‌مایه‌ک بۆ مه‌عریفه‌ دان به‌وه‌دا ده‌نیت
 که‌حه‌قیقه‌ت له‌توانادایه‌ بزانیته‌، ئه‌ویش له‌به‌ر ده‌ستی مرۆفدایه‌ کاتی به‌کاری
 چێشینه‌یه‌تی که‌ی له‌بیره‌کردنه‌وه‌و گه‌رانیدا هه‌لده‌ستیت. به‌لام کاتی بیروباوه‌ره
 ئایینه‌که‌ی له‌سه‌ر بنه‌مای باوه‌ریک بونیات نرابیت که‌تیندا مرۆف ده‌سته‌وسان
 بێت له‌گه‌یشتن به‌حقیقه‌ت، ئه‌وه‌ گومانی لێ ده‌که‌ویتته‌وه‌، به‌نه‌بوون کو‌تایی
 دیت و به‌های مه‌رجه‌عی تیدا نامینیت، چونکه‌ تیگه‌یشتن له‌به‌هاکان له‌سه‌ر
 توانای مرۆف له‌تیگه‌یشتنی ئه‌وه‌ی به‌هاکه‌ ده‌یگه‌یه‌نیت و ئه‌وه‌ی جیای
 ده‌کاته‌وه‌ له‌بانگه‌شه‌ به‌تاله‌کان بونیات نراوه‌.

به‌مشووه‌یه‌ یه‌خخواناسی له‌کو‌تایی رینگه‌که‌دا یه‌کبوونی سه‌رچاوه‌کانی
 مه‌عریفه‌ له‌خۆ ده‌گریت، ئیدی ئه‌و مه‌عریفه‌یه‌ وه‌حی خودایی راستگۆیانه‌ بێت،
 یان به‌لگه‌ بێت له‌جیهانی گه‌ردوون و دیارده‌کانی سروشت، که‌وه‌حی هانمان
 ده‌دات لێیان رابمێنین و بیرمان لێ بکه‌ینه‌وه‌و به‌سه‌ر زه‌ویدا بگه‌رین

بەمەبەستی دۆزینەووە و ئاشکراکردنی رێساو رەوشەکان و تیگەیشتن لەدیاردەو رۆداووەکان. یەكخوواناسیش وەك پێویست ئەوێش لەخۆدەگریت كەخودای گەورە سەرچاوەی هەموو بەهاکان و تیکرای جۆرەکانی چاکەیه، چونکە خودای گەورەیه کە نرخ دەبەخشیتە بەهاکان، هیچ سەرچاوەیهکی دیکە نییه بەها بداتە شتیکی تر، لەبەر ئەوە موسلمان باوهری وایە کەکارەکانی خودای گەورە هەموویان خێرو چاکن، خودای گەورەش هێندە لیهاتوویی و توانای بەخشیووەتە مەرۆقەکان کەبتوانن بیکەنە رۆشنایی رێگیان، ئەمەش وا لەموسلمان دەکات کەگەشبین بیت و لایەنەکانی ئاسانکاری و فراوانی لەژیانیدا بەدی بکات و بەبویری و ئازایەتیەو بەرەو رۆوی کیشەو ناخۆشییەکان ببیتەو، چونکە چاوی لەوێهە کە ئەو چاکەیی لەپشتی ئەمانە هەیه بەدەستی بینیت. کاتی موسلمان لەگەڵ ناموسلمان (ئەوانەیی پەیرهوی ئایین و رێبازەکانی ترن) مامەلە دەکات، ئەوا بەدانایی و قسەیی باشەو مامەلەیان لەگەڵ دەهکات و بەشوین "هەستی هاوبەش" دا دەگەریت کەناکۆکیەکان تیدەپەرینیت، بەشوین فیترەتی مەرۆیی تەندروستدا دەگەریت بۆ مامەلەکردنەکەیی کەهەموو خەلک هاندەدات بۆ یەکتر ناسین و تیگەیشتن لەیەک و پیکەوێژیان و ئالوگۆری بەرژەوهندی و سوودەکان و بونیاتنانی شارستانیەت.

لەکاتیگدا کە تیروانینی گەردوونی سروشتی لەئایینی هندوسیدا پشت بەکۆمەلێک ئەفسانە دەبەستیت و لەئایینی مەسیحیشدا بەبیرۆکەیی کەوتنە نیو خراپە و هەلە، ئەم تیروانینە لەئایینی ئیسلامدا پشت بەو دەبەستیت کەگەردوون دروستکراویکی چاک و پیکخراو و مەبەستدارەو بۆ مەرۆق رام کراو، دیاری خودایە بۆ مەرۆق، تا بتوانیت ئەرکی جینشینایەتی بەجی بگەیهنیت. چونکە سیستەم و رێکبوون لەگەردووندا وا دەکات مەرۆق تیبینی رێکیتیهکەیی بکات و وای لێ بکات فەرمانەکانی خودای گەورە بدۆزیتەو، کە یاساو رێسان و پاشان گەشە بەزانستە سروشتییەکان بدات، بەلام لایەنەکانی کۆمەلایەتی و دەروونی تایبەت بەکۆبوونەوێهە مەرۆقەکان، ئەمەیان بەشیکە لەم گەردوونە، بەهەمان شیوەیش ئەمیش دەکەوێتە سایەیی ئەو یاساو رێسایانەیی کە دەکریت مەرۆق بیاندۆزیتەو. هەموو ئەم زانستانە ئەوێهە کە مەرۆق لەویستی خودای گەورەو فەرمانەکانی بۆ بەرپۆهچوونی کاروباری

گهردوون تی بگات، بهه موو ئاسته سروشتی و کومه لایه تی و دروونیه کانه وه. له بهر ئه وه مرؤقی موسلمان باوه ری وایه که خودای تاکی بیهاوتا تاکه هؤکاری هه موو شتی که له گهردووندا، گهردوونیش به ویستی خودای گه وره له ری هویه نویه بووه کان له کات و شویندا دروست ده بیته، هه مووشیان ملکه چن بو توژیینه وهی ئه زمونگه رای و به لگه هیئاوهی عه قلی. ئه م یه که خوداناسیه ش باوه ربوون به جادو و شتی بیینه ماو ئه فسانه و پرپو وچ ناهیته و بواری بو جوولهی زانسته به ئاراسته یه کی گهش و بهرچاو روونانه ده ره خسیته.

هه تا ئیستاش زوری که له زانایانی روژئاوا بیروکهی خواوهندی خالقی کار به ریوه بهر رهت ده که نه وه، ئه مهش له رق لیوونیا نه وه بو ده سه لاتی کلیسا سهرچاوهی گرتوه که برهوی به گوتهی بیینه ما (خورافی) ده داو بزاقی گه ران و دۆزینه وهی زانستی ده خنکاند، له راستیدا کلیسا جووره ها شیوهی سته مکارانهی له سه روکتکردنی زانایاندا به کار هیئا به مه به ستهی پاراستی ده سه لاته کانی، به لام له کوتاییدا جوولهی زانسته ده سه لاته کانی کلیسای شکسته پیه ئیاو ئه و شکسته شی بووه هوی ریشه داکووتانی ئه وهی پی ده وتریته عه لمانیهت که واتای نه هیشتتی بالاده ستهی ئایینی کلیسای به سهر پیشکه وتنی زانستیدا ده گه یاند، ئه وهش کاریکی ره واو جیگای پیزانین بوو به لام ئه م عه لمانیه ته - به داخه وه دو اتیر - سنووری ره تکردنه وهی ده سه لاتی کلیسای به ره و ره تکردنه وهی هه موو ئایین به زاند.

به مشیوه یه یه که خواناسی مه رج بوو بو ده سته پیکی گه شهی زانسته، چونکه خودای تاکی بیهاوتا سیسته می گهردوونی له سهر بنه مای ریساو یاسا دامه زراندووه، ئه م یاسایانه ش له ریگه ی گه رانی زانسته وه مرؤف ده توانیته ئاشکرایان بکات، که ئه و گه رانه له سهر به لگه داری عه قلی و رامانی ئه زموندارانه راوه ستاوه. گهردوونیش به هه موو شت و رووداو و دیارده کانی وه، تیگرا له بوون و رهوت و جووله ییدا به پیی یاساو ریساکانه، تا به و جووره ئه و خواسته و ویستانه ی خوی گه وره هه بیووه بهیینه تی دی، چونکه سیسته م و هاوسهنگی و مه زنده له دروستکراوه بینراو و دروستکراوه نه بینراوه کانی شدا له لایه ن مرؤقه وه له سهر و شکانی و ناو ده ریاو ئاسمانه کانی هه موویان به شدار ده بن

له پاراستنى ئەم گەردوونە بەويستى خوداى گەورە و مانەوہى بەچاکی ھەتا ئەو کاتەى خودا ويستى لەسەر بىت.

تىگەيشتن لەرېکوپېئىکى وپیکە وگونجان و جوانى ئەم گەردوونە، بەرزى و بالادەستى و مەزنى دروستکارى نیشان دەدات، بەرادەيەک کەعەقلى مرؤف لەبەردەمىدا دەستەپاچە دەوستىت، وەک گوزارشت لەسەرسورمان و پىزانىنى، پاشان تىگەيشتن لەو بەھا ھەرەبەرزەى کەويستى خودا و تاک و تەنھايیەکەى دەنويىت. لەبەر ئەو مرؤف ھەر دەبىت تىگات کەئەم گەردوونە مولکى خودايەو مرؤفیش چىنشىنە تىيدا وەک سپاردە خراوتە بەردەستى و دەبىت بىيارىزىت لەتیکچوون و بەکاربردنى بەشيوەيەکى وىرانکەر، لەو سنوورە رەوشتىيە بەرزەشى بۆى ديارىکراوہ بۆى ھەيە سوودمەند بىت لەخىرو بىرو وزەى و خۆى دوور بگرىت لەزىادەرۆى و بەھەدەردان و قورغکردن و فرت و فيل و گزى تا نىعمەتە زۆرەکانى خواى گەورە بۆ مرؤفەکان بگاتە ھەموو خەلکى، لەھەموو نەوہەکان و تەواوى گەل و نەتەوہەکان، بەبى ئەوہى بەشى ھىچکام لەنەوہەکانى داھاتوو فەرامۆش بگرىت.

ئەمە تىروانىنى ئىسلامیانەيە بۆ گەردوون و مرؤف، بەلام تىروانىن سەبارەت بەگەردوون لەشارستانىيەتەکانى دیکەدا زۆر لەمە جىاوازە، بۆ نمونە شارستانىيەتى گرىکى شارستانىيەتىکى بئپەرسىيە، باوہرى بەبوونى فرەخواوہندى ھەيە، خواوہندەکانى لەشيوەى خەسلەتە ناسراوہکانى مرؤفدا بەجۆرى خىرو شەرو چاکە و خراپە وىنا کردوون، لەبەر ئەو نامۆ سەير نىيە کەئەم شارستانىيەتە خواوہندەکانى لەشيوەى ئەو بوونەوہرانەدا وىنا بکات کەيەک لەدژى يەکتر دەجەنگن و پەنا بۆ فيل و تەلەکە و پلانگىرى دەبەن و داوئىنپىسى و دزى ئەنجام دەدەن و رىق وکىنەو تۆلەسەندنەوہيان ھەيە، بەتەواوہتى وەک ئەوہى لەواقىعى مرؤفدا ھەيە، بەھۆى ئەوہى خواوہندەکان بەو شيوەيەن لەبەر ئەوہى ھىچى تىدا نىيە کەمرؤفەکانىش بەھەمان شيوەى خواوہندەکان رەفتار بکەن، بەمجۆرە مرؤفەکان خواوہندىيان لى دىت! بەلام ئايىنى مەسىحى باوہرى بەھەلەى بنەرەتى ھەيە کە وایکردووە رەگەزى مرؤف شکستخواردو سووک بىت و تواناى ھەستانەوہشى لەو حالەتەى کەوتنى نىيە تا خواوہند لەمەسىحدا بەرچەستە نەکات، بەسەر خاچەوہ ئەمرى بۆ ئەوہى

گوناهه‌کانی مرقایه‌تی بسریتته‌وه. ئایینی هندۆسیش وای کردووه زۆرینه‌ی خه‌لکی هند له‌چینی بیزراوان بیت و ئه‌وانه‌شی هندۆسی نین به‌پیس وگلاو وه‌سفی کردوون و خه‌سه‌له‌تی بالایی بۆ ده‌سته‌ی براهمه‌کان هیشتۆته‌وه که‌ده‌سته‌یه‌کی که‌من و گواستنه‌وه له‌چینیکه‌وه بۆ چینه‌که‌ی تر نییه پاش مردن نه‌بیت، ئه‌ویش که‌ئه‌ویش رۆحه‌که‌ی ده‌چیتته که‌سیکی تره‌وه (دۆناودۆن)، کاری ره‌وشتیش له‌ژیاندا هیچ نرخیکی نییه. ئایینی بوزیش و سه‌یری ژیان ده‌کات که‌نه‌هامه‌تی و بینه‌وایی و نارحه‌تییه بۆ مرۆف و هه‌موو دروستکراوه‌کان. رۆلی مرۆفیش له‌م ژیاندا ته‌نها بریتیه له‌خۆده‌ربازکردن له‌و چاره‌نووسه به‌خۆریککردن و پامان و بیرکردنه‌وه.

هیچ عه‌قیده‌یه‌کی تر نییه جگه له‌یه‌کخووناسی ئیسلام که‌رێزو پیزانینی بۆ مرۆف هه‌بیت، که‌ نه‌ ئه‌وه‌یه بیکات به‌خودا نه‌ئه‌وه‌یه بی به‌های بکات، جگه له‌عه‌قیده‌ی خوداناسیش نییه که‌به‌های ره‌وشتی و تیروانینی ئه‌رینی گه‌شبینانه به‌رانبه‌ر ژیان به‌مرۆف به‌خشیت، ئا ئه‌مه‌یه مرۆفدۆستی ئیسلام. مه‌به‌ستیش له‌دروستکردنی بریتیه له‌په‌رستنی خودا، که‌ده‌بیتته هۆی باشتترین چاکه‌و ژیان پڕ له‌به‌ها ده‌کات. له‌په‌رستیدا ژیان مه‌به‌ست و ئامانجی به‌رزی هه‌یه که‌ئه‌ویش به‌دییه‌تانی ویستی چاکي خودایه له‌ئاسته هه‌ره‌به‌رزه‌کان و پله هه‌ره بلنده‌کاندا، به‌بی فه‌رامۆشکردنی شیوازه‌کانی دیکه‌ی ویستی خودا که‌به‌هۆکارو که‌ره‌سته‌ی ئاوه‌دانکاری گه‌ردوون داده‌نرین، له‌خواردن و خواردنه‌وه‌و شوینی نیشته‌جیبوون و هاوسه‌رگیری و په‌یوه‌ندییه خیزانییه کومه‌لایه‌تییه‌کان و جگه له‌وانه‌ش.

به‌ته‌نها مرۆف له‌دروستکراوه بیزاوه‌کاندا خاوه‌نی ئازادیه له‌هینانه‌ی به‌ها ره‌وشتییه‌کان، به‌هۆی ئه‌و توانایانه‌ی که‌پیی دراوه جگه له‌وه به‌دروستکراوه‌کانی تر نه‌دراوه، هه‌موو تاکیکی مرۆف که‌له‌دایک ده‌بیت پاک و بیگونا‌هه، هیچ گونا‌هیکی نییه له‌باوک و باپیرانیه‌وه بۆی مایته‌وه، یاخود له‌هۆزو تیره‌و تیشتمانه‌که‌یه‌وه، راسته‌یه‌کیک له‌خه‌سه‌له‌ته‌کانی سروشتی مرۆف مکۆر بوونه له‌تیرکردنی ئاره‌زووه‌کان و به‌ده‌سته‌یه‌تانی چیژو هه‌بوونی هیژ و رۆکاره‌کانی تری که‌م کورتی، به‌لام هه‌موو ئه‌وانه بریتین له‌حه‌قیقه‌ته‌کانی سروشت که‌ بۆ مرۆف به‌دییه‌نراوه‌وه ئه‌م سه‌رپشک نه‌بووه‌وه به‌بوونیشیان

له سروشتی خویدا گوناھبار نابیت، به لکوو بریتین له و پیکهینه رانهی که ریزو پیزانینی زیاتر به مروّف دهبه خشن، ئه و کاتهی به هوئی پیگه یشتوویه تی ئاکارو ره و شتیوه به ره و هه لیزاردنی کاره چاکه به سووده کان به رز ده بیته وه، که له گه ل ئه و به رپر سیاریتیانهی جینشینایه تی و سپارده و هه ولدان بو هینانه دی به ها بالاکان گونجاوه.

مروّفیش له تیروانینی یه کخواناسی ئیسلامیدا به باشتترین و چاکترین شیوهی جهستهیی و پیکهاتهی روّحی دروستکراوه، خوای گه وره روّح و عه قلّ و توانییه کی ههستی وه های پیبه خشیوه که بتوانیت زانست به دست بهینیت و تاقی بکاته وه و به رجهستهی بکات، ئه مهش له نیو هه موو مروّفه کاندا هاوبه شه. عه قلّی مروّف به نرخترینی به خشنه که خوای گه وره به مروّفه کانی به خشیوه، به هوئیوه ئه رکاری هه لگرتنی سپاردهی ده که ویته ئه ستو و به نه بوونی عه قلّیش به رپر سیاریتی له سه ر مروّف هه لده گیریت. هه ر به عه قلّ مروّف کاروباره کانی ئه نجام دده ت و به رپر سیاریتی خوّشی و ناخوّشییه کان ده گریته ئه ستو، له بهر ئه وه کاتیک کاریک هه لده بژی ریت له و نیه تهی که پالنه ره بو ئه و کاره هه نگاو هه لده گریت و به و دهر ئه نجامانهی که به هوئی کاره که وه دینه ئارا، کو تایی پیدیت. هه ر خوئی به رپرسه له نیه ت و ئه نجامی کاره که ی، له بهر ئه وهی نیه ت باشی به شیکه له باشیتی کار، به مهش مروّف به هه ولدان، میژووئی مروّفایه تی دروست ده کات.

یه کخواناسیش له ئیسلامدا یه کیتی چالاکی مروّبی له و شینوا زانه دا ده گریته وه که تاکه کانی ئوممه ت تیدا هاوبه شن، له و کارو یاسایانهی بو ریکخستی ژیانان دایه دین، به مه بهستی هینانه دی ویستی خوای گه وره و سه روه ری ئه و به هایانهی که گوزارشتی لیده کات و شیوه کانی ئه و چالاکییه ئه خلاقیه مروّبیانهی که ئوممه ت به تاکه کانی، وه ک دهسته و کومه لیش ئه نجامی دده ت به جو ریک فراوان ئه بیت که تیکرای جیهان وه موو خه لکیش ده گریته وه. شیوه کانی ئه و چالاکییه ئه خلاقیه نه شی که موسلمانان له ژیاندا ئه نجامی دده ن به جو ریک فراوان ئه بیت که داخوازی و پیویستییه فیتره تییه کان پر بکاته وه، هه ربویه نه گو شه گیری و نه سزادانی جهسته و نه دونیا نه ویستی و نه ره شینی له ئاست جوانیه کانی تیدایه، به لکو خواردن و خواردنه وه، هاوسه رگیری و

چيژوره گرتن، خوښه ويستی و هاوريه تي نيوان خه لک و ئاسووده بوون به بينی ديمه نه دلرفينه کانی سروشت و ، کشتوکال و پيشه سازی و هونه ر و مه دنيه ته، هه موو ئه وانه ش پهرستنی خودايه، چونکه به هاوسه نگی و دانایي و دور له ده ستر يژي و قورغکاری و زيانگه ياندين و زياده رپه وي، به ئامانجي پشت پي به ستنی له هينانه دي خيرو چاکه بو کومل به و شيويه ي که خواي گه وره داواي کردوه و له پيناوي به ده سته يانی رهامه ندي خودا.

کاتي مروڤ باوره ي به عقيده ي يه کخواناسي ئه بيت ئه م عقيده ي له نيته و کاريدا ده گور يت بو هيزيکي ره وشتي، پالي پيوه ده نيته بو جوولان له گه ردووندا به مه به ستي هينانه دي ويستی خواي گه وره و ده چيته گوره پانه جياوازه کانی ژيان له هه موو بواره کانی چالاکی مرويدا، هه تا گورانکاری پيوست ئه نجام بدات.

له راستيدا ئه م جيهانه جيهانی هه ولدانه بو به ده سته يانی روژي و کيلگه ي ئه و کاره يه که مروڤ به هويه وه ئه رکی خو ي له گه ردووندا ئه نجام ده دات. جيهان يکی دیکه ش هه يه له ويژدانی نادياريدا، ئه ويش جيهانی زيندو بوونه وه و لنيچينه وه يه. کاتي کات و ساتي کوتا ديت، ئيدي بواري به ده سته يانی روژي و هه ولدان نامينيت، به لکوو پاداشت و لئيرسينه وه له سه ر ئه و کارانه ي مروڤ له ژيانی دونيادا ئه نجامي داوه ديه ئارا. ميژوو له دونياوه به ره و قيامت دريژ ئه بيته وه، ئه ويش ره هايه کی هه تمی پيوست نييه، به لکوو بريتيه له کرداري مروڤ و ئه وه ي به ده ستي هيناوه و سه رکه وتن وه له کانی، له کوتايشدا هه ر خو ي به رپر سه له سه ر ئه نجامي ئه و کارانه ي. له به ر ئه وه مروڤ ته وه ري ميژووه و ئه و ئه رکه ي له سه ر شان ه که ويستی خوداي گه وره له ميژوودا به نيته دي.

ئابه م شيويه له سه رگوزشته ي په يامبه ر (دروودي خواي له سه ربي) تيده گه ين، پاش هاتنه وه ي له ئه شکه وتي هه را، کاتي که په يامه که ي هه لگرتوه، فه رماني بو هات که هه ستيت "قم فأنذر". ئيدي به پي ويستی خودا ده ستي به جو له کرد، ئه وه بوو په يامه که ي راگه ياندين به رگه ي نه هامه تيه کانی گرت، له جيگه يه که وه بو جيگايه کی تر روشت و داواکاری ئه بوتالي مامی ره تکرده وه که داواي راگرتني کاره که ي لئ ده کرد که ئه و ويش هه ولدان بوو بو گوريني

کۆمه‌لگا. له کاتی کدا که ئه‌و له پیناوی گه‌یاندنی په‌یامه‌که‌ی و به‌جیه‌ینانی ئه‌و ئه‌رکه‌ی پێی سپێردراوه‌ به‌ره‌و شاری مه‌دینه‌ کۆچی کردو ده‌وله‌تی دامه‌زراندو ده‌ستووری دا‌رشت و وه‌ک هاوسه‌ر و باوک و باپیرو هاوری ژیاو هه‌ژاری و نار‌ه‌حه‌تی بینی و چووه‌ چه‌ند جه‌نگیکه‌وه‌و له‌هه‌ندیکیاندا سه‌رکه‌وت و له‌هه‌ندیکیاندا سه‌رکه‌وتنی ته‌واوی به‌ده‌ست نه‌هینا و کاری داوهری و دادگای کردو له‌هه‌موو ئه‌وانه‌دا پێشه‌نگ بوو بۆ هاوه‌لانی، ئه‌وانیش شوینیپیان هه‌لگرت و ولاتانیان رزگار کردو سیسته‌میان بۆ داناو شارستانییه‌تیان دامه‌زراندو لاپه‌رکه‌کانی میژوویمان پر کرد له‌مه‌عریفه‌ و زانست و ده‌سته‌که‌وت.

۵- دره‌وشانه‌وه‌ی یه‌کخواناسی له‌سیسته‌می جوانیدا^(۱):

هونه‌رمه‌ندی موسلمانانی له‌رۆشتنی له‌سه‌ر رێگای بیرکردنه‌وه‌ی هزری یه‌کخواناسی هونه‌ری رازاندنه‌وه‌ (فن التزیین)ی دا‌هیناو گه‌شه‌ی پیندا بۆ رێککردن (نسق)ی هه‌لکۆلین له‌سه‌ر دار(ئه‌رابسک) له‌هونه‌ری وینه‌گرتنی ته‌جریدی، که‌به‌شیوه‌ک که‌کۆتاییان نه‌یه‌ت به‌هه‌موو ئاراسته‌کاندا درێژ ده‌بیته‌وه‌ تا له‌سروشته‌ مادییه‌که‌ی شته‌کان هه‌یانه‌ جیا ده‌بیته‌وه‌و ده‌گۆریت بۆ مایه‌ی سه‌یرکردن. ته‌نانه‌ت کاتی هونه‌رمه‌ندی موسلمان شیوه‌ی پووه‌ک یان ئاژهل یاخود مرۆف به‌کار ده‌هینیت له‌وینه‌کیشانیدا، شیوازه‌که‌ی له‌سروشتی مادی ده‌رده‌چیت و که‌له‌پووری زمانه‌وانی و ئه‌ده‌بی خۆی ئاویته‌ ده‌کات و ده‌بیته‌ تابلۆیه‌کی پر ماناو بیرۆکه‌و به‌جۆریک جوان و به‌هادار ئه‌بیت که‌ببیته‌ نه‌خشینه‌ری پازانه‌وه‌ی پووی ده‌روه‌ی باله‌خانه‌کان و سه‌ر زه‌مینه‌که‌ی. به‌مه‌ش یه‌کخواناسی بریتیه‌ له‌و به‌هایه‌ی که‌پاڤه‌ی کاره‌ هونه‌رییه‌کانی هونه‌رمه‌ندی موسلمان ده‌کات که‌ئیسلاام تیروانینی بۆ گه‌ردوون دا‌رشتووه‌ که‌ تیبدا په‌چاوی شوینی جوگرافی یاخود خه‌سله‌تی له‌زماندا یان نه‌ژاد نه‌کراوه‌.

له‌پراستیدا نه‌بوونی هونه‌ری به‌رجه‌سته‌کردن (الفنون التشخیصیه) له‌په‌یکه‌رتاشی (نحت) و وینه‌کیشان و دراما له‌هونه‌ری ئیسلامیدا گوزارشته

^(۱)Ibid195-215.

له‌به‌های ره‌های به‌کخواناسی که‌خوی له‌پاک و بیگه‌ردی په‌روه‌ردگاری دروستکار له‌سیفه‌ته‌کانی دروستکراوان ده‌بینیته‌وه، پاشان جیاکردنه‌وهی به‌کخواناسی له‌هاوبه‌ش بریاردان و به‌رزی په‌روه‌ردگار له‌به‌رجه‌سته‌کردنی سروشتی. چونکه گوزارشتکردن له‌خودا به‌شیوه‌یه‌ک له‌شیوه‌کانی سروشت، با ته‌نانه‌ت وینه‌ی خودی مروّیش بیت، بریتییه له‌گوزارشتیکی رووکه‌شی ساده‌و ساکار، که‌دووره له‌و به‌رزی و بالاییه‌ی شایسته‌ی په‌روه‌ردگار. ئەمه له‌کاتیکدا که‌تیگه‌یشتنی ئیسلامی به‌شیوه‌یه‌که که‌ناتوانریت به‌شیوازی مادی بینراو گوزارشت له‌خودای گه‌وره بکریت که‌ئه‌وه‌ش ترۆپکی جوانییه که‌ مروّف پی‌ی بگات. له‌راستیدا هیچ دروستکراویکی مادی ناتوانریت له‌به‌رزی و ته‌واومه‌نیدا له‌په‌روه‌ردگار بجیت، چونکه هیچ شتیک هاوشیوه‌ی ئەو نییه، ئەمه‌ش لوتکه‌ی په‌ی پی‌بردنی جوانییه.

مامۆستا فارووقی وایده‌بینیت که‌هونه‌ر له‌عه‌قیده‌ی به‌کخواناسیدا بریتییه له‌خوینده‌وهی سروشت بو کرۆکیک که‌سروشتی نییه و ئەو کرۆکه‌ش شیوه‌ی بینراوی گونجاوی پی‌ی به‌خشریت، ئەمه‌ش وه‌ک پی‌ویست گریمان‌ه‌کردنی دۆزینه‌وه‌ی نه‌بوویه‌که له‌سروشندا، ئەوه‌ش له‌ده‌ره‌وه‌یه‌تی و پاک و بیگه‌رده لئی و ته‌نها تاییه‌ته به‌دروستکاری بالاده‌ستی. ئەم کرۆکه‌ش که‌ده‌بیته‌ بابته‌تی چیژ وەرگرتن و تیگه‌یشتنی جوانی، بریتییه له‌به‌های جوانی که‌هر ئەویش جولینه‌ری هه‌سته مروّیه‌کانه‌و ئەم هه‌ست و سۆزه مروّیانه به‌رز ده‌بنه‌وه‌و به‌رزیتیه‌که‌یان له‌سه‌ر شیوه‌ مادیه‌کانه‌و خالییه له‌به‌های راسته‌قینه‌.

له‌مباره‌یه‌شه‌وه مامۆستا فارووقی رافه‌یه‌کی جوانی سه‌بارت به‌به‌های گوزارشتی جوانی له‌ئیسلامدا خستووه‌ته‌ روو. که‌ئه‌ویش گوزارشته له‌وه‌ی که‌ناتوانریت گوزارشتی لئ بکریت! چونکه گوزارشتکردنی هه‌ستی له‌نه‌توانینی گوزارشت له‌خودا به‌شیوه‌یه‌کی هه‌ست‌پیکراو کاریکه هونه‌رمه‌ند سه‌راسیمه ده‌کات. هونه‌رمه‌ندی ئیسلامیش له‌چوارچێوه‌ی ئەوه‌ی فارووقی ناویناوه "بلیمه‌تی هونه‌ری ئیسلامی" و "تیپه‌راندنی هونه‌ری ئیسلامی". مامۆستا فارووقی

نمونه‌ی ئەمە‌ی هیناوه‌ته‌وه کاتی هونه‌رمه‌ندی موسلمان‌ی به‌نه‌مام یاخود گول ده‌چوینیت که‌دوور بیت له‌شیوه‌ی تاکی خۆی، به‌لکو وه‌ک دووباره‌بووه‌وه‌یه‌کی بیسنوور وینای کردووه، به‌مه‌ش له‌تیگه‌یشتنی مرۆ‌فدا تاکبوونی هه‌لوه‌شان‌دۆته‌وه‌و خه‌سه‌له‌تی سروشتی لی ده‌رکردووه، چونکه‌ گوزارشتی جوانی له‌بیگۆتاو گوزارشت نه‌کراو به‌هۆی دووباره‌بوونه‌وه‌ی باب‌ته‌ تیکه‌‌لاوه‌که‌وه بریتییه‌ له‌هه‌ول‌دان بۆ گه‌یشتن به‌ئه‌نجامیکی هاوشیوه‌ی شایه‌تومان (لا اله الا الله) له‌ده‌ربیرینی زاره‌کیدا.

مامۆستا فاروقی هه‌ندی لایه‌نی بالای زمانی عه‌ره‌بی و شیعی‌ری عه‌ره‌بی روون کردووه‌ته‌وه، ئە‌ویش ئە‌و لایه‌نانه‌یه‌ که‌عه‌ره‌ب پیش ئیسلام شانازییان پیوه‌ ده‌کرد، پاشان که‌ قورئان هات زمانی عه‌ره‌بی گه‌یانده‌ لوتکه‌و بالاییه‌ک، که‌به‌هاکانی جوانی وپیوه‌ره‌کانی و گوزارشته‌ ده‌روونییه‌ هه‌ره‌باشه‌کان لی، له‌شیوه‌ی بینراو و ده‌نگی بیستراو و واتا گشتی قوول بۆ عه‌ره‌ب و پاشان بۆ موسلمان دروست کرد، له‌کۆتاییشدا فاروقی له‌چه‌مکی ریککراو (نسق)، واته‌ (ئه‌رابیسک) و ده‌رکه‌وتنه‌کانیدا له‌وینه‌کیشانی شیوه‌کان و نووسینی خه‌تی عه‌ره‌بیدا به‌جۆریک که‌لووتکه‌ی هونه‌ری جوانی هه‌ره‌به‌رزو جوانه‌ روون کردووه‌ته‌وه.

دره‌نشانه‌و مکانی به‌کخواناسی لای فاروقی

کۆتایی بهش

زانایانی موسلمان له وهدا را جیا نین که یه کخواناسی بناغهی ئیسلامه، ههر ئه ویش ناسنامه ده به خشیتیه شارستانییه تی ئیسلامی و یه کخواناسی له تیروانی ئیسلامیدا بریتییه له به هایه کی ناوه ند و سه رچاوه ی به هاکانی تر و ریسیای ناوه روکی ئهم به هایانه ش له سیسته می فیکرو تیکرای ژیاندا، له بیرکردنه وه و سه رنجدانی عه قلیه وه، تا ده گاته سیسته می سیاسی و کۆمه لایه تی و ئابووری و به جوانی پیکه وه گونجاو و بیرکردنه وه ی عه قلی و هتد.

چه مکی یه کخواناسی گێرانه وه ی دیارده کانی بۆ یه ک بنه رته له خو گرتووه. یه کخوداناسی دیارده یه کی ره سه نی فیتره تی مروّقه، مروّف ئاشنای ده بیته و به سه رنجدان و رامان و بیرکردنه وه و گه ران ده یدوژیتته وه، کاتی به ره و پیشچوونی به رده وامی یه کیتیه که ده بینیت و به وه حی خودایی که بۆ په یامبه ران هاتووه ته واو لئی دلنیا ده بیته. یه کخوداناسی به رانه ره که ی فره بییه، چونکه باوه ربوون به تاک و ته نهایی خودای گه وه ره، تیبینیکردنی فره بی له هه موو شته کانی جگه له خوای گه ورده ا پیویست ده کات. به لام ئهم فره بییه ته وامه ندی و هاوسه نگی نیوان به شه کانی له بوون و جووله و ئه رکیدا له خو ده گریته، تییدا تاک و ته نهایی خودای به دیهینه ری کارپیکه ره، به شیوه یه کی ورد ده ره وشیتته وه. هه ربۆیه شته کانی گه ردوون له گه ردیله یه که وه تا ریگی کاکیشان، له پیکه اته و بونیاتنانیداو له په یوه ندی و په یوه ستیه وه و له جووله ی ناوخۆییه وه (خولانه وه ی ئه لکترۆن به پیچه وانه ی میلی کارژمیر) و ده ره کی (خولانه وه ی زه وی و خوړو مانگ و هه موو ئه ستیره و هه ساره و مانگه کان ... به پیچه وانه ی میلی کارژمیر) له سه ر ریکوپیکی و پیکه وه گونجان وه ستاوه.

به لام رووداوه کانی گه ردوون و دیارده کانی له گۆرانی شه و وپوژو به دوای یه کدا هاتی چوار وهرزه که و جووله ی ره شه باو. بارینی باران و دره وشانه وه کانی وزه و گۆرانه کانی و په یوه ندییه کانی رامکردن و بوونی توانا به سه ریدا و.... هه موویان به شیوه یه کی ته واو ریکخراو و به جوانترین شیوه و

ته‌واوترین ریکوپیکي: ﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾ {القمر: ۴۹}، واته: (ئیمه هموو شتیگمان به‌ئندازه‌و نه‌خشه‌ی دیاریکراو دروست کردوه)، ﴿وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاَهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ﴾ {الحجر: ۱۹}، واته: (زه‌ویمان راخستوه، چیاو کیوه‌کانمان له‌سه‌ر داناوه، له‌هموو جوړه رووه‌ک و به‌رو بومیگمان تیایدا رواندوه به‌شیوه‌یه‌کی ریک و پیک و به‌ئندازه‌ی پیویست و دیاریکراو).

ئه‌گه‌ر یه‌کخواناسی بریتی بیت له‌به‌های ناوه‌ندی یه‌که‌م له‌تیروانینی ئیسلامیدا، ئه‌وا کاره‌کانی ئه‌م به‌هایه‌ بنه‌مایه‌کی سه‌ره‌کیه له‌بنه‌ماکانی مه‌نه‌جیه‌تی ئیسلامی له‌بیرکردنه‌وه‌و گه‌ران و ره‌فتاردا. له‌به‌ر ئه‌وه ئاسانه کو‌مه‌لیک بنه‌مای مه‌نه‌جی لاوه‌کی له‌م بنه‌مایه‌وه وهر‌بگرین، له‌و بنه‌مایانه‌ش وه‌ک نمونه: بنه‌مای دروستکردن و فه‌رمان و بنه‌مای یه‌کترته‌واوکردنی دونیاو قیامه‌ت و بنه‌مای یه‌کترته‌واوکردنی وه‌حی و جیهان و بنه‌مای یه‌کترته‌واوکردنی (تکامل) عه‌قل وه‌سته‌تپیکردن.

بنه‌ما مه‌نه‌جیه‌کانی له‌یه‌کخواناسی ده‌بنه‌وه

قورئانی پیرۆزو سوننه تی پیغه مبه ر بابه تی یه کخواناسیان به شیوه یه کی ساده و ئاسان، نزیک له عه قَل و ویژدان باس کردوه، پاشتر یه کخواناسی بووه بابه تی زانست و ناو نیشانی جوراوجوری له خو گرت و گوته ی فه یله سووفان و سوئی و زانیانی که لامی تیکه ل بوو شیوازه کانی خستنه روو فیژکردن و فیژیوونی جوراوجور بوو. چه ندین دهسته و تا قمی له دوور کۆبوویه وه که کاریگه ریان هه بوو له سه ر ئه و ئاشووب و نه هه مه تیانه ی که تووشی ئوممه تی ئیسلامی بوو. له پال هه ندی هه ولی هاوچه رخ که ده یه ویت سه ره له نوی زانستی یه کخواناسی دابریژیته وه، به لام زور له گوته کونه کانی زانیانی که لام به ده ر نییه.

له وانه یه ئیستا کاتی ئه وه بیت که زانیانی موسلمان یه کخواناسی بگێرنه وه بۆ ساده ییه که ی سه ره تای و له مه شدا پشت به و کاریگه ریه قولی که گوته ی قورئانی و پینوینی پیغه مبه ر له ده روونی مرؤفه کاندا دروستی ده که ن به ستن.

به‌شی دووهم
ته‌زکییه له‌رشته‌به‌ندی به‌ها بالاکاندا

تەزكىيە لەرشتەبەندى بەها بالاكاندا^(۱)

قسەکردن سەبارەت بە تەزكىيە قسەکردنە لەسەر چەمكىيى سەرەكى لەچەمكە قورئاننىيەكان و ئامانج لەم باسکردنە برىتییە لەئىجتىهادکردن لەخستەنە رووى تىروانىيىكى مەعريفى لەبارەى ئەم چەمكەووە كە قورئان سەرچاوەى تىروانىيە كە بىت.

تەزكىيە زاراوەو چەمكىيى بنەرەتى قورئاننىيە، پىنگەيەكى گرنكى ھەيە لەرشتەبەندى بەھا قورئاننىيەكاندا، چونكە بابەتى تەزكىيە مەرۆفە كە كراوەتە جىنشىن، ھەر ئەمەش بابەتى چاكسازىيە لەواقىيە مەرۆفایەتیدا. چاكسازى تاك و كۆمەل و ئوممەت. مەرۆفیش مادەو رۆحە، تەزكىيەش مادەو رۆح دەگرىتەوہ. واتە قسەکردن لەمەر پرسەكانى چاكسازى ھىچ واتايەكى نابىت ئەگەر پەيوەندار نەبىت بە مەرۆفەوہو بە ئامانجى بەرزكردنەوہى نەبىت لەپەلەكانى تەزكىيەدا. تەزكىيە ئامانجى ئاوەدانكارى و ھۆكارىيەتى، لەبەر ئەوہ تەنھا بابەتى ھەست و سۆزو خورپەى دەروونى نىيە، كە ئاستى چاكسازى تاك بگرىتەوہ بەتەنھا، بەلكو دەچىتە جەرگەى بونىاتنانى كۆمەلایەتى و ئاوەدانكارى مەرۆفەوہ.

باسكردنى تەزكىيە پىئويست دەكات چەند پىكھىنەرىكى گرنگ بگرىتە خوى، لەوانە واتابەخشىنى زاراوەى قورئانى بۆ تەزكىيە، تەزكىيە وەك پىكھىنەرىكى سەرەكى لەمەبەستەكانى وەحى و پىنگەى تەزكىيە لەقوتابخانەكانى دونيانەوىستى (الزهد) و تەسەووف و جىھادو ھۆكارەكانى تەزكىيە و كۆسپەكانى بەردەم تەزكىيە.

(۱) لەبنەرەتدا ئەم بەشە وتارىكى پوخت بوو لەگۆفارى (إسلامية المعرفة) دا بلاوكرايەوہ، پاشان گەشەى پىدرا. ملكاوى، حسن فتحى. التزكية في منظومة القيم الحاكمة، إسلامية المعرفة، ۵۷ع، ھاوینى ۲۰۰۹ز، ۱۱_۵ل.

یهکهم: فہرہنگی وشہکانی (الفاظی) تہزکیہ لہقورئانی پیروژدا

وشہی (التزکیۃ) کہ بنہرہتہکھی بؤ ئہم سنی پیتہ (زکو) دہگہریتہوہ پہنجاو نؤ جار بہشیوہی جیاواز ہاتوہ، لہوانہ: (زکی، وزکی، یزکی، أزکی، زکیا، زکاۃ، أزکی و ہتد...)، لہوانہ سی ودوو جاریان بہدہربرینی (زکاۃ) ہاتوہ، مہبہست زہکاتدانہ لہمال وسامان بہو شیوہیہی کہدیاریکراوہ، ئہمش بہواتای پاکژکردنہوہو بہرہکەت و گہشہیہ، چوار جاریش بہواتای پیاہلدان و ستایش ہاتوہ، چوار جاریش واهاتوہ کہ تہزکیہ یہکیکہ لہچوار مہبہست (مقاصد)ہکانی شہریعت، ئایہتہکانی دیکہ باس لہبوارہ جیاوازہکانی تہزکیہ دہکات بہواتای: پاکژکردنہوہو بہرزکردنہوہو گہشہپیدان و زیادکردنی کاری باش و سوودمندی. لیرہدا بؤ پروونکردنہوہی ہندیک لہمانابہخشینہ دیاریکراوہکانی دہربرینی تہزکیہ لہقورئاندا چہند ہلویستیک دہخہینہ پرو. دہربرینی تہزکیہ لہقورئانی پیروژدا بہچہند حالہتیکی جیاواز ہاتوہ، چوار لہو حالہتانہ پہسہندکراوہو پینجہمیان بیژراوہ، ئہوانیش بہمشیوہیہ:

۱- کاتی کہ مروؤف تہزکیہی بہدہست نہہیتاوہ:

داوا لہمروؤف کراوہ کہدہروونی خوئی پاکژ بکاتہوہ، بہوہش سہرہرزئی وسہرکہوتن بہدہست دہہینیت: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّهَا﴾ {الشمس: ۹}، واتہ: (بہراستی ئہوکہسہ سہرفرازہ کہنہفسی پاک وپوخت کردوہتہوہ)، تہزکیہی تاکیش بہچونہ نیو بازنہی ئیمان دیتہ دی: ﴿وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلُّهُ يَتَزَكَّى﴾ {العنكبوت: ۳}، واتہ: (جا تو چوزانیت لہوانہیہ بیہویت پاک ببیتہوہ)، بہبہدیہانتیشی لہچونہ نیو دوزخ دور ئہکہویتہوہ: ﴿وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى﴾ {الذی یؤتی مالہ یترکئی} {اللیل: ۱۷-۱۸}، واتہ: (جا خواناس وپاریزکاران لہو سزاو ناخوشیہ دور دہخرینہوہ، ئہو کہسہی مال وسامانی خوئی دہبہخشیت بہوہ دل ودہروونی خوئی خاوین رادہگریت)، ئہو کاتہش بہروبوومی تہزکیہ تاییہت بہخودی نہفس دہبیت: ﴿وَمَنْ تَزَكَّى فَإِنَّمَا يَتَزَكَّى لِنَفْسِهِ ۗ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ﴾ {فاطر: ۱۸}، واتہ: (ئہوہی دل ودہروون وگوفتارو کردوہی خوئی پاک دہکاتہوہ ئہوہ بہراستی سوودہکھی بؤ خوئیہتی، گہرانہوہو سہرئہنجامیش بؤ لای خودای گہورہیہ)، تہزکیہی پیوستیش بہئیمان و

کرده‌وهی چاک به‌دهست دیت، هر به‌هوی ئه‌وه‌وه خودای گه‌وره له‌مرؤف رازی ده‌بیت و پاداشتی ده‌داته‌وه، به‌مشیوه‌یه: ﴿وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَى ﴿٧٦﴾ جَنَّاتٌ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى ﴿٧٦﴾ {طه: ٧٥-٧٦}، واته: (ئه‌و که‌سه‌ی به‌ئیمان‌ه‌وه بگه‌ریته‌وه بو لای و به‌راستی کرده‌وه چاکه‌کانی ئه‌نجام دایت، بو ئه‌وانه پله‌و پایه‌ی به‌رزو بلند ئاماده‌یه، به‌هه‌شتی -عه‌ده‌نه- که‌باخه‌کانی چرو پره‌و ده‌چنه‌ ناوی و چهنده‌ها رووبار به‌ژیر دره‌خته‌کانیدا ده‌روات، ژیانکی هه‌میشه‌یی و نه‌براهه‌شیان ده‌بیت، ئه‌وه پاداشتی که‌سیکه دل و ده‌روونی خوی خاوین کردبیته‌وه)، له‌وانه‌یه ئامازه کردن بو ده‌روونسازیش وه‌ک حاله‌تیک بیت که کاری مرؤف به‌وجوره بیت "له‌داهاتودا نه‌ک له‌و کاته‌دا"، واتاکه‌شی: ده‌روونی پاکدبیته‌وه (سیتزکی): ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ﴿٤١﴾﴾ {المؤمنون: ٤}، واته: ئه‌و په‌رستشانه‌ی ده‌یان‌ه‌ویت ئه‌نجامی ده‌دن تا خودای گه‌وره ده‌روونیان پاک بکاته‌وه، یاخود تا ده‌روونیان پاک بکه‌نه‌وه، هه‌ردوو واتاکه‌ش یه‌که^(١).

ئه‌وه‌ی جیی سه‌رنجه دریژترین سویند له‌قورئانی پیروزدا په‌یوه‌ندی به‌ته‌زکییه‌وه هه‌یه: ﴿وَالشَّمْسُ وَضُحَاهَا ﴿١﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّهَا ﴿٢﴾ وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّهَا ﴿٣﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا ﴿٤﴾ وَالسَّمَاءَ وَمَا بَدَّلَهَا ﴿٥﴾ وَالْأَرْضَ وَمَا طَحَّهَا ﴿٦﴾ وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ﴿٧﴾ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ﴿٨﴾ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ﴿٩﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ﴿١٠﴾﴾ {الشمس: ١-١٠}، تیبینی ئه‌وه ده‌که‌ین که‌خودای گه‌وره سویند به‌دروستکراوه هه‌مه‌جوره‌کانی ده‌خوات: له‌هسته‌کان و پووداوه‌کان و دیارده‌کان، ئاشکرایه که‌خودای گه‌وره بو شتی مه‌زن سویند به‌خوی ده‌خوات که‌وه‌لامی سوینده‌که‌ی له‌خو گرتوه، وه‌لامی سوینده‌که‌ش لیرده‌ا ئه‌وه‌یه: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ﴿٩﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ﴿١٠﴾﴾. به‌مجوره سه‌رفرازو براوه‌و سه‌رکه‌وتوو ده‌بیت له‌به‌ده‌سته‌نیانی ته‌زکییه‌دا: ئه‌ویش به‌دوورکه‌وتنه‌وه له‌وگوناوه‌یه‌ی که‌خودای

(١) الاصفهانی، الراغب. مفردات الفاظ القرآن الکریم. تحقیق: صفوان داوودی، دمشق: دار القلم، بیروت: الدار الدمشقیة، ط ٤، ٢٠٠٩م، ص ٣٨١.

گه وره توره دهکات و زور ئه نجامدانی ئه وهی مایه ی ره زامه ندی خودای گه وره یه له کرده وه چاکه کان، به مهش به های دهر وون به رز ده بیته وه. له به رانه ردا دؤراو و شکستخواردو ئه بیته ئه و که سه ی دهر وونی خوی پوخله کردوه: ئه ویش حاله تیکه که خاوه نه که ی ئه و خه سه له تانه ی ئه بیته که ده بنه ریگر له نیوان که سه که و ئه نجامدانی کاره چاکه کان و بیبه شبوونی له به رز بوونه وه ی دهر وونی و زور ئه نجامدانی کاری چاک و دهر وون به رزی. ئه و دهر وونه شی که به هو ی ته زکییه وه سه رکه وتن به ده ست ده هیئیت و به هو ی کاری خراپیشه وه تووشی شکست و نائومی دی ئه بیته، خودی هه مان مرؤفه به جه سه ته و عقل و رۆحه وه، تاکی مرؤف و کومه لی مرؤفه، دهر وونی مرؤف له راستیدا خاوه نی مالیکه به ریگه پیدان له لایه ن خاوه نه ره سه نه که یه وه ئه م ده بیته خاوه نی، ئه و خاوه نه ره سه نه ش خودای بیهاوتیه، ژینگه یه کیشی هه یه که خودای گه وره بو مرؤفی سازاندوه و کردویه تیه جینشین تیدا، تا شت ومه ک و پروداو و دیارده کانی بو ئاوه دانکرده وه بو نیاتنانی شارستانی به کار به نیئیت، به لام ته وه ری ته زکییه له هه موو ئه واندها بریتیه له ویژدانی مرؤف که ده بیته بابه تی گه شه و په روه رده و په ره پیدان. ئه م ویژدانه ش دوو جوړه: ویژدانیکی کیشمه کار و ویژدانیکی تیگه یشتوو ویژدانی کیشمه کار پالنه ری ئاره زوو و پیوستی مادی هه یه، په یوه نده اریشه به وه ی له قورئاندا به (النفس الامارة بالسوء) واته: دهر وونیکی فه رمانکار به خراپه کاری، ئه و نه فسه ی که کؤتاییه که ی ده گاته ئه وه ی که مرؤف به شپرزهبی و ته نگه تاوی دروست کراوه. به لام ویژدانی تیگه یشتوو ئه و پالنه ری فیتره تی مرؤفی هه یه له داواکردنی پیوستیه رۆحیه کاندوا له گه لیدا مرؤف له ره هه ندی مادییه وه به ره و رۆحی ده جو لیت و ده بیته خاوه ن دهر وونیکی سه رکونه کار، که هیشتا له پله کانی ته زکییه دا له بالابووندا یه، تا بیته دهر وونیکی ته واو دلنیا، که شایسته ی ئه م فه رمایشته ی په روه ردگاری بالاده ست بیته: ﴿أَرْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً﴾ (فادخل فی عبدي) ﴿وَأَدْخِلْ جَنَّتِي﴾ ﴿الفجر: ۲۸-۳۰﴾، (واته: بگه ریوه بو لای په روه ردگارت که تو له و رازیت و ئه ویش له تو رازییه، ده بیچوره ریزی به نده چاکه نازداره به ریزه کانمه وه، بچوره به هه شته خو شه رازاوه که مه وه).

له چه ندين ئايه تي قورئانی پيرۆزيشدا ته زكيبه به سه رفرانزه وه به ستراوه ته وه، ئيدي ئه وه سه رفرانزه تاك بيت ياخود سه رفرانزه كومه ل، سه رفرانزه وهك ده رئه نجامي ته زكيبه به شيويه كي راسته وخو هاتوو: سه رفرانزه ئه وه كه سه ي دهرووني خو ي پاك ده كاته وه: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ رَزَقَهَا﴾ ﴿الشمس: ٩﴾، سه رفرانزه ئه وه كه سه ي دهرووني پاك كر دووه ته وه: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ رَزَقَ﴾ ﴿الاعلى: ١٤﴾.

ههروه ها سه رفرانزه (الفلاح) به هوي ئه نجامداني كر ده وه يه كي دياري كراوي ته زكيبه شه وه هاتوو، به تاييه ت به خشيني مال و سامان: له ريگه ي زهكات و سه ده ده قه وه و به مه به ستي پاكر كرده وه ي دهروون له رژدي و په زيلي: ﴿إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ ﴿١٥﴾ فَأَتَقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٦﴾ إِنْ تَقَرَّبُوا اللَّهَ قَرَّبًا حَسَنًا يَضْعِفْهُ لَكُمْ وَيَعْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٧﴾﴾ {التغابن: ١٥-١٧}، واته: (دلنباين كه مال و سامان و روله وه وه كانتان بو تاقيكر دهنه وتان، خوداي ميهره بان پاداشتي گه و ره و زوري له لايه بو خوگرو لنيور ده كان، كه و ابو هه تا ده توان به ته قوا و خواناس بن، گوپرايه ل و فه رمانبه رداربن، خيرو چاكه ش بكن، ئه وانه هه مووي بو خوتان چاكه، جا ئه وه ي خو ي بپاري زيت له په زيلي و رژدي نه فسي خو ي، ئا ئه وانه هه ر خو يان سه رفران، ئه گه ر قه رز بدن به خوا (مه به ستي به خشيني مال و سامانه له بيتاوي خودا) ئه و خودا چه ند به رابه ري دهكات بوتان، ههروه ها ليتان خوش ده بيت، خوايش سوپاسگوزاره و خو ر اگره)، به هه مان شيوه ده كريت سه رفرانزه بوون به هوي دهروون پاكر دهنه وه به سامان يه كيك بيت له كاره كاني تر، وهك ئه وه ي له سه ره تاي سوره تي (المؤمنون) دا هاتوو: ﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ﴾ ﴿١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴿٢﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ﴿٤﴾﴾ {المؤمنون: ١-٤}، واته: (به راستي ئه وه پروادارانه سه ركه وتوو سه رفران بوون، ئه وانه ش ئه وانه ن كه له نويژه كانياندا ملكه چ و دلنارام و دل دامه زراون و دلبيان لاي خودايه، ئه وانه ش كه له گوفتاري بي سوودو كرداري

نابه جی و بی هوده دوره پهریزن، ههروهه ئه وانه ش که زه کاتی مالیان دهرده کهن). به هه مان شیوه له سورتهی لوقمانیشدا: ﴿الَّذِينَ يَقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٥٠﴾ أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥١﴾﴾ {لقمان: ٤-٥}، واته: (ئه وانه ی که نو یژه کانیان به چاکی ئه نجام ددهن، زه کاتیش (له مال و سامانیان) دهرده کهن، دلنیاش دهبن به هاتنه دی روژی قیامهت، ئه وانه له رینوینی و ریازی په روهردگاریان، ئا ئه وانه ش رزگارو سه رفران).

خودای گه وره نه هی کردوه له وهی که خه لکی خو یان به پاک دابننن و وا گومان بیهن که به و کاره یان ده گه نه حاله تی ته قوا، چونکه خودا له خه لکی ئاگادارتره پیش ئه وهی بینه ئاده میزاد و بهر له وهی له سکی دایکیان بینه دهره زانیه به وهی که کاروباره کان پاش ئه وه به چی ده گات و ههر ئه و دهرانی که کن ده گاته حاله تی ته قوا: ﴿الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَعْفَرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجِنَّةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوْا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَىٰ ﴿٣٢﴾﴾ {النجم: ٣٢}، واته: (ئه وانه ی که خو یان دهریزن له گوناوه تاوانه گه وره کان له گوftarو کرداری بهد جگه له ورده گوناهان، به راستی په روهردگاری تو چاوپوشی فراوانه، چاک ده تانناسیت، له کاتیکدا که ئه وهی له زه ویدا به رپا کردوه، له و کاته شدا ئه وه کورپه له ی بچوک بوون له سکی دایکتاندا، که واته خو تان به چاک مه زانن و خو تان به پالفته دامه نینن، ههر خوا دهرانی کن ته قوای هه یه و پاریزکاره). ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٥﴾﴾ {المائدة: ٣٥}، واته: (ئه ی ئه وانه ی باوه رتان هیناوه له خوا بترسن و پاریزکار بن، له ریگه ی هه موو هوکارو کرده وه یه کی چاکه وه هه ول بدن په زامه ندی ئه و زاته به ده ست به نینن، هه میشه هه ول و کوشش و جیهادو خه بات بکن له پیناوی ریازو بهرنامه ی ئه و زاته دا، بو ئه وه ی سه رفران بن).

ئه گهر ته زکییه هوکاری سه رفرازی بیت ئه و ا چه ندین هوکاری تر هه یه به مه به ستی گه یشتن به حاله تی ته زکییه و پاشان گه یشتن به سه رفرازی، له وانه بانگه واز بو لای چاکه و فهرمانکردن به کاری باش و ریگری له کاری خراپ،

ئەمانەش خەسلەتی كۆمەلى سەرفرازن، كە كارى چاكسازى لە كۆمەلگادا ئەنجام دەدن: ﴿وَلَتَكُنَّ مِّنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١١٤﴾﴾ {ال عمران: ١٠٤}، واتە: (پيويستە لەئيوە ئومەتيك پيكيبت كە بانگەواز بكن بۆ خيرو چاكە، فەرمان بكن بە هەموو كاريكي باو و دروست، قەدەغەي هەموو نادروستييه ك بكن، ئا ئەوانە هەر سەرفرازن). بە هەمان شيوە ئەمانە سيفەتي ئومەتي چاكە خوازيشن كە دەيانە ویت بگەنە سەرفرازی، هيچ ريگايەكي ديكە نيە جگە لە بەرزبوونەوه لە حالەتي چاكیەوه بەرەو سيفەتي چاكسازى، چونكە ئەگەر سەرفرازی بە دەست نەهات ئەوا لە بەرانبەريدا لە دونيا توشى تياچوون دەبيت، بەرلەوهي سزاو ئەشكەنجەي رۆژي دوايي توش بيت: ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ ﴿١١٧﴾﴾ {هود: ١١٧}، واتە: (پەرەردگارت بەستەم خەلكي شارو ديهاهەكان لە ناو نابات، لە كاتيكا خەلكەكەي چاكە خوازو چاكساز بن).

هەموو شيوەكاني چاكبوون (الصلاح) و بانگەواز بۆ چاكە و فەرمانكردن بە كاري باش و بەرپاكردني دادپەرەري و بەشداربوون لە گەشە پيئداني كۆمەلگا و ئومەتداو جيهادكردن لە پيئناوي خودا كاري چاكن، ئەگەر هاتوو لە دەرووندا خۆشەويست بوون، ئەوا پاكي دەكەنەوه و بەرزو پوختي دەكەن و بەهۆيهوه بەرز دەبيتەوه بۆ تەقوا و سەرفرازی. لە بەرانبەريدا هەموو شيوەكاني خراپە و كاري بەد ياخود بلاوكردنەوهي و رۆژي دەروون و رەزيلي لە مال و سامانداو بە جينەگەياندني پەيوەندي خزمایەتي و ستەمكاري و كەمتەرخەمي لە كارو ئەنجامداني ئەركەكاندا و بەفیرۆداني مافەكان و فەرماۆشكردني ئەركە پيويستەكان، تيكراي ئەوانە كاري خراپ و چەوتن، ئەگەر دەروون دركي بە خراپەكەيان كرد و پابەندبوو بەوهي كەليان دوور بکەوێتەوه، ئەوانە هۆكارن بۆ تەزكيبه و بەرزكردنەوه و پاكژ كردهوهي.

لەپراستيشدا وشەي (التزكية) لە قورئاني پيروژدا بەواتاي پاككردنەوه و بەرزكردنەوهي هەستی دەرووني و پەيوەنديه كۆمەلایه تيه كانيش هاتوو. ئەوهتا كاتێ تەلاق لەنيوان ژن وميردا پوودەدات، ئەگەري ئەوه هەيه كە دەروونەكان لەبار بن بۆ تورەبوون و كينه و گرژي و دەزووي پەيوەندي

خۆشه‌ویستی و هاوسۆزی ده‌چهریت، ئەمەش وا لەکەسوکاری ژنه‌که ده‌کات لای خۆیانی به‌یئنه‌وه، واته‌ پرێگه‌ نه‌ده‌ن بچیته‌وه بۆ لای می‌رده‌که‌ی، له‌کاتی‌کدا که‌هه‌ردووکیان ویستی گه‌رانه‌وه‌یان بۆ لای یه‌ک هه‌یه، له‌مباره‌یه‌وه خودای میهره‌بان پێیان راده‌گه‌یه‌نیت که‌ئو و گه‌رانه‌وه‌یه بۆ لای یه‌ک بۆ هه‌مووان چاکتره و ئو چوونه‌وه بۆ لای یه‌ک بۆ پاککردنه‌وه‌ی دل و دهره‌وونیان باشتره له‌گومان و تۆمه‌ت، بۆ ئه‌وه‌ی هۆگری و خۆشه‌ویستیان به‌رده‌وام بێت، که‌واته‌ بابه‌ته‌که هه‌ست و خورپه‌ی دروون و دل‌ه‌کان پاکژ ده‌که‌نه‌وه‌و په‌یوه‌ندیه‌کان و سیسته‌مه‌کانی به‌رکار له‌کۆمه‌لگادا دیاری ده‌که‌ن و چاره‌سه‌ری بابه‌ته‌ کۆمه‌لایه‌تیه‌کان ده‌که‌ن: ﴿وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَضُوا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَمْ أَزْوَاجٌ لَكُمْ وَأَطْهَرٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٢﴾ {البقرة: ٢٣٢}، واته‌: (ئه‌گه‌ر ژنه‌کانتان ته‌لا‌قداو گه‌یشتنه‌ کۆتایی عاده‌ی مانگانه‌یان، ئیوه (ئه‌ی که‌س و کاری ژن) مه‌بنه‌ کۆسپ له‌پرێگه‌یاندا ئه‌گه‌ر ویستیان شوو بکه‌نه‌وه به‌هاوسه‌ره‌کانیان کاتیک ئه‌وان له‌نیوان خۆیاندا ره‌زمه‌ندیان به‌شیوه‌یه‌کی جوان نواند، ئه‌مه‌ ئامۆژگاری ئه‌و که‌سانه‌ی پی ده‌کریت له‌ئیوه که‌باوه‌ری به‌پۆژی قیامه‌ت هه‌بیت، ئه‌و جووره‌ کردارو ره‌فتارانه‌تان جوانترو په‌سه‌ندترو خاوینتره، خوای په‌روه‌ردگاریش چاک ده‌زانیت (چی خیره‌ بۆتان) و ئیوه‌ نایزان و دهرکی ناکه‌ن).

که‌واته‌ له‌ئایه‌ته‌که‌دا وشه‌ی (أزکی لکم) به‌مانای: "بۆ نامووس باشتره‌و له‌چاکه‌وه‌ نزیکتره‌، چونکه‌ (أزکی) مانای باشتره‌و چاکتر ده‌دات، ئه‌وان لای خۆیان په‌نایان ده‌دان تا له‌تۆمه‌ت دوور بن و بیانپاریزن له‌وه‌ی زیان به‌که‌سایه‌تی بگات، خودای گه‌وره‌ ئاگاداریان ده‌کات که‌نه‌ه‌یشتنه‌وه‌یان به‌و شیوه‌یه‌ باشتره‌ بۆ پاراستنی نامووسیان، چونکه‌ هه‌ولی تێدایه‌ بۆ مانه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی له‌نیوان ئه‌و خیزانانه‌ی که‌به‌هۆی ژن و ژنخوازی و ره‌چه‌لکه‌وه‌ له‌یه‌ک نزیکبوونه‌ته‌وه‌، خو ئه‌گه‌ر گلدانه‌وه‌یان لای خۆیان هۆکار بێت بۆ

سته ملیکردنیان، ئه‌وا مؤله‌تدانیان به‌گه‌رانه‌وه‌یان بۆ لای یه‌ک خۆراگری و لیبورده‌یی و باشت‌بوونی حال‌یانی تێدایه...^(۱)

ده‌سته‌واژه‌کانی "أزکی لکم" و "أزکی لهم" به‌جۆریک دووباره‌ده‌بنه‌وه که‌له‌وانه‌یه‌ ئه‌و هه‌سته‌ت له‌ده‌رووندا بۆ دروست ببیت به‌هۆی ئه‌نجامدانی هه‌ندیک ره‌فتاره‌وه، بۆ نمونه‌ پۆزش هیناره‌ له‌پیشوازی میوان له‌ماله‌وه به‌هۆی له‌به‌رچاوترنی تاییه‌تمه‌ندییه‌کان و پاراستنی چا‌و له‌حه‌رامکرا‌و و هه‌موو ئه‌مانه‌ بۆ پاراستنی داوین و ناموس، له‌گه‌ل ئه‌مانه‌دا پاکژکردنه‌وه‌ی ویژدان و هه‌ست و گوفتار و ره‌فتار، ئه‌نجامدانی ئه‌وانه‌ پاک‌که‌ره‌وه‌ی ژیا‌نی تاک و په‌نه‌ان و واقعی، به‌مه‌ش خۆی و تیروانینه‌کانی به‌رزده‌کاته‌وه‌ بۆلای خ‌وای گه‌وره‌و هه‌ست به‌چا‌ودیری خ‌وایی بۆ خ‌ورپه‌ی دل و هه‌ست و ره‌فتاری ده‌کات: ﴿وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا فَأَرْجِعُوا هُوَ أَزْكَى لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿۲۸﴾﴾ {النور: ۲۸}، واته: (ئه‌گه‌ر پیتان گوترا بگه‌رینه‌وه، ده‌ ئه‌بێ بگه‌رینه‌وه، ئه‌وه چاکترو پاکترو بۆتان، خودا زانایه‌ به‌هه‌موو ئه‌و کرده‌وانه‌ی ده‌یکه‌ن).

﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَعْضُوا مِنْ أْبْصَرِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿۳۰﴾﴾ {النور: ۳۰}، واته: (بلی به‌پیاوانی ئیماندار چا‌وی خ‌ویان (له‌سه‌یرکردنی نامه‌هره‌م) داخه‌ن و عه‌وره‌تیان بپاریزن، ئه‌وه چاکترو پاکترو بۆ ئه‌وان، بیگومان خوا ئاگاداره‌ به‌هه‌موو کرده‌وه‌یه‌ک که‌ده‌یکه‌ن).

۲- کاتی ته‌زکییه‌ کرده‌ی خودای گه‌وره‌ ده‌بیت:

له‌پاستیدا ئه‌و ئه‌نجامده‌ره، وه‌ک: ﴿بَلِ اللَّهُ يُرِيكُم مِّنْ يَشَاءُ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿۴۹﴾﴾ {النساء: ۴۹}، واته: (به‌لکو‌و خوا هه‌رکه‌سیکی بویت پاک و خا‌وینی ده‌کات و که‌مترین سه‌مه‌یان لی ناکات). کرداری خودا گه‌وره‌ش له‌قورئانی پیرۆزدا که‌دیت بۆ باشه‌و تاقیکردنه‌وه‌و پاک‌کردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌مرۆقه‌کانه: ﴿وَحَآئِنًا مِّنْ لَّدُنَّا وَرَكُوعًا وَكَانَ تَقِيًّا ﴿۱۳﴾﴾ {مریم: ۱۳}، واته: (له‌گه‌ل دلسۆزی و پاک و خا‌وینی

^(۱) ابن عاشور، محمد الطاهر. التحرير والتنوير. تونس: دار سحنون للنشر والتوزيع، ۱۹۹۷م،

له لایهن خوْمانه وه و ئه و (یه حیا) له خوا ترس و پارێزکار بوو). ﴿لَا هَبَّ لِكُ غَلْمًا زَكِيًّا﴾ {مریم: ۱۹}، واته: (بۆ ئه وهی مندالێکی پاک و خاوینت پی بیه خشم)، مه بهست ئه وه یه به خوڤه وشتی پاک بوو بیته وه، به وهش بیته چاکه کاریکی زانای خوڤه وشتی پاک به پشتیوانی خوا، ههروهک چۆن بۆ هه موو په یامبه ران و نێردراوان هه بووه، نهک به فیزبوون و پیاده کردن.

مروقی باوهرداریش له کاتی کهدا که په یوهندی خوئی له گه ل خدای گه وره پته و دهکات، حاله تی ئیمانداریه که ی بگاته هه ر ئاستیک و هه ر کاریکی چاکیش ئه نجام بدات و هه ر هۆکاریکی ره وا له پیناوی گه شه پیدانی پلهکانی ته زکییه بگریته بهر، له گه ل هه موو ئه وانهدا ده زانیت که ئه گه ر فه زل و ره حمه تی خدای گه وره ی له گه ل نه بیته ناتوانیت بگاته ئه وه ی پیی گه یشتوو، په یامبه ریش (درودی خوای له سه ربی) فه رمان پیکراوه که به فه رموویت: ﴿قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَا مِّنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرَىٰ مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ ۖ إِنَّا نَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيْنَا وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ {الاحقاف: ۹}، واته: (بلی من یه که م پیغه مبه ر نیم (نێردرابم)، ناشزانم چی به سه ر من و ئیوهش ده هیترئ، ته نها په یره یی سروش ده که م، منیش ته نها ترسیته ریکی ئاشکرام و به س).

۳- کاتی ته زکییه یه کیک ده بیته له ئه رکهکانی پیغه مبه ر:

له قورئانی پیروژدا ته زکییه وهک یه کیک له چوار ئه رکی پیغه مبه ر (درودی خوای له سه ربی) هاتوو، له راستیدا پیغه مبه ر ئومه ته که ی پاکژ ده کاته وه و ئایه ته کانیان ده خوینیته وه و قورئانیان فیڤر ده کات و فیڤری دانایی (حیکمهت) یان ده کات.

ئه مانه ش چوار ئه رکن، په یوه سه ت کراون به یه ک و چوار جاریش له قورئانی پیروژدا دوو باره بوونه ته وه، ههروهک دواتر ده یانخه یه ره وه ههروهک چۆن ته زکییه ی ئومه ته که ی له لایهن په یامبه ره وه به م به رنامه په ره ره ده ییه خاوه ن چوار پایه یه ده بیته، به هه مان شیوه یاکژکردنه وه ی ئومه ته که ی به جیبه جیکردنی هۆکمه شه رعییه کان ئه بیته، له بهر ئه وه جیبه جیکردنی هۆکمی زه کات له لایهن په یامبه ره وه به سه ر ئومه ته که یدا هۆکاریکه بۆ پاککردنه وه و ته زکییه ی

نومه ته که ی: ﴿ خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴾ [التوبة: ۱۰۳]، واته: (له مال و سامانیان و در بگره (زهکات و صدقه) تابه هویه وه پاکیان بکه یته وه (له گونا هو تاوان) و (دلیان) پوخت و خاوین ده که یته به و مال به خشینه و دوعاو نزای خیریان بو بکه به راستی دوعای تو نارامی و دلخوشییه بو ئه وان و خوا بیسه ری زانایه). چوار نایه ته که ی دیکه ی قورئانی پیرو ز که وشه ی (التزکیه) یان تیندا هاتو وه وهک ئه رکیک له ئه رکه کانی په یامبه ر، ئه وان ه تاییه تن به محمد (درودی خوی له سه ربی)، بریتین له:

- [رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۱۲۸﴾ رَبَّنَا وَأَبْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۱۲۹﴾]. [البقرة: ۱۲۸-۱۲۹].

- [كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنْكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿۱۵۱﴾]. [البقرة: ۱۵۱].

- [لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۱۶۴﴾]. [آل عمران: ۱۶۴].

- [هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۲﴾]. [الجمعة: ۲].

له نایه تی یه که مدا پارانه وه ی ئیبراهیمه (سهلامی خوی لسی بیته) له په روه ردگاری: که له منال و نه وه کان "نومه تیکی موسلمان" دروست بکات و له نیو ئه و نومه ته شدا "په یامبه ریک که له خویان بیته" بنیریته بویان، ئه م په یامبه ره چوار ئه رکی هه بیته: نایه ته کانی تویان به سه ردا بخوینیت و فیری کتیبه که ت و فیری دانایان بکات و پاکیان بکاته وه. له سنی نایه ته که ی تردا خوی گه وره ئه وه ی خستو وه ته روو که پارانه وه که ی په یامبه ر ئیبراهیمی گیرا کردو وه و ئه و نومه ته موسلمان هاتو وه و محمدیشی وهک په یامبه ر (درودی خوی له سه ربی) له نیویاندا نار دو وه. لی ردها ته نها دوو تیبینی ده خه ی نه روو

تیبینی یه که میان: ته زکییه له پارانه وه که ی ئیبراهیمدا (سهلامی خوای لی بیت) له پیگه ی چواره می مه قاصیده کانداهاتووه، به لام ته زکییه له سنی ئایه ته که ی ترده له ریزبندی سیته مدهاتووه پاش خویندنه وه ی ئایه ته کان. تیبینی دووه مییش: ته زکییه حهقی ئه و ئومه ته یه که له پارانه وه که ی په یامبه ری خوا ئیبراهیمدا (سهلامی خوای لی بیت) هاتووه، ئه و ئومه ته ی که خوای گه وره روویان تیده کات و دهفه رموویت: ههروهک چۆن "ناردوومانه له نیوتاندا"، "له ئومه تی باوه داراندا" و "ئومه تی نه خوینده واراندا".

که واته نه مه بهستی ته زکییه و نه هیچکام له سنی مه بهسته که ی تر، په یوه ندره به تاک و په وه رده ی دهروونی و بونیاتی که سیتی و به رزکردنه وه ی ویزدانیه وه. له بهرئه وه ئه م چوار ئایه ته بهرنامه یه کی په روه رده یی بۆ ئومه ت داده ریژییت که چوار پایه ی هیه، یه کتر ته و او ده که ن و پیکهاته کانی یارمه تیده ری یه کتر له بونیاتنانی ئومه ت و دارشتنی وینه که ی و دیاریکردنی خهسله ته کانی. پایه ی یه که م بریتییه له خویندنه وه ی ئایه ته کان، ئه مه ش نه هیشتنی نه خوینده واری و به رزبونه وه بۆ ئاستی ئه و ریژه ی که په روه رده یی که به هوی خویندنه وه ی ئایه ته کانییه وه ده یبه خشیت و سوودمه ندبوون له وه ی که له ئایه ته کانداهیه، پایه ی دووه مییش بریتییه له ته زکییه، ئه مییش خهسله ته کانی پاکبونه وه و بهرکه ت و گه شه پیدان دهگریته وه، پایه ی سیته مییش بریتییه له فیژکردنی قورئان، واته فیژبوونی ئه وه ی که تیدایه له زانست و ریئویتی. به لام پایه ی چواره م بریتییه له فیژبوونی دانایی، واته فیژبوونی بابته تی ناو کتییه که که قورئانه و سوودمه ندبوون له به ره می ئه و فیژبوونه، ئه ویش راستبوونه له گوفتار و کردار و کردار و به دهسته ئینانی توانای بهرچا و پروونی له کار و باره کانداه و ئه نجامدانی له شوینی خویدا و پیوانه کردنی به پیوانه ی خوی و تیگه یشتن له هۆکار و مه بهسته کانی.

۴- پاک کردنه وهی مال و سامان:

یه کیک له بواره کانی ته زکییهی دهر وونی مروّف بریتیه له پاک کردنه وهی مال و سامانه کهی، چونکه به خشینی سامان به شیوازی چاک پاک کردنه وهی سامانه، به وهش چند قات خیر و بهره که تی تیده که ویت: ﴿وَمَا آتَيْتُمْ مِّن رَّبًّا لَّيْرُبُوا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرِبُوا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا آتَيْتُمْ مِّن زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ﴾ {الروم: ۳۹}، واته: (ئه وهی به ناوی سوود داوتانه بو ئه وهی زیاد بیی له مال و سامانی ئه و خه لکه دا ئه وه لای خوا هیچ زیاد ناکات و هه ر زه کات و خیریک که داوتانه و مه به ستتان ته نها ره زامه ندی خوا بووه ئا ئه وانه چه ندجاره ده که یینه وه). زه کاتدان به هه مان شیوه ته زکییه و پاکبونه وه شه بو خاوه نی مال و سامانه که ش، چونکه دهر وونی له ره زیلی و رژی پاکژ ده کاته وه. له راستیدا سامان ئاشووبه، ئه وکه سهی له ماله کهی زه کات دهر ده کات و وهک سه ده قه لیی ده به خشیت، ئه وه وهک ئه وه وایه به خوی بیه خشیت، چونکه به و کاره ی خوی له دهر ئه نجامه کانی رژی و ره زیلی ده پاریزی. به خشینی مال و سامانی به شیوه یه کی گونجاو به شدار یکر دنه له بونیا تانی په یوه ندییه کانی ده ستبار بو یه کتر گرتن و هاوسوژییه له کومه لگادا و به هه مان شیوه ره فتار کردنیسه له گه ل خوی گه وره دا: ﴿إِن تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾ {التغابن: ۱۸}، خودای گه وره ش: ﴿شَكْرٌ حَلِيمٌ﴾ سوپاسگوزاری مروّفه له سه ر ئه و به خشینه، ئه م سوپاس کردنه ش به چه ندقات ماله کهی بهره که ت و گه شه ی پیده دات له لایه ک و پاداشت و لیخو شبوونی له لایه کی تر پیده به خشیت: ﴿إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ﴿إِن تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضْعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ﴾ {التغابن: ۱۷-۱۵}.

به لام وشه ی زه کات به واتای فره زه که ی که ناسراوه و له پینچ پایه که ی ئایینه، له مباره یه وه (محمد بن الطاهر بن عاشور) ده لیت: "وا نازانم که به کاره ی تانی زه کات (زه کاتی مال) - به واتای ئه و ماله بیت که له پیناوی خوا دراوه - به م

واتایه تهنهها له زارواوهکانی قورئانی پیروژدا هاتوووه بهم مانایه پیش هاتنه خواروهوی قورئانی پیروژ نه هاتوووه^(۱).

له راستیدا زهکات پاییهکی ئایینی ئیسلامه، هاوبه شه له گه له شایه تومانی یه کخواناسی و نوژیرو و ژووو چه جدا. زهکاتیش پاییهکی نایابی سیسته می کومه لایه تی گشتیه، ئه رکه که ی پاکژکردنه وهی دهر وونه له ژدی و په زلی و زالبون به سهر ئاشووبی مال و ساماندا و ههستان به پیدانی مافی کومل و تاکهکانی. زهکات پاییهکی گرنه له سیسته می ئابووریدا، له راستیدا به خشین مال و سامان له ئیسلامدا په رسته شه، زهکات بریکی دیاریکراوه له مالی تاک که بو کومه لگای ده گپیتته وه، ئه مهش ئه و کاته ده بیت که سامانه که تاکیک خاوه نی بیت و سه رپشک بیت له هه لسه وکه و تکر دن پتیه وه، چونکه له ئه نجامی هه ول و ماندوو بونی به دهستی هیناوه. ئه و پشکه په یوه سته به به ره مهینان و داهاتی کشتوکالی و پیشه سازی و بازرگانیه وه. هه روه ها زهکات په یوه سته به واده و بریکی دیاریکراوه وه، چونکه زهکات له و ساماندا پیویست ده بیت بدریت که له بریکی دیاریکراو زیاتر بیت، له وهی که پاش تیپه ربوونی سالیک به سهر خاوه ندرایتیه که ی سورایتته وه، یاخود له واده یه کی دیاریکراودا زهکاته که ی لی دهر بکات: ﴿وَأَتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ﴾ {التغابن: ۱۶۱}، ئه وه شی که لی دهر ده کریت ریژه یه کی سه دیبه که به ها که ی چاره کیکی یه ک له سهر ده، یاخود نیوه ی یه ک له سهر ده، یان یه ک له سهر ده، یاخود پینج یه ک، به گویره ی جوړی ماله که و سروشتی ئه و کاره ی له به ده سته هینانیدا ئه نجام دراوه. له و به ژده وندیانه ی کومه لگاشدا که مولکداری تایبه ت تیاندا دروست نییه، وه ک سه رچاوهکانی وزه، ئه و ریژه ی ماله که ده گاته له سه دا سه د.

له راستیدا زهکاتدان هۆکاریکی گرهنتی کراوه بو به ره که ت و زیادبوون: ﴿وَمَا آتَيْتُمْ مِّن رَّبًّا لَّيْرُبُوا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا آتَيْتُمْ مِّن زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُضْمَعُونَ﴾ {الروم: ۳۹}، واته: (ئه وهی به ناوی سوود له مال و سامانی ئه و خه لکه داوتانه بو ئه وهی زیاد بی، ئه وه لای خوا هیچ زیاد ناکات، هه ر زهکات و خیریک که داوتانه و مه به سستان ته نها ره زامه ندی خوا

(۱) ابن عاشور، التحریر والتئویر، سه رچاوه ی پیشوو، ج ۱۸، ص ۱۲.

بووه، ئا ئه‌وانه چه‌ندجاره ده‌که‌ینه‌وه). هه‌ربۆیه هه‌رکەس بازرگانیه‌کی قازانجهمه‌ندی ویست که سامانه‌که‌ی چه‌ند قات زیاد بکات، پتویسته زه‌کات بدات.

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره به‌لین به‌خه‌لک ده‌دات که له‌گه‌لیان بیت: ﴿وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾ {المائدة: ۱۲}، واته: (خوا فەرمووی بیگومان من له‌گه‌لتانم، سویند به‌خوا ئه‌گه‌ر به‌رێکوپێکی نوێژ به‌جێبه‌ینن و زه‌کات بدن و باوه‌ر به‌ینن به‌نێردراوه‌کانم و یارمه‌تیان بدن و رێزیان بگرن، قه‌رزیش بدن به‌(به‌نده‌کانی) خواو خێریان پێ بکه‌ن، به‌قه‌رزدا و خێریکی جوان و چاک). چ له‌گه‌ل بوونیکی مه‌زنه! به‌لام ئه‌م له‌گه‌ل بوونه به‌مه‌رج نه‌بیت نایه‌ته‌دی، زه‌کاتدان یه‌کیکه له‌مه‌رجه‌کان. له‌گه‌لبوونی خودا به‌لێتیکی ئیجگار مه‌زنه، رینووینی مرۆف ده‌کات و هه‌ر ئه‌وه به‌سه‌ بۆی، به‌لام ئه‌م له‌گه‌لبوونه مه‌رجی خۆی هه‌یه، ئه‌وانیش: "...گوێڕایه‌لبوون له‌هه‌لسوکه‌وت و په‌فتاردا به‌پێی مه‌رجی ئه‌و... دامه‌زراندنی بناغه‌کانی ژیا‌نی ئابووری له‌سه‌ر به‌رنامه‌یه‌ک که‌گره‌نتی ئه‌وه بکات مال و سامان ته‌نها له‌ده‌ستی ده‌وله‌مه‌نده‌کاندا ده‌ستاوده‌ست نه‌کات و ئه‌گه‌رنا ئه‌وا سامانه‌که له‌چه‌ند ده‌ستیکی که‌مدا کۆ ده‌بیته‌وه‌و ده‌بیته‌هۆی دارمانی گشتی، زۆرینه توانای کرپن و به‌کاره‌ینانیان نابیت، کوتایی ئه‌و کاره‌ش راوه‌ستانی په‌وتی به‌ره‌م یاخود سستکردنی و ئه‌مه‌ش پری له‌لایه‌ک و نه‌بوونی له‌لایه‌کی تره‌وه‌و گه‌نده‌لی و لیکترازانی کۆمه‌لگای لیده‌که‌وتیه‌وه... هه‌موو ئه‌م خراپه‌کارینه به‌هۆی نه‌دانی زه‌کاته‌وه ته‌شه‌نه ده‌کات و ئه‌مه‌ش به‌هۆی په‌یره‌و نه‌کردنی به‌رنامه‌و رێبازی خوای گه‌وره‌وه له‌دابه‌شکردنی مال و سامان و ده‌ستاوده‌ستکردنی ئابووریدا..." (۱).

سیسته‌می ئابووری هاوچه‌رخیش له‌سه‌ر بنه‌مای سوود (ریبا) دامه‌زراوه‌و زۆرینه‌ی خه‌لکی باوه‌رپیان به‌وه نییه که سیسته‌میکی چاک هه‌بیت له‌سه‌ر ئه‌و بنه‌مایه نه‌بیت، له‌ئێستادا زه‌کاتدان بووه‌ته چاکه‌ویسته‌یه‌کی تاکی که نابیته‌هۆی

(۱) قطب، سید. في ظلال القرآن، القاهرة: دار الشروق، الطبعة الثامنة ۱۹۷۹، مجلد ۲، ج ۶، ص

ئەو دەستەمەکی ھاوچەرەخ لەسەری دابمەزەزیت و وینەیی زەکات لەم سەر دەمەدا کە هیچ دەستەمەکی ئیسلامی لە واقیعدا بەخۆوە نەبینیووە، وەک خەیاڵی لێهاتووە.

غەزالی واتایەکی جوانی بۆ پەيوەندی زەکاتدان بە پەرۆسەیی یاککردنەووە باسکردووە، زەکاتدەر ھۆشیار دەکاتووە کە بە زەکاتدانە کەسێ منەت نەکات یاخود چاوەروانی سوپاسگوزاری نەبێت لە لایەن ئەو کەسەووەی کە پێی دەدات، چونکە حەقیقەتی ئەو کارە لای غەزالی بەوجۆرەییە کە زەکات وەرگر چاکەیی ھەییە بەسەر زەکاتدەرەووە، لەمبارەییەو دەلیت: "دەبێت بزانی کە بەقبوولکردنی حەقی خوا لیت چاکەت بەرانبەر دەکات، چونکە پاککردنەووەی دڵەکان لەنەینییەکانی زەکات و پاککردنەووەییەتی لەپۆخەواتی پەزیزی و پەزیدی، لەبەر ئەو زەکات پاککەرەووەییە، ئەگەر بەھۆییەو پاکبوونەووە پوویدا، ئەوا وەک شۆرەرەووەی پیسییەکان وایە، لەبەر ئەو پەییامبەری خوا (درودی خوی لەسەربین) و ئالو بەیتی (سەلامی خویان لێ بیت) بەدەر دەکرین لەوەرگرتنی زەکات، چونکە خاشاک و پیسی مال و سامانی خەلکییە" (۱) جا ئەگەر ھەژاریک ئەو دەبیتە ھۆی پاکبوونەووەت بردی، ئەوا ئەو چاکەیی بەسەر توو ھەییە" (۲).

۵- بەخۆنازینی مەرۆف، بەستایش و پیاھەلدانی خوی:

کاتی خۆبەپاکژزانی مەرۆف بەستایش و پیاھەلدان بەسەر خۆیدا دەبیت، یاخود ستایش ئەبیت لەکەسێکەووە بۆ کەسێکی تر، ئەوا تەزکییە لێرەدا- دەچیتە بواری نەنگی وقەدەغەکرانەووە، ئەمەش تەنھا حالەتە کەتیددا تەزکییە کردەییەکی خراپە و پێگری لێکراو، خوی گەرە دەفەر موویت: ﴿الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ الْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجِنَّةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى﴾ (۳)

(۱) عبدالله عروانی کە "مصححی کتیبە کەسێ غەزالییە" لەسەر ئەو فەرموودەییە لەپەرەوایزدا نووسیبوویەتی: موسلیم لە صەحیحە کەیدا گێراویەتیەو "الصدقة أوساخ الناس" (واتە: صەدقە پیسییەکانی خەلکییە) پاککەرەووەی سامان و مال، بەلام لە لایەکی ترەو مافی ھەژارەو پاکە بۆ ئەو.

(۲) الغزالی، أبو حامد. الاربعين في أصول الدين. صححه وخرجه أحاديثه: عبدالله عبد الحميد عرواني، دمشق: دار القلم، ۲۰۰۳م، ص ۵۰.

{النجم: ۳۲}، واته: (ئەوانەى كە لە گوناھى گەورەو كرده وەى دزیو خۆیان دە پارێزن، جگە لە تاوانى بچووك نەبیت، بەراستی پەرورەدگارت لیبوردنى فراوانە، ئەو لە هەموو بەحالی ئیوہ زاناترە، لە کاتیکدا كە لە زەوى دروستى کردوون و کاتیک كە ئیوہ کۆرپەلەن و لەسكى دایکتاندا، كە واتە خۆتان بە چاک و پاک دامەنینن، خوا زاناترە بەو كەسەى زیاتر لە خوا ترسە). هەر وەها دەفەر موویت: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْكُونَ أَنْفُسَهُمْ بَلِ اللَّهُ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٥٩﴾ أَنْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَكَفَىٰ بِهِ إِثْمًا مُّبِينًا ﴿٥٩﴾ {النساء: ٥٩-٥٠}، واتە: (ئایا سەیری ئەوانەت نە کردووہ كە خۆیان بە پاک و چاک دەزانن، (وانییە) بە لکوو خوا هەر كە سىكى بویت پاک و خاوینى دەكات و كە مترین سستە میان لى ناکریت، سەیر بکە چۆن بە دەم خواوہ درۆ هەل دەبەستن، بەسە ئەو درۆیە كە گوناھىكى روون و ئاشکرايە).

ئایەتى یەكەم لە میانى ئاگادار بوونی خۆی گەورە لە بارەى مرۆقەوہ بەر لە لە دایکبوونی و ئەوہى لە ژيانیدا بە دەستى دەهینیت و چارەنووسیشى لە روژی دوايیدا هاتووہ، بەراستی خۆی گەورە زانایە بەو پلەيەى پارێزکاری (تەقوا) كە مرۆف پى دەگات، لەرێگەى دوورکەوتنەوہ لە گوناھ و خراپە کاری و دوورە پەریز بوون لەو کارانەى دەبنە مایەى توپەبوونی خۆی گەورە، هەر ئەویش لیبەرسینەوہ و حسابى لە گەل دەكات، پاشان ستایشى مرۆف بو خۆى و سوپاسکردن و منەتکردن لەسەر کارەکانى خۆى هیچ بەهائەكى نییە، چونکە ئەو پیاھەلدان و ستایشە لەوانەيە لە خۆرازیبوون و خۆبەگەرەگرتن و خۆبەزلزانیوہ بىت، ئەوہش لە خەسلەتى شەیتانە، کاتى وتى: ﴿قَالَ مَا مَنَّكَ إِلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّمَّنْ خَلَقْتَنِي مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴿١٢﴾﴾ {الاعراف: ١٢}، واتە: (چى بووہ رېنگر كە كر نووش نەبەيت كاتى فەرمانم پىكردى، (شەيتان) وتى: من لە (ئادەم) چاکترم، چونکە منت لە ئاگر دروست کردووہ و ئەوت لە قور دروست کردووہ). لەوانەشە ئەوانە بانگەشەى خراپ بن و هیچ نرخىکیان نەبیت. و اباشترە بو مرۆف كە کاروبارەکانى بەخۆی گەورە بسپیریت و لەئاستیدا ملکەچ بىت.

ئایه تی دووه میس له میان قسه کردن سه بارهت به و جووله کانه هاتوه
 که له گه ل گاوره کاند له چه ندین شیوازی ته زکییه کردنی خویاندا هاوبهش بوون،
 که به بانگه شهی پوچه ل ته زکییهی خویان ده کرد، خوی گه وره ئه وهی ئه وان
 ده یانگوت له چه ندان ئایه تدا هیناوه، له وانه: ﴿وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا
 أَوْ نَصْرِيًّا تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١١١﴾ {البقرة: ١١١}، واته:
 (وتیان (جووله که و گاوره کان): کهس ناچیته به هه شته وه مه گهر یه کییک
 که جووله که یان گاور بیت، ئه مه ئاواتیانه، پییان بلی: به لگه تان بهینن ئه گهر
 راست ده که ن). ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصْرِيُّ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبْتُوهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ
 بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾ {المائدة: ١٨}، واته: (جووله که و گاوره کان
 ده یان وت: ئیمه کوران وخوشه ویستانی خواین، بلی: دهی بوچی سزاتان
 دهدات به هوئی گونا هه کانتانه وه، (نه خیر راست نییه) به لکو ئیوهش مروئن له و
 مروئانهی که خوا دروستی کردوون، خوش ئه بیت له ههر کهس که بیه ویت و
 سزای هه رکه سیش ئه دات که بیه ویت و ههر بو خویه مولکی ئاسمانه کان و
 زهوی و هه رچی وا له نیویاندا و ههر بو لای ئه ویشه گه رانه وه). ئه م
 ته زکییه شهش بو هتانکردنه بو خوی گه وره و گونا هیک ئاشکرایه. ئه م
 ته زکییه کردنهی خویان به دلنیا ییه وه هیچ سوودی نابیت بویان، چونکه باشه
 ئه وهیه که خوی گه وره ته زکییهی بکات، نه ک خوی ته زکییهی خوی بکات.

پاشان ئه و فه رموودانهی پیغه مبه ر واتای ئه و ئایه تانهی زیاتر کردووه
 که سه رکونهی ته زکییهی مروئ بو خوی ده کات، به هه مان شیوه سه رکونهی
 ته زکییهی بو که سانی تریش کردووه^(١). له وانیه ئه وهش له هه مان رووه وه بیت،
 واته به مه به سستی دوور که وتنه وهی مروئ بیت له وهی تووشی

^(١) ابن عاشور ده لیت: "ته زکییه کردنی مروئ بو که سی تر ئه وهش ده گرتیه وه که وشه ی
 (أنفسکم) ده گه رپته وه بو واتای هوزده که تان یان کومه له که تان، وه ک ئه و فه رمایشته ی خوی گه وره:
 "فاذا دخلتم بیوتا فسلموا علی أنفسکم" واته: ئه گه ر چونه مالیک باهه ندیکتان سلوا له هه ندیکی
 ترتان بکات، بپوانه:

- ابن عاشور، محمد بن الطاهر. تفسیر التحرير والتنویر. تونس: الدار التونسية للنشر،
 ١٩٨٤م، ج ٢٧، ص ١٢٥.

خوبه‌گه‌وره‌گرتن و سه‌رسامبوون به‌خو و خوبه‌زلگرتن به‌سه‌ر خه‌لکیدا ده‌کات. له‌وانه‌شه لیره‌دا مه‌به‌ست زیاده‌ره‌وی بیته له‌ستایش تا بگاته ئه‌وه‌ی مروّف ستایشه‌که‌ی بو خوئی به‌شتیک بیته که‌تتیدا نه‌بیته و له‌و حاله‌ته‌شدا پیاوه‌لدانه‌که‌ی دروئه‌و هه‌ندیک که‌سه‌یش به‌هۆی ستایش‌کردنیه‌وه تووشی سه‌رسامبوون به‌خویان ده‌بن، به‌وه‌ش ستایش‌کردنه‌که ده‌ه‌بیته هۆی دوورخسته‌وه‌ی ده‌روون له‌حه‌قیقه‌تی ته‌زکییه. پیغه‌مبه‌ریش (درودی خوی له‌سه‌ر بی) رینوینی خه‌لکی کردووه بو وتنی قسه‌ی باش له‌باره‌ی که‌سانی تره‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی بلیته: وایدا‌ده‌نیم. ته‌زکییه‌ی که‌س به‌سه‌ر خوادا ناکه‌م، (عن أبي بكره رضى الله عنه عن ابيه قال: اثني رجل على رجل عند النبي صلى الله عليه وسلم فقال: ويلك، قطعت عنق صاحبك(مرارا) ثم قال: من كان منكم مادحا أخاه لا محالة فليقل: أحسب فلانا، والله حسيبه، ولا أزكي على الله أحدا، أحسبه كذ وكذا، إن كان يعلم ذلك منه)^(۱)، واته: له‌ئه‌بوو به‌کره‌وه (خوا له‌خوئی و‌باوکی رازی بیته) ده‌لیته: پیاویک ستایشی پیاویکی تری کرد له‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ردا (درودی خوی له‌سه‌ری)، فه‌رمووی: تیا بچیت، گه‌ردنی هاو‌ریکه‌تت بری (چه‌ندجار دوو‌باره‌ی کرده‌وه)، پاشان فه‌رمووی: هه‌رکه‌س له‌ئیه‌وه که‌هه‌ر ده‌بوو ستایشی براکه‌ی بکات ئه‌وا بابلته: من وای تیگه‌یشتووم و خوا باشتر ئاگاداریه‌تی، ته‌زکییه‌ی که‌س به‌سه‌ر خوادا ناکه‌م، من ئاواو ئاوا‌ی ده‌بینم، ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی لی بزانیته).

هه‌روه‌ها ئه‌و فه‌رمووده‌یه‌ی بوخاری: عن خارجة بن زيد بن ثابت، أن أم العلاء امرأة من نسائهم بايعت النبي (صلى الله عليه وسلم) أخبرته أن عثمان بن مظعون طار لهم في السكنى حين اقترعت الانصار على سكنى المهاجرين. قالت أم العلاء: فاشتكى عثمان عندنا فمرضته حتى توفي، وجعلناه في أثوابه فدخل علينا النبي (صلى الله عليه وسلم)، فقلت رحمة الله عليك أبا السائب، شهادتي عليك، لقد أكرمك الله. فقال النبي (صلى الله عليه وسلم): وما يدريك أن الله أكرمه؟ قالت: قلت: لا أدري بأبي وأمي يا رسول الله فمن؟ قال: أما هو فقد جاءه

(۱) البخاري، صحيح البخاري. سه‌رچاوه‌ی پيشوو، كتاب الشهادات، باب إذا زكى رجل أخاه،

حديث رقم ۲۶۶۲، ص ۶۵۰.

والله اليقين، والله إني لأرجو له الخير، وما أدرى والله وأنا رسول الله ما يفعل بي. قالت: فوالله لا أزكي أحدا بعد اليوم^(١).

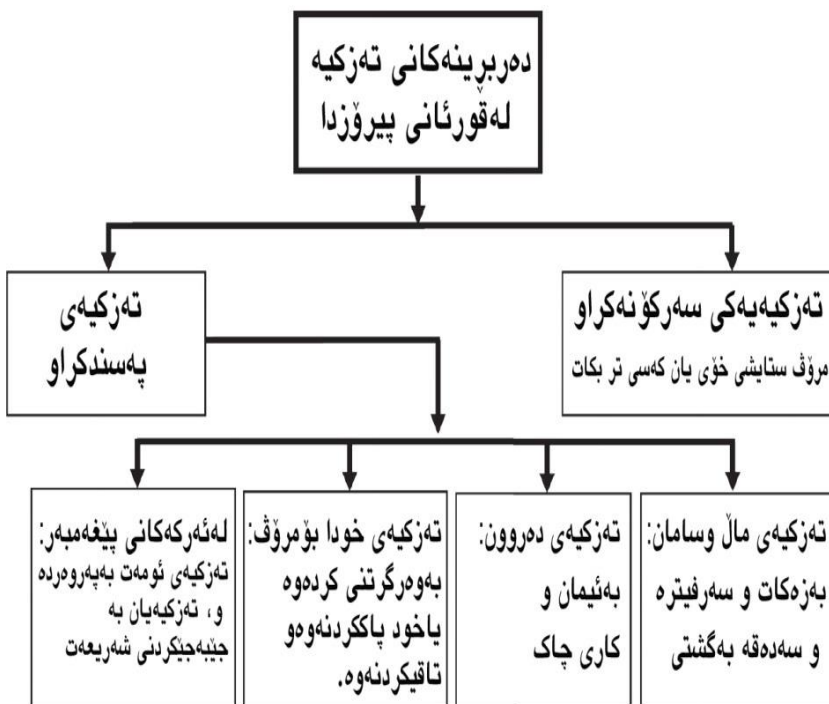
واته: له خاریجهی کوری زهید کوری سابت، که دایکی عهلاء یه کیک بوو له ئافره تانی پشتیوانان، به یعه تی دا به پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ربی) و هه والی پیدا که (عوسمان کوری مظعون له کاتی دابه شکردنی کۆچه ره کان به سه ر پشتیوانه کاند، بووه پیشکی ئه وان له نیشته جیبووندا. دایکی عهلاء ده لیت: عوسمان لای ئیمه نه خووش کهوت و چاودیریمان کرد تا کۆچی دوایی کرد، به پۆشاکه کانی خوی پیچامانه وه، پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ربی) هات بۆ لامان، گوتم: رهحمه تی خوات لیبی باوکی سائیب، خوا ریزداری کردی. پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ربی) فهرمووی: به چیدا ده زانی که خوا ریزداری کردوه؟ ده لی: گوتم: نازانم، دایک و باوکم به قوربانت بی، ئه ی کی؟ فهرمووی: سه باره ت به و به خوا یه قینی پی گه یشت، به خوا چاکه ی بۆ ده خوزام، من که پیغه مبه ری خوام، به خوا نازانم چیم لی ده کری. دایکی عهلاء ده لی: به خوا له مرۆ به دواره ته زکییه ی که س ناکه م)).

له گه ل ئه وه شدا تیگه یشتن له ئایه ته تاییه ته کان به ریگریکردن له ته زکییه ی خو ، ئه و فهرموودانه شی که ریگری له ته زکییه ی کهسانی تر ده کهن، به فهرمووده ی دیکه دیاری ده کرین، چونکه له پیغه مبه ره وه (دروودی خوی له سه ربی) سه لمینراوه که ستایشی قبول بووه و ستایشی هه ندیک له هاوه لانیشی کردوه. له وانیه کۆکه ره وه ی هه ردوو شیوه که به و جۆره بیته که ستایش ئه و کاته ریگه پیدراوه که ستایشکار راستگۆ بیته و له وه دنیا بن که ستایشکراو تووشی ئاشووب ناکات. پیشه وا نه وه وی باسی ئه وه ده کات: "له باره ی ریگه پیدرانه وه فهرمووده ی سه حیجی زۆر هاتوه. زانایان وتویانه: ریگای کۆکردنه وه ی نیوان فهرمووده کان ئه وه یه بوتریته: ئه گه ر ستایشکراو ئیمان و یه قین و ده روونچاکی ته واوی تیدا بوو و به چاکی ناسرابوو به جۆریک که تووشی ئاشووب وله خوگۆران نه بیته به وه وی یاری به نه فسی خوی نه کات ئه و نه حه رامه نه مه کروه، خو ئه گه ر ترسی شتیکی له و شیوانه لی ده کرا ئه و

(1) Ibid., p85-139.

باش نیهه پیاوه‌لدانی له‌رووداو که‌راهیه‌تیکی توندی هه‌یه. به‌م شیوه‌یه فه‌رمووده جیاوازه‌کان کاریان پیده‌کریت.

له‌و فه‌رموودانه‌شی له‌باره‌ی ریگه‌پیدانه‌وه هاتوون: (قوله (صلی الله علیه وسلم) لأبي بکر رضي الله عنه: "أرجو أن تكون منهم") ، واته پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ربئی به‌ئه‌بویه‌کر (خوا لئی رازی بییت) فه‌رمووی: "هیوادارم که‌تۆ له‌وان بییت"، واته له‌و که‌سانه بییت که‌له‌هموو ده‌روانه‌کانی به‌هه‌شته‌وه بانگ ده‌کرین بۆ چوونه ناو به‌هه‌شت. له‌فه‌رمووده‌یه‌کی تر دا هاتووه "لست منهم" واته: تۆ له‌وان نیت، مه‌به‌ست ئه‌وانه‌ی له‌به‌ر لوتبه‌رزی پۆشاکیان درێژ ده‌که‌نه‌وه. پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ربئی) به‌ عومه‌ری فه‌رموو: "شه‌یتان له‌سه‌ر هه‌ر ریگایه‌ک بتبینی، ریگایه‌کی تر ده‌گریته‌به‌ر". جا فه‌رمووده‌ی ریپیدان زۆرن.

هینکاریه‌که دابه‌شبوونی مانایه‌کانی وشه‌ی ته‌زکیه له‌قورئاندا ده‌خاته‌روو

دووهم: شیوه دهربرینه کانی ته زکییه له فهرمووده ی پیغه مبهردا:

به گویره یی (المعجم المفهرس لألفاظ الحديث النبوي) که روژه لاتناسی هو له ندی (ناردجان فنسنگ) نووسیویه تی و (محمد فؤاد عبدالباقی) (تحقیق) ی بو کردووه، ده بیینن که نه و دهربرینه نه ی په یوه ندارن به ته زکییه و نه و وشانه ی له دهربرینی (زکی) وه رگیراون، هه مان نه و واتایانه یان هه یه که له قورئانی پیروژدا هه یه، تا که مانابه خشینیک له قورئانی پیروژدا راسته وخو نه هاتییته و له فهرمووده ی په یامبهردا هاتییته بریتییه له ته زکییه ی مروّف بو که سی تر، نه مه ش له وانه یه بکه ویته ناو واتابه خشینی نه م فهرمایشته وه: ﴿فَلَا تُزْكَوْا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى﴾ {النجم: ۳۲}، واته: (خوتان به چاک و پاک دامه نینن، خوا زاناره به و که سه ی زیاتر له خوا ترسه). له و کاته شدا نه هیگردنه که بو ستایشی مروّفه بو خو ی و بو که سی تریش، فهرمووده که ی پیغه مبه ریش (درودی خوی له سه ربی) لیکدانه وه ی واتای نایه ته که یه به درئیژی. نه مانه شی ده یانخه ینه روو چهند نمونه یه کی مانابه خشینه کانی ته زکییه یه له فهرمووده ی پیغه مبهردا:

چهن دین فهرمووده ی په یوه ندار به ته زکییه ی دهروون له شیوه ی نزاو پارانه وه له خودا هاتوون که داوای به دیهینانی بو تاک ده که ن: " عن زیند بن ارقم قال لا أقول لكم إلا كما كان رسول الله (صلى الله علىه وسلم) يقول: كان يقول اللهم إني أعوذ بك من العجز والكسل، والجبن والبخل، والهزم وعذاب القبر. اللهم آت نفسي تقواها وزكها أنت خير من زكها أنت وليها ومولها اللهم إني أعوذ بك من علم لا يتفغ ومن قلب لا يخشع ومن نفس لا تشبع ومن دعوة لا يستجاب لها"^(۱). واته: (له زهیدی کوری نه رقه مه وه ده گیرنه وه و توو یه تی: شتیکتان پینالیم که پیغه مبه ر (درودی خوی له سه ربیت) وای نه فهرموویته، نه و ده یفه رموو: خودایا په نات پیده گرم له بیده سه لاتی و ته مبه لی و له ترسنوکی و رژدی و له پیروی و سزای گوړ. خودایا ته قوا به دهروونم ببه خشه و پاک ی بکه ره وه، تو چاکترین پاککه ره وه بیت، تو پیشه و او

(۱) النيسابوري، مسلم بن الحجاج القشيري. صحيح مسلم، الرياض: بيت الافكار الدولية، ۱۹۹۸م، كتاب الذكر والدعاء، باب التعوذ من شر ما، ح ۲۷۲۲، ص ۱۰۹۰.

گه وره‌ی دهر وونمی، خواجه من په‌نات پی ده‌گرم له زانستیک سودی نه‌بیټ و دلّیک نه‌ترسیت و دهر وونیک تیر نه‌بیټ و دوعایه‌ک وه‌لام نه‌دریته‌وه). سه‌بارت به‌بیته‌شبوونی مروّقیش له‌ته‌زک‌یه‌ی خوای گه‌وره، له‌(صه‌حیحی بوخاری) دا هاتووه: (عن أبي هريرة رضي الله عنه يقول قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : ثلاثة لا يتظر الله إليهم يوم القيامة ولا يزكيهم ولهم عذاب أليم؛ رجل كان له فضل ماء بالطريق فمتعه من ابن السبيل ورجل بايع إماما لا يبايعه إلا لثنيا، فإن أعطاه منها رضي، وإن لم يعطه منها سخط، ورجل أقام سلعته بعد العصر فقال والله الذي لا إله غيره لقد أعطيت بها كذا وكذا فصدقه رجل ثم قرأ هذه الآية: {إن الذين يشترون بعهد الله وأيمانهم ثمنا قليلا} ^(۱)). واته: (ئه‌بوهوره‌یره (خوای لئی رازی بیټ) ده‌لیت: پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بی) فه‌رموویه‌تی: سی که‌س هه‌ن خوای گه‌وره له‌روژی قیامه‌تدا (به‌چاوی ره‌حمت) سه‌یریان ناکات و خاوینیان ناکاته‌وه (له‌گوناهو تاون) و سزایه‌کی به‌سویشیان ده‌دات، پیاویک له‌ریگه‌یه‌کدا ئاویکی زیاد له‌پیویستی خوای هه‌بیټ و له‌پیواری بگریته‌وه، پیاویکیش به‌لین و (به‌یعت) بدات به‌پیشه‌وا (ئیمام) یک به‌لام به‌یعتدانه‌که‌ی هه‌ر بؤ مه‌به‌ستی قازانجی دونیایی بیټ، ئه‌گه‌ر به‌شی دا رازی بیټ و خو ئه‌گه‌ر به‌شی نه‌دات رقی لئی هه‌ستی، پیاویکیش پاش عه‌سر بازار دانیت و بلیت: سویند به‌و خواجه‌ی که‌جگه له‌و هیچ خواجه‌ک نییه، ئه‌م شته ئه‌مه‌نده‌و ئه‌وه‌نده‌م پیدراوه‌و که‌سیک باوه‌ر به‌و سوینده‌ی بکات و (لئی بگریټ) له‌پاشان پیغه‌مبه‌ری خوا ئه‌م ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه: به‌راستی ئه‌وانه‌ی که‌په‌یمانی خواو سوینده‌کانیان به‌نرخیکی که‌م ده‌فرۆشن (له‌پله‌و پایه‌ی دونیایی، پاره‌و پول و سامان، ئه‌لبه‌ته هه‌رچه‌نده بیټ هه‌ر که‌مه).

سه‌بارت به‌نه‌هیکردن له‌وه‌ی مروّف ته‌زکییه‌ی که‌سیتر بکات، له‌(صه‌حیحی بوخاری) دا هاتووه: (حدثنا محمد بن سلام، أخبرنا عبد الوهاب، حدثنا خالد الحذاء عن عبد الرحمن بن أبي بكرة، عن أبيه، قال: أثنى رجل على رجل عند النبي صلى الله عليه وسلم ، فقال: ويلك قطعت عنق صاحبك، قطعت عنق صاحبك، مرارا. ثم قال: من كان متكم

(۱) البخاري، محمد بن اسماعيل. الجامع الصحيح. بيروت: دار طوق النجاة، ط ۱، ۱۴۲۲هـ كتاب المساقاة، باب إثم من مع ابن السبيل من الماء، ج ۳، رقم ۲۳۵۸، ص ۱۰۹.

مادحا أخاه لا محالة، فليقل: أحسب فلانا والله حسيبه، ولنا أركي على الله أحدا، أحسبه كذا وكذا، إن كان يعلم ذلك مته. ^(١) واته: (محمدی کوری سه لام دهلیت: عبدالوهاب هوالی پیداین که خالیدی کوری حهزا له عبدالرحمان کوری ئه بو به کره وه ئه ویش له باوکیه وه گیراویه تیه وه، وتی: پیاویک له خزمهت پیغهمبه ر (درودی خوای له سهر بی) ستایشی پیاویکی کرد، فهرمووی: تیا بچیت، گهردنی هاوریکه تت بری، گهردنی هاوریکه تت بری، چه ندراره ی کرده وه، پاشان فهرمووی: هرکه س له ئیوه ههرده بوو ستایشی بریه کی بکات، بابلیت: فلانه که س ئاوی ده بینم و خوای گه وره ئاگادارتره و ته زکییه ی که س به سهر خوادا ناکه م، من ئاوا و ئاوه های حسیب ده که م، ئه گهر ئه وه ی تیدا ده زانی).

۲- سه بارهت به نه هیگردنیش له وه ی مروّف ته زکییه ی خوای بکات له (صه حیجی موسلیم) دا هاتوه: (عن محمد بن عمرو بن عطاء قال سمیت ابنتی برة فقالت لي زينب بنت ابي سلمة: إن رسول الله صلى الله عليه وسلم نهى عن هذا الاسم، وسميت برة، فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا تزكوا أنفسكم، الله أعلم بأهل البر منكم، فقالوا: بم نسميها؟ قال: سموها زينب) ^(٢)، واته: (له محمدی کوری عه مری کوری عه تاوه، دهلیت: کچه که مم ناونا (بره)، زهینه بی کچی ئه بی سه له مه پیی وتم: پیغهمبه ر خوا (درودی خوای له سهر بی) نه هیگردوه له و ناوه، متیش ناو نا (بَرَرَّةَ) (ناوه که به واتای چاک دیت) پیغهمبه ری خوا (درودی خوای له سهر بی) فهرمووی: ته زکییه ی خوأتان مه که ن، خوا زانتره کیتان چاکه کاره، وتیان: باشه ناوی بنین چی؟ فهرمووی: ناوی بنین زهینه ب).

۳- سه رنجراکیشان بو نوژی به کومه ل و باشتربوونی، واته بهرکه تدار تره و پاداشتی لای خوای گه وره زیاتره له نوژی به ته نها، هه تا ژماره ی کومه له که ش زیاتر بن ئه و زیاتر پاکه ره وه یه: (عن أبي بن كعب: قال: صلى رسولُ اللهُ صلى الله عليه وسلم الفجرَ، فلما صلى قال شاهد

^(١) البخاري. جامع الصحيح، سه رچاوه ی پیشوو، کتاب الشهادات، باب إذا زكى رجلا رجلا كفاء، ج ۳، حدیث رقم ۲۶۶۲، ۱۷۶.

^(٢) النيسابوري، مسلم بن الحجاج. صحيح مسلم، سه رچاوه ی پیشوو، کتاب الاداب، باب استحباب تغيير الاسم القبيح إلى حسن وتغيير اسم برة إلى زينب وجويرية ونحوهما، حدیث رقم ۲۱۴۲، س ۸۸۵.

فلان، فسكت القوم، قالوا: نعم، ولم يحضر، فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم إنَّ أَثْقَلَ الصَّلَاةِ عَلَى الْمَنَافِقِينَ صَلَاةُ الْعِشَاءِ وَالْفَجْرِ، وَلَوْ يَعْلَمُونَ فِيهِمَا لِأَتَوْهُمَا وَلَوْ حَبَوًّا، وَإِنَّ الصَّفَّ الْأَوَّلَ عَلَى مِثْلِ صَفِّ الْمَلَائِكَةِ، وَلَوْ تَعْلَمُونَ فَضِيلَتَهُ لَابْتَدَرْتُمُوهُ، إِنَّ صَلَاتَكَ مَعَ رَجُلَيْنِ أَزْكَى مِنْ صَلَاتِكَ مَعَ رَجُلٍ، وَصَلَاتِكَ مَعَ رَجُلٍ أَزْكَى مِنْ صَلَاتِكَ وَحْدَكَ، وَمَا كَثُرَ فَهُوَ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى (١)، واته: (لهٗ بوبهٗى كورپى كه عبه وه، وتى: پيغه مبه ر خوا (درودى خواى له سهر بى) نويزى به يانى كرد، كاتى نويزى كرد وتى فلانتان بينيوه. خه لكه كه بيده ننگ بوون، وتيان: به لى، به لام نه هاتووه، پيغه مبه ر خوا (درودى خواى له سهر بى) فه رموى: قورسترين نويز له سهر دلى مونا فيقه كان نويزى خه وتنان وبه يانيه، ئه گهر بيانزانيايه چ پاداشتيكيان تيدايه ئه وا به گاگولكيش بوايه ده هاتن، ريزى يه كه م وهك ريزى فريشته كان وايه، ئه گهر باشيتيه كه يتان بزانيايه ئه وا له ده ستيان نه دهدا، به راستى نويز كردنت له گه ل دوو كه سدا باشتره له نويز كردنت له گه ل يهك كه س، نويز كردنيشت له گه ل يهك كه س باشتره له وهى به تهنه نا نويزه كه ت بكه يت، هه تا زياتر بن ئه وا لاي خواى گه وره خو شه ويستتره).

٤- هه ر له (صه حيحى بوخارى) دا سه باره ت به زه كاتى مال و سامان فه رمووده ي زور هاتووه، بوخارى له ژير چه ندين ناو نيشاندا به ده ربرينى زهكات دايناون، له وانه: (باب وجوب الزكاة، البيعة على أداء الزكاة، إثم مانع الزكاة، ما أودت زكاته فليس بكنز) نمونه ي ئه مانه ش: (حدثنا ابن نمير قال حدثني أبي حدثنا إسماعيل عن قيس قال قال جريز بن عبد الله بايعت النبي صلى الله عليه وسلم على إقام الصلاة وإيتاء الزكاة والتضح لكل مسلم) (٢)، واته: (ئيبن نومهير بوى باسكردين، وتى: باوكم بوى گيرامه وه، له ئيسماعيل، له قهيس، وتى: جوره يرى

(١) ابن حنبل، أحمد. مسند الامام أحمد بن حنبل. تحقيق: شعيب الارنؤوط، وعادل مرشد وسعيد اللحام، بيروت: مؤسسة الرسالة، ط ١، ١٩٩١م، مسند الامصار، حديث أبي منذر أبي بن كعب، حديث أبي بصير العبدي وابنه عبدالله بن أبي بصير عن أبي بن كعب، ج ٣٥، حديث رقم ٢١٢٦٦، ص ١٩١.

(٢) البخاري، صحيح البخاري، سه رچاوه ي پيشوو، كتاب الزكاة، باب البيعة على إتياء الزكاة، ج ١، حديث رقم ١٤٠١، ص ١٠٦.

کورپی عبدالله وتی: به یعه تمدا به پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سهر بی) له سهر نه جامدانی نوژیرو زه کاتدان و ناموژگار یکردنی هه موو موسلمانیک).

۵- هه روه ها زه کات به دهر برینی سه ده قهش له چه نندین فهرموودی دیکه ی (سه حیجی بوخاری) دا هاتوو، که چه نندین ناو نیشانی بو داناون، له وانه: (زکاة الغنم، زکاة الورق، زکاة البقر، الزکاة علی الاقارب، من أحب تعجيل الصدقة من يومها، صدقة السر، صدقة العلانية)، لیره شدا تهنها وهک نمونه ئه مه ده خه ی نه روو: (حدثنا عبد الله بن يوسف، أخبرنا مالك عن عمرو بن يحيى المازني عن أبيه قال سمعت أبا سعيد الخدري قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ليس فيما دون خمس ذود صدقة من الإبل وليس فيما دون خمس أواق صدقة وليس فيما دون خمسة أوسق صدقة)^(۱).

واته: عبدالله کورپی یوسف بوئی باسکر دین که مالیک له عه مری کورپی یه حیای مازنی و ئه ویش له باوکیه وه بیستویه تی: گویم له ئه بو سه عیدی خودری بوو وتی: پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سهر بی) فهرمووی: له حوشتردا زه کات نییه تا ده گاته پینج سهر، له پینج ئوقیه زیویش که متر زه کاتی نا که ویت، له پینج ئه وساق (یه کسانه به ۶۵۳گم) له دانویله و خورمادا زه کات نییه).

۶- ته زکییه یه ک که بو کاره کان بیته: مه عازی کورپی جه بهل ده لیت، گویم لیبوو پیغه مبهر خوا (درودی خوای له سهر بیت ده یفه رموو: (ستهاجرون إلى الشام، فيفتح لكم، ويكون فيكم داء كالدمل، أو كالحرة، يأخذ بمراق الرجل، يستشهد الله به أنفسهم، ويركي بها أعمالهم، اللهم إن كنت تعلم أن معاذ بن جبل سمعه من رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم فاعطه هو وأهل بيته الحظ الأوفر منه..)^(۲)، واته: ئیوه کوچ ده که ن بو شام، به پروتاندنا ده کریته وه، تووشی نه خووشییه کی وهک سوریزه (دمل - الحرة) ده بن، توانای پیاو ناهیلیت، خوایان شهید ده کات و کاره کانیان پاک ده کاته وه، خوایه ئه گهر ده زانیت مه عاز کورپی جه بهل ئه مه ی له پیغه مبهر بیستوو، زورتین بهش لیبی به خوئی و خانه واده که ی بده).

(۱) سه رچاوه ی پیتشو. کتاب الزکاة، باب زکاة الورق، حدیث رقم ۱۴۴۷، ص ۱۱۶.

(۲) ابن حنبل، الامام أحمد. مسند الامام أحمد بن حنبل، سه رچاوه ی پیتشو، مسند الانصار، حدیث معاذ بن جبل، ج ۳۶، حدیث رقم ۲۲۰۸۸، ص ۴۰۸.

سیھم: تەزکییە لە قوتابخانەکانی زوھدو تەسەووف و جیھاددا:

پاش وەفاتی پێغەمبەر خوا (درودی خوای لەسەر بێ) لای هەندی لەھاوێلان ئەو ئارەزوو دروست بوو کە زوھد بکەنە شیوازیکی تاییبەت بە ژیان و هەلس وکەوت و پەيوەندییان لەگەڵ خەلکدا، دواتر ئەم شیوێ ژیانە گەشەیی کردو بەرەو جۆریک لە دورەپەریزی رۆشت، بە تاییبەت کاتی پووکەرەکانی دلخۆشبوون بە دونیا لای هەندیک لەچین وتوێژەکان زیادیی کردو ئاشووبە سیاسیەکان بە دواییە کدا هاتن، کارەکە گۆرا بوو زوھد و دورەپەریزی تا ئەوێ کە بە تەسەووف ناسرا، رەنگدانەوێ ئەمەش لەچەند رێیانو قوتابخانە یە کدا خۆی بینیو. ناوەرۆکی تەسەووف لە بنەڕەتدا بریتییە لە خۆگرتنەوێ لە خۆشیەکانی دونیای زیا تر ئەنجامدانی ئەو کارانەیی کە نزیکخەرەوێ لە خوا، گومانی تیدا نییە ئەمە یەکیکە لە شیوێەکانی تەزکییە و ئایینداری بە شیوێە یەکی گشتی.

بەلام لە راستیدا تەسەووف دیاردە یەکی نییە تەنھا ئایینداری لە کۆمەلگای ئیسلامیدا گرتییەو، بە لکوو لە میژووی ئایین و فەلسەفەکانی دیکە شدا هەبوو، کۆمەلە کە سیک هاتوون شیوازیکی دیاریکراویان لە هەلسووکەوتی دەروونی و کۆمەلایەتی پەریو کردوو، بە تەسەووفی فەلسەفی یاخود عیرفان ناسراوو جۆرەھا بیردۆزە ی سەیرو نامۆی سەبارەت بە تیروانینە ئایینیە ئیسلامییەکان هاتۆتە ناو وەک (اشراق) و (فیض) و (وحدة الوجود) و جگە لەوانە، تیکرای ئەوانەش بیردۆزە یەکن کە هەست و سۆزە دەروونیەکان ملکەچی پێوێرە ئەقلیەکان دەکات، یاخود بەرەو لای خەیاڵاتی خەون و خەوینیان دەبات. هەندیک لە زانیانی تەسەووفی ئیسلامیش کە وتوونەتە ژیر کاریگەری ئەم بیردۆزانە، لە بەر ئەو زانیانی موسلمان سەبارەت بە تەزکییە ناچاربوون کە لە بارە ی تەسەووفیکی سوونەتی و یستراوێ قسە بکەن کە لە بەرانبەریدا تەسەووفیکی فەلسەفی رەتکراوێ هە یە.

رێبازی تەسەووف بە شیوێە یەکی جیاواز لە مەزھەبە فیقی و ئووصلوییەکان دەستی پیکرد کە هەولیان بوو دەرھێنانی حوکمە فیقیەکان ددا، یاخود لە مەزھەبی زانیانی عەقیدە و کەلام و فەلسەفە، ئەوانە ی کە سەرقالی بەرگریکردن لە بیروباوەرەکان و رەتکردنەوێ گومانەکان بوون، بە هەمان شیوێ جیاواز لە مەزھەبەکانی دیکە ی ئەھلی عیلم. لە راستیدا زانیانی تەسەووف

ئەدەبىيان بەرپەنگى جىاواز بەرھەم ھېنا كەپر بوو لەزاراۋەدى تايبەت، لەمەشدا ھاوشىۋەدى شەرەزانان و زاناينانى ئوۋصولى و مۈتەكەلىمىن و جگە لەوان، ھەرىكە لەوانە خاۋەن زاراۋەگەلى تايبەت بەخۇيان بوون.

زۆرىنەى زاراۋەكانى تەسەۋۋىش بە سىانەىى (ثلاثيات) ھاتوۋە، پىكھىنەرى تىكراى سىيەكە ماناى تايبەت بەخۇى ھەيەو جىاۋازە، با لەنىۋان خۇشياندا يەكتر تەۋاۋ بكنە و ھەرىكەيان بەرەو لای ئەۋەدى دۋاى خۇى بىروات، ياخود ئەۋەدى دۋاتر لەۋەدى پىش خۇيەۋە سەرچاۋەى گرتىت. لەنمۈنەى ئەو سىانەىنەش: سىانەى (التخلي والتجلي والتجلي) و سىانەى (الشریعة والطریقة والحقیقة). لەگەل ئەۋەدى كەھەندىك لەرەۋتى تەسەۋف لەتىگەىشتن ياخود كىردارىاندا لەبنەماى يەكتر تەۋاۋ كىردنى سى پىكھىنەرى لایانداۋو بەجۆرىك (التجلي) لەسەئىنەى يەكەم دادەنا، ياخود ھەقىقەتى لەسەئىنەى دۋەم، ئەو بنەرەتەى كەخۇى بەخۇى دروست دەبىت، گەر ئەمە رۋىدا ئەۋا ئەۋەدى لەپىشەۋەى ھىچ نرخیكى نابىت، لەراستىدا لىكۆلىنەۋەى زانستى لای زۆرىنەى زاناينانى تەزكىيەو تەسەۋۋف ئەۋەى كەئەم ئاستانە يەكتر تەۋاۋ دەكەن و بەشىۋەى بەرەو سەرچۈۋى بەدۋاى يەكدا ھاتوۋ دىنە دى.

ئەۋەدى كارى تەزكىيە جىا دەكاتەۋە پىشخستى پاداشتى رۆژى قىامەتە بەسەر خۇشەيەكانى ژيانى دۋنیدا و نىزىكبوۋنە لەخۋاى گەۋرە بەئەنجامدانى پەرسىتتە سۈننەتەكان و پىراى فەرزەكان. بنەرەتى ئەمەش لەقورئانى پىرۋزدا ئەو زىادە داۋاكرىنەى لەمرۆف كەلەھەموو شتىكدا رەزامەندى خۋاى مەبەست بىت، تا ئەنجامدانى ھەر كارىكى بەدەمەۋەچۈۋى فەرمانەكانى پەرۋەردگارى و پەرۋشى بىت بۇ ئەۋ پاداشتەى لەرۆژى قىامەتدا خۋاى گەۋرە پى دەبەخشىت، لىرەشدا ھىچ بۋارىك بۇ بەراۋەردىكى بەھای دۋنیاۋ بەھای قىامەت نىيە، مەگەر تەنھا بەۋ رادەيەى كەدۋنیا ھۆكارىك بىت بەرەو قىامەت: ﴿وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ﴾ {الضحى: ۴}، واتە: (پاداشتى) دۋا رۆژ بۇ تۋ چاكترە لەدۋنیا). لەگەل ئەۋەشدا مرۆف بەشىك لەتام وچىژ ۋەرگرتن لەدۋنیاى بۇ ھەيە، بەلام داۋاى لى كراۋە قىامەتى زىاتر گرنگى پىبىدات و پىشبخات: ﴿وَأَبْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ

وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٧٧﴾ {القصص: ٧٧}، واته: (لهو
 (گهنج وسامان) هی خوا پی پی داوی ئه و دنیای پی به دهست بهینه و به شی
 خوشت له م دنیایه دا له بیر نه چی و چاکه بکه (له گه ل خه لکدا) ههروهک چون
 خوا چاکه هی له گه ل تودا کردوو و به شوین خراپه کاریدا مه گه ری له سه
 زه ویدا چونکه به راستی خوا خراپه کارانی خوشت ناویت). له ئایه تیکی دیکه شدا
 ده فهرموویت: ﴿يَقَوْمِ إِنَّمَا هَٰذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَّعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ﴿٣٩﴾
 {غافر: ٣٩}، واته: (ئهی گه له که م به راستی ژیانی ئه م دنیایه رابواردنیکی
 که مه و به راستی هه ر ژژی دواپی جینی هه سانه وهی هه میشه ییه).

زوه د له دنیادا، لای مروقی باوه ردار هه له اتن نییه له هه لگرتنی ئه و
 سپارده یه ی به مروق دراوه و دهسته و سانیش نییه له ئه نجامدانی
 به پرسیاری ته کانی سه رشانی و داواکردنی رۆزی هه لال له خوی
 گه و ره و به شداریکردن له بهر هه مهینان و به ده مه وه و چه وونی داواکارییه کانی
 واقیعی سیاسی و کومه لایه تی، وهک راهیبه کان نییه که نه وهی خوا بو ی هه لال
 کردوون له خویانی هه رام بکه ن، خوی گه و ره له په راوه کانیدا بو مروقه کان
 راهیبتی له سه ر که س پیویست نه کردوو، به لکو له هه ندی کاتدا خه لکی خویان
 ئه وه یان دروست کردوو، ته نانه ت ئه گه ر مه به ستیشیان له وه چاکه بوو بیت:
 ﴿ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَءَاتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ
 الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهَابَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا
 رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿٢٧﴾ {الحديد:
 ٢٧}، واته: (پاشان به شوین ئه و اندا ديسان پیغه مبه رانی خومانمان نارد و دواتر
 عیسای کوری مه ریه ممان نارد و ئینجیلمان پی به خشی و سوژو به زه بیمان
 له دلی ئه وانهی شوینی که و تن دروست کرد و ئه و گوشه گیری یه که خویان
 دایان هینابوو ئیمه ئه وه مان له سه ر پیویست نه کردبوون، به لام خویان بو
 ره زامه ندی خوا دایان هینابوو که چی وهک پیویست پاریزگاری ئه و
 گوشه گیری یه یان نه کرد، ئیمه پاداشتی خویانمان به خشیمان به وانه یان
 که باوه ریان هینابوو زوریشیان له سنور دهرچوون).

ئەگەرچی پېیوستمان بەشئۆه یەکی کردەیی تەزکییە هەیه کە کاروبارەکان بباتەو شۆینی راستی خۆی، لەمەشدا پیغەمبەری خوا (درودی خۆی لەسەر بیئت) پیشەنگمانە، ئەو لەپیشترە بەو هی کە لەخوا ترسان و تەقوادا شۆینی بکەوین، لەگەڵ ئەوەشدا قسە ی ئێوانە ی رەتکردهووە کە لەبارە ی خواپەرستی پیغەمبەری خواوە دەیانگوت و گومانیان وابوو کە دەبیئت لە پیغەمبەر خوا (درودی خۆی لەسەر بی) زیاتر خواپەرستی ئەنجام بدەن، چونکە ئەو خۆی گەرە لەگوناھی پیشتر و دواتریشی خۆش بوو، یەکیک لەوانە ویستی بەردەوام بەرۆژوو بیئت، یەکیکی تریان ویستی شەو تا بەیانی شەو نوێژ بکات، یەکیکی دیکەش ویستی هاوسەرگیری ئەنجام نەدات. وەلامی پیغەمبەری خوا (درودی خۆی لەسەر بی) ئەو بوو کە فرموی: (أما والله إني لأخشاكم لله وأتقاكم له لکئی أضوم وأفطر وأصلی وأزفد وأتزوج النساء فمن رغب عن سنتي فليس مني)^(۱)، واتە: (سویند بەخوا من لەئێوە زیاتر لەخوا دەترسم و لەئێوە بەتەقواتریشم، بەلام رۆژوو دەگرم و دەیشکینم) مەبەست ئەو یە هەموو رۆژیک بەرۆژ نابیئت و نوێژیش دەهکەم و دەهخەوم و هاوسەرگیری ئەکەم، هەرکەس لەسوننەتی من لابادات لەمن نییە).

بەلام کارەکە دواتر شیوازی بەکۆمەلی وەرگرت، چەندان دەستە ی دیاریکراو پەیدا بوون کە ئەندامەکانیان پابەندی رینۆینییەکانی سەرکردە ی دیاریکراو و شیوازی رەفتاری دیاریکراو لەبوارەکانی خواپەرستی و زیکر و بوارەکانی پەیوەندی نیوان تاکەکانی کۆمەل پییەووە پابەند دەبوون، کارەکە بەوگەشت کە وشەو زاراوە ی تاییەت بەخۆیان هەبیئت، لەوانە یە لەپووکاری گشتیدا مانایەکی دیاریکراویان هەبیئت، بەلام لەناوەرۆک و ناوەخۆی کۆمەلەکە یاخود شیخی ئەو پیژەدا مانای تری هەیه، نمونە ی ئەمەش ئەو ی کە لەهەندی ریبازی تەسەووفدا بەرشتە ی سیانی ناسراو: (التخلي) (دەستبەرداربوون)، و (التجلي) (خۆرازاننەو)، و (التجلي) (دەوشانەو).

ئەگەر دەستبەرداربوون (التخلي) مانای وازهینان لەگوناھەکان بیئت و خۆرازاننەو (التجلي) پېیوستی وەرگرتنی خەسلەتە هەرە باشەکان بیئت، ئەوا

(۱) البخاري، صحيح البخاري، سەرچاوە ی پیشوو، کتاب النکاح، باب الترغيب في النکاح، حدیث رقم ۵۰۶۳، ص ۱۲۹۲.

نه‌نجامدانی ده‌ستبه‌ردار بوون و خو‌رازانده‌وه تا ئاستیکی دیاریکراو له‌وانه‌یه (موریدی په‌یره‌وکار) بگاته حاله‌تی روونی رۆحی (الشفافية الروحیة) و به‌رزی ویزدانی (الرفعة الوجدانیة)، که‌به‌دره‌وشانه‌وه (التجلي) ناوی ده‌به‌ن، نه‌و کاته‌ی که‌مورید هه‌ست به‌دره‌وشانه‌وه‌ی خوا به‌سه‌ریدا ده‌کات.

به‌لام هه‌ندی که‌کاره‌کانی ته‌سه‌ووف ره‌نگی جیاواز له‌هه‌لسوکه‌وتی بیدعه‌و ده‌رپرینی بیدعه‌ی به‌خویه‌وه بینیه‌وه هه‌ندی که‌له‌ره‌فتاره‌کانیشیان له‌بازنه‌ی زوه‌دی زانراو و به‌رزبوونه‌وه له‌پله‌کانی ته‌زکییه‌دا ماوه‌ته‌وه. هه‌ندی که‌پیر و ده‌سته‌ی سو‌فیش چه‌ندین شیوازی جیهادیان له‌دژی دو‌ژمنانی ئاین به‌خویه بینیه‌وه و له‌زور ولاتی نه‌فریقاو ئاسیا کاریان بو‌ بلاوکرده‌وه‌ی ئاین کردووه.

ده‌کریت ته‌زکییه وه‌ک جو‌ریک له‌جیهاد سه‌یر بکه‌ین، جیهاد بو‌ نه‌فس: ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٦١﴾﴾ {العنكبوت: ٦٩}، واته: (نه‌و که‌سانه‌ی له‌پیناوی ره‌زامه‌ندی ئیمه‌دا تیکوشانیان کردووه، به‌راستی رینمونیان ده‌که‌ین بو‌ ریگا چاکه‌کانی خو‌مان و بیگومان خو‌ له‌گه‌ل چاکه‌کاراندایه). جیهادی به‌نه‌فس: ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَّهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوُوا وَنَصَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٧٤﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْ بَعْدِ وَهَاجَرُوا وَجَّهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَئِكَ مِنْكُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧٥﴾﴾ {الانفال: ٧٤-٧٥}، واته: (نه‌وانه‌ی که‌به‌روایان هینا و کو‌چیان کردو له‌ریگه‌ی خوادا تیکوشان و نه‌وانه‌ش (کو‌چه‌ره‌کان) یان گرتنه‌ خو‌یان و کو‌مه‌کیان کردن، به‌راستی هه‌ر نه‌وانه‌ن باوه‌رداری راسته‌قینه، لیبوردن و رو‌زیه‌کی چاک و به‌نرخ بو‌ نه‌وانه‌یه، نه‌وانه‌شی له‌دوا بیدا بو‌روایان هینا و کو‌چیان کردو له‌گه‌ل ئیه‌دا تیکوشان، ئا نه‌وانه‌ له‌ئیه‌دن و نه‌وانه‌ خزمی به‌کترن و هه‌ندیکیان (بو‌ میرانگرتن) شایسته‌ترن به‌هه‌ندیکی تریان له‌کتیبی خوادا (له‌ قورئان یا له‌لوح المحفوظ) دا، به‌راستی خوا به‌هه‌موو شتی که‌ زانایه).

جیهادکردنیش به‌مال و سامان به‌مه‌به‌ستی پاککرده‌وه‌ی ده‌روون له‌رژدی مال و سامان، ئیدی له‌دابینکردنی پیوستیه‌کانی به‌رگری له‌ئومه‌ت و بیده‌سه‌لاتان بیت له‌سه‌ر زه‌ویدا: ﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَّهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْظَمَ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾﴾ {التوبة: ٢٠}، واته:

(ئەوانەى كەبىروايان ھېناو كۆچيان كىردوۋە لەپېناۋى خوا بەمال و بەگيانيان تىكۆشاون پلەيان لاي خوا بەرزترەو ھەر ئەوانە سەرکەوتون). ياخود ئەو كارە بە زەكاتدان بىت لەو مال و سامانەى كەبەمەبەستى دەستەبەرى كۆمەلايەتى و يارمەتيدانى ھەژاران زەكاتى تىدا پىويست كراۋە. لەراستىدا وازھينانى مروّف لەبەشېكى ديارىكراۋى مال و سامانەكەى بەويستى خۆى و لەپيناۋى خوادا، نەك بۆ دانەۋەى قەرزىك ياخود ەك ۋەلامدانەۋەى كارىكى جوان يا پاداشتىك لەبەرانبەر خزمەتىك يان گەياندىنى سودىك پىي، بەراستى ئەۋە پاككردنەۋەى دەروون و تەزكىيەيەتى: ﴿الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّىٰ ۗ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِن نِّعْمَةٍ تُجْزَىٰ إِلَّا أَتْبَعَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَىٰ﴾ {الليل: ۱۸-۲۰}، واتە: (ئەۋەى مالى دەبەخشى تا (دل و دەروونى) پاك بىيتەۋە، لەكاتىكدا كەس چاكەيەكى ۋاى بەسەريەۋە نىيە كەپاداشت بدريتەۋە، تەنھا مەبەستى رەزامەندى پەروەردگارى بەرزو بلندە). مروّفىش سوورە لەسەر ئەۋەى ژيانى دريژتر بىت، لەبەر ئەۋە خۆى لەھەر شتىك دوور دەگرىت كە گومان بكات دەبىتە ھۆكارى مردن: ﴿وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَٰلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ ۗ﴾ {ق: ۱۹}، واتە: (نارەھەتى و بىھوشى مردن دىت لەگەل راستىەكاندا (پىي دەوترىت) ئەمە ئەو (مردنە) يە كەخۆى لى دەپاراست و لادەدا). ھەروەھا مروّف سوورە لەسەر بەدەستھينانى مال و سامان و زورى خۆش دەويت، كۆى دەكاتەۋە دەيخاتە كارو بەرھەمھينانەۋە: ﴿وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ۗ﴾ {الفجر: ۲۰}، واتە: (مال و سامانتان زور خۆش دەويت). لەبەرئەۋە ئامادەيى مروّف بۆ قوربانيدان بەگيانى، لەپيناۋى بەجىھىناني ئەركى سەرشانيدا و لەپەرۋشەيەۋە بۆ شادبوون بەديدارى پەروەردگارى و بەرەنگاربوونەۋەى سووربوون لەسەر ژيان، ئەمە لەخۆيدا جىھادكردى نەفسە. ئامادەبوونىش بۆ وازھينان لەمال و سامان يا بەشېكى مال و سامان و بەجىگەياندىنى ھەقى خۋاى گەورە لەو مال و سامانەدا و بەشدارىكردن لەبونياتنانى كۆمەلگايەكى بەھىزى دەستبارگروەسۆز بۆ يەكترو بەرەنگاربوونەۋەى خۆشويستى مال و سامان، ئەمەشيان جىھادە بەمال و سامان.

چوارهم: تهزکيهی دهررونی مروّف:

دهررونی مروّف، جهسته و عهقل و روّحه، ئەگەر له تواناماندا بی به پروونی و متمانهوه باس له جهسته بکهین، ئەوا به هه مان رادهی متمانهوه توانای ئەوه مان نیه باس له روّح و عهقل بکهین، چونکه روّح له ئەمەری خوای گه وره وهیه. له وانهیه خوای له بوونی ژیان له مروّفدا نیشان بدات وهک ئەوهی که له ژيانی دونیادا دهیبینین به ئه رک و دهرکه وتنه کانیه وه، که به کو تايهاتنی ژیان، ئەو کاتهی جهسته به جی دههیلّیت ئەویش کو تایی دیت و ده بیته روّحیکي چاک و برودار، یان روّحیکي سه رپيچیکاری پیس. به لام عهقل ئەمه یان بریتیه له دهسه لاتي ژیربوون، واته تیگه یشتن و به ئاگابوون، له وانهیه میتشک له م پروسه یه دا روّلیکی هه بیته، به لام له دهقه کانی قورئانی پیروژدا دل ئەو جیگایه یه که کرده ی ژیربوونی تیدایه، ئەو دلانه ی له سنگدایه شوینی ژیریتیه: ﴿أَقْلَمُ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُون لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ﴿٤٦﴾ {الحج: ٤٦}، واته: (ئایا ئەوانه به سه ر زه ویدا نه گه راون تا دلایان هه بیته و بیری پی بکه نه وه یان گوئیان هه بیته و پیی بیستن، له راستیدا چاوه کان کویر نابن، به لکوو ئەوه ئەو دلانه کویر دهن که له سینهدان).

به لام پیکهاته ی مروّف یه که، مروّف هه کاریک ئەنجام بدات به زنجیره یه ک ههنگاودا تیده په ریت که عهقل و دل و جهسته تییاندا به شدارن. هه موو کاریک به بیروکه یه ک دهست پنده کات، ده چیت بو شوینی ژیریتی له دهره وهی، یا عهقل له و گه نجینه ی هه یه تی له ئەزمونه کانی رابردوو دیته وه یادی و بریار ده دات که بیروکه که دروسته و واباشه ئەنجام بدریت و دلش له سه لامه تی ئەو ئاراسته یه دلنیا ده بیته، چونکه دلش شوینی دلنیا بوونه: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴿٢٨﴾ {الرعد: ٢٨}، واته: (ئه وانه ی که بروایان هیناوه و دلایان به یادی خوا ئارام ده بیته، ئاگادارین که هه ر به یادی خوا دل له کان ئارام ده گرن). ئەو کاتهش جهسته ی مروّف بو کردارو رهفتار ده جو لیت و جهسته ی مروّفیش چه ندین پیکهاته ی هه مه چه شنه، له وانه چاو و گو ی و زمان، دهست و پی... هتد، ئەو کاته ی چاو سه رنج ده دات و گو ی

دهبیستیت و زمان دیته گو و دهسته کان دهجولین و پییهکان دهبزون و، بهرپرسیاریتی کردهکش هاوبهشه له نیوان ئه و پیکهاتاندا: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ { الاسراء: ۳۶ }، واته: (شوین شتیک مه که وه که زانیاریت ده باره ی نییه، به راستی گوئی و چاو و دل هه موو ئه وانه بهرپرسیارن لییان).

هه موو پیکهاته یه که له پیکهاته کانی خودی مروث و هه موو به شتیک له به شه کانی جهسته ی مروث به شتیک له بهرپرسیاریتی هه لده گریت، بهرپرسیاریتی راست و دروستی بیروکه که و نیهت باشی و دروستی کرداره که، به وهش پاداشت و چاکه ی پی دهریت و بهرپرسیاریتی هه له و نیهت خراپیش، به هویه وه سزاو دۆران به شی ده بیته.

۱- ته زکییه ی جهسته:

مه به ست له ته زکییه ی جهسته پاکژکردنه وه ی هه موو پیکهاته کانی جهسته یه، پاکژکردنه وه ی ده ست به وه ده بیته له کاری چاکه و به خشین و سه ده قه دا به کار بیته و به خۆشه ویستی و شه و قه وه ته و قه بکات و به سۆزه وه به سه ری منالی بچوکدا بهینزیت، حه ق و چاکه ی پی بنووسریت و یارمه تی هه ژارانی پی بدریت. پاکژکردنه وه ی قاچیش به وه ده بیته که به ره و چاکه هه نگاو بنریت، پاکژکردنه وه ی چاویش به پامان له دروستکراوه کانی خواو مه زنیته گه ردوون و سه رنجدانی شیوه و په نگ و قه باره جیاوازه کان و وردبوونه وه له پیکه وه سازان و هاوسه نگی و جوانی دروستکراوه کانی خواو به به رز سه یرکردن و کرنوش بردن بو مه زنیه که ی، له هه مان کاتدا چاو ته نها هینده ی به س نییه، به لکو به رده وام بیته له سه رنجدان و وردبیته وه له شته کان و رامینیت له پیودانگه کان و ئه وهش به ره و دیاریکردنی تاییه تمه ندی و خه سلته ته کان و سه رنج و وردبوونه وه و دارشتنه وه ی بیردۆزه کان و داهینانی جیبه جیکردنه کان و... هتد، به کاری بینیت. ته زکییه ی ورگیش به وه ده بیته که به خۆراکی هه لال تیر بگریته، که پیکهاته ی خۆراکه که و سه رچاوه ی ده سته وتنی و بره که شی هه لال بیته. ته زکییه ی زمانیش به وه ده بیته که قسه کردنی ویرد و بیده نگیشی بیرکردنه وه بیته، ته نها قسه ی حه ق و راستی پی بکات و غه ییهت و قسه هیتان و قسه بردن و بلاوکردنه وه ی خراپه کاری و

قسەى نابەجیى پى نهکات: (مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، فَلْيُكْفِلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْنَمْت) ^(۱)،
واته: هەرکەس لەئێوه باوەرپى بەخودا و بەرۆژى دواى هەيه، باقسەى چاک
بکات يا بئەهنگ بئیت.

لەخراپ بەکارهێنانەکانیش ئەوهيه هەر پەلێک لەپەلەکانى مرۆف کارى
حەرام ئەنجام بدات و ببیتە هۆى ئازاردان و تیکدان. چا و دەکەوئیتە زیناوه،
زینای چاویش سەیرکردنى ناپهوايه، زمانیش دەکەوئیتە زیناوه، زیناکەشى
قسەى نابەجییه و دامینیش يا ئەوهتا ئەوانه دەگۆرئیت بۆ ئەنجامدانى کارى
حەرام، يا رەتى دەکاتەوه ^(۲).

لەتەزکییهى جەستەش، مرۆف لەژینگهيهكى چاکدا بئیت کهخەلکى پارێزکارو
لەخواترس و کارچاکى تیدا بئیت، که دەبیتە هۆى تەزکیيهى خۆى و گەشەى
جگە لەخۆیشى، لەو ژینگهيهدا تەنها قسەى چاک دەبیسئیت، مرۆف تئیدا
دامەزراو ئەبئیت و دوور ئەکەوئیتەوه لەتیکهلى نەشیاو و هۆگرى هاوڕی

^(۱) البخاری. صحیح البخاری، سەرچاوهى پيشوو، کتاب الرقاق، باب حفظ اللسان، حدیث رقم
٦٤٧٥، فەرموودەكەش (متفق عليه)، بوخاریش لەچەندین جێگادا بەدەربرینی نزیک لەمه هێناويهتی،
ئەمەش یهکیكیانه: عبدالعزیز كورى عبدالله له ئیبراھیمی كورى سەعد ئەویش له ئیبن شەهاب
لەئەبى ئەسلەمەوه گێراویانەتەوه: ئەبو هورەیره (خوا لئى رازی بئیت) وتوویهتی: پیغەمبەرى خوا
(درودى خۆى لەسەر بى) فەرموویهتی: (مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْفِلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْنَمْت، مَنْ كَانَ
يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُؤْذِ جَارَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ)، واته: (هەرکەس برۆى
بەخودا و رۆژى دواى هەيه باقسەى چاک بکات يان بئەهنگ بئیت، هەرکەس برۆى بەخودا و رۆژى
دواى هەيه با ئازارى دراوسێى نەدات، هەرکەس برۆى بەخودا و رۆژى دواى هەيه بارێز
لەمیوانى بگړئیت).

^(۲) النيسابوري، مسلم بن الحجاج، صحیح مسلم، سەرچاوهى پيشوو، کتاب القدر، باب كتب على
ابن ادم حظه من الزنا، لەئین عەباسەوه، وتوویهتی: هیچ شتیكم نەبینوه وهك وردهگوناه بئیت
لەوهى كهئەبوهورهیره دەلئیت: پیغەمبەرى خوا (درودى خۆى لەسەر بى) فەرموویهتی: (إِنَّ اللَّهَ
كُتِبَ عَلَى ابْنِ آدَمَ حِظُّهُ مِنَ الزَّانِ أَدْرَكَ ذَلِكَ لَا مَحَالَةَ، فَزْنَا الْعَيْنِ النَّظْرَ، وَزْنَا اللِّسَانِ النَّطْقَ، وَالنَّفْسَ
تَمَنَى وَتَشْتَهَى، وَالْفَرْجَ يَصْدُقُ ذَلِكَ أَوْ يَكْذِبُ)، واته: (هەموو ئادەمیزادى خۆى گەوره بەشى خۆى
داوینپیسى لەچارەى نوسىووه، خوانەکا دەكرئ تووشى ئەوه بئى، داوینپیسى چا و بریتیه
لەرۆانینى ناپهوا، داوینپیسى زمانیش گوتەو قسەى نابەجییه، دل خوازیارى ئەو ئەو کاره ناپهوايه
دەکات و، دەروونیش ئاوتى ئەوه دەخوازی، دامینیش ئەمه بەکردەوه بەدى دئى يا رەتى
دەکاتەوه) فەرموودەى ژماره ٢٦٥٧، ص ١٠٦٦..

خراپه کار و ژینگه‌ی نادرست و خراپ، که سه‌رپیچیه‌کانی خوای تیدا دهرازینریته‌وه، ئازاردان بلاو دهکاته‌وهو ئاشووب به‌ریا دهکات. هر له‌ته‌زکییه‌ی جه‌سته ئه‌نجامدانی په‌رستشه‌کان، به‌که‌مینان نوژکردن، واته ئه‌نجامدانی به‌و شیوه‌ی داوا کراوه و به‌ته‌واوترین شیوه له‌چونیه‌تی راوده‌ستان و چه‌مانه‌وهو کرپنوش و دانیشن و ئارامبون له‌هه‌موو حاله‌ته‌کان، به‌جۆریک که‌هه‌ست بکات له‌به‌رده‌م خوای گه‌وره‌دایه له‌هه‌موو جوله‌و وه‌ستانیکدا. به‌هه‌مان شیوه‌هه‌ج وعه‌مره‌و سه‌ردانی مالی خاوا به‌جیگه‌یاندنی مه‌ناسیکه‌کانی ته‌واف وچوون وه‌اتنه‌وه‌ی سه‌فاو مه‌روا و ره‌جم و روشتن له‌شوینیکه‌وه بو شوینیکی تر به‌و جۆره‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بی) ئه‌نجامی داوه ئه‌مانه‌ش ته‌زکییه‌ن، "خذا عني مناسککم"، خو ئه‌گه‌ر به‌جوانی ئه‌نجامدانی ئه‌رکه کردارییه‌کان که جه‌سته‌ی مرؤف و په‌له‌کانی به‌جییان ده‌گه‌یه‌نیت پروکاری ده‌ره‌کی کاره چاکه‌کان بیت که‌حوکه‌ فیه‌یه‌کانی چونیه‌تی ریک ئه‌نجامدانیان خستوته روو له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا دامه‌زراوه‌یی نه‌ت و ئاراسته‌ی دل له‌پیویسته‌ی ناوه‌کییه‌کانی کاره‌که‌یه و زانایانی ته‌زکییه‌ گرنگی زوریان پیداوه، بو ئه‌وه نا بیته‌هه‌جیگره‌وه‌ی چاک ئه‌نجامدانی کاره‌که به‌گویره‌ی ئه‌حکامه‌ فیه‌یه‌کان، به‌لکوو بو ئه‌وه‌ی به‌چاکترو ته‌واتر ئه‌نجام بدریت.

۲- ته‌زکییه‌ی عه‌قل:

ته‌زکییه‌ی عه‌قل له‌ته‌زکییه‌ی ده‌روونه‌وه‌یه‌و عه‌قل له‌قورئاندا ئامیریک، یاخود شتیک، یا به‌شیکی مادی نییه، وه‌ک چاو یاخود گوئ، به‌لکو بریتیه له‌خه‌سه‌له‌تیک، که مرؤف له‌بوونه‌وه‌ره زیندوو نازیندوووه‌کانی تر جودا ده‌کاته‌وه، به‌هۆی بوونی عه‌قله‌وه مرؤف ئه‌رکبار (مکلف)ه‌و به‌رپرسیاریتی ده‌که‌وینه‌هه‌ستو، ئه‌مه‌ش کو‌ده‌نگی زانایانی ئومه‌تی له‌سه‌ره^(۱). ئه‌رکی عه‌قل تیگه‌یشتنی زانست و مه‌عریفه‌و به‌ئاگابوونه‌ لییان، یان خودی زانست و مه‌عریفه‌یه.

(۱) الايجي، عضد الدين عبدالرحمن بن أحمد. المواقف في علم الكلام. القاهرة: مكتبة المتنبی،

(د.ت)، ص ۱۴۶.

له و ئايه تانه ي كه له باره ي عه قله وه وهك وه سفي ئه ركه كه ي هاتو وه، خوا ي
 گه و ره ده فه رمو و يت: ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْقُلُوكِ
 الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَع النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ
 مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
 لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٤﴾ {البقرة: ١٦٤}، واته: (به راستي له دروست كر دني
 ئاسمانه كان و زهوي و جياوازي شهو و روژو ئه و كه شتيانه ي كه له ده ريادا
 دين و ده چن به وشتانه كه قازانج به خه لكي ده گه يه نن و ئه وه ي كه خوا
 له ئاسمانه وه باراندي له ئاو (باران) و پاشان زهوي پي زيندوو كر ده وه پاش
 مردني و تيدا هه موو جو ره زينده وه ريكي بلاو كر ده وه و بايه كاني به هه موو
 لايه كدا گيراو ئه و هه ورانه ي رامكرون له ناوه ندي ئاسمان و زهوي دا چهن
 به لگن بو كه سانيك كه تيگن). ئه م ئايه ته گه ردو و نيانه بو ژيربوون و رامان
 و بير كر دنه وه و ليورد بوونه وه و تيگه يشتن هاتوون. ده رئه نجامي ئه وه ش
 به ده سته يني رينو ينييه، پاشان عاقبيته خيري و پاداشتي روژي دوايي. به لام
 ئه وانه ي بيرنا كه نه وه و هه لئاسن به كر ده ي ژيربوون، به گرتنه به ري هو كاره كاني
 به ده سته يني رينو يني و شوينكه وتني ئه وه ي خوا ي گه و ره نار دوويه تي، له بري
 ئه وه شويني ئه وه ده كه ون كه بينويانه باوو باپيرانيان ئه نجامي ده دن با
 باوو باپيرانيشيان تينه گه يشتن، به راستي ئه وانه هيدا يته وهر ناگرن و عاقبيته
 شه ري و سزاي قيامت به شيان ده بيت: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ
 نَتَّبِعُ مَا آَلَفَيْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ ءَابَاؤُهُمْ لَا يَعْزُبُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٧٠﴾ {البقرة:
 ١٧٠}، واته: (كاتيك پييان بو تريت شوين ئه و (قورئان) ه بكه ون كه خوا
 نار دوويه تيه خواره وه، ده لين: نه خير به لكو شوين ئه وه ده كه وين كه باوو
 باپيرانمان له سه ري بوون، ئه گه رچي باوو باپيرانيشيان هيچ تينه گه يشتن
 وگومرا بووبن).

ئايه تي ديكه ش هه يه عه قل ده كاته ئه و زانراوه ي داواكراوه تي بگه يت، نهك
 خودي پرؤسه ي تيگه يشتن، له مباره يه شه وه خوا ي گه و ره ده فه رمو و يت: ﴿وَتِلْكَ
 الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ ﴿٤٣﴾ {العنكبوت: ٤٣}، واته: (ئه و

وینه و نمونانه بو خه لکی دینینه وه، ته نها زانایان له وه تیده گهن). نمونه کان بریتین له و زانینه ی که تیگه یشتن و تیگه یاندنی داوا کراوه.

له سوژ و میهره بانی خوی گه وره یه، که هوکاره کانی هیدایهت "ئایه ته کان" ی زور داناوه و بو تیگه یشتن و لی وردبونه وه خستونیه ته روو له ئایه ته کاندا ده رئه نجامی خوازراویش که بریتیه له "هیدایهت وهرگرتن" راسته و خو په یوهستی کردوه به کرده ی "بیرکردنه وه وه" و به هو ی "تیگه یشتیان"، نه و ئایه تانهش ئایه ته نوسراوه کان و ئایه ته بینراوه کان، خوی گه وره ده فهرموویت: ﴿آلَمْ تَنْزِلُ الْكِتَابَ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٣﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِئُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿١٠٤﴾﴾ {السجدة: ١٠٣}، واته: (به ئه لیف، لام، میم) ده خوینریته وه و خوا زاناره به واتا که ی، له هینانه خواره وه ی نه م قورئانه دا هیچ گومانی تیدا نییه، له لایین په روه ردگاری جیهانیانه وه یه، ئایا (ببیا وه ره کان) ده لاین (محمد) خوی (نه م قورئانه ی) هه لبه ستووه، (نه خیر هه لینه به ستووه) به لکو نه و (قورئان) ه راسته و له لایین په روه ردگارته وه (هاتووه) بو نه وه ی به و (قورئانه) خه لک بترسینی که له پیش تو ترسینه ریکیان بو نه هاتووه به لکو رینمونی وهر بگرن). هه روه ها ده فهرموویت: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٧٠﴾﴾ {البقرة: ١٧٠}، واته: (کاتی که پیمان بو تریت شوین نه و (قورئان) ه بکه ون که خوا ناردوویه تیه خواره وه، ده لاین: نه خیر به لکو شوین نه وه ده که وین که باوو باپیرانمان له سه ری بوون، نه گه رچی باوو باپیرانیشیان هیچ تینه گه یشتن و گومرا بوون).

ئایه ته کان لی ره دا رینمونی کارن و نوسراونه ته وه و له قورئاندا هاتوون و ده خویندرینه وه، خوی گه وره له مباره یه وه ده فهرموویت: ﴿وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَّعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣١﴾ وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ ﴿٣٢﴾﴾ {الانبیاء: ٣١-٣٢}، واته: (له زه ویدا چه ندین شاخی دامه زر او مان داناوه بو نه وه ی جو له نه کات به وانه ی (به سه رپشتیه وهن) و دو ل و ریگامان له زه ویدا سازاندووه تا نه وان شاره زا بن و پیویستی خو یان دابین بکه ن، ئاسمانه کانیشمان کردوون به سه قفیکی پاریزراو به لام نه وانه

پشتیان له ئایه ته کانی ئاسمان وهرگیراوه). لیره دا ئه و ئایه تانه ی کلیلی رینموونین بریتین له ئایه ته گهر دوونیه بینراوه کان. خوای گه وره ده فهرموویت: ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرُّقُوا وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُم مِّنْهَا ۚ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿۱۰۳﴾ {ال عمران: ۱۰۳}، واته: (هه مووتان ده سبتگرن به هو ی په یوه سبتیان به خواوه (که قورئانه) و لیک جیا مه بن و بیر له به هره و چاکه ی خوا به سه رتانه وه بکه نه وه له کاتیکدا که ئیوه دوژمنی په کتر بوون، به لام خوا هوگری خسته نیوان دلّه کانتان، ئیتر به هو ی ئه و چاکه ی خواوه بوون به برای په کتر، له کاتیکدا ئیوه له سه ر لیواری چالی ناگر بوون، به لام خوا رزگاری کردن لی، به وشوو یه خوا به لگه و نیشانه کانی روون ده کاته وه بو تان تابه رده وام بن له سه ر رینموونی). لیره دا ئایه ته کان ئایه تی ده روونی و کومه لایه تین.

ئایه ته کانی قورئان له زور جیگادا ئایه ته کانی رینموونی (ایات الهدایه) له لایه ک و هه ردوو پرۆسه ی بیرکردنه وه و تیگه یشتن پیکه وه ی به سستونه ته وه له لایه کی تره وه، خوای گه وره ده فهرموویت: ﴿وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغِيثُ بِالْحَبْلِ وَالنَّهَارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿۳﴾ وَفِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُّتَجَوِّرَاتٌ وُجُنَّتْ مِّنْ أَعْتَابٍ وَرِزْقٌ وَخَيْلٌ صِنَاوٌ وَعَيْرٌ صِنَاوٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُفِضَلُ بَعْضُهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأَكْلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿۴﴾ {الرعد: ۳-۴}، واته: (ئو زاته یه که زه وی پاختوه و چه نده ها چیا و روواری تیدا داناوه له هه موو جوړه میوه یه ک جووتیک نیرو میی تیدا دروست کردوه و شه و هدات به سه ر روژدا، به راستی له وانده دا به لگه و نیشانه هیه بو ئه و که سانه ی که بیر ده که نه وه، له زه ویشدا چه ند پارچه ی له پال په کتردا هه ن، هه رووه ها باخاتی تری و ره زو کشتوکال و دارخورمای دووقه دو یه ک قه د، هه موویان به یه ک ئاو ئاوده درین، که چی هه ندیکیانمان فزل داوه به سه ر هه ندیکی تریاندا له خواریاندا، به راستی له وانده دا چه ند نیشانه ی روون هیه بو ئه وانیه تیده گهن و بیرده که نه وه). له ئایه تیکی

دیکه دا د هغه رموویت: ﴿يُنْبِتْ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١١﴾ وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٢﴾﴾، واته: (بهو (ناوه خوا) بۆتان د هروینیت کشتوکال وزهیتون و دارخورماو میو و په زو هه موو بهرو میوه یه ک، به راستی له وه دا به لگه یه کی پروون هه یه بؤ نه و که سانه ی بیرده که نه وه، شه و پروژو خوړو مانگیشی بۆتان رام هیناوه، هه روه ها نه ستیره کانیش رام هینراون به فهرمانی خوا، به راستی له وه دا به لگه ی پروون هه یه بؤ نه وانه ی که ژيرو تیگه یشتون). له نایه تیکی دیکه شدا د هغه رموویت: ﴿وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً لِّتُسْفِيَكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِۦ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا سَائِبًا لِّلشَّرِبِينَ ﴿١٦﴾ وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾ وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنِ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿١٨﴾ ثُمَّ كُلِي مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُۥ فِيهِ شِفَاءٌ لِّلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٩﴾﴾ { النحل: ٦٦-٦٩}، واته: (له بهروبوومه کانی دارخورماو په زه کانیش (خواردنه وهی) سه رخوشکه ر دروست ده که ن و پروزی و بژیوی پاک و چاکیشی (لی دروست ده که ن وه ک میوژ و دوشاو)، به راستی له وه دا نیشانه هه یه بؤ که سانیک که تیده گهن، په روه ردگارت سروشی کرد بؤ هه نگ که له چیاکاندا خانوو سازبده و له (کلوری) دارو درهخته کان له و (شوین) انه ی که خه لکی دروستی ده که ن بؤی، پاشان له هه موو بهروبوومیک بمژه، نه وسا نه و ریگایانه ی په روه ردگارت بگره بهر به ملکه چی، له سنگی نه و (هه نگانه وه) خواردنه وه یه ک (هه نگوین) دپته دهر که په نگه کانی جیاوازه و شیفای تیدایه بؤ خه لکی، بیگومان له وه دا نیشانه ی گه وره هه یه بؤ که سانیک که بیر ده که نه وه).

له نایه ته کانی قورئاندا گرنگی نیشانه رینموونیکاره کان له لایه ک و پرؤسه ی بیرکردنه وه و ژیربوون و زانین و هه ستانی به شه کانی مروّف - به تایبته گوی و چاو - به نه رکه کانیان له لایه کی تره وه له یه ک شویندا په یوه ست کراون به یه که وه، هه روه ها له هه مان شویندا نیشانه د هروونی و کومه لایه تی و

گهردوونیهکان پیکه وه کۆ کراونه ته وه، خوای گه وره دهفه رموویت: ﴿وَمِنْ
 ءَايَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ ﴿٢١﴾ وَمِنْ ءَايَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ
 أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ
 يَعْتَكِرُونَ ﴿٢٢﴾ وَمِنْ ءَايَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَخَلْقَ الْإِنسَانِ وَاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْبَحْرِ وَالْجِبَالِ وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ وَالنَّجْمِ وَالسَّمَاءِ
 وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ وَالنَّجْمِ وَالسَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ وَالنَّجْمِ وَالسَّمَاءِ
 وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ وَالنَّجْمِ وَالسَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ وَالنَّجْمِ
 وَالسَّمَاءِ مَاءً فَيُحْيِي بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٣﴾﴾ {الروم:
 ٢١-٢٤}، واته: (له نیشانه کانی ئه وه (خوایه) که له (ره گه زی) خوتان
 هاوسه رانیکی بۆ دروست کردوون بۆ ئه وهی ئارام بگرن لایان و
 خۆشه ویستی و به زهیی خستوته نیوانتان، به راستی له وهدا به لگه و نیشانهی
 زۆر ههیه بۆ کهسانی که بیرده که نه وه، دروستکردنی ئاسمانه کان و زهوی و
 جیاوازی زمانتان و ره گه زتان له نیشانه کانی (دهسه لاتی) ئه وه، به راستی له وهدا
 به لگه ی زۆر ههیه بۆ زانیان، خهوتنیشتان به شهوو پوژدا و هه ولدانتان
 (له پوژدا) بۆ به هره وهرگرتن له به خششی (پوژی) خوا له نیشانه کانی ئه وه،
 به راستی له وهدا به لگه و نیشانهی زۆر ههیه بۆ کومه لای که بیستن،
 له نیشانه کانی خوایه که هه وه برووسکه تان نیشان ده دات بۆ ترساندن و ئومید
 ترسان له هه وه برووسکه که و ئومیدی باران باراین) له ئاسمانه وه باران
 ده بارینی که زهوی دواى مردنی به هوی ئه و بارانه وه ده بوژیتته وه، به راستی
 له وهدا چه ند به لگه و نیشانه ههیه بۆ ئه وانیهی ژیریان به کار دهینن).

له راستیدا هیئانه وهی ئه م نمونه له ئایه ته کانی قورئانی پیروژ بۆ گه واهیدانه
 -چهندها ئایه تی دیکه ش هه ن جگه له مانه- جهخت له وه ده که نه وه که خوای
 گه وره دهیه ویته عه قلی مروّف به سه رنجدان و پامان و بیبرکردنه وه پاکژ
 بییته وه، بۆ ئه مهش هه ر ده بیته هه ستیته به و ئه رکانه ی که که ره سه ته کانی
 ژیربوونیان بۆ دروست کراوه که ئه وانیش بیستن و بینین و جگه له وانه، جهخت
 له وهش ده که نه وه که گه پان به زه ویدا و سه رنجدان و وردبوونه وه له گه ردوون
 و په ند وهرگرتن له پرووداوه کانی میژوو زانستی سروشتی و کومه لایه تی و
 دهروونی زۆر ده به خشیته مروّف، له و جیهانه ی که له م دونیا یه دا مروّفی تیدا

دهژی، له گه‌ل ئه‌وه‌شدا، ئه‌و نیشانه‌و به‌لگانه‌و ئاگادارکه‌ره‌وه‌و وه‌بیره‌یتانه‌وه‌و هاندانه‌و ئامانج لێی ده‌ربازکردنی مرۆڤه‌ له‌ژیانی بیئاگایی و بیهوده‌و و بیست و ئاره‌زووه‌کان و شوینکه‌وتنی ئه‌وه‌ی که‌ خه‌لکی له‌سه‌ر راهاتوو و هوگری بوون و ئه‌وه‌ی که‌ له‌باووباپیرانیانه‌وه‌ له‌شیوه‌کانی گومرایی و سه‌رلێشیوان.

به‌لام زانست و مه‌عریفه‌ سه‌باره‌ت به‌جیهانی په‌نهان (غه‌یب)ه، خوای گه‌وره‌و خوی ئه‌وه‌نده‌ی مرۆڤ له‌باره‌ی ئه‌و جیهانه‌وه‌ پێویستی بی‌ت فیری ده‌کات، جه‌ختیش له‌وه‌ ده‌کاته‌وه‌ بۆ تیگه‌یشتنی و زانین له‌باره‌ی جیهانی غه‌یبه‌وه‌، به‌هۆی لیکۆلینه‌وه‌و بیرکردنه‌وه‌ به‌هیچ ناگات، جگه‌ له‌وه‌ی که‌ خوای گه‌وره‌و به‌وه‌ی ناردوو‌یه‌تی و هه‌ر هه‌ولێک بۆ گه‌ران به‌شوین سه‌رچاوه‌یه‌کی تر جگه‌ له‌وه‌ی هه‌ولێکی بیهوده‌و و بیسوود ده‌بی‌ت، باشت‌ر وایه‌ بۆی که‌ له‌شتیکدا به‌کار بینیت که‌ سوودی هه‌بی‌ت بۆی، ئه‌مه‌ به‌هه‌مان شیوه‌ بۆ هه‌ندی‌ بابته‌ی شه‌ریعت و درێژه‌ی بابته‌کانی و مه‌به‌سته‌کانیشی به‌هه‌مان شیوه‌یه‌، وه‌ک نوێژو پوژوو چه‌ج و حوکه‌مکانی حه‌لال و حه‌رام له‌په‌یوه‌ندییه‌ کومه‌لایه‌تی و ئابوو‌رییه‌کاندا، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی رازیبوون به‌وه‌ی که‌ خوای گه‌وره‌و ته‌نها خێرو به‌رژه‌وه‌ندی مرۆڤ و ژیانیکی تیگه‌یشتوانه‌ی پێگه‌یشتوانه‌ی ده‌وی‌ت له‌وانه‌دا بۆ مرۆڤ، ئه‌وه‌ ئه‌وه‌په‌ری زانین و مه‌عریفه‌یه‌، پاشان کارکردن به‌و زانینه‌و بریتیه‌ له‌رێنمونی و ته‌زکیه‌و تیگه‌یشتن، به‌لام زور بگره‌ و به‌رده‌ و مشتومر و وروژاندنی گومان و نه‌یاریتی و په‌نابردن بۆ هوکاره‌کانی په‌تکردنه‌وه‌و و نکو‌لیکردن، ئه‌وانه‌ رێگای گومر‌ابوون که‌ له‌ دنیا و قیامه‌تیشدا چاکه‌یه‌ک به‌خاوه‌نه‌که‌یان ناگه‌یه‌ن.

له‌پاستیدا په‌فتاره‌کانی مرۆڤ له‌هه‌موو پرویه‌که‌وه‌ به‌شیوه‌یه‌کی بنه‌په‌تی پشت به‌ستوو به‌و زانست و مه‌عریفه‌یه‌ی که‌ مرۆڤ به‌ده‌ستی ده‌هینیت و به‌په‌راده‌ی ئه‌و ته‌زکیه‌یه‌ی که‌ مرۆڤ له‌زانسته‌کانه‌وه‌ ده‌ستی ده‌که‌وتیت، که‌ ده‌بنه‌ ته‌زکیه‌ی په‌فتاری له‌ژیانیدا و رێنمونی و دامه‌زراوی و پێگه‌یشتنی له‌نه‌فسیدا و له‌په‌یوه‌ندی‌شیدا به‌په‌روه‌ردگاریه‌وه‌و له‌په‌یوه‌ندی‌شیدا له‌گه‌ل خه‌لکانی ده‌وره‌یه‌ری، له‌خزمان و که‌سانی نزیکی و برایانی ئایینی و هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌مرۆڤایه‌تیدا براینی.

له کۆتایی باسه که ماندا سه بارهت به ته زکییهی عهقل، هینده به سه بهینینه وه یادمان که زانسته کان و مه عریفه که پۆشنییریتی مرۆقی موسلمان پیکده هینن، پیویسته گشتگیر و هاوسهنگ و یه کتر ته واو کار بن، رادهیهک له هه ندی زانستی گشتی ههیه بۆ هه ر تاکیک پیویسته به مه بهستی ته زکییهی ژیا نی دونه و قیامه تی، رادهیه کیش له زانسته تایبه تمه نده کانیش بۆ ته زکییهی خاوه ن پیشه و کار پیویسته به مه بهستی گه یشتن به چاک و ته واو کارکردن و باشتر بوون له به جیگه یاندنیدا، رادهیه کیش له زانسته کان ده بیته هه بیته تایبهت به ئه وانیهی که ده یانه ویت رۆلی ئه م ئومه ته پاکژ بکه نه وه تا بتوانیت رکا به ریتی نه ته وه کانی تر بکات له داهینان و توانا بوون له سه ر زه ویدا. له هه موو ئاستیک له ئاسته کانی ئه م زانستانه، لایه نی تیوری و لایه نی پراکتیکی هه یه، که تییاندا لایه نه کانی ئیمان و زانست و کار یه کتر ته واو ده کهن و تییاندا سه رچا وه کانی زانست له وه چی خوا و ئه زموونی مرۆقاییه تی له جیهانی شته کان و پوودا وه کان و دیارده کان یه کتر ته واو ده کهن و رینوینی له رابردوو وه رده گریته و شاره زای ئیستا ده بیته و بۆ داهاتوو ده روانیت و تییاندا پیکهینه ره کانی ده روونی مرۆقی: رۆح و عهقل و جهسته یه کدی ته واو ده کهن.

۳- ته زکییهی دل:

خه لکی و راهاتوون که درککردن به پاستییه کان و تیگه یشتن له پوودا وه کان بۆ عهقلی مرۆق بگیره نه وه، له سه ر ئه م بنه مایه ش قبوولی ده کهن و برۆای پی ده هینن، هه ر بۆیه -بۆ نمونه- باوه ردار بریار دهدات که شه رعی خوا حه قه و ده سته برداری هه ر ویست و ئاره زوویه ک ده بیته که هه واو هه وسی بی رازینیته وه بۆ. له گه ل ئه وهی که ئیمان به و حه قیقه تانه لی ردا ئه وه یه که له دلدا ئه چه سپیت، که چی خه لکی و راهاتوون که هه ندی کاروباری جیا له وانیهی بۆ عهقلی ده گیره نه وه بگیره نه وه بۆ دل، ئه گه ر عهقل شوینی زانست و مه عریفه و فیکر، یا خود ئه وهی که دژه له گه ل ئه مانه وه ک نه فامی و نه زانی و گه مژهبی و مشتومرکاری و نکولی بیته، ئه وا دلایش شوینی نیته و ئیمان و هه ست و سۆزو ئه وانه شه که دژن له گه ل ئه مانه دا، وه ک بیبا وه ری و کینه و نه خو شی و ویست و ئاره زوو.

ههروه‌ها خه‌لک وا راهاتون که شوینی بنه‌ره‌تی ته‌زکییه‌ی نه‌فس بریتییه له‌دل، چونکه ته‌زکییه تاییه‌ت و په‌یوه‌نده‌اره به‌کاروباره‌کانی دل‌ه‌وه زیاتر له‌تاییه‌تبوونی به‌ه‌هر شتیکی تره‌وه.

پیشتریش ئاماژه‌مان به‌وه‌دا که قورئانی پیروژ به‌شیوه‌یه‌کی راشکاوانه رایده‌گه‌یه‌نیت که پرۆسه‌ی ژیربوون (التعقل) -به‌واتای به‌ئاگابوون و تیگه‌یشتن و زانین- له‌دلدا ده‌بیت: ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُون لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا﴾ {الحج: ٤٦}، واته: (ئایا ئه‌وانه به‌سه‌ر زه‌ویدا نه‌گه‌راون، تا دلایان هه‌بیت و بی‌ری پی‌بکه‌نه‌وه). له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا قورئانی پیروژ به‌شیوه‌یه‌کی روون جیاوازی ده‌کات له‌نیوان رووکار، ئه‌وه‌ی که بۆ سه‌یرکه‌ر و تیبینیکار له‌وینه‌ی کاری پهل و به‌شه‌کانی جه‌سته‌ی مرۆفدا دیاره، چونکه ئه‌وانه کاروباری هه‌ستپیکراون و له‌گه‌ل کاری ناواخن (الباطن) که مرۆف ده‌توانیت له‌ده‌روونی خۆیدا بیشاریته‌وه: ﴿وَإِنْ تُبَدُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخَفُوا يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ﴾ {البقرة: ٢٨٤}، واته: (ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی که له‌دل‌تاندایه ئاشکرای بکه‌ن یا بیشارنه‌وه خوا لپیچینه‌وه‌تان له‌سه‌ری له‌گه‌ل ده‌کات). دیاره ئه‌وه‌ی که مرۆف ئه‌یشاریته‌وه له‌سنگیدا ئه‌یشاریته‌وه: ﴿قُلْ إِنْ تُخَفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبَدُّوا يَعْلَمُهُ اللَّهُ﴾ {ال عمران: ٢٩}، واته: (پییان بلی (ئه‌ی موحه‌مه‌د) ئه‌وه‌ی له‌دل‌تاندایه ئه‌گه‌ر بیشارنه‌وه یان ئاشکرای بکه‌ن خوا پی‌ده‌زانی). دل‌یش له‌نیو سنگدایه: ﴿وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ﴾ {الحج: ٤٦}، واته: (به‌لام دل‌ه‌کان کو‌یرو نابینا ده‌کات که له‌سنگدایه).

ئه‌گه‌رچی له‌رووکاردا واده‌رکه‌و‌یت که له‌کاروباره هه‌ستییه‌کانه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا ئه‌وه‌ی به‌رانبه‌ریه‌تی له‌ناواخن (باطن) له‌کاروباره مه‌عنه‌وییه‌کانه، چونکه ناواخنی مرۆف به‌شه‌مادیه نادیاره‌کانی وه‌ک سییه‌کان و گه‌ده‌و ریخۆله‌و ته‌نانه‌ت ئه‌م ترۆمپایه‌ی خوینیش که له‌لای چه‌پی سنگدایه و ناو‌نراوه دل ئه‌وه نییه، ناواخن لی‌رده‌ئا و کاروبارانیه که مرۆف ئه‌نجامی ده‌دات، وه‌ک نیه‌ت و سووربوون و کرداری به‌ویست و خورپه‌و هه‌لچوونی ده‌روونی به‌هه‌ستی خۆشه‌ویستی و رق ئه‌و دل‌ه‌ی که له‌سینه‌دایه ده‌یانشاریته‌وه، ئه‌مه‌ و‌ی‌رای

تیگه‌بشتنی بیرۆکه‌کان و لیوردبوونه‌وه و په‌روشی رۆح و په‌یوه‌ندییه‌کانی له‌گه‌ل خوای دروستکاری بوونه‌وه‌رداو له‌گه‌ل رۆحه‌کانی دیکه‌دا^(۱).

دل لی‌ره‌دا به‌و واتایه رۆح و عه‌قل و ئەو کرده‌وه ناواخنیانه‌ی که‌گوزارشتی لی‌ ده‌که‌ن ده‌گریته‌وه، له‌یه‌کیک له‌واتا‌کانیشیدا نه‌فسی‌شی گرت‌ه‌وه: ﴿وَإِنْ تَبُدُّوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفُوا بِحُجَّتِكُمْ بِهِ اللَّهُ﴾ {البقرة: ۲۸۴}، واته: (ئه‌گه‌ر ئەوه‌ی که له‌دل‌تان‌دایه‌ ئاشکرای بکه‌ن یا بیشارنه‌وه‌ خوا لی‌پپ‌چینه‌وه‌تان له‌گه‌ل ده‌کات). هیچ سه‌یر نییه‌ ئەگه‌ر ئەده‌بیاتی ته‌سه‌ووف و په‌روه‌ده‌و ویزدانیه‌ت که‌وه‌ک هه‌موو لایه‌نه‌ مه‌عه‌وییه‌کانی کرداری مرو‌ف باس له‌ته‌زکییه‌ی نه‌فس و ته‌زکییه‌ی دل بکه‌ن.

نامانه‌و‌یت لی‌ره‌دا فه‌ره‌ه‌نگی ده‌رب‌رینه‌کانی دل له‌قورئانی پیرۆزدا بخه‌ینه‌ روو چونکه‌ زور زۆرن و ته‌نها هه‌ینه‌ به‌سه‌ ئاماژه به‌وه‌ بده‌ین که‌دل، له‌زاراوه‌ی قورئانیدا به‌پیی ئەو چاکه‌ و خراپه‌ی که‌تیدا جیگیر ده‌بیت گۆرانی به‌سه‌ردا دیت، له‌کاروباره‌ مه‌ترسیداره‌کانی وه‌ک کافر‌بوون و ئیمان و له‌خورپه‌ خیرا‌کانی ئە‌نجام‌دانی کاریک یا ئە‌نجام‌نه‌دانی له‌حاله‌تیکه‌وه‌ بو‌ حاله‌تیکی تر ده‌گۆریت.

چه‌ندین ئایه‌تی قورئانیش له‌باره‌ی کاره‌کانی دل و لی‌پپ‌چینه‌وه‌ لی‌ هات‌وه‌: ﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَٰكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ﴾ {البقرة: ۲۲۵}، واته: (خوا سویندی بی ه‌ووده (له‌ده‌م ده‌رچوون)‌تان لی‌ ناگری، به‌لام سویندی‌کتان لی‌ ده‌گریت به‌دل بتانه‌و‌یت و مه‌به‌ستان بیت، خوا لی‌خوش‌بوو له‌سه‌ر خ‌ویه). گرن‌گترینیشیان ئە‌وه‌یه که‌ویستی مرو‌فی له‌سه‌ره‌و دل‌یش به‌ئه‌نقه‌ست بی‌کات: ﴿وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ، وَلَا يَكُنْ مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ {الاحزاب: ۵}،

(۱) ئاماژه‌یه بو‌ ئەو فه‌رمووده‌یه‌ی که‌ دایکی باوه‌رداران عانیشه (خوا لی‌ی رازی بیت) گێراویه‌تیه‌وه: "ده‌ل‌یت: گویم لی‌بوو پیغه‌مه‌به‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بی) ده‌یفه‌رموو: "الارواح جنود مجتدة ما تعارف منها ائتلف وما تناكر منها اختلف"، واته: (رۆحه‌کان سه‌ربازیکی رام‌کراون)، ب‌روانه: البخاری، صحیح البخاری، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، کتاب‌ أحادیث الانبیاء، باب‌ الارواح جنود مجتدة، حدیث رقم ۳۳۳۶، ص ۸۲۰.

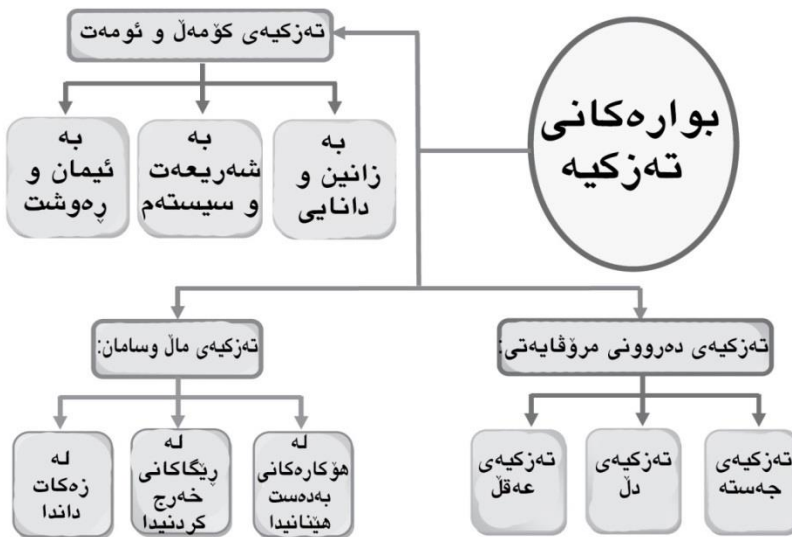
واته: (هیچ گوناهیکتان له سهر نییه لهو (بانگکرده‌دا) که به‌نه‌زانیان گوتیتان (پیش هاتنی ئەم ئایه‌ته) به‌لام گونا‌هبار دهبن ئە‌گەر به‌دل و به‌ئه‌نقه‌ست بیکه‌ن و خوای گه‌وره لی‌بورده‌ی می‌هره‌بانه). له‌گه‌ل ئە‌وه‌ی په‌نای بو ده‌بات له‌توبه‌و ترس و گه‌رانه‌وه بو لای خوا: ﴿مَنْ حَثَى الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ ﴿٣٢﴾﴾ {ق: ٣٢}، واته: (ئە‌وه‌ی له‌په‌نه‌ناندا له‌خوای می‌هره‌بان ترسابی و به‌دلکی روو له‌خواوه گه‌رابیته‌وه).

له‌چه‌ندان ئایه‌تی قورئانیشدا باسی ئە‌و سیفه‌تانه کراوه که‌دل به‌هوی نهرمونیا‌نیه‌وه به‌ده‌ستیان دینیت: ﴿ثُمَّ تَلِيْنُ جُلُوْدَهُمْ وَقُلُوْبُهُمْ اِلَىٰ ذِكْرِ اللّٰهِ ذٰلِكَ هُدٰى اللّٰهُ﴾ {الزمر: ٢٣}، واته: (پاشان پیستیان و دل‌یان نهرم ده‌بیت به‌یادی خوا، ئە‌وه ری‌نوینی خوایه، به‌و (قورئانه) ری‌نمونی هرکه‌س ده‌کات که‌بیه‌وی). هه‌روه‌ها سو‌زو به‌زه‌یی: ﴿وَجَعَلْنَا فِي قُلُوْبِ الَّذِيْنَ اَتَّبَعُوْهُ رَافَةً وَرَحْمَةً﴾ {الحديد: ٢٧}، واته: (سو‌زو به‌زه‌ییمان له‌دلی ئە‌وانه‌دا دروست کرد که‌شوینی که‌وتن). یان دل‌ره‌ق: ﴿فِيْمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيْظًا لَّفُكِّرْتُمْ لَآ تَفْضُوْا مِنْ حَوْلِكَ﴾ {ال عمران: ١٥٩}، واته: (به‌هوی به‌زه‌یی خواوه‌یه بو ئە‌وان نهرمونیا‌نی، ئە‌گەر تو به‌دخو و قسه‌ره‌ق و دل‌ره‌ق بو‌ویتایه ئە‌وه هه‌موویان له‌ده‌ورت بلاوه‌یان ده‌کرد). یا دل‌ره‌قی: ﴿قَوْلٌ لِّلْقَسِيَّةِ قُلُوْبُهُمْ﴾ {الزمر: ٢٢}، واته: (سزاو له‌ناو‌چوون بو ئە‌وانه‌ی دل‌یان ره‌قه). یان بی‌زاربوونی دل: ﴿وَإِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوْبُ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْآخِرَةِ﴾ {الزمر: ٤٥}، واته: (کاتیک یادی خوا به‌تاک و ته‌نیا بکریت دلی که‌سانیک که باوه‌ریان به‌روژی دوایی نییه تیک ده‌چیت و بی‌زار دهبن).

دلیش جی‌گای دنیایی و ئارامییه: ﴿الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوْبُهُمْ بِذِكْرِ اللّٰهِ اَلَا بِذِكْرِ اللّٰهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوْبُ ﴿٢٨﴾﴾ {الرعد: ٢٨}، واته: (ئە‌وانه‌ی که‌بروایان هیناوه‌و دل‌یان ئارام ده‌بیت به‌یادی خوا، ئاگاداربن که‌هه‌ر به‌یادی خوا دل‌ه‌کان ئارام ده‌گرن). له‌ئایه‌تیکی دیکه‌شدا ده‌فه‌رموویت: ﴿هُوَ الَّذِيْ اَنْزَلَ السَّكِيْنَةَ فِي قُلُوْبِ الْمُؤْمِنِيْنَ﴾ {الفتح: ٤}، واته: (ئە‌و خوایه زاتیکه ئارامی دابه‌زاندووته ناو دلی ئیمانداران). جی‌گای هۆگری و خوشه‌ویستییه: ﴿وَأَلْفَ بَيْنَ قُلُوْبِهِمْ لَوْ اَنْفَقْتَ مَا فِي

الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا أَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ ﴿الانفال: ۶۳﴾، واته: (هۆگری خسته نېوان دلەکانیان، ئەگەر هەرچی لەزەویدا هەیه بتەخشیاپە هۆگریت نەدەخسته نېوان دلەکانیانەو).
 ١٠

ئایەتەکان زۆرن سەبارەت بە پێرەکانی خەلکی کە گیرۆدەیی نەخۆشیەکانی دڵن: ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْعَانَهُمْ﴾ {محمد: ۲۹}، واته: (ئایا ئەوانەیی کە دڵیان نەخۆشە و دەزانن کە خوا هەرگیز رِق و کینەیان دەرخات و ئاشکرای ناکات). لە راستیدا ئەوانە مونا فیکەکانن: ﴿يَحْذَرُ الْمُنْفِقُونَ أَنْ تَنْزَلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾ {التوبة: ۶۴}، واته: (دووڕووەکان مەترسی ئەو هیان هەیه کە دەربارەیان سۆرەتیک بنێریتە خوارەو کە ئەو هی لە دڵیاندا یە بیخاتە ڕوو). ئەوانە: ﴿يَقُولُونَ بِاللَّسْتِئِمَّ مَّا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ﴾ {الفتح: ۱۱}، واته: (بە زمانیان شتیک دەلێن کە لە دڵیاندا وای نیه). یاخود: ﴿الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِن قُلُوبُهُمْ﴾ {المائدة: ۴۱}، واته: (ئەوانەیی بە دەم ئەلێن بڕوامان هیناوە کەچی دلەکانیان بڕوای نەهیناوە).

پنجمه: ئامرازه‌کانی ته‌زکییه:

بیشتر ئامرازه‌مان به‌و ئایه‌تانه‌ی قورئانی پیروژدا که باسی ته‌زکییه‌ی ده‌روون و ته‌زکییه‌ی هه‌ست و ته‌زکییه‌ی مال و سامان و ته‌زکییه‌ی تاک و ته‌زکییه‌ی ئومه‌ت ده‌کن و له‌وه دُنیا‌بووین که مرؤف داوای لیکراوه ته‌زکییه‌ی رۆحی بکات هه‌تا سه‌ر‌فراز بی‌ت: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾ ﴿١٤﴾ {الاعلیٰ: ١٤}، واته: (سه‌ر‌فرازه ئه‌و که سه‌ی ده‌روونی خۆی پاک ده‌کاته‌وه). ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّهَا﴾ ﴿١﴾ {الشمس: ٩}، واته: (سه‌ر‌فرازه ئه‌و که سه‌ی ده‌روونی پاک کردووه ته‌وه). له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا خوای گه‌وره بریاری ئه‌وه‌یداوه که ته‌زکییه له‌فه‌زل و ره‌حمه‌تی خواوه‌یه و به‌وانه‌ی ده‌به‌خشش که ده‌یه‌ویت و له‌وانه‌ی ریگی په‌روه‌دگاربان گرتووه ته‌ به‌ر و خۆیان به‌دوور گرتووه له‌هه‌نگاوه‌کانی شه‌یتان و دلسۆزانه داوای فه‌زل و رحمه‌تیان کردووه: ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْنَا وَمَرْحَمَتُهُ مَا زَكَّيْنَاكَ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ ﴿النور: ٢١﴾، واته: (ئه‌گه‌ر به‌هره‌و میهره‌بانی خوا نه‌بوایه به‌سه‌رتانه‌وه هه‌رگیز که سیک له‌ئیه‌و پوخت و پاک نه‌ده‌بووه‌وه، به‌لام خوا هه‌رکه‌سی بویت (شیاو بی‌ت) پاک ده‌کاته‌وه‌و خوا بیسه‌ری زانایه).

باشه ده‌بی‌ت ته‌زکییه‌ی ده‌روون چۆن بی‌ت، ئه‌و ئامرازانه‌ی که ده‌کریت له‌ته‌زکییه‌دا به‌کار بین چیین؟

زانایانی ته‌زکییه‌و ته‌سه‌ووف زاراوه‌ی تایبه‌ت بو گوزارشتکردن له‌ئامرازه‌کانی ته‌زکییه به‌کار ده‌هینن، له‌وانه: ده‌سته‌به‌رداری و خۆپازاندنه‌وه (التخلية والتلحية)، ئه‌م دوو ده‌ربهرینه له‌زاراوه‌کانی سوڤیه‌کانه‌و چوارچێوه‌یه‌کی گشتی ئامرازه‌کانی ته‌زکییه ده‌نوینیت، له‌پراستیدا ته‌زکییه به‌واتای پاککردنه‌وه‌و بی‌خه‌وشکردن^(١)، به‌مانای وازه‌ینان له‌هه‌موو سیفه‌ته‌ بی‌زاراوه‌کان که خوای گه‌وره ناپه‌سه‌ندی کردوون و نه‌هی کردووه لێیان، ئه‌م سیفه‌تانه‌ش زۆره،

(١) زاراوه‌که لای ئه‌و حامدی غه‌زالی: بریتیه له‌ته‌زکییه و وازلێهینان، ته‌زکییه‌ش لای ئه‌و ئه‌وه‌یه که جگه له‌و ناویان‌ناوه وازلێهینان (التخلية)، کاتی باسی: "ره‌وشتی ناپه‌سه‌ند پیو‌یستی به‌ته‌زکییه هه‌یه لێی و، ره‌وشتی په‌سه‌ندیش پیو‌یستی به‌رازانده‌وه هه‌یه پیی" بروانه: الغزالی، الاربعین فی اصول الدین، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ص ١٣.

له‌وانه‌یه گرنگترینیان سوو (پریبا) و سه‌رسامبوون به‌خۆ و خۆبه‌زلزانی و له‌خۆبایبوون و ئیره‌یی بیټ. باسکردنی ئەم سیفه‌تانه‌ش له‌کتیبه‌ی "الرعاية لحقوق الله" دا کراوه که‌دانراوی (حارث المحاسبی)‌یه و نیوه‌ی کتیبه‌که‌ی بو ته‌رخان کردووه (٢٨٦ لاپه‌ره له‌کۆی ٦٣٠ لاپه‌ره)^(١). ده‌ستبه‌رداربوونیش به‌و مانایه‌ نییه که‌مروڤ به‌تال بیټه‌وه، به‌لکو به‌مانای ئاماده‌سازییه‌تی بو ئه‌وه‌ی به‌سیفه‌ته‌ په‌سه‌ندکراوه‌کان پڕ بیټه‌وه، که‌خوای گه‌وره‌ پازاندویه‌تیه‌وه و فه‌رمانی کردووه به‌ئه‌نجامدانیان، ئەم سیفه‌تانه‌ش زۆرن، گرنگترینیان هه‌ستانه به‌ئه‌نجامدانی فه‌رز و سوننه‌ته‌کان، قورئانی پیرۆزیش به‌لینی داوه که‌به‌خویندنه‌وه‌و بیرکردنه‌وه‌و پامان و خۆپازاندنه‌وه‌ به‌ته‌قواو زۆر یادکردنه‌وه‌ی خوای گه‌وره، واته‌ ئاماده‌بوونی خوای بالاده‌ست له‌دلی مروڤدا و بیئاگانه‌بوون لی‌ی و لیټیچینه‌وه له‌نه‌فس و بیرکردنه‌وه له‌مردن و جگه له‌وانه. لی‌رده‌دا ژماره‌یه‌ک له‌هۆکاره‌ گشتییه‌کان ده‌خه‌ینه‌ پوو که‌هه‌ریه‌که‌یان زۆریک له‌ده‌روازه‌کانی ده‌ستبه‌رداربوون و خۆپازاندنه‌وه‌ی تیدا کۆبووه‌ته‌وه‌و له‌ئه‌نجامدانی‌دا زۆریک له‌ئامرازه‌ ناسه‌ره‌کییه‌کان له‌خۆ ده‌گریت.

١- قورئانی پیرۆز:

هیچ قسه‌یه‌ک له‌وه جوانتر نییه که‌قورئان له‌باره‌ی خۆیه‌وه‌ بدویت: ﴿ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ﴾ {البقرة: ٢}، واته: (ئهم قورئانه هه‌یچ گومانیکه‌ تیدا نییه (که له‌لایه‌ن خوداوه‌ نێردراوه) پینیشانده‌ری پارێزکارو له‌خواترسانه)، هه‌ر ئه‌ویش: ﴿الرَّكْعَتَيْنِ أُحْكِمَتْ آيَاتُهُنَّ مِمَّا فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ﴾ {هود: ١}، واته: (به‌ (ئه‌لیف، لام، را) ده‌خوینریته‌وه‌و خوا زاناره به‌واتا‌که‌ی، ئەمه‌ کتیبیکه‌ پته‌و و دارپێژراوه‌ ئایه‌ته‌کانی، پاشان له‌لایه‌ن کار دروستی زاناوه‌ پوون کراوه‌ته‌وه)، تیدا هاتووه: ﴿الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ {هود: ١٢٠}، واته: (حه‌ق و ئامۆزگاری و په‌ندیشی تیا‌یه‌ بو

(١) المحاسبی، أبو عبدالله الحارث بن أسد. الرعاية لحقوق الله. تحقيق: عبدالقادر أحمد عطا، القاهرة: دار الكتب الحديثة، ط ٣، ١٩٧٠م.

برواداران)، پینمونی دهکات بۆ لای راستترین ریبازو بهرنامه: ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا﴾ ﴿٩﴾ {الاسراء: ٩}، واته: (بهراستی ئەم قورئانه پینمونی دهکات بۆ ریبازو بهرنامهیهک که راستترینه و موژدهش دهدات به و باوهردارانیه که کردهوه چاکهکان دهکن که بهراستی پاداشتی گه ورهیان بۆ ههیه). ئەگه ر پهیرهوانی پهراوه ئاسمانیهکانی پیشوو گۆرانکاری و لادانیان تیدا کردییت و زۆریک له و حوکمانه ی له و کتیبانه دا دانراوه شار دویانه ته وه، له بهر ئەوه ئەم کتیبه ئەوه ئاشکرا دهکات و بهرنامه و ریبازی کوتایی پیشکەش دهکات که گۆرانی تیا نهکراوه و هینده رۆشنایی و رینوینی تیدایه که له گه ل ئەمه دا پیویست به هیچ پهراویک له پهراوه دیرینهکان نهکات: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴿١٥﴾ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٦﴾﴾ {المائدة: ١٥-١٦}، واته: (ئه ی خاوه ن پهراوهکان بیگومان نیردرامان هاتوو بۆ ئیوه تا زۆر له وه ی که ئیوه دهبان شاردهوه له پهراوه که تان (تهورات و ئینجیل) پوونی دهکاته وه بۆتان و چاوپۆشی دهکات له زۆریک له وانه و بیگومان رووناکیه کی گه وره و نامه یه کی روون که ره وه یه له لایه ن خوا وه بۆتان هاتوو، خوا رینوینی که سیک ی پی دهکات که شوین رازامه ندی ئەو بکه ویت بۆ رینگاکانی ئارامی و ئاشتی وله تاریکیه کانه وه (بیباوه ری) دهریان ده هینیت بۆ ناو رووناکی (ئیمان و ئیسلام) به فه رمانی خۆی و رینمونیان دهکات بۆ رینگای راست).

له بهر ئەوه هیچ ته زکییه یه ک نییه که به قورئان دهست پی نهکات و به گه یشتنی به و کوتایی نهیه ت، هیچ ته زکییه یه ک نییه به دهروونی مروّف دهست پی نهکات و هه ربه ویش کوتایی نهیه ت، بۆیه ته زکییه ی دهروون بووه ته چه تریکی گشتی بۆ هه موو شیوهکانی ته زکییه. بۆ نه فسیش له زاراوه ی قورئانیدا باسی پیویست و دریژ هه یه که بابه تی سروشتی نه فس به جه سته و عه قل و رۆحه وه ده گرته وه، حاله تهکانی نه فس: دلنیا بووه وه (المطمئنة) و سه رکۆنه کار (اللومة) و فه رمانکار به خراپه (الامارة بالسوء) و نه نیه کانی نه فس

و نه خوښييه کاني نه فس و... هتد، خوینه ده توانیت دريژهي ئه م باسانه له سه رچاوه تاييه ته کاني ئه و بابه تانه دا بدوزيټه وه. هينده به سه که بلين خویندنه وه و وردبوونه وه له قورئان و وه رگرتي رينمونيه کاني بناغه يه بو هه موو جوړه کاني ته زکييه، چونکه ته زکييه ي زمانى تيدايه: به هيزکردنى ده ربرينه کاني زمان و باشتکردنى شيوازه کاني خستنه روو هه روه ها ته زکييه ي دليشى تيدايه: به وشيوه يه ي دل ئارام بکاته وه و ته زکييه ي مال و سامانيشى تيدايه: پاکژکردنه وه ي نه فس له رژدى و به ده سته يئاني فه رو به ره که ت له مال و ساماندا و چنه د هينده زيادکردنى. له بهر ئه وه هه رکه س ته زکييه ي ويست پيوسته له سايه ي قورئاندا بژى و په حمه تي خوا له و که سه ي که له سايه ي قورئاندا ژياوه و هه نديک يادو به سه ره اتى بو تو مار کردووين سه باره ت به ژيان له سايه ي قورئاندا و ئه وه ي روون کردووه ته وه که ئه وه نيعمه تيکه ته مه ن دريژ و به ره که تدارو پاکژ ده کاته وه:

"ژيان له سايه ي قورئاندا نيعمه ته، نيعمه تيک ته نها ئه و که سه ئاشنايه تي که تيدا ژيا بيت. نيعمه تيک ته مه ن به رزو به ره که تدارو پاکژ ده کاته وه. سو پاس بو خوا.. سوژى به سه ردا رژاندم به ژيان له سايه ي قورئاندا بو ماويه ک، به راس تي نيعمه تيک تيدا چه شت که له وه خو شترم له ژياندا، هه رگيز نه چه شتووه. تيدا ئه و نيعمه ته م چه شت که ته مه ن به رز ده کاته وه و به ره که تدارو پاکي ده کاته وه."

"له گه ل ژنه وتنى خواى گه وره ژيام که به م قورئانه ده دوا بو م.. من به نده يه کي که مي بچووک.. چ ريزيکه بو مرو ف ئه م ريزه ي خواى بالاده ست ليى گرتووه؟ چ بلنديه که بو ته مه ن به هو ي ئه م قورئانه وه؟ چ پايه يه کي به ريزه که به ديهنه ري به رزي به مرو فى ده به خشيت؟ {...} - له سايه ي قورئاندا- ژيام و هه ستم به پيکه وه گونجاني جواني نيوان جووله ي مرو ف کرد به و شيوه يه ي که خواى گه وره ده يه وي ت و جووله ي ئه م گه ردوونه ش که به ديهنراوى په روهر دگار ه..."

"- له سايه ي قورئان- ژيام و بوونم زور له رووکاري بينراوى گه وره تر بينى... گه وره تر له حه قيقه ته که ي و گه وره تر له فره ي لايه نه کاني... به راس تي جيهاني په نهان و ئاشکراکانه جگه له و که س زانا نييه ئاشکراکان. ئه و دونيا و

قیامه‌ته، نهک تهنه‌ئه‌م دونیایه {...} به‌جورئ که‌ئه‌م قوناعه‌ی که له‌سه‌ر ئه‌م هه‌سه‌ریه ده‌یگوزهرینیت تهنه‌گه‌شتیکه له‌گه‌ردوونیکه زیندووی هۆگر بووه‌وه، چ متمانه‌یه‌که به‌سه‌ر دلیدا ده‌بارینئ ئه‌م تیروانینه گشتگیره ته‌واوه پاراوه راسته؟ {...} ژيام -له‌سایه‌ی قورئان- مرؤقم بینئ زور ریزدارتر له‌و ریزه‌ی که‌مرؤقایه‌تی ئاشنای بووه له‌وه‌و پیش بؤ مرؤف و دواتریش ئاشنای ده‌بیئت.. به‌راستی ئه‌مه مرؤفه به‌فووویهک له‌رؤحی خودا {...} ئه‌و هه‌ر به‌و فووه بووه جینشین له‌سه‌ر زه‌وی {...} هه‌موو ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر زه‌ویدا رام کراوه بؤی {...} له‌به‌رئه‌وه‌ی مرؤف به‌م راده ریزو به‌ریزه‌وه خوای گه‌وره وایکردووه که‌ئه‌و تاله‌ ده‌زووه‌ی که‌مرؤقایه‌تی له‌سه‌ری کۆکه بریتی بیئت له‌و ده‌زووه‌ی که له‌فووی په‌روه‌ردگاروه وهرگیراوه. کردوویه‌تییه ده‌زووی عه‌قیده‌ی خواپه‌رستی...".

"پاشان ژيام -له‌سایه‌ی قورئان- دلئارام و دلئیا، ویژدان ئاسووده.. ژيام و له‌هه‌موو رووداو و کاریکدا خودام ده‌بیینی. ژيام له‌سینه‌رو و چاودیری خوا. ژيام و هه‌ستم به‌ ئه‌رینئ سیفه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگاری بالاو کارابوونیان ده‌کرد {...} مرؤف خوی ئه‌و بوونه‌وه‌ریه، به‌فیتره‌ت و ئاره‌زوو ئاماده‌سازیه‌کانیه‌وه. تا ئه‌وپه‌ری په‌له‌کانی ته‌واومه‌ندی بؤدانراو به‌گویره‌ی پیکهاته و ئه‌رکه‌که‌ی به‌نامه‌ی خوایی ده‌گریته ده‌ستی و به‌رز بیته‌وه‌و ریز له‌خودی خوی و فیتره‌ته‌که‌ی و تواناکانی، که‌له‌سه‌ر ریگی ته‌واومه‌ندی به‌رزبووه‌وه بؤ لای خوا ده‌بیات بگریت {...} حه‌قیش له‌به‌نامه‌ی خودا له‌بوونیا‌تتانی ئه‌م بوونه‌دا په‌سه‌نه. تهنه‌ فه‌لته‌یه‌کی راگوزهر، یا ریکه‌وتیکی بی مه‌به‌ست نییه.. له‌راستیدا خوای گه‌وره حه‌قه‌و له‌بوونی زاتی ئه‌وه‌وه هه‌موو بوونه‌کانی بوونیان وهرده‌گرن {...} چاکه‌و خیر و باشه وه‌ک حه‌ق په‌سه‌نن، تا زه‌وی بمینیت ئه‌وانیش ده‌مینن...".

"چ دلئارام که‌روه‌یه‌که ئه‌م تیروانینه؟ چ هیمنایه‌تی به‌خشیکه به‌سه‌ر دلیدا ده‌بارینئ؟ چ متمانه‌یه‌که به‌هه‌ق و خیر و چاکه‌ویستی؟ چ هی‌زو به‌رییه‌که به‌سه‌ر واقعی بچووکدا که له‌ویژداندا ده‌یچه‌سپینیت؟..."^(۱)

(۱) قطب، سید. فی ظلال القرآن. القاهرة: دار الشروق، ج ۱، ص ۱۰-۱۸ (پیشه‌کی نووسه‌ر).

۲- ویردو بیرکردنه وه (الذکر والفکر):

مه بهست له ویرد لیره دا: ویردی خوای گه وره به له ناو و سیفه ته کانی و بیرکردنه وه و ورد بوونه وه له ئایه ته کانی. ئایه ته کانشی دوو جورن: ئه وهی که له قورئاندا وشهیه و ده خویندریته وه و ئه وه شیان که له گه رد و ندایه له دروستکراوه کان و ده بینریت. بناغه ی ویردی خوای گه وره بریتییه له بوونی خوا له دلی مروقی باوه ردادا له هر خورپه یه کدا که بیت به بیرو دایدا و له هه موو کاریکدا که به شه کانی جهسته ی ئه نجامی بدات، له م فه رمایشته ی خوای گه وره شدا ویرد به راورد کراوه به ته زکییه: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾ (۱۴) وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ﴿۱۵﴾ {الاعلی: ۱۴-۱۵}، واته: (به راستی سه رفراز بوو ئه وهی که خوی پاک راگرت، ناوی پهروه ردگاری خوی ده بات و که وته نویژکردن (پارانه وه)). به م ویرده و ئه و ئاماده سازییه مروق له پله کانی ته زکییه دا بهرز ده بیته وه تا ده گاته پله ی (الاحسان): «أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَهَوَّ يَرَاكَ»، واته: به جوریک خوا به رستی وه ک ئه وهی بیبیت، خو ئه گه ر تو ئه و نه بینیت، ئه و ئه و تو ده بینیت^(۱). نه وهی له راقه ی ئه م فه رمووده یه دا ده لیت: «ئه گه ر وامان دانا که یه کیمان هه ستا به په رستش و پهروه ردگاری بالادهستی خوی ده بینیت، ئه وهی له توانیدا بیت له ملکه چی و خشوع و جوان راوه ستان و ریکوپیکی رووکارو ناوه وهی له سه ر گرنگیدان به باش ئه نجامدانی به جوانترین شیوه ی که بکریت، ئه وه به وجوره ئه نجامی ده دات...

که سانی حه قویست له سه ر دانیشن له گه ل پیاوچاکان راهاتوون، تا ئه وه بیته ریگر له وهی هیه ناته واویه کیان تووش بییت، وه ک ریزو شه رم لیان، ئه ی ده بیت که سیک خوای گه وره ئاگاداری بیت له نهیئی و ئاشکرادا چون بیت؟!^(۲).

له زوریک له و جیگایانه ی که ویردی له قورئاندا تیدا هاتوه له گه لیدا داواکاری زور ویرد کردن هاتوه: ﴿وَأَذْكُرُ رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعَمِيِّ وَالْإِنْبَكْرِ﴾ (۱۱)

(۱) الامام مسلم. صحیح مسلم، سه رچاوه ی پیشوو، کتاب الایمان بیان الاسلام والایمان والاحسان، حدیث رقم ۸، ص ۳۶.

(۲) النووي، أبو زکریا یحیی بن شرف. شرح النووي علی مسلم. دمشق: دار الخیر. ۱۹۹۶م، ج ۱، حدیث رقم ۸، ص ۳۶.

{ال عمران: ٤١}، واته: (زور يادی پهروه دگارت بکه و ته سبباحتی خوا بکه به ئیواران و به یانان). ﴿وَالَّذِكْرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالَّذِينَ كَرِهَتْ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ {الاحزاب: ٣٥}، واته: (پیاوانی که زور يادی خوا ده که ن و ئافره تانی که زور يادی خوا ده که ن، خوالیخوشبون و پاداشتی گه وره ی ئاماده کردوه بویان)، ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا﴾ {الاحزاب: ٤١}، واته: (ئهی ئه وانه ی باوه رتان هیناوه زور يادی خوا بکه ن)...هتد. ئه مانه ده ری ده خه ن که یادی خوا ته نها وتنی (سبحان الله و الحمد لله و لاله الا الله) و حاله ت و هه لویستی دیار یکراو نییه، به لکوو بریتیه له ئاماده بوونی به رده وام له عه قل و دلدا، به هیچ شیوه یه ک نائاماده ناییت و چاودی ری هه سته کانه له هه موو ئه وه ی به خه یالدا بیت و لپیچینه وه له ده روون ده کات له سه ر ئه وه ی ده یکات و ئه وه ی نایکات. ئیین قه می جه وزی ده لیت: "لپیرسینه وه له نه فس هه تا بزانی ت چی هه یه و چی له سه ره و لینه گه ریت له مافه کاندا بیت و بچیت و ونی بکات و فهراموشی بکات. به هه مان شیوه زه کات و پاکبونه وه ی له سه ر لپیچینه وه ی وه ستاوه، هه ربویه پاک و بیگه رد ناییته وه و هه رگیز باش نا بیت به بی لپیچینه وه. حه سه ن (خوا لئی رازی بیت) ده لیت: سویند به خوی گه وره باوه ردار هه موو کاتی چاودی ره به سه ر نه فسی خویه وه: مه به ستم له و وشه یه چی بوو؟ مه به ستم له و خواردنه چی بوو؟ مه به ستم له و چوون و له و هاتنه چی بوو؟ مه به ستم له وه چیه؟ چیمداوه له وه؟ سویند به خوا ناگه ریمه وه بۆ ئه وه! هاوشیوه ی ئه م قسه انه. به لپیرسینه وه لئی ئاگاداری نه نگی و ناته و او یه کانی ده بیت و ده توانیت هه ولی چاککردنیان بدات" (١).

له کاتی کدا عیلمی خوی گه وره هه موو شتیکی گرتیته وه: ﴿وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ {الطلاق: ١٢}، واته: (بیگومان خوی گه وره (به زانست و زانیاری) ده وری هه موو شتیکی داوه (واته ئاگاداری هه موو بوونه وه ره))، هه روه ها خوی گه وره له گه ل مرو قدا یه له هه رکوی بیت: ﴿يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ

(١) ابن قیم الجوزیه، محمد بن أبی بکر. مدراج السالکین بین منازل إیاک تعبد وإیاک نستعین. بیروت: دار الکتب اللبنانی، ط ٢، ص ٥١٠-٥١١.

وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤﴾ {الحديد: ٤}، واته: (دهزانیّت چی دهچیته ناو زهوی و چی لی دیته دهرهوهو چی لهئاسمانهوه دیته خوارو چی بو سهردهکهوی، لهههرکوی بن خوا لهگهلتانهو بینایه بهههرچی کهدهیکهن)، خوای گهوره ههموو کردهوهکانی مروّف لهکتیبیکدا تومار دهکات: ﴿هَذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾﴾ {الجاثية: ٢٩}، واته: (ئهمه پهراوهکهمانه، بهراستی لهبارهتانهوه ددوی، بهراستی ئیمه ئهوهی ئیوه دهتانکرد وهک خوی نوسیومانتهوه).

ئاساییه که مروّف لهههموو حالهتهکانیدا پاریزکار بیت و شهرم لهخوا بکات و سوپاسگوزاری بیت لهسههر چاکه و نیعمهتهکانی و ملکه چی فهرمانهکانی بیت و خوی لابدات لهسههرپیچیکردنی و ههموو ئهمانه بههوی خوشویستنیهوه ئهنجام ددات و خوازیاری خوشهویستیتهی، ئائههمیه (احسان): "بهجوریک خوا بهرستیت وهک ئهوهی بیبیت"، ئهگهرو مروّف گهیشته ئهم پلهو پیگهیه، ئهوا شایستهی خوشهویستی خواجه: ﴿فَأَتَاهُمُ اللَّهُ تَوَابَ الدُّنْيَا وَحَسَنَ تَوَابِ الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُجِبُ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤٨﴾﴾ {ال عمران: ١٤٨}، واته: (بههوی ئهوهوه خوای گهوره پاداشتی دونیاو پاداشتی چاک و شیرینی روژی دواپی پی بهخشین، خوا چاکهکارانی خوش دهویت).

کارهکه قورس نییهو ئهکهکه لهتوانا بهدەر نییه، بهلکو بهدیتهانی واتای بهندایهتییه بو خوای گهوره: "خوا و بهرستیت وهک ئهوهی کهبیبیت". پهرستشیش بریتییه لهبهریوهبردنی کاروبارهکانی ژبانی لهلایهن مروّفهوه بهشیوهیهکی رهوا کهخوای گهوره پی پی رازی بیت، چونکه ئهوه پهرستشانهی فهرز کراون لهسههری وهک نویژو روژوو هج و خواردن و خواردنهوهو جل پوشین و ئهوه چیژه ریگهپیدراو (مباح)انهی ئهنجامیان ددات و ئهوه کارو پیشانهی دهیکات و پهیوهندییهکانی لهگهله خه لکیدا، ههموو ئهوانه دهبنه پهرستش ئهگهرو لهپیناوی خوای گهوره و نیهتی لهئهنجامدانی گویرایهلی خوا بیت و بهشیوهیهکی رهوا ئهنجامی بدات. ئهمهش لهسههرهتای کارهکهدا تیکوشانیکی دهرونی و سههرکزکردنی پیویسته، پاشان ئهم رهفتاره دهبیته

خویه‌کی خوشویستراو و سروشتی و ئاسان، که له‌توانادا بی‌ت و چێژی هه‌بی‌ت، که هیچ خۆن‌واندن و زۆر له‌خۆکردن و نارەحەتی ئازاری له‌گه‌لدا نه‌بی‌ت.

له‌راستیدا تیبینی په‌یوه‌ندی نیوان سه‌ر‌فرازی (الفلاح) و ته‌زکییه‌و یادی خواو نوێژمان له‌م فه‌رمایشته‌دا کردووه: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى ۝۱۴ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ۝۱۵﴾ {الاعلی: ۱۴-۱۵}، واته: (به‌راستی سه‌ر‌فراز بوو ئه‌وه‌ی که خۆی پاک ڕاگرت، ناوی په‌روه‌ردگاری خۆی ده‌بات و که‌وته نوێژکردن (پارانه‌وه)). له‌به‌ر ئه‌وه باشترین حاله‌ته‌کانی یادی خوا بریتیه له‌نوێژ که‌فه‌رزه، چونکه په‌یوه‌ندیه‌کی راسته‌وخویه له‌گه‌ل خۆی گه‌وره، به‌بێ ناوه‌ندگیر. خۆی گه‌وره‌ش نوێژی بۆ ئه‌وه داناره تا مروّف له‌گونا‌ه و خراپه‌کاری دوور بکه‌ویته‌وه‌و وازی لێ به‌ی‌نیت: ﴿أَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ ۗ﴾ {العنکبوت: ۴۵}، واته: (ئه‌و کتیبه (قورئانه) بخوینه‌روه‌ه که به‌وه‌حی بو‌ت نێردراوه‌و نوێژ بکه، بیگومان نوێژ ڕیگری ده‌کات له‌کاری ناشیرین و ناپه‌سه‌ند و یادی خوا گه‌وره‌تره). بۆ ئه‌وه‌ی یادی خوا ی گه‌وره وه‌ک مه‌به‌ستی مه‌زن و هه‌ره گه‌وره ئه‌نجام بدریت، یادی خوا هاوشانی هه‌موو کرداره‌کانی نوێژو جووله‌کانیه‌تی، چونکه خویندنه‌وه‌ی قورئان پاش (الله اکبر)ی ده‌ستپیکردنی نوێژ یادی خویه‌و (سبحان الله)ی کاتی چه‌مانه‌وه‌و کرنوش زکری خویه‌و (الحمد لله) و (به‌رز ڕاگرتن) له‌کاتی هه‌ستانه‌وه له‌چه‌مانه‌وه یادی خویه‌و ته‌حیات له‌کاتی دانیشتندا زیکره. به‌لام ئه‌گه‌ر باوه‌ردار له‌پال نوێژه فه‌رزه‌که‌دا وه‌ک سوننه‌ت شه‌و نوێژی کردو له‌و نوێژدا قورئانی خویند، ئه‌وه ئه‌و شوینه په‌سه‌نده‌یه که به‌نده پێی ده‌گات و به‌هۆیانه‌وه به‌پله‌کانی ته‌زکییه‌دا به‌رز ده‌بیته‌وه: ﴿أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكَ الشَّمْسِ إِلَىٰ عَسْقِ اللَّيْلِ وَقُرْءَانَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْءَانَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ۗ﴾ {الاسراء: ۷۸-۷۹}، واته: (نوێژ به‌جی به‌ینه (ئه‌ی موحه‌مه‌د) له‌کاتی لادانی خۆر (له‌ناوه‌راستی ئاسمان) هه‌تا (هاتنی) تاریکی شه‌و هه‌روه‌ها نوێژی به‌یانی (به‌جی بیته)، به‌راستی قورئان خویندنی نوێژی به‌یانی هه‌میشه ده‌بێنیت، له‌به‌شیکێ شه‌ویشدا (ئه‌ی موحه‌مه‌د) هه‌سته شه‌و نوێژ بکه به‌قورئان خویندن تیندا، ئه‌وه زیاده نوێژی تاییه‌ت به‌تویه، ئومیده‌وار به‌ په‌روه‌ردگارت بتگه‌یه‌نیته پله‌و جیگایه‌کی په‌سه‌ندکراو)، له‌وانه‌یه ئه‌و پله‌و پایه

په سه ندرکراوه له م فه رمووده قودسيه ی پیغه مبهردا (درودی خوای له سه ر بی) پوون بیته وه: له ئه بو هوره یروه (خوا لی رازی بیت) ده لیت: پیغه مبهری خوا ده فه رموویت: إن الله تعالى قال: من عادى لي وليا اذنته بالحرب، وما تقرب إلي عبدي بشيء أحب إلي مما افترضته عليه، ولا يزال عبدي يتقرب إلي بالنوافل حتى احبه، فإذا أحببته كنت سمعه الذي يسمع به، وبصره الذي يبصر فيه، ويده التي يبطش بها، ورجله التي يمشي بها، ولئن سألتني ل أعطيتنه، ولئن استعازني لأعيننه" (۱)، واته: (خوای گه وره فه رموويه تی: هه رکه س دوژمنایه تی دوست و (ولی) یه کی من بکات، ئه وه جه نگ له دژی به رپا ده کم، به نده ی من به هیچ شتیک لیم نریک نابیته وه به راده ی ئه و شتانه ی له سه رم فه رز کردووه، هه روه ها به به رده وام جیبه جیکردنی سونه ته کانیش لیم نریک ده بیته وه، تا وای لیدیت خوشم ده ویت، که خوشم ویست (کاریگه ری خو شو یسته که له هه موو ئه نامانیدا به دیار ده که ویت)، ئه و گوئییه ی پیی ده بیستیت و ئه و چاوه ی پیی ده بینیت و ئه و ده سه تی کاری پیی ده کات و ئه و پییه ی پیی ده روات، ئه گه ر دوعا بکات و داوای شتیکم لی بکات، به دلنایایی پیی ده به خشم، ئه گه ر په نا بگری پیم، په نای ده دم).

له بهر ئه وه خو شه ویستی خوا بو ئه و به نده ی که به هوی ئه نجامدانی سونه ته کانه وه له په روه ردگاری نریک ده بیته وه پایه یه کی ستایشکراوه و خوا ی گه وره له روژی قیامه تدا پیی ده دات، ئه مه چ ته زکییه کی گه وره و مه زنه و چ هو کاریکی نزکییو نه وه له یادی خوا و نزکییو نه وه لیی له وه گه وره ترو مه زنتره؟! به لام له دونیادا، ئه وه ی باوه رداران بو ی تیده کوشن بریتییه له سه قامگیری دلایان و دلنارامییان و دلنایایان له ره زامه ندی خوا ی گه وره و ئه و هو کاره ی که ده بیته هوی به دیهینانی ئه م مه به سه ته و به هوییه وه ده گاته ئه و پایه یه بریتییه له یادی خوا ی گه وره: ﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ {الرعد: ۲۸}، واته: (ئه وانه ی که بروایان هیئاوه و دلایان به یادی خوا ئارام ده بینت، ئاگاداربن که هه ر به یادی خوا دلله کان ئارام ده گرن).

(۱) البخاری، صحیح البخاری، سه رچاوه ی پیشوو، کتاب الرقاق، باب التواضع، حدیث رقم

۳- هاوړپښه تی پیاوچاکان:

یه کیک له هوکاره کانی ته زکییه مروّف تیکه لاوی پیاوچاک بکات و له پاریزکاران نریک بیت و به او له لیکردنیان گوړپایه ل بیت و ژیانکی چاکی زانستی و کار له گه لیاندا بژی و له سهر حهق دامه زراو و ئارامگر بیت له سهر نارحه تی و فه رمانکردن به چاکه و ریگری له خراپه و جگه له چاکه هیچیان لن نابیسیتیت، چونکه زمانیان له قسه ی نابه جی و درو غه بیته پاک بوته وه و ته نها قسه ی راست و حهق ده کهن، له گه ل ئه وه شدا کار و کرده وه بیان روونتره له قسه کانیان. به بینیان خوی گه وره ده که و یته وه یاد و نریک بوونه وه لیان له سهر پیچی دوور ده خاته وه. به راستی ئه وان پیشه ننگن له و کردارانه ی ئه نجامی دهن و ئاموژگاریکارن له وه ی که ده یلین و تازه پیگه یشتونیش زیاتر هاوشیوه ی خه لکی ده ورو به ریانن له گوفتارو رهفتاردا.

به راستی سیفه تی یه که می باشتیرین ئومه ت که هاتبیت، پیش سیفه تی ئیمان، بریتییه له ئاموژگاریکردنی یه کتر له نیوان خویندا و فه رمان به یه ککردن بو کاری چاک و ریگری له کاری خراپ: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ {ال عمران: ۱۱۰}، واته: (ئیوه باشتیرین ئومه ت بوون بو خه لکی هینرابیته دی، فه رمان دهن به چاکه و جله وگیری ده کهن له خراپه و باوهر ده هینن به خوا).

به سیفه تی ئیمان باورداران پیاو و ئافره ت له حاله تی پشتیوانی یه کتردان، هه ندیکیان پشتیوان و یارمه تیده ری هه ندیکی تریانن: به سه رخستن و ئاموژگاریکردن و یارمه تیدان، له ریگه ی فه رمان کردن به چاکه و جله وگیری له خراپه، کاروباریان کوپه له ئه نجامدانی نووژو زه کاتدان و گوړپایه لی خواو پیغه مبه ره که ی، به وهش سوژ و به زه یی خوی گه وره بو کومه له که بیان دیته دی:

﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ﴾ {التوبة: ۷۱}، واته: (پیاوان و ئافره تانی باوهر دار هه ندیکیان پشتیوان و یارمه تیده ر و خوشه ویستی هه ندیکی تریانن، فه رمان ده کهن به چاکه و جله وگیری ده کهن

له خراپه، به رېڅکوپېڅکي نوښت ده که ن و زه کات دده ن و گوږپرايه لى خواو پيغه مبه ره که ی ده که ن، نه وانه له داهاتوودا خوا رهميان پي ده کات).

له گه ل نه وه ی نومه تی ئيسلامی به ټيکرای نومه ټيکه فرمان ده کات به چاکه و جله وگيري ده کات له خراپه، له هه مان کاتدا خوا ی گه وره فه رزی کردوه که له نيو تاکه کانی هم نومه ته دا "کومه ليک" تايبه تمه ند ده کات که نه رکی فرمان به چاکه و رېگري له خراپه که بگر نه نه ستو: ﴿وَلَتَكُنَّ مِّنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٤﴾﴾ [ال عمران: ١٠٤]، واته: (ده بيت له نيو ئيوه دا کومه ليک بيت بانگه واز بکن بو چاکه و فرمانده ن به هه موو چاکه يه ک و رېگري بکن له هه موو خراپه يه ک، نه وانه خويان سرکه وتوو سهرفران).

له راستيدا په يوه سستبوونی باوه ردار به نومه تی ئيمان ه وه، به به راستزانين و ته وای دلنبايه وه له عقل و دلدا و کارکردن پي له کارو ره قاردا، به ژيان له گه ل برواداردا پته و ده کات و که وه لائی هه بيت بويان و په نايان بو ببات، هوکاره کانی به لاريدا چوونيش خوی له هه وای نارزه وو و سوه سه ی خراپه کاران له شه يتانه کانی مروث و جنوکه و دعای خراپ ده بينيته وه، له گه ل کومه ل بووندا رهمته و په رته وازه يش نارحه تيبه، وه ک و تراوه گورگ مه ری دابراو ده خوات. هه رکاتی ناشوب بلاو بوويه وه و به لاريدا چوون بووه باو باوه ردار پيوستی به کومه ل هه يه که خوی له رېگای باوه رداراندا دهنويتيت، په يوه ست ده بيت پيانه وه، وه لائی ده بيت بويان و به هويانه وه پاريزکار ده بيت و به هيزی ده کات. هه رکه سيش له په يوه ستی به باوه ردارانی رينمونیکراو لايداو بووه پالپشتی سه رليشيواوانی نه یاری خواو پيغه مبه ره که ی، به دلنبايه وه سه رنه نجامی دوزه خ و پاشه روژی ره ش ده بيت: ﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصَلِّهِ ۗ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿١١٥﴾﴾ [النساء: ١١٥]، واته: (هه رکه سيک دژايه تی پيغه مبه ر بکات پاش نه وه ی که ريبازی راستی بو روون بوويه وه و شوين رېگايه کی تر بکه ويت بيجه له رېگای برواداران رووی وهرده گيرين بو نه و ريبازه ی کومه لی بژاردوه و ده يخينه دوزه خ، ئای چ پاشه روژيکی خراپه). له گه ل نه وه ی خوا ی گه وره

مرؤقی راسپاردووه به چاکبوون له گه ل دایک وباوکی و فه رمانی کردووه سوپاسیان بکات و گوپرایه لیان بیت، له هه مان کاتدا ئه و فه رمانی گوپرایه ل بوونه تا ئه و شوینه هیه که سه ریچی خواو هاوبهش بریاردانی تیدا نه بیت، له کاتی بوونی ئه واندا ته نها مافی ئه وهی له سه ر ده مینیت به چاکی هاوړییه تیان بکات و پیویسته له سه ری که شوین ریازی ئه وانه بکه ویت که به دل سوژی گه راونه ته وه بو لای خوا: ﴿ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهَنَا عَلَى وَهْنٍ وَفَضَّلَهُ فِي عَمَلَيْنِ أَنْ أَشْكُرَ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ ﴿١٤﴾ وَإِنْ جَهَدَاكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ ﴾ {لقمان: ١٤-١٥}، واته: (فه رمان کردووه به مرؤف (به چاکی هه لسوکه وت له گه ل) دایک وباوکیدا، دایکی کاتی دووگیانی هه لی ده گری، لاوازی له دواي لاوازی و برینه وهی له شیر له دوو سالییه وه، (فه رمانی کردووه به مرؤف) که سوپاسگوزاری من (خوا) و دایک وباوکت به، ته نها بو لای منه گه رانه وه تان، ئه گه ر (دایک وباوکت) ئه و په ری هه ولیان له گه لندا بو ئه وهی کاری ئه نجام بدهی هاوبه شی بو من تیا بیت که هیچ زانیاریه کت پیی نییه، ئه وا گوپرایه لیان مه که، به لام له دنیا دا زور به چاکی هاوړییه تی و هه لسوکه وتیان له گه ل بکه و شوین ریازی که سیک بکه وه که به دل سوژی گه راوه ته وه بو لای من، گه رانه وه تان ته نها بو لای منه، ئه مجا هه والتان ده ده می له باره ی ئه و کرده وانه ی که کردووتانه).

بامرؤقی باوه ردار له سه رده می ئاشووبدا به دواي ئه وکه سانه دا بگه ریته له نیو خه لکیدا که کلیلی چاکه و داخه ره وهی خراپه کارین، له گه ل ئه وان بژی و له گه ل ئه واندا هاوړییه تی باش و ژینگه ی له بار هیه و تیندا کاره باشه کان گه شه ده سه نیت و دلله کان پاکژ ده بنه وه. دانیشتن له گه ل هاوړی پیواچاک ته نها خیر و به ره که ت و سوودی هیه و دانیشتن له گه ل هاوړی خراپه کاریش به پیچه وانه وه ته نها خراپه و زیانی هیه. پیغه مبه ری خوا (درودی خواي له سه ر بی) ده فه رموویت: "مثل الجلیس الصالح والجلیس السوء کمثل صاحب المسک وکیر الحداد، لایعدمک من صاحب المسم إما تشتريه أو تجد ریحه، وکیر الحداد

یحرق بدنک أو ثوبک أو تجد منه ريحا خبيثة^(۱)، واته: (نمونەى هاوشینى چاک و هاوشینى خراب وەک نمونەى بۆنفروش و کورەى ئاسنگەر وایه، بۆنفروش یا ئەوە تا لى دەکرى یا بۆنە خۆشەکهیت بۆ دیت، کورەى ئاسنگەریش لاشەت یان پۆشاکەکهت دەسوتینى یا بۆنیکى ناخۆشت بەسەردا دینى).

لەبەر ئەوەى هاوپیەتی پیاوچاکان ھۆکارىکی کارایە لەھۆکارەکانى تەزکییە، بەھۆیەو دەروونەکان لەرووبەروونەو دەریا بونى ئاشووب و بلاوبونەو دەپارێزیت و دلەکان پاکژو بیگەرە دەکات و ھیمەت بەرز دەکات و خەم و ناخۆشى لادەبات و لەگەل ئەودا باوەردار کارەکانى زیاتر باشتر ئەنجام دەدات و پاکەرەو دەپوشتی و یادی زۆرى پەرەردگاریشى دەبیت. خو ئەگەر لەبیرکرا دەبینیت کەسانى ھەیه یادی دەکن و ئەگەر باسیش کرا ئەوا دەبینیت کەسانیک ھەیه پشتیوانین.

ھەرەک چۆن لەھاوھەلتى پیاوچاکاندا دەربازبوون لەئاشووب و تیاچوون ھەیه، بەھەمان شێوھ ھاوھەلتى پیاوخرایان دەبیتە ھۆى سەرلێشیوان و دوورکەوتنەو لەرێگای باوەرداران لەدوونیداو پەشیمانى و نارەحەتى لەروژى قیامەتدا: ﴿وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ﴿٢٧﴾ يَا وَيْلَتَى لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا ﴿٢٨﴾ لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ﴿٢٩﴾﴾ {الفرقان: ۲۷-۲۹}، واتە: (روژیکە کەستەمکار قەپ دەکات بەھەردوو دەستى خۆید او دەلى خۆزگە رێگای راستم لەگەل پیغەمبەردا بگرتایەتە بەر، ئای تیاچوون بۆمن، خۆزگە فلان کەسم نەکردایە بەھاوھل و خۆشەویستى خۆم، بەراستى ئەو (کەسەى کە کردم بەھاوھل) منى لەقورئان ویل کرد، دواى ئەوەى قورئانم پى گەیشت و باوەرم پى ھینا و شەیتان ھەمیشە پشت تیکەر و پشت ھەلکەرە بۆ ئادەمیزاد). لەبەر ئەوە دۆستایەتى خراپەکاران و خۆشەویستى و ھۆگر بوونیان لەدوونیدا، بەدلنایىیەو دەگوریت بۆ رقیببوون و بوغزو کینە و دوژمنایەتى: ﴿الْأَخِلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا

(1) Ibid., p85-139.

اَلْمُتَّقِينَ ﴿٦٧﴾ {الزخرف: ٦٧}، واته: (دوست و خوشه‌ویسته‌کان ئه‌و رۆژه دوژمنی یه‌کترن، جگه له‌پاریزکاران و له‌خواترسان نه‌بیت).

باشترین هاوه‌لێتی له‌دونیا دا هاوه‌لێتی مزگه‌وته، باشترین کۆمه‌لێش نوێژی به‌کۆمه‌له له‌مزگه‌وتدا، هه‌تا ژماره‌ی نوێژخوینان زیاتر بیت، پله‌و پایه‌ی باشتره. چونکه "نوێژی که‌سی له‌گه‌ل که‌سیکی تر دا باشتره له‌نوێژی به‌ته‌نهاو نوێژی له‌گه‌ل دوو که‌سدا باشتره له‌نوێژی له‌گه‌ل یه‌ک که‌سدا، تا زیاتر بن ئه‌وا لای خوا خوشه‌ویستتره"^(١). چونکه له‌مزگه‌وتدا: نوێژی به‌کۆمه‌ل و وانه‌کانی فێربوون و فێرکردن هه‌یه‌و تیندا باوه‌ردار بوو خۆی و باوه‌رداران دیکه‌ش ده‌پارێنه‌وه و باوه‌رداران ته‌وقه له‌گه‌ل یه‌کتر ده‌کهن و گونا‌هه‌کانیان هه‌لده‌وه‌رن، له‌حوزه‌ی کورێ یه‌مانه‌وه (خوا لێی رازی بی) له‌پینغه‌مبه‌ره‌وه (درودی خوای له‌سه‌ر) فه‌رموویه‌تی: ((إِنَّ الْمُؤْمِنَ إِذَا لَقِيَ الْمُؤْمِنَ فَسَلَّمَ عَلَيْهِ وَأَخَذَ بِيَدِهِ فَصَافِحَهُ تَنَافَحَتْ خَطَايَاهُمَا كَمَا يَتَنَافَرُ وَرَقُ الشَّجَرِ))^(٢)، واته: (باوه‌ردار کاتی به‌ باوه‌ردار گه‌یشته و سلأوی لێ کرد و ته‌وقه‌ی له‌گه‌لدا کرد، گونا‌هه‌کانیان هه‌لده‌وه‌ریت، هه‌روه‌ک چۆن گه‌لای دار هه‌لده‌وه‌ریت).

هاوه‌لێتی مزگه‌وت ته‌نها به‌وه ناوه‌ستیت، به‌لکوو ده‌گاته هه‌موو شیوه‌کانی سه‌ردانی کردنی یه‌کترو یه‌کترو خوشووستن و هاریکاری و ده‌ستبارگرتن، له‌ناو مزگه‌وت و ده‌ره‌وه‌ی و له‌نیو کۆمه‌لگای ناو‌خویدا.

قورئانی پیرۆز + یادی خوا و فیکر + هاوه‌لێتی پیاوچاکان + ... + ...

هه‌ندیک هۆکاری ته‌زکییه‌ی ده‌روون

(١) العسقلاني، أحمد بن علي بن حجر. فتح الباري شرح صحيح البخاري. القاهرة: دار الريان للتراث، ١٩٨٦م، ص ١٥٩. ئیبن حه‌جه‌ری عه‌سقه‌لانی ده‌لێت: ئه‌م فه‌رمووده‌یه ئه‌مه‌دو خاوه‌ن سوننه‌کان گێڕاویانه‌ته‌وه‌و ئیبن خوزه‌یمه و جگه له‌وه فه‌رمووده‌ی ئوبه‌ی کورێ که‌عب (به‌مرفوع) ی راستیان کردۆته‌وه.

(٢) الطبراني، أبو القاسم سليمان بن أحمد بن أيوب. معجم الطبراني الاوسط. تحقيق: طارق بن عوض الله وعبد المحسن الحسيني، القاهرة: دار الحرمين، ١٤١٥هـ ج ١، حديث رقم ٢٤٥، ص ٨٤.

كۆتايى

بەمشيۋەيە قورئان سەبارەت بەتەزكيبە، ۋەك مەرجهى قسەكردن بەجوانى پوونى كرددوۋەتەۋەو بەهاكەى خستوۋەتە روو، بوارەكانى و ئامرازەكانى ديارى كرددوۋە، چونكە تەزكيبە لەقورئاندا بۆ تاك: بۆ ھەستەكانى دەروونى و خورپەكانى دللى و رەفتارى ئەندامەكانى جەستەيەتى. تەزكيبە بۆ كۆمەل و ئومەتیشە، پىغەمبەرىش كەبۆ ئومەت نىردراۋە تا پاكى بكاتەۋەو پەيوەندىيەكانى خەلك و سىستەمەكانى ژيانىش پاكژ بكاتەۋە. تەزكيبە بۆ مال و سامانىشە، زەكاتدان مال و سامان پاك دەكاتەۋە، بەركەت و گەشە بەسامانى تاك و سامانى كۆمەل دەبەخشىت.

سەرفرازە ئەو مروقىەى تەزكيبەى دەروونى دەكات و خۋاى گەورە بەتەزكيبە فەزلى لەگەل دەكات ، ھەركەسىش لەتەزكيبەى خۋا بۆى بىبەش بىت، ئەوا تەزكيبەى مروّف بۆخۋى و تەزكيبەى خەلكى بۆى ھىچ سوودىكى نابىت و زىانى زۆرى پىدەگەيەنىت.

قسەكردنىشمان سەبارەت بەتەزكيبە ۋەك يەكك لەرشتەبەندى بەھا بالاکان، كەتايەتن بەو مروقىەى خۋاى گەورە ھەلىبژاردوۋەو كرددوۋەتەيە جىنشىنى لەزەويدا، ھەتا ئاۋەدانى بكاتەۋە. لەبەر ئەۋە خۋاى گەورە خستوۋەتەروو بۆى كەچۆن لەجەستە و عەقل و رۇح و ھەلسوكەوت و رەفتار و سامان و مال و مولك و سىستەمەكان و پەيوەندىيەكانىدا بەپلەكانى تەزكيبەدا بەرز دەبىتەۋەو برىارىداۋە كەسەرفرازى مروّف لەدونىا و قىامەتىدا بەو تەزكيبەيەى كەبەدەستى دەھىتت بەستراۋەتەۋە. لەبەرئەۋە ئەنجامدانى ئاۋەدانكارى لەزەويدا بەجوړەى كەخۋاى گەورە ويستوۋەتى لەھەموو بوارەكاندا بەبى ئەم تەزكيبەيە نايەتەدى. چونكە ھەموو شيۋەكانى پىشكەوتن و گەشەسەندنى زانستى و تەكنىكى و ئاۋەدانى و فراۋانبوونى دەروازەكانى بەرھەمھىنان و بەكارھىنانى بەرھەمە پىشەسازى و بازرگانى و كشتوكالىھەكان و پەرەپىندانى رىكخستى كارگىزى ھىچ بەھايەكى نىبە ئەگەر رەنگدانەۋەى نەبوو لەسەر خەسلەتەكانى مروّف بەپاكردەنەۋەو بىگەركدن، بەمەبەستى

هینانه دی مه به سته کانی به دیهینه ر له بونیاتی کومه لگای مرویی له سه ر
یه کترناسین و هۆگر بوون و ته و او مه ندی و سه قامگیری قه ناعه ت و رازی بوون
و دلئارامی و دلئیایی له دلئی مروؤدا.

خۆ ئه گه ر یه کتر ته و او کردنی مه عرفیمان کرده سه رچاوه بو مه نه جیه تی
ئیسلامی له بیر کردنه وه و گه ران و ره فتاردا، ئه واه وه ده بیته یار مه تیده رمان
له تیگه یشتنی ئه و پیگه یه ی به های ته زکییه هه یه تی و بنه ما مه نه جیه کانی
که ده کریت لئی بینه وه. له و بنه میان هه ش ته نها وه ک نمونه: بنه مای
یه کتر ته و او کردنی جه سته و عه قل و رو ح و بنه مای یه کتر ته و او کردنی بوونی
مرویی له نیوان تاک و کومه لگادا و بنه مای یه کتر ته و او کردنی زانست و کار.

کومه لگای مرویش هه رده م له به رده م هه ره شه ی ئاریشه ی له ناوبه ری بواری
ئابووری و سیاسی و کیشه چاره سه ر نه بووه کانی بواری مرویی و کومه لایه تی
و نه خو شیه کانی دلله راوکی و بیئومیدی و دارووخان و ناخو شی له بواری عه قلی
و ده روونی، هه تا مروؤف به های ته زکییه ی له هه موو بواره کاندا ده ست
بکه ویته وه. ئه و کاته بو ی ده رده که ویت که ته زکییه بریتییه له کوی باشیتی و
ره وشت و خه سلته تی چاک، که پنیویسته مروؤف تییدا بیت ، ئه م به ها بالایه ش ئه و
سه رچاوه یه یه که ته و او ی به ها لاوه کیه کانی لی ده بیته وه، که بالاده ستن به سه ر
ره فتاری فه رمان ره واه و فه رمان به ردار ، ده وه له مه ند و هه ژار، زاناو فه رخواز،
له نیوان تاکه کان و له نیوان کومه له کان و له سه ر ئاستی نیوخوی ئومه ت و
له سه ر ئاستی په یوه ندییه ده رکییه کانی به نه ته وه کانی دیکه وه. ئه و کاته بو ی
ده رده که ویت که هه ر به رنامه یه کی چاک کردنی واقع، له هه ر بواریک
له بواره کانیدا، به شیوه یه کی بنه رته ی پشت به مروؤف و ئه و ئاسته ی له ته زکییه ی
دل و ویزدانی و له ته زکییه ی کارو ره فتاری پی ده گات ده به ستیت.

خودایا ده روونمان پارێزکار بکه و پاکی بکه ره وه، هه ر تو باشتترین
پاکژکاری ده روونی... ئامین

بەشى سېھەم
ئاوھدانكارى لەرشتە بەندى بەھا بالاكاندا

ئاوهدانكارى لەرشتهبەندى بەها بالاكاندا^(۱)

لێرەدا دەگەرێنەووە بۆ ئەوێی کە مامۆستا تەها جابر عەلوانی ناویناوە سێ بەها بالا بەلادەستەکە: بەخواناسی، تەزکییە، ئاوەدانکاری، بۆ باسکردنی بەهای ئاوەدانکاری، وەک چەمکیکی ناوەند (مەركزي) لەچەمکەکانی قورئانی پیرۆز، هەولەدەهین تیروانینیکی مەعرفی ئەم چەمکە لەمەرجهعیەتی قورئانەووە بخەینەرۆو. قسەکردنەکەشمان سەبارەت بە ئاوەدانکاری لەپروانگەیی "فیقه"ووە دەبیت بۆ بەهای ئاوەدانکاری و پەيوەندى ئەم "بەهایە" بەو ژيانەووە کەخوای گەورە بۆ مەرقەهەکانی دەوێت، ئەوێش تیگەیشتنی ویستراوی گوتاری خوای گەورەیه کەپەيوەنداره بەکردهووەکانی خەلک کەگوتارەکە ئاراستەیی ئەوان کراو، لە پروونکردنەووەی ئەوێی کە دەیهوێت و پەسەندی دەکات، یاخود لێیانى حەراملکردوو دووریان دەگریت لێی. کەواتە ئاوەدانکاری بەهایەکە فیقهی کارکردن لەژيانى دۇنيا دیاری دەکات، بەتایبەت کاری کۆمەلگا کە پەيوەنداره بەسیستەمی کارگێری وچاودێری کاروباری خەلکییەووە، ئەمەش بەئاسانکردنی رێگای ژيان بۆیان و لادانی ناپەحەتی لەسەریان. هەرۆهک چۆن فیقهی ئاوەدانکاری لەم ڕووە مادیانەیی ژيانى کۆمەلگاوه، لەبالەخانەو رێگا و کشتوکال وپیشەسازیدا دەدرەوشیتەووە، لەلایەنە مەعنەوێهەکانی ژيانى کۆمەلگاشدا کە داينکردنی ئاسایش و بەرپاکردنی دادپەرۆهري و ئەنجامدانی ڕاویژە بەهەمان شێو دەدرەوشیتەووە، بەمەش باری تايبەت بەدەولەمەندەکان و فەرمانرەوایان بریتی دەبیت لەشەونخوونی بەدیار بەرژووەندییەکانی خەلکی و سۆزو بەزەیی بەرانبەریان و باری گشتی خەلکیش نزا و داواکردنی خێرو بەرەکەت و هێزی زیاترە بۆ دەولەمەندو فەرمانرەواکان.

ئەو رۆژەیی موسلمانان بەمشێوێهە لە"فیقهی ئاوەدانکاری" تیگەیشتن، خێر و خۆشی لەنێویناندا زۆر بوو دەزگاو دامەزراوەی زانستی بلاووبوویەووە، خوای گەورە لەئاسمان و زەووییەووە بەرەکەتی بەسەردا پڕژاندن، لەهەموو لایەکەووە

(۱) ئەم بەشە لەبەرەتدا وتاریکی کورت بوو لەگوڤاری (إسلامية المعرفة) دا بلاوکرایەووە، دواتر گەشەیی پیدرا، بروانه:

- ملكاوي، فتحی حسن. "ال عمران في منظومة القيم الحاكمة"، إسلامية المعرفة، ۵۹ع، خریف ۲۰۱۰م، ص ۵-۲۴.

رزق و پوزییان پیدرا، له هۆکاره کانی خۆشگوزهرانیدا داهینانیان کرد و به هاکانی پیشکەوتن و شارستانییه تیان بلاوکرده وه، به جۆریک که بوون به رووگه بۆ نه ته وه کانی تر.

ئهو روژهشی موسلمانان " فیهی ئاوه دانکاریان " فه رامۆش کرد، پیگه یان لاواز بوو و دهسه لاتیان داروخا و ئاوه دانکارییه که یان ویران بوو دوژمنیشیان به سهریاندا زال بوو. لیژهدا یه کیك له پرووه کانی بیئاگابوون لاوازیوونی هیممهت و دهسته پاچهیی له به ره و لووتکه چوون و رازیوون به ژیانی سه رکزی و ته مبه لی بوو.

له مه شدا هه ندیجار زانستی سه یرو نامۆ و تیگه یشتنی نه زۆک هۆکاربوون، که هیچ په یوه ندییه کیان به شه ریعه ته وه نه بوو بره ویاندا به رق لیوونی ژیانی دونیا و سووک سه یرکردنی به هاکانی و گوینه دان به کاروباره کانی و فه رامۆشکردنی چاودیژی کاروباری کۆمه لگاو پاراستنی به رژه وه ندییه کانی و په یوه ست نه بوون به ئومهت و به جینه هینانی مافه کانیان.

قسه کردنمان سه بارهت به ئاوه دانکاری - به هه مان شیوهی قسه کردنمان له به ها قورئانییه کان ده بیته - به خستنه رووی ئه وهی له باره یه وه له قورئانی پیرۆزدا هاتووه ده ست پیده که یان، پاشان قسه له سه ر ئه و په یوه ندییه ده که یان که قورئانی پیرۆز له نیوان ئاوه دانکردنه وهی زه وی و سروشتی ژیان له سه ریدا و چاره نووسی دواتری دروستی کردووه. گونجاو نییه قسه کردن سه بارهت به ئاوه دانکاری به بی ئاماژه کردن به عه بدوره حمانی کورپی خه لدوون که له قورئانه وه رینوینی وه رگرت و زانستیکی نووی دانا و ناوی لینا زانستی ئاوه دانکاری مرۆیی.

یهکهم: ئاوه‌دانکاری له‌زاری قورئانهوه:

وشه‌ی (عَمَرَ) بیست و پینج جار له‌قورئانی پیرۆزدا هاتووه، سیان له‌وانه به‌شیوه‌ی ناو (إِسْمِ عِلْمٍ) هاتووه: "خانه‌واده‌ی عیمران": ﴿إِنَّ اللَّهَ أَصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَعَالَ إِبْرَاهِيمَ وَعَالَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ {ال عمران: ۳۳}، واته: (بیگومان خوای گه‌وره ئاده‌م و نوح و خانه‌واده‌ی ئیبراهیم و خانه‌واده‌ی عیمرانی به‌سه‌ر هه‌موو جیهانیاندا هه‌لبژاردووه)، "کچه‌که‌ی عیمران": ﴿وَمَرِيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَقْتَ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ عَلَيْهَا مِنَ الْقَنَاتِينِ حُسْنٌ﴾ {التحریم: ۱۲}، واته: (مه‌ریه‌می کچی عیمرانیش که داوینی خوی پاک راگرت، ئه‌وسا ئیمه فوومان پیا کرد له‌رۆحیک که خۆمان دروستمان کردووه و باوه‌ری هینابوو به‌ته‌کانی په‌روه‌ردگاری خوی و کتیبه‌کانی و له‌پیزی گویریایه‌ل و فه‌رمانبه‌رداراندا بوو)، "ژنه‌که‌ی عیمران": ﴿إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَدَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ {ال عمران: ۳۵}، واته: (کاتیک که ژنی عیمران وتی: ئه‌ی په‌روه‌ردگارم من ئه‌وه‌ی له‌سکمدایه‌ نه‌زرم کردووه بۆ تو ئازاد کراو بیت (بۆ خزمه‌تی تو که بیت المقدسه) توش ئه‌مه‌م لی گیرا بکه).

سیجاریش وه‌ک ناوی مه‌ناسیکی عومره هاتووه، که له‌ته‌واوی رۆژه‌کانی سالدا ئه‌نجام ده‌دریت، ئه‌مه‌ش واده‌کات که عبه‌ی پیرۆز پر بیت له‌عومره‌کاران و به‌دریژایی سال ئاوه‌دان بیت به‌وان، ئه‌مه له‌کاتیکدا که حه‌ج له‌سالیکیدا یه‌کجار ئه‌نجام ده‌دریت: ﴿وَأَيُّمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ ۚ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِّن رَّأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِّن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۚ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامٌ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ ۚ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ لَّمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ {البقرة: ۱۹۶}، واته: (حەج و عومره (که‌ده‌ستان پیکرد) ته‌نها بۆ خودا ته‌واوی بکه‌ن، ئه‌مجا ئه‌گه‌ر هه‌ر (قه‌ده‌غه‌کران) ئه‌وسا چیتان بۆ هه‌لسورا له‌قوربانی (سه‌ری برن) و سه‌رتان مه‌تاشن تا قوربانییه‌که ده‌گاته‌ جیی

دیاریکراوی خوی، ئەمجا هەرکەسیک لە ئێوه نەخۆش بوو یان ئازاریک لەسەریدا بوو لەبری ئەوه بەرۆژوو بیت (کەسی رۆژه)، یا خیریک یان قوربانییەک بکات، جا کاتیک دلیا بوون (ترس نەبوو)، ئەمجا ئەو کەسە بەهرەمەند بوو بەبەجیەنانی عومرە تاکاتی حەج ئەوه چی بۆ هەلسورا لەقوربانی (بیکات)، ئەگەر یەکیک نەبیوو باسی رۆژ بەرۆژوو بیت لەکاتی حەجداو حەوت رۆژی تریش کاتیک کەگەرانهوه، ئەمە دەبیتە دە رۆژی تەواو ئەمە بۆ کەسیکە کە (خوی و) کەسوکاری دانیشتووی دەووروبەری (مسجد الحرام) نەبیت و لەخوا بترسن و بزائن کەبەرستی خوا خاوەنی تۆلە و سزای سەختە).

سیجاریش پەيوهسته بەئاوهدانکردنەوهی مزگەوتەکان و بونیاتنان و خزمەتکردن و مانەوه تیناندا: ﴿مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِم بِالْكَفْرِ أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿١٧﴾ إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿١٨﴾ أَجْعَلْتُمْ سَقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾﴾ {التوبة: ١٧-١٩}، واتە: (ئەو بیباوەران) ئایا پیتان وایە ئاودان بەحاجیان و (سەرپەرشتی و) ئاوەدانکردنەوهی مزگەوتی حەرام (کەعبەى پیرۆز) وەکوو کەسیکە کەباوەرى هینا بیت بەخواو بەرۆژی دواى و لەبێى خوادا تیکۆشا بیت؟ ئەوانە لای خوا چوون یەک نین و خوا رینمونی کۆمەلى ستمکاران ناکات، جاریکیش ئاماژەیه بۆ (بیت المعمور): ﴿وَالطُّورِ ﴿١﴾ وَكِتَابٍ مَّسْطُورٍ ﴿٢﴾ فِي رَقٍ مَّنشُورٍ ﴿٣﴾ وَالْبَيْتِ الْمُعْمُورِ ﴿٤﴾﴾ {الطور: ١-٤}، واتە: (سویند بەکیوی طور، بەکتیبی نووسراو (مەبەست قورئانە)، لەچەند لاپەرەیهکی بلاوکراوه، سویند بەو خانە ئاوەدانە)، لەوانەیه مەبەست کەعبەى پیرۆز بیت، کەخەلکی ئاوەدانى دەکاتەوه، یاخود مالیک بیت لەئاسمان فریشتەکان ئاوەدانى دەکەنەوه.

سیجاری دیکەش بەواتای مانەوهو جیگیربوون لەسەر زهوی و کشتوکالکردن و بونیاتنانی خان و تەلارو کۆشک و دەستگرتن بەهۆکارەکانى شارستانییهت و ازهینان لەژیانی کۆچەرى و بیاباننشینی هاتووه،

له مباره شه وه باسی چهند هۆزیک کراوه که بۆ ماوه یه کی در یژ له سه ر زه ویدا خاوه ن هیز بوون و کاری کشتوکالیان کردووه و کانزاکانیان ده ره یئاوه: ﴿أَوْ لَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قِسْوَةً وَأَثَرًا عَلَى الْأَرْضِ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٩١﴾ {الروم: ٩}، واته: (ئایا ئه وان به سه ر زه ویدا نه گه راون، تا سه ره ئه نجامی ئه وان ه ی پیش خویان ببینن چون بووه، که ئه وان زور له مان به هیز تریش بوون، زیاتر له مانیش زه ویبیان کیلاو ئاوه دانیبیان کرده وه، پیغه مبه رانیان به موعجیزه روونه کانه وه بۆ هات، بۆیه خوای گه وره سه ته می لی نه کردوون (که له ناوی بردوون)، به لکو خویان سه ته میان له خویان کرد)، له وان ه یه ئه وان ه عاد، هۆزه که ی هود پیغه مبه ر بن، که له سه ر شوینه به رزه کان کۆشک وته لارو قه لایان بونیات ناوه: ﴿أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً تَعْبَثُونَ ﴿١٣٨﴾ وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ﴿١٣٩﴾ {الشعراء: ١٢٨-١٢٩}، واته: (ئایا ئیوه له هه موو شوینیکی به رز به بی هوده بورجیک دروست ده که ن و چهند کۆشک و قه لای به هیز دروست ده که ن)، واگومان ده بن که به در یژایی کات له سه ر زه ویدا نه مر ده مینه وه. یه کجاریش به واتای ژیان هاتووه، کاتی که خوای گه وره سویند به ژیانی پیغه مبه ر (درودی خوای له سه ر بی) ده خوات: ﴿لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٧٢﴾ {الحجر: ٧٢}، واته: (سویند به ته مه ن و ژیانی تو (ئه ی موحه مه د) به راستی ئه وان ه له مه ستی خویاندا سه ر گه ردانن).

جاره کانی دیکه هه موویان ئاماژهن بۆ تیپه ر بوونی کات له ژیانی مرۆقدا تا سه له کان له ته مه نی ده روون، یا خود ته مه ن در یژ ده بیته، یا ده گاته ته مه نی لاوازی: ﴿بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾ {الانبیاء: ٤٤}، واته: (به لکو ئیمه ئه وان و باووایا پیرانیانمان به خو شی ژیان دووه تاته مه نی زوریان به سه ر برد، ئایا ئه وان ه (قور ه ی شیه کان) سه رنج ناده ن که ئیمه دینه ناو خاک و ولاتی (ئه وان) و له هه موو لایه کیه وه که می ده که ی نه وه (به رزگار کردنی له لایه ن موسلمانانه وه) ده ی ئایا ئه وان زال و سه رکه وتوون (یا ئیمه)؟)، ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ

وَمِنْكُمْ مَّن يُرُدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْأَعْمُرِ لِكَيِّ لَا يَعْلَمُ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٧٠﴾ { النحل: ٧٠ }، واته: (بیگومان خوا ئیوهی دروست کردوهو پاشان دهتان مرینیت، هه ندیک له ئیوه (زور پیر ده بیت تا) دهگه پیرینه وه بو لاوازترینی ته مهن، بو ئه وهی له پاش زانین هیچ شتیک نه زانیت (هه موو شتیکی له بیر بچینه وه) به راستی خوا زانای به توانایه).

گومانی تیدا نییه که بو ئه نجامدانی کاره کان و جییه جیکردنی ئه رکه کان و به دیهینانی ئامانجه کان پیویست به تیپه ربوونی کات دهکات، چونکه کات یه کیکه له پیکهینه رهکانی گه شهی تاک و به دیهاتی هه ندیک له خه سه له تهکانی و ته و اوکردنی هه ندیک له داخوازییه مادی و مه عنه و بییه کان. تیپه ربوونی کات یه کیکه لو توخمهکانی گه یشتنی کومه لگا به ئاستیکی دیاریکراو له ئاستهکانی بونیاتنان و پیکهینانی شارستانی.

له مباره یه شه وه (مالک بن نبی) هاوکیشه یه کی هه یه که تیدا توخمهکانی شارستانی کۆده کاته وه و رۆلی هه ریه ک له هه ولیی مروؤف له کۆکردنه وهی هۆکاره مادییه کان و تیپه ربوونی کاتی پیویست بو گه شه پیدانی دامه زراوهکانی شارستانییه ت و که رهستهکانی دهخاته روو. به لام بوچوونی وایه که کۆبوونه وهی ئه م سنی توخمه: (مروؤف و خاک و کات) ^(١)، وهک پیویست حاله تی شارستانی لئ ناکه ویته وه، به لکوو پیویستی به به شیک له توانای رۆحی، یاخود مه شخه لیک هه یه که توانای به گه رخصتنی ئه م سنی توخمه و وه به رهینانییانی هه بیت به جوریک که رۆلییان له دهسته که وتی شارستانییدا به جی بگه یه نن.

پیکهاتهکانی بنیاتنانی شارستانی لای مالک بن نبی

^(١) ابن نبی، مالک. شروط النهضة. ترجمة: عبد الصبور شتاهین وعمر کامل مسقاوی، دمشق: دار الفکر، ١٩٧٩م، ص ٤٤.

به گۆرهی دهربرینی قورئان ئه وهی له بهرانبه ر ئاوه دانکاریدا ههیه بریتییه له: خراپه کاری و کوشتن و خوینزێژی و ویرانکاری و تیکدان و له ناوچوون و چۆله وانی و کاوالبوون ههیه، به جۆریک که هه موو ئهم دهربرینانه له قورئانی پیرۆزدا له بهرانبه ر مانه وهی ژیان و بهرده وامبوونی به پپی یاساو ریسا به پپوه به رهکانی و مانه وهی مزگه وت به ئاوه دانبوونی که خواپه رستان یادی خودای تیدا ده که ن و ریکبوونی ژیان له سه ر رینووینی خوی گه وره هاتوون. به مجۆره ئاوه دانکاری له دهربرینهکانی قورئانی پیرۆزدا، به چه ند واتایه کی به یه که داچوو هاتوو هه که چه ندان مانا ده گه ینت، و اتاکانی یه کتر ته واو ده که ن، به واتای: حاله تی ژیان و جیگیربوون و نیشه ته جیووون و بونیاتنان له شویندا و به واتای ئاوه دانکاری مادی و ئاوه دانکاری رۆشنیری و فیکریش هاتوو. له برگهکانی دواتردا رپوونکردنه وهی پوخت له باره ی ئهم مانایانه وه ده دهین و له ئایه تهکانی قورئانی پیرۆزدا نمونه یان بۆ ده هینینه وه.

۱- حاله تی ژیان:

ژیانی تاک به تپه رپوونی کات و به دوی یه که داهاتنی رۆژ و سهالهکان به دریزایی ته مه نی له سه ر زه وی دپته دی: ﴿قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ﴾ { الشعراء: ۱۸ }، واته: (فیرعه ون) وتی: ئایا ئیمه تۆمان به مندالی له ناو خۆماندا پینه گه یاندو چه ند سالیک له ته مه نت له ناو ئیمه دا نه مایته وه، چونکه مرۆف ژیانی له سکی دایکیه وه ده ست پیده کات، پاشان دپته دهره وه بۆ ژیانی دونه ی، دواتر ژیانی کوتایی دپت و دهرمیت و ده چپته سکی زه وییه وه، تا ئه و کاته ی رۆژی قیامه ت دپت و بۆ ژیانی هه میشه یی قیامه ت هه لده ستیتته وه، تاکی مرۆف ژیانی دونه یی به له دایکبوون ده ست پیده کات، پاشان مندالیک که هیشه تا بالغ نه بووه، پاشتر بالغبوون و پینگه یشتن، دواتریش پیربوون و چوونه ته مه ن، تاده گاته ته مه نی لاوازی. هه ربۆیه هه روه ک چۆن مرۆف له م ژیاندا ته مه نی خوی هه یه، به هه مان شیوه ئومه تیش ته مه نی خوی هه یه، کاته کان به سال و نه وه کان به سه ریدا ده گوزه رین، به مانه وه و هه بوونی ده سه لات و سه قامگیری پاریزگاری له ژیانی خوی ده کات، له

بوونیکى ديارىکراودا، کاتى که تهمه نى ته و او بوو بوونه که ی راده وهستیت، ئیدی پهرته وازه ده بیست و ناسنامه که ی ون ده بیست و دسه لاتی تیا ده چیت و به ویرانبوون کوتایى دیت، ئه و مالانه ی که به خاوه نه کانیان ئاوه دان بوون ده بنه چوله وانى و که سیان تیا نامینیت: ﴿فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مُكْرِهِمْ اَنَا دَمَرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٥١﴾ فَبَلَّغْ بِيُوْنَهُمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوْا اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُوْنَ ﴿٥٢﴾﴾ { النمل: ٥١-٥٢ }، واته: (سهرنج بده سهرئه نجامى ئه وان چى ليتهات، چون ئيمه ئه وان وگه له که يانمان هه موو پيکه وه له ناوبرد، ئه مجا ئه وه (جى) خانوه کانينانه چول و خالييه له بهر ئه وه ی سته میان کرد، به راستى له و به سهرهاته دا په ندو ئاموژگارى و به لگه هه يه بو کومه ليک که ده زانن (چيمان به سهر ئه وان هيناوه))، ته مه نيش به تپيه رپوونى کات له رووى به هاو ئه رزشه وه به ژيان دانانريت ئه گهر به و جوړه ی که خواى گه وره داواى کردوه له مروّف ئاوه دان نه بووه وه که ههر ئه وه ش حه قيقه ته ی ژيانه: ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اَسْتَجِيبُوْا لِلّٰهِ وَلِلرَّسُوْلِ اِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيْكُمْ﴾ { الانفال: ٢٤ }، واته: (ئهى ئه و که سانه ی باوه رتان هيناوه وه لامى خواو پيغه مبه ر بده نه وه، کاتيک که بانگتان ده که ن بو لای ئه و (ئايينه ی) که زيندووتان ده کاته وه)، به بى به ده مه وه چوونى خه لکى بو بانگه وازه که ی خواى گه وره له پيناوى ئه وه ی ژيانيان دينيته دى، به وه ی که ته مه نيان پر بيت له به هاکانى حه ق و خير و چاکه ويستى، ئه گهر وانه بيت، ئه و ته مه نيان هيج به هايه کى راسته قينه ی ناييت و له کوتايشدا ژيانيان ته نها به لاريداچوون و پوچ ده بيت.

ئه وه ی له به رانبه ر واتاى ژيان هه يه کاتى مروّف له سهر زه ويى ده ژى، بریتيه له کوتاياهاتنى ژيان به مردن، له بهر ئه وه ئاوه دانکارى زه وي په يوه ندى راسته وخوى به ژيان له سهر زه وي به وشکانى و ئاسمان و ده ریا و پاراستنى ژيانى زينده وهران له ژينگه جياوازه کانى ژيان و دورکه و تنه وه له کوتايبه نهانى ژيان به کوشتن و خراپکردنى هوکاره کانى ژيان و که ره سته کانيبه وه هه يه. چونکه زيندوو کردنه وه به و واتايه ی خستمانه روو، په يوه ندى راسته وخوى به ئاوه دانکارى سهرزه وي و بوژاندنه وه يه وه، له سهر ئاستى چاک به کاره يتانی

همو و نه وهی که خوای گه وره تییدا دروستی کردوه، له وشکانیی و ده‌ریاو ئاسمانیدا، له شتومه‌ک و دیارده و زه‌کانه‌وه هه‌یه.

له‌به‌رئه‌وه قورئانی پیروز به‌سته‌م و نار‌ه‌وا کوتایی هاتنی ژیانی مروفتیکی چواندوه به‌کوتایهاتنی تیکرای مروفتیه‌تی و زیندوو کردنه‌وه‌شی به زیندوو کردنه‌وه‌ی هه‌موو مروفتیه‌تی چواندوه، چونکه ئه‌و: ﴿مِنْ أَجْلِ ذَٰلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ بَعَدَ ذَٰلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ﴿٣٢﴾ { المائدة: ٣٢ }، واته: (له‌به‌ر ئه‌وه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی ئیسرائیلیمان پیویست کرد، که بیگومان بریار ئه‌مه‌یه: ئه‌وه‌ی ته‌نیا که‌سیک بکوژیت، که له‌توله‌ی که‌سیکی کوژراوی تردا نه‌بیت، یان له‌توله‌ی خراپه‌کاری و ئاژاوه‌ نانه‌وه له‌سه‌ر زه‌ویدا نه‌بوو ئه‌وه وه‌ک ئه‌وه وایه هه‌موو خه‌لکی کوشتییت، ئه‌وه‌ش بیتاوانیک پرزگار بکات له‌کوژران، وه‌ک ئه‌وه وایه هه‌موو ئاده‌میزادی رزگار کردبیت و زیندوو کردنه‌وه، سویند به‌خوا بیگومان، پیغه‌مبه‌ره‌کانمان به‌به‌لگه‌ روونه‌کانه‌وه هاتن بۆلایان، که چی له‌پاش ئه‌وانه زۆریک له‌وانه زیاده‌ره‌وویان کرد له‌سه‌ر زه‌ویدا)، هه‌ربۆیه به‌رزکردنه‌وه‌ی به‌های ژیان و بریاری پیروزبوون و پاریزگاری لیکردنی: بریتییه له‌ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی زه‌وی و کوشتنی ژیانیش خراپه‌کارییه تییدا. له‌وانه‌یه "الراغب" واتای (الغمری) له‌ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی جه‌سته‌ی مروفته‌وه به‌ژیان هینا وهرگرتبیت^(١)، هه‌روه‌ک چۆن ئاوه‌دانیتی داواکاری ئاوه‌دانبوونه‌وه‌یه و کرده‌ی ئاوه‌دانکاری و ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ش ئه‌و شیوه‌یه‌یه که جینشینیایه‌تی له‌سه‌ر زه‌وی دینیته‌دی، تیکرای سه‌ر زه‌وی، تا ئه‌وکاته‌ی ژیان له‌سه‌ر زه‌ویدا هه‌بیت: ﴿إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً﴾ { البقرة: ٣٠ }، واته: (من جینشینیک له‌سه‌ر زه‌وی داده‌نیم)، له‌به‌ر ئه‌وه رووه‌ دژه‌کانی کرده‌ی ئاوه‌دانکاری و به‌دیهااتنی جینشینیایه‌تی له‌زه‌ویدا، بریتییه له‌هه‌ولدان بۆ

(١) الاصفهانی، الرغب. معجم الفاظ القرآن الکریم. تحقیق: إبراهيم شمس الدین، بیروت: دار الکتب العلمیة، ١٩٩٧م، ماده عمر.

خراپه‌کاری. خراپترین شیوهی خراپه و خراپه‌کاریش بریتییبه له‌کوشتنی مروّف و کۆتایی پیهینانی ژیانی.

له‌راستیدا به‌جیگه‌یاندنی سپاردی جینشینایه‌تی له‌سه‌ر زه‌وی و کاری ئاوه‌دانکاری تییدا، ئه‌و ئه‌رکه‌یه که ژیانی تاک تاکۆتایی هاتنی به‌مردن ئاوه‌دان ده‌کاته‌وه، ئه‌مه‌ه‌ دیژیه‌ی ده‌بیت، به‌جۆریک که پاش مردنیشی ژیانی کهسانی تر ئاوه‌دان ده‌کاته‌وه، ئه‌مه‌ش به‌چاکه‌ی به‌رده‌وام (الصدقة الجارية) و زانستی سوودبه‌خش و منالی چاک، دیته‌دی: "إِذَا مَاتَ الْعَبْدُ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ: صَدَقَةٌ جَارِيَةٍ، أَوْ عِلْمٌ يَنْتَفَعُ بِهِ، أَوْ وَلَدٌ صَالِحٌ يَدْعُو لَهُ"^(۱)، واته: که مروّف مرد ئیدی کرده‌وه‌کانی ده‌پچریت له‌سی رینگاوه نه‌بیت: چاکه‌یه‌کی به‌رده‌وام، یاخود زانستیکی سوودبه‌خش، یان مندالیکي چاک بۆی بپاریته‌وه، ئه‌مه‌ وپرای ئاوه‌دانکردنه‌وی ژیانی هه‌میشه‌یی له‌قیامه‌تدا. ئه‌وه‌ش به‌هه‌مان شیوه‌ی دیژیه‌ ده‌کیشیت بۆ جۆری مروّفه‌کان، له‌نه‌وه‌یه‌که‌وه بۆ نه‌وه‌یه‌کی تر و له‌ئومه‌تیکه‌وه بۆ یه‌کیکی دیکه، به‌دریژیی مانه‌وه‌ی جۆری مروّفه‌کان له‌سه‌ر ئه‌م زه‌ویه‌دا. خو ئه‌گه‌ر ئه‌م ئاوه‌دانکارییه به‌هۆی خراپه‌کارییه‌وه ناته‌واوی و پاوه‌ستانی تیکه‌وت، ئه‌وا ژیانی مروّف بۆ گوزهرانیکی ناخۆش وته‌نگ ده‌گوریت: ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى﴾ { طه: ۱۲۴ }، واته: (هه‌ر که‌سیک روو وه‌رگه‌پری له‌رپینازو یادی من، ئه‌وه بیگومان ئه‌و که‌سه ژیانیکي سه‌خت وته‌نگی ده‌بیت)، له‌به‌ر ئه‌وه به‌راستی به‌پیی رینوینی خوی گه‌وره ئاوه‌دانکاری ژیانه‌و خیرو به‌ره‌که‌تی دونیاو قیامه‌ته‌و خراپه‌کاریش ژیانیکي ناهه‌موار و سه‌خت و ته‌نگه له‌دوینا و قیامه‌تدا.

مروّفیش له‌م ژیانه‌دا بۆ ته‌مه‌ندرێژی هه‌ول ده‌دات، هه‌تا ژیانی به‌جۆره‌ها کار و که‌سه‌به‌تی مادی و مه‌عه‌نوی ئاوه‌دان بکاته‌وه. له‌وانه‌یه هه‌ول‌دانی له‌مه‌دا هه‌مووی له‌پیناوی قیامه‌تدا بیت، به‌جۆریک خه‌ریک بیت به‌شی خوی له‌دوینا له‌یاد بکات: ﴿وَأَبْتَعْ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا﴾ { القصص: ۷۷ }، واته: (له‌وه‌ی خوا پیی داویت ئه‌و دونیای پی به‌ده‌ست بینه‌و

(۱) النيسابوري، مسلم بن الحجاج. صحيح مسلم. بيروت: دار ابن حزم، ط ۱، ۱۹۹۵م، كتاب الوصية، باب ما يلحق الانسان بعد وفاته، حديث رقم ۱۶۳۱، ص ۱۰۱۶.

به شی خۆشت له م دونیایه له بیر نه چیت)، له مجوره حاله تانه شدا مروّف مالی فانی ئەم دونیایه و مالی هه میشه یی جیگیربوونیشی ئاوه دان ده کاته وه: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةًۢ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾﴾ { النحل: ٩٧}، واته: (هه رکهس له ئیوه له نیر یان له می کرده وهی چاکی کردبیت و بیكات و برواداریش بوو بیت، ئەوه سویند به خوا ژیانیکی خۆش ده یان ژیه نین و سویند بی به چاکتر له وهی که ئەوان ده یانکرد پاداشتیان بدهینه وه). خه لکیش هه یه هه ول و کۆششی بو ئاوه دانکردنه وی ژیانی دونیایه تی به جوره ها رهنگی مادی و مه عنه وی و به ته واوه تی بیتاگا ده بیت له ئاوه دانکردنه وهی قیامه تی، هه ربویه سه ره نه نجامی هه ول و کۆششی له دنیا و ئاوه دانکردنه وهی تیندا جگه له به فیرو چوون هیچی تر نابیت: ﴿الَّذِينَ صَلَّٰ سَعِيَهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿١٠٤﴾﴾ { الکهف: ١٠٤}، واته: (ئو که سانه که کرده وهو کۆششیان به فیرو چوو له ژیانی دنیا، و اشیان گومان ده برد به راستی ئەوان کاریکی زورچاک ده که ن).

له بهر ئەوه ئاوه دانکردنه وهی ژیانی دنیا له گه ل ویرانکردنی قیامه ت، سه ره نه نجام ئاوه دانکردنه وه نابیت، له مباره یه شه وه (أبو الفتح البستی) ^(١) له شیعریکیدا ئەلایت:

(ياعامرا لخراب الدار مجتهدا بالله هل لخراب العمر عمران)

واته: ئەهی کۆششکار بو ئاوه دانکردنه وهی ویرانه ی ماله که ت ، توخوا ویرانکردنی ته مه ن ئاوه دانکردنه وهی هه یه.

هه ربویه ئەنجامدانی ئەرکی ئاوه دانی له سه ر زه ویدا، به ده مه وه چوونی بانگه وازی خوای گه وره یه بو ئەو ژیانیه که تیندایه: ﴿يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلّٰهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْۖ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللّٰهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهٖ ؕ

^(١) ئەو: موحه مه د کوری عه لی بوستیه، بوستی نازناوی بو ناوچه ی (بوست) له ولاتی ئەفغانستان ده گه ریته وه، له سه ده ی چواره مدا ژیاوه و سالی ٤٠٠ی کۆچی له بوخارا کۆچی دوا یی کردوه. ئەو دیره شیعه رشی له قه صیده نونیه که یه تی که سه ره تاکه ی به م به یته ده ست پیده کات: زیاده المرء في الدنيا نقصان و ربحه غير محض الخير خسران واته: زیاده ی مروّف له دنیادا که میبه و، قازانجی شی جگه له چاکه ی بوخت له ده ستدانه.

وَأَنَّهُ وَاِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ { الانفال: ٢٥ }، واته: (خوتان پياريزن له تاشووب و به لايهك كه به تايبهت تووشى سته مكارانتان نايبت (همووتان ده گريته وه) و بشزانن كه به راستى توله و سزاي خوا زور سهخته)، له به رانبه ردا په تكدنه وهى به دمه وه چوونى خواو پيغه مبه ر و پشت هه لكردن لبيان، هه ولدانه بو خراپه كارى و تياچوون: ﴿وَإِذَا تَوَلَّى سَعَى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ﴿٢٥﴾ { البقرة: ٢٥ }، واته: (كاتى پشتى هه لكرد هه ولده دات له زه ويدا بو نه وهى خراپه تيدا بكات و كشتوكال و وه چه و نه وه له ناو بيات، خوا خراپه كاره كاني خوش ناويت)، جا هه ركه سيك پشت بكاته بانگه وازى خوا بو به رپاكردنى ژيان و هه ولى خراپه كارى بدات له سهر زه ويدا و كشتوكال و وه چه و نه وه له ناو بيات، نه وا سهر نه نجامى نه وه سته م و خراپه كارى به تهنها خوى ناگريته وه، به لكو در نه نجامه كهى گشتى ده بيت و هه موو چانندن و نه وه وه چه يهك ده گريته وه، نه گهر هاتوو كوم هلى خه لكه كه ده ستيان نه گرت و ريگرييان له نه نجامداني سته م و خراپه كارى به تهنها كهى نه كرد، هه ر نومه تيك له نومه ته كانيش پشت بكاته بانگه وازى خواى گه وره بو به رپاكردنى ژيان و ناو ده انكر دنه وهى زه وى و گه يشتن به تيگه يشتن و هه ولى نه نجامداني سته م و خراپه كارى بدات له رپى خوينرپى له جه ننگه سته مكاره كانداو له كار خستنى به رژه وه دنييه كاني خه لكى له به ده سته يناني رزق و روى و خير و بى زه وى و زياده ر هوى له به كار هيتاني وزه كاني زه وى به شيويه كهى خراپ و پر كردنيان به ژهر و ماده پيسكه ره كان، نه وا در نه نجامى نه وه كاره له ناو چوونى چانندن و نه وه وه چه ده بيت له هه موو زه ويداو تاشووبيكيش كه تيكراى نه ته وه كان ده گريته وه، نه گهر هاتوو نه ته وه كاني سهر زه وى له دژى نه وه نه ته وه سته مكار و خراپه ويسته رانه وه ستان. نه م زه وييه كه خواى گه وره مروقى كردو وه به جينشين تيدا وهك كه شتيهك وايه، نه گهر نغرو بو نه وا هه موو سهر نشينه كاني به پياو چاك و خراپه كار يشه وه وهك يهك نغرو ده بن، سه بارهت به لپرسينه وه شيان له قيامه تدا، نه وا خواى گه وره به زانين و ره حمهت و دادپه ر هوى خوى لپنچينه وه يان له گه ل ده كات.

چيرو كه قور ئانبيه كانيش پرن له نمونه ي حاله تى ده سته كه وتى دونيا يى كه نمونه ي خراپه و خراپه كارين و نمونه ي ده سته كه وتى دونيا ييش كه خويان

له ئاوه دانكارى و چاكر دنيدا ده بينيته وه. نمونه ي ئه مانه ش ئه وه ي خواى گه و ره سه باره ت به قاروون كه له هۆزى موسا (سه لامي خواى لى بى) بوو هۆزه كه ي سه باره ت به خراپه كارى و كارى ناره وا هۆشداريان پيدا و ئامۆزگاريان كرد كه له و ساماناي كۆي كردوو ته وه قيامه تي له بير بيت و بو به رژه وه ندى خه لك و ئاسانكارى كاروبارى ژيانيان به كارى بينيت و به شى خۆشى له خۆشى و جوانييه كانى دنيا و هۆكاره كانى خۆشگوزهرانى فه رامۆش نه كات، به لام ئه و له گه ل فه رمانه و اى خراپه كاردا هاوپه يمانى به ست و هينده مال و سامانى كۆكرده وه كه كليلى گه نجينه كانى مروقى زور به هيزيش نه يده توانى هه ليان بگريت، بانگه شه ي ئه وه شى ده كرد كه ئه و مال و سامانه ي كۆي كردوو ته وه مولكى خۆيه تي، به ئه زموون و ليها تووبى خۆي، يان به هۆي به ريزيه وه لاي خواى گه و ره و به باشزانينى خوا بوى به ده ستي هيناوه⁽¹⁾، كاتى كه گووى به ئامۆزگارى هۆزه كه ي به به خشين له مال و سامانه كه ي نه داو ئاوه دانكارى دنيايى كه خۆي له كۆكرده وه ي مال و ساماندا ده بينيته وه و اى ليكرد كه دابريت له ئاوه دانكارى به سوود، سه ره ئه نجامه كه شى ئه وه بوو كه خواى گه و ره خۆي و مال و سامانه كه شى له ناو برد و هيج سوودى كي نه بوو بوى.

له به رانه ر ئه مه دا چيروكى (ذى القرنين) ديت كه نمونه يه بو به گه رخستنى له خواترسانه ي زانين و ئه زموون و سوود گه يان دن به دروستكراوه كانى خواى گه و ره و ئاوه دانكارى چاكي په يوه ست به به هاى يارمه تيدان و پيشكه شكردنى هاريكارى و بونيا تنانى به سوود. له كاتى كدا خه لكه كه ي له نيوان دوو به ره به ست (سد) هكه دا بوون، داوايان ليكرد له دروستكردنى ديوار به ده ورى ناوچه كه ياندا

(1) ابن القيم الجوزي، محمد بن أبي بكر. شفاء العليل في مسائل القضاء والقدر والحكمة والتعليل. بيروت: دار المعرفة، 1978م، ج 28، ده لئيت: "مه به ست ئه وه يه كه قسه كه ي له باره ي ئه و زانينه ي هه يه تي ئه و به پيى ويست خۆي فيرى بوو، و اتا كه ي به وه ي كه له لام هه يه له زانين و ئه زموون و مه عريفه كه به هۆيه وه گه يشتوومه ته ئه وه و به هۆيه وه به ده ستم هيناوه، خۆ ئه گه ر مه به ست له زانينى خوا بيت ئه و اتاى به هۆي ئه و زانينه ي خوا لاي من له خيرو باشه و شايسته بوون هه مه و منيش شايانم بوى به هۆي به ريزبوونه وه مه وه به سه ريدا، ئه م مانايه يان زياتر نزيكه، چونكه ئه لئيت به هۆي زانين و مه عريفه مه وه هيناومه (أوتيته) و نالئيت به ده ستم هيناوه و فيرى بووم (حصلته واكتسبته)".

يارمه تيان بدات، له به رانبهر ئه وهدا مافى خوى بدهنى، ئه ويش ئه و زانين و ئه زموننهى كه خواى گه و ره پيى به خشيبوو خسته گهر و تهنه داواكاريشى له هوزه كه ئه وه بوو كه خويان له گه ليدا كار بكن و كه رهستهى خاوى پيويست بؤ بونياتنان كۆبكه نه وه، ئه م خزمه ته شى بئ به رانبهر بؤ ئه نجامدان.

كه واته ژيانى باش له دونيادا به هوى ئاسوده يى دهروون و چاكه ويستى و خير و بيز به گشتى و كۆبوونه وهى خه لكى له سه ر خۆشه ويستى و هۆگرى و هه بوونى هيمنايه تى و ئاسايش و به ديها تى يه كتر ناسين و هاريكارى كردنى يه كتر و فه راهه مه ينانى هۆكاره كانى خۆشگوزهرانى ديتته دى... ئه و كاته ي كرده وهى چاك و چاكسارى ئاوه دانى ده كه نه وه: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِمَّنْ ذَكَرِ أَوْ أَنْفَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

﴿النحل: ٩٧﴾، واته: (هه ركه س له ئيوه له نير يا مى، كرده وهى چاكى كرديت و بيكات و برواداريش بوو بيت، ئه وه سويند به خوا ژيانىكى خوش دهيان ژيه نين و سويند بئ به چاكتر له وهى كه ئه وان ده يانكرد پاداشتيان بدهينه وه)، ئه و كاته شى كه خراپه و خراپه كارى تيده كه ويت، ژيان ده گوريت بؤ له ناوچوون و تهنگى و سهختى. ئه مه ش حاله تى تاك و كۆمه ل و ئومه تيش ده گريته وه، به لام ژيانى باشى قيامهت پاداشتى ئه وان هيه باشترين كار و چاكترين ئه نجاميان هه بووه، ئه وه ش به هوى ئاوه دانى ژيانى دونيا وه به كرده وهى چاك و هه ول و كۆششى چاكه خوازيه وه ده بيت.

ژيانى مرؤفيش له سه ر زه ويدا به كۆبوونه وهى خه لكى و هاريكارى نيوانيان له كار و باره كانى ژياندا نه بيت نايه ته دى، چونكه "مرؤف به سروشتى خوى مه دهنيه" و ناتوانى به ته نها بژى، به لكو له خيزاندا ده ژى و ژيانيشى به هوى ئه حكامه كان و سيسته م و به رپرسيارى تيبه كانه وه ريكخراوه و خيزانيش له چه ندين كۆمه ل و گه ل و هوز و نه ته وه دا كۆ بووه ته وه و دابه شبوون به سه ر كۆمه لگاو و لاته كاندا و په يوه ندى يه كتر ناسين و هاريكارى و ئالوگورپى سوود به خش له نيوانياندا ديتته ئارا، ئه و كاتانه ي كه له حاله تى ئاشتيدان، به هه مان شيوه دژايه تى و ركابه رى و جهنگيش له نيوانياندا دروست ده بيت. جوړه ها شيوازى ژيانى جياوازيش له جوړى خواردن و خواردنه وه و پۆشاك و باله خانه و هۆكاره كانى گواستنه وه و په يوه ندييه كان دروست ده بيت، به جوړيك كه هه ر

تاکیک حاله‌تی خوئی له‌ده‌وله‌مندی و هه‌ژاری ، ته‌ندروستی و نه‌خووشی ، زانین و نه‌زانین ده‌بیت و هه‌ر ئومه‌تیکیش میژووی خوئی ده‌بیت له‌کوچه‌ری و شارستانی ، پیشکه‌وتن و دواکه‌وتن و زانست و پیشه‌سازییه‌کان و... به‌وجۆره.

پاشان که‌سانیک دین به‌سه‌رهات و میژوو ده‌نوسنه‌وه، پیوست به‌تیگه‌یشتنی دروست له‌سروشتی ئاوه‌دانکاری مرویی و یاساکانی ئه‌و ئاوه‌دانکارییه له‌بارو گۆرانکارییه‌کانیدا ده‌کات، تابتوانیت ڕووداو و به‌سه‌رهات و گێرانه‌وه‌کان تۆمار بکات و بیانکاته به‌لگه‌نامه‌و به‌هۆی ئه‌و زانینه‌ی سه‌بارهت به‌حه‌قیقه‌تی شته‌کان و سروشتی کاروباره‌کان که‌هه‌یه‌تی به‌رچاو ڕوون بیت.

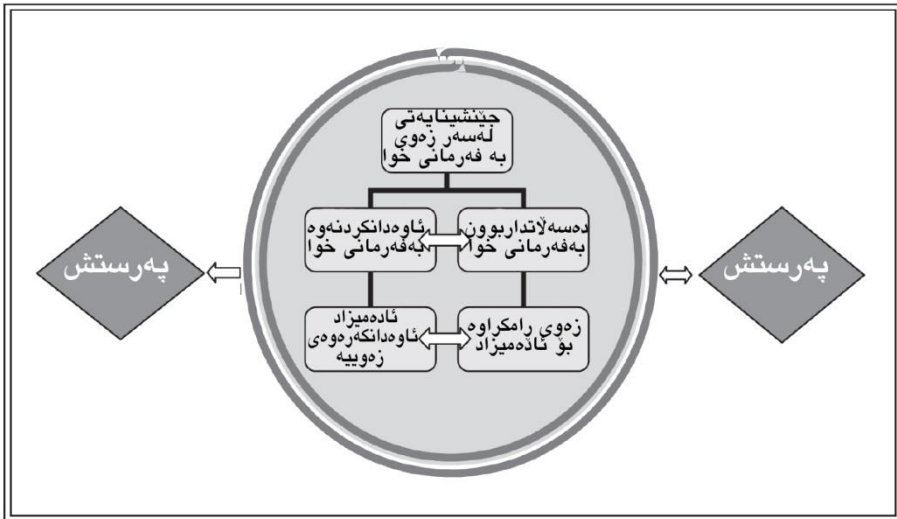
له‌پراستیدا مروّف له‌سه‌ر زه‌ویدا بیه‌وده دروست نه‌کراوه، به‌لکو دروستکردنی مروّف بۆ ئامانجیکی دیاریکراو بووه، که‌په‌رستشی خوای گه‌وره‌یه: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ {الذاریات: ۵۶}، واته: (جنۆکه و ئاده‌میزادم ته‌نها بۆ ئه‌وه دروست کردوه که‌به‌ندایه‌تی من بکه‌ن)، بۆ تیگه‌یشتنی واتای په‌رستشیش به‌وشیوه‌یه‌ی که‌مه‌به‌سته له‌دروستکردنی مروّف، چه‌ندان ئایه‌تی دیکه‌ش هاتوووه: ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّيْ جَاعِلٌ فِی الْاَرْضِ خَلِیْفَةً﴾ {البقره: ۳۰}، واته: (کاتیک که‌په‌روه‌ردگاری تو وتی به‌پراستی من جینشینیک له‌سه‌ر زه‌وی داده‌نیم)، به‌پراستیش جینشینایه‌تی له‌سه‌ر زه‌ویدا واتای په‌رستشه و ئاوه‌دانکاریش بریتیه له‌ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی زه‌وی: ﴿وَإِلٰی تَمُوْدَ اٰخٰهُمْ صٰلِحًا قَالَ یَقُوْمُ اَعْبُدُوْا اللّٰهَ مَا لَکُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَیْرُهٗ هُوَ اَنْشَاکُمْ مِّنَ الْاَرْضِ وَاَسْتَعْمَرَکُمْ فِیْهَا فَاسْتَغْفِرُوْهُ ثُمَّ تُوْبُوْا اِلَیْهِ اِنَّ رَبِّیْ قَرِیْبٌ مُّجِیْبٌ﴾ {هود: ۶۱}، واته: (سالح پیغه‌مبه‌ری برایانمان نارد بۆ گه‌لی سه‌موود، وتی: ئه‌ی گه‌له‌که‌م خواپه‌رستن، هیچ په‌رستراویکتان نییه بیجگه له‌ئه‌و ئه‌و دروستی کردوون له‌زه‌ویداو کردوونی به‌ئاوه‌دانکه‌ره‌وه تینیدا، که‌واته داوای لیخۆشبوونی لێ بکه‌ن، پاشان بگه‌رینه‌وه بۆ لای، به‌پراستی په‌روه‌ردگارم زۆر نزیکی دوعا وهرگره)، هه‌ربۆیه ئاوه‌دانکاری ئه‌رکی مروّفه له‌ژایانی دونه‌ییداو له‌م سه‌ر زه‌ویدا، تا ئه‌و سپارده‌یه‌ی له‌ئه‌ستۆیدا به‌جی بگه‌یه‌نیت. خوئه‌گه‌ر تیکرای دروستکراوه‌کان - جگه له‌مروّف - به‌بی ویست و سه‌رپشک بوون خوا

بپه‌رستن و سوپاسی بکه‌ن و ملکه‌چی رپساکانی بن ، ئەوا مرۆف له‌ژایانی
دونیایدا په‌رستشی به‌ویستی خۆیه‌تی، هه‌روه‌ک چۆن به‌ویستی خۆی باوه‌ر
به‌یه‌کخواناسی دینیت.

له‌راستیدا مرۆف له‌خۆل دروست کراوه، له‌به‌ر ئەوه زه‌وی پێش مرۆف
هه‌بووه، پاشان مرۆف هاتوو تا بیه‌ته‌ جینشین له‌سه‌ر زه‌ویدا، هه‌ربۆیه‌ خوای
گه‌وره‌ پاش ئەوه‌ی که‌ساقامگیری کرد تیی‌دا، سپارده‌ی جینشینایه‌تی زه‌وی
پیدا: ﴿وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعْيِشًا﴾ { الاعراف: ۱۰ }، واته‌:
(بیگومان ئیمه‌ ئیوه‌مان نیشته‌جی و جیگیر کرد له‌زه‌ویداو جوهره‌ها هۆی
ژیانمان تیی‌دا بۆ په‌خساندوون)، هه‌موو شتیکیشی بۆ رامکردوه: ﴿أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ
اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَهْرَةَ وَبَاطِنَةً وَمِنَ
النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ ﴿۲۰﴾ { لقمان: ۲۰ }، واته‌:
(ئایا نه‌تانینیوه‌ که‌به‌راستی خوا ئەوه‌ی له‌ئاسمانه‌کان و ئەوه‌ی له‌زه‌ویداوه‌ی رامی
هیناوه‌ بۆتان و نیعه‌ته‌کانی رشتوو به‌سه‌رتاندا، چ دیارو ئاشکرا، چ په‌نه‌ان و
نادیار، هه‌ندێ که‌س مشتومر و دهمه‌قالی له‌باره‌ی خواوه‌ ده‌کات به‌بی هیچ
زانارییه‌ک یان رینمونییه‌ک یان کتیبکی رۆون و ئاشکرا)، له‌به‌ر ئەوه‌ ئەو
به‌رپرسیاره‌ له‌به‌جیگه‌یاندنی ئەو جینشینیه‌ به‌و شیوه‌یه‌ی که‌ پێویسته‌. هه‌ر
ئهمه‌ش په‌رستشی راسته‌قینه‌یه‌ و ئامانجی راسته‌قینه‌ی دروست بوونه‌.

ده‌توانین پێگه‌ی ئاوه‌دانکاری له‌ژایانی مرۆفدا له‌م هیلکاریه‌دا بخه‌ینه‌ رۆو
که‌رشته‌به‌ندی به‌ها قورئانییه‌کان نیشان ده‌دات، به‌جو‌ریک که‌ئامانجی
راسته‌قینه‌ له‌دروستکردن له‌سه‌ره‌تای هیلکاریه‌که‌دا ده‌رده‌که‌وێت، مه‌به‌ستی
مرۆفیش له‌ژایانی دنیادا بریتییه‌ له‌خواپه‌رستی ، هه‌ر ئهمه‌ش جینشینایه‌تییه
له‌زه‌ویدا. بۆ ئەوه‌ی جینشینایه‌تیش بیه‌ته‌ دی له‌زه‌ویدا، مرۆف تیی‌دا جیگیر
کراوه‌و زه‌ویش رامکراوه‌ بۆی ، مرۆفیش له‌م زه‌ویه‌دا نامۆ نییه‌، چونکه‌ له‌و
دروست کراوه، له‌به‌ر ئەوه‌ خوای گه‌وره‌ داوای لیده‌کات ئاوه‌دانی بکاته‌وه‌:
﴿وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنِّي إِلَّا عِرْضٌ هُوَ أَنشَأَكُم مِّنَ
الْأَرْضِ وَأَسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا﴾ { هود: ۶۱ }، واته‌: (سالح پینغه‌مبه‌ری برایانمان نارد بۆ
گه‌لی سه‌موود، وتی: ئەه‌ی گه‌له‌که‌م خواپه‌رستن، هیچ په‌رستراویکتان نییه‌

بیجگه له ئه و ئه و دروستی کردون له زه ویداو کردونی به ئاوه دانکه ره وه تینیدا، که واته ئه نجامدانی ئاوه دانکاری به دهمه وه چوونی بانگه وازی خوی گه وره یه بو ئه وه ی به باشی له زه ویدا بژی و ژیانی له باخ و باخاتی پر نیعمه تدا بیت، ئه وه ش په رستشه به واتا گشتگیره که ی، له بهر ئه وه په رستش له کوتایی ئه م هیلکاریه دا ده بینریت، به و پێیه ی که گوزارشته له تیکرای مه به سستی ئاوه دانکاری له زه ویدا.

۲- نیشه جیبوون و سه قامگیری و بونیاتنان له شوینیکی دیاریکراودا:

ئاوه دانکاری له خویدا جیگیربوونه له شوینیکی دیاریکراو و نیشه جیبوون تینیداو وازهینان له ژیانی کۆچه ری و گواسته وه له شوینیکه وه بو شوینیکی تر و په نا بردن بو کشتوکال و چاندن و بونیاتنانی خانو و کۆشک و دامه زراندنی کارگه کان بو دابینکردنی پیدایسته کانی ژیانیکی جیگیرو گه شه پیدانی ئامراز و که ره سته کانی، ئه م جیگیربوونه ش به ژیان له گوندو شاره کان و بونیاتنانی خانو تینیدا ده بیت، ئه مه ش ژیانیکی شارستانییه که له ئاوه دانگی گوندو شاره کاندای جیگیر ببن، له بهری ژیانی کۆچه ری گواسته وه له جیگایه که وه بو جیگایه کی دیکه. له قورئانی پیرۆزیشدا له سه ر زاری یوسف پیغه مبه ره وه (سه لامی خوی لی بی) هاتوه که کوتایه اتنی خانه واده ی به عقوب له ژیانی کۆچه ری و چوونیان بو شار

فهزل و باشه بووه له خواوه بۆیان: ﴿وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَأْتَبَتْ هَذَا تَأْوِيلُ رُءُوبِي مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿١٠٠﴾ } (يوسف: ١٠٠)، واته: (باوک و دایکی له سهه تهخت داناو هه موو که وتن به پرودا بۆی به سوژده بردنه وه، (يوسف) وتی: ئه ی باوکی خۆشه و یستم ئه مه لیکدانه وه ی خه وه که م بوو که له مه و پیش (بینیم)، بیگومان پهروه ردگارم به راستی گتپاوه به راستی خوا چاکه ی له گه له کردم کاتی له زیندان دهی هیتام و ئیوهشی له لادی و بیابانه وه هیتا، دوا ی ئه وه ی شهیتان ناخۆشی و ناکوکی خسته نیوان من براکانم، به راستی پهروه ردگارم میهره بانه به رانبهه ئه وه ی بیهویت، به راستی هه ئه و زانای کاردرسته)، له وانه یه ژیا نی کوچه ری هه ندی ئاوه دانکاری مادی یا خود مه عنه وی هه بیت، به لام وهک ئاوه دانی شار نییه، چونکه زه وی ئه و ناوچانه له وانه یه بۆ ماوه یه که هه ندی که سی تیا نیشته جی بووبیت، پاش چۆل ده بیت و که سی تیا نامینیت ئاوه دانی بکاته وه، خه لکیش ئه م مانای ئاوه دانکاریه یان له قورئانه وه وه رگرتووه و توویانه: مالی ئاوه دان، واته ئه و ماله ی خه لکه که ی تیدا نیشته جی ببیت و ئاوه دانیش (المعموره): واته هه ساره ی زه وی پر مرۆف^(١)، ئاوه دانکاریش له ولادا بلاو بوویه وه، واته خه لکی و خانو و مال و نیشته جی یوانی زور بوو.

٣- ئاوه دانکاری مادی:

ئاوه دانکاری مادی زه وی، بریتیه له لایه نی مادی شارستانییه تی مرۆف، ئه مه ش ده رئه نجامی که له که بوونی پسپۆری و ئه زمون، له گه له تیه ره بوونی کات و گه شه سه ندنی مه عریفه ی مرۆف و دۆزینه وه ی یاسا و ریساکان که حوکمی شت و دیارده کان ده که ن، پاشان سوودمه ندبوون له و ده رفه تانه ی دینه پیش و خۆلادان له به ره به سه ته کان دیته دی، به مه ش زانسته کان گه شه ده که ن و جیبه جیکردنه کانیا ن په ره ده سه نیت و جیگیربوون له سه ر زه وی دیته دی و زه وی ده که ویته خزمه تی و هه لده ستیت به بونیاتانی خانو و ته لارو

(١) تا ئیستا به پپی ئه و زانیاریه ی مرۆف پپی گه شتووه زه وی تاکه هه ساره یه خه لکی له سه ر نیشته جی ببیت.

کۆشک و ریگاوبان و پرد دروست دهکات و کارگهکان دادهمه زینیت و کهرسته و شمهک بهرهم دینیت و گهشه بههۆکارهکانی گواستنهوه دهات: ئۆتومیئل و شهمندهفر لهسه و شکانی و پاپۆر لهدهریاداو فرۆکه لهئاسماندا و ... لهگهڵ دیاردهکانی دیکهی ئاوهدانی و پر دهبیت لهشیوازه ئاساییهکانی شارستانییهت، ئەمه وپرای ئهوهی شارستانییهتی ژمارهیهیه گریمانهیهیهکان لهدهینانی هاوچهرخ پپی گهیشتووه، بهجۆریک کهخه لکی بهیهک دهگن و قسه لهگهڵ یهک دهکن و زانست و هونهر و بهرهمهکان ئالوگۆر دهکن بهبئ ئهوهی هیچ یهکیکیان لهژووری خهوتنیان چووپیته در!

ئاوهدانکاری زهویش بهچاککردنی بهچاندن وکشتوکال و گهشهپیدانی ریگاکانی رۆزی دهبیت، ههتا لهسه ر زهویدا هیچ روهریک نه مینیت که بهرهم نههینرابیت و لهنیو خه لکیشدا کهسی بیکار نه بیت ، ئاوهدانکردنهوهی زهویش بهبونیاتنان لهسهری و ئاسانکردنی ریگاکانی ههولدانیش تییدا لهریگهی هۆکارهکانی گواستنهوه پهیههندی نیوان ئهوانهی تییدا نیشتهجین دهبیت: ﴿أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾ {الروم: ٩}، واته: (ئایا ئهوان بهسه ر زهویدا نهگهراون، تا ببینن سه رئهنجامی ئهوانهی پیش خویان چۆن بووه، کهئهوان زۆر لهمان بههیزتریش بوون، زیاتر لهمانیش زهوییان کیلاو ئاوهدانییان کردهوه و پیغه مبه رانیان بهموعجیزه روهه کانهوه بو هات، بۆیه خوای گهوره ستهمی لی نهکردوون (کهلهناوی بردوون) به لکوو خویان سته میان لهخویان کرد).

ئاوهدانکاری زهویش بهئاوهدانکردنهوهی وشکاوی دهبیت، خوای گهورهش وشکانی و دهریای لهحالهتی خراپووندا بههۆی کارهکانی مروقهوه که لهسه ر زهوی ئهنجامیان دهات پیکهوه هیناوه: ﴿ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤١﴾ {الروم: ٤١}، واته: (خراپه لهوشکانی و دهریادا بههۆی ئه و خراپه کاریانهی خه لکی کردویانه ده رکهوت، بۆ ئهوهی (تۆلهی) ههندی (له خراپانهی) کردویانه پیمان بچیرئ، به لکو (له خراپه کاری) بگه رینهوه). بۆ دوورکه وتنهوه له و خراپه کاریانهش،

پیوسته ههروهک چۆن وشکانی ئاوه‌دان ده‌گریته‌وه، به‌هه‌مان شیوه‌ش ده‌ریاش ئاوه‌دان بکریته‌وه. ئه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک له‌کۆمه‌لگا‌کانیش پێی هه‌له‌ستن له‌ژیرخا‌کنانی پاشماوه‌کانی ناوه‌کی و تیشک‌ده‌ر له‌ده‌ریاو و شکانیدا خراپکردنی وشکانی و ده‌ریایه‌وه ئه‌وه‌ دوکه‌له‌ی که‌کارگه‌وه ئامی‌رده‌کان بلاوی ده‌که‌نه‌وه ئه‌ویش خراپکردنی که‌ش وه‌ه‌وایه، ئه‌مه‌ وێرای خراپکردنی وشکانی و ده‌ریا.

٤- ئاوه‌دانکاری رۆشنیری و فیکری:

ئه‌میش لایه‌نی مه‌عه‌وه‌ی شارستانییه‌تی مرۆیی ده‌گریته‌وه، له‌ئه‌نجامی که‌شه‌سه‌ندنی ئه‌زموونی کۆمه‌ل و گه‌له‌کان له‌وه‌ی په‌یوه‌نداره‌ به‌رپیکه‌ستنی کاروباره‌کانی ژیا‌نی کۆمه‌لایه‌تی و ژیا‌نی ئابووری و ئه‌وه‌ رێسا‌وه‌ سیسته‌مانه‌ی که‌په‌یوه‌ندییه‌کانی نیوان خه‌لکی نیشته‌جێی یه‌ک جیگا رێک ده‌خات دیته‌دی و رۆشنیرییه‌کان دروست ده‌بن و داب و نه‌ریته‌کان ده‌چه‌سپێن و به‌مه‌به‌ستی هه‌تانه‌دی ئاسایش و سه‌قامگیری خه‌لکی ملکه‌چبوون بۆ ده‌سه‌لاتی کارگیری و فه‌رمانروایی قبول ده‌که‌ن. له‌وانه‌یه‌ ئه‌وه‌ توانایانه‌ی که‌خوای گه‌وره‌ به‌مرۆفی به‌خشیوووه‌ به‌سه‌ر ته‌واوی دروستکراوه‌کاندا ته‌نانه‌ت فریسته‌کانیش، ئه‌وکاته‌ی هه‌موو ناوه‌کانی فیکرد، به‌شیک بیت له‌په‌رۆسه‌ی نیشته‌جیبوون له‌زه‌ویدا، هه‌تا بتوانیت ئه‌رکی ئاوه‌دانکاری به‌جێ بگه‌یه‌نیت، له‌ لایه‌نه‌ مه‌عه‌وه‌ی و رۆشنیرییه‌ی شارستانییه‌تی مرۆیییه‌وه.

خوای گه‌وره‌ کاتێ ستایشی ئه‌وه‌ که‌سه‌انه‌ ده‌کات که‌ماله‌کانی خوا ئاوه‌دان ده‌که‌نه‌وه، له‌به‌رانه‌ر ئه‌وه‌دا لۆمه‌ی ئه‌وانه‌ ده‌کات که‌هه‌له‌ستن به‌وێرانکردنی: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسْجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذَكَّرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٤﴾﴾ { البقرة: ١١٤ }، واته‌: (کی له‌وه‌که‌سه‌ سه‌تمکارتره، که‌رێگری له‌مزگه‌وته‌کانی خوا ده‌کات، له‌وه‌ی که‌ناوی خوایان تیدا بیری و هه‌ول ده‌دات بۆ وێران کردنیان، ئه‌وانه‌ به‌ترسه‌وه‌ نه‌بیت بۆیان نییه‌ بچنه‌ مزگه‌وته‌کانه‌وه‌وه‌ له‌ژیا‌نی دونیادا ریسوایی بۆ ئه‌وانه‌وه‌ له‌رۆژی دوا‌شدا سزای گه‌وره‌یان بۆ هه‌یه‌)، هه‌روه‌ها خوای گه‌وره‌ هه‌ندێ ریسای له‌ژیا‌نی مرۆفدا چه‌سپاندوووه‌ که‌حیکمه‌تی دروستبوون و هه‌مه‌چه‌شنه‌یی و جیا‌وازی دینیته‌دی، له‌وانه‌ ریسای

به‌یه‌کدایژان (التدافع) له‌نیوان خه‌لکید، ئەمه‌ش سونه‌تیکه‌ ئه‌و مالانه‌ی خوای گه‌وره‌ ده‌پاریزیت که بو‌ په‌رستش و یادکردنه‌وه‌ی بونیات نراون له‌وه‌ی که هه‌رکه بونیات نرا ویران بکریت: ﴿الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ﴾ وَلَا دَفْعَ اللَّهُ لِلنَّاسِ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَّهُدَمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذَكَّرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا ﴿الحج: ٤٠﴾، واته: (ئه‌وانه‌ی به‌ناهه‌ق له‌مال و ولاتیان ده‌رکران، ته‌نها گونا‌هیان ئه‌وه بو‌و که‌ده‌یان وت په‌روه‌ردگارمان خواجه، ئە‌گه‌ر خوا خه‌لکی له‌ناو نه‌بردا‌یه هه‌ندیکیان به‌هه‌ندیکی تریان، بیگومان ده‌روخینرا دیر (خه‌لوه‌تگه‌) و کلیساو که‌نیسه‌و مزگه‌وته‌کان که‌یادی خوا (له‌و په‌رستگایانه‌دا) زۆر ده‌کرا، بیگومان خوا یارمه‌تی که‌سانیک د‌دات که‌یارمه‌تی (دینی) خوا ده‌دن، به‌پاستی خوا به‌هیز و بالاده‌ست و به‌توانایه‌)، هاندانی خوای گه‌وره‌ش بو‌ ئه‌وه‌ی به‌نده باوه‌رداره‌کانی به‌ره‌نگاری دوژمنه‌کانیان بینه‌وه، ده‌بیته‌ هۆی مانه‌وه‌ی ئه‌و دامه‌زراوانه‌ی که‌خه‌لکی بو‌ خواپه‌رستی بونیاتیان ناوه‌و خه‌لک به‌په‌رستش و یادی خوا ئاوه‌دانی ده‌که‌نه‌وه‌و ویران نابیت، یاخود ئاوه‌دانییه‌که‌ی راناوه‌ستیت. هه‌روه‌ها هاندانی خوای گه‌وره بو‌ هیزی چاکه بو‌ به‌ره‌نگاربوونه‌ی هیزی خراپه‌کاری وسته‌م، ده‌بیته‌ هۆی ئاوه‌دانبوونی ولات به‌ئاسایش و دادپه‌روه‌ری و به‌دیها‌تنی شیوه‌کانی ئاوه‌دانکاری.

له‌و سونه‌تانه‌ش کۆبوونه‌وه‌ی خه‌لکی له‌سه‌ر سیسته‌م و یاسا‌کانی ریکخه‌ری کاروباره‌کانیان ، به‌وه‌ش رازی ده‌بن به‌فه‌رمانه‌وه‌ایه‌ک که‌کاروباره‌کانیان به‌رپوه‌ ببات ، فه‌رمانه‌واش په‌نا بو‌ ر‌اویژ له‌گه‌ل که‌سانی پسپۆر ده‌بات که‌له‌لایه‌ن خه‌لکییه‌وه‌ هه‌لده‌به‌ژێردرین و بو‌چوونی خۆی ناسه‌پینیت و له‌نیوان خه‌لکیشدا دادوه‌ر و قازی داده‌نریت که‌ناکوکی و مملانیکیان یه‌کلا بکه‌نه‌وه‌و مافه‌کانیان ریکبخه‌ن.

له‌و سونه‌تانه‌ش جیاوازی خه‌لکی له‌به‌ده‌سته‌هینانی زانین و مه‌عریفه‌دا، هه‌ربۆیه ئه‌وانه‌ی زانینیان که‌مه‌ پرسیار له‌وانه ده‌که‌ن که‌زانینیان زیاتره، به‌مه‌ش قوتابخانه‌و زانکۆکان و په‌یمانگا‌کانی پینگه‌یاندن و تو‌یژینه‌وه‌و مه‌لبه‌نده‌کانی لیکۆلینه‌وه‌ و چاره‌سه‌ری کیشه‌کان دروست ده‌بن، هه‌موو ئه‌مانه‌و هاوشیوه‌کانی له‌دیارده‌کانی گه‌شه‌و پیشکه‌وتنی ئاوه‌دانی فیکرو رو‌شنیبری و ریکخستن و کارگیرین، چونکه خه‌لکی شانازییان پێوه ده‌که‌ن و

رکابه‌رییانه له‌سه‌ری و به‌گویره‌ی ئه‌وه‌ی به‌ده‌ستی ده‌هینن تئیدا پۆلین ده‌کرین، هه‌یانه له‌ولاتانی جیهانی یه‌که‌مه له‌رووی پێشکه‌وتنه‌وه، هه‌شیانه له‌ولاتانی جیهانی سه‌یه‌مه له‌دواکه‌وتنیدا.

له‌سونه‌ته جیگیر و یاسا چه‌سپاوه‌کانیش که‌ژیانی خه‌لکی به‌گویره‌ی ئه‌وان له‌سه‌ر زه‌وی به‌پویه ده‌چیت، ئه‌وه‌یه که‌ ئاوه‌دانکاری ولات و ویرانبوونی، خووشی و ناخووشی ژیان، ده‌رئه‌نجامی کرده‌وه و هه‌لسوکه‌وته‌کانی مرۆفه، قورئانی پیرۆزیش به‌سه‌رهاتی گه‌لانیک بۆمان باسده‌کات که‌گه‌یشته‌بونه ئاوه‌دانایی مادی و مه‌عنه‌وی زۆر، به‌لام سوپاسگوزاری خوا نه‌بوون له‌سه‌ر ئه‌و نيعمه‌ته، پشتیان به‌سته‌م به‌ست، سته‌م له‌خۆ و سته‌م له‌که‌سانی تر، سونه‌ته‌کانی خوای گه‌وره بریاری به‌له‌ناوچوونی ئه‌و خه‌لکه بوو به‌هۆی سته‌مکردنیانه‌وه و ئیدی ولات و ناوچه‌که‌یان ویران و خاپوور بوو به‌سه‌ر یه‌کداو رووکاره‌کانی شارستانی و ئاوه‌دانکاریش مادییه‌و رۆحی تیا نییه، هه‌ربۆیه ئه‌و کۆشک و ته‌لارانه‌ی بونیاتیان نابوو هه‌یشتا ماوه، به‌لام ئه‌و خه‌لکه سته‌مکاره‌ی تیناندا نیشه‌ته‌جی بوو نه‌ماون، کۆشک یاخود ئاوه‌دانکارییه‌که‌یان دادی نه‌دان و فریایان نه‌که‌وتن. به‌لام رووکاری شارستانی و ئاوه‌دانی، که‌ ئاو رۆحیه‌تی، هه‌تا ئیستاش بۆ به‌کاره‌یتان ده‌ست ده‌دات، به‌لام له‌کارکه‌وتوو، چونکه هه‌یج مرۆفیک نابینی به‌کاری بینیت و لای سوودمه‌ند بیت و وه‌ک شاهید له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی خه‌لکه‌که‌ی ئه‌و شوینه له‌ئاوه‌دانایی پێی گه‌یشته‌وون و نه‌یان‌توانیوه بیپاریزن و ئه‌و نيعمه‌تانه‌ی هه‌یان بووه سوپاسگوزاری خوا نه‌بوون له‌سه‌ری ماوه‌ته‌وه: ﴿فَكَأَيُّ مِّنْ قَرِيْبَةٍ أَهْلَكْنَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَبِئْرٍ مُّعَطَّلَةٍ وَقَصْرٍ مَّشِيدٍ ﴿٤٥﴾ { الحج: ٤٥}، واته: (چه‌نده‌ها شارو شارۆچکه‌مان له‌ناو برد له‌کاتی‌کا دانیشه‌توانی سته‌مکار بوون، (ئه‌وه‌ته ده‌بینیت) خانووه‌کانیان به‌سه‌ریه‌کدا ته‌پيووه، بیری ئاوی له‌کارخراو کۆشک و ته‌لاری به‌رزو بلندی زۆریشمان به‌چۆلی هه‌یشه‌تووته‌وه و بی خاوه‌ن ماوه‌ته‌وه).

تیاچوون لی‌رده‌ا، ویرانبوونی خانو و کۆشکه‌کان به‌هۆی بومه‌له‌رزیه‌کی ویرانکاره‌وه، یان ده‌رئه‌نجامی له‌کارکه‌وتنی هۆکاره‌ بنه‌ره‌تیه‌کانی ژیان نه‌بووه، وه‌ک نه‌مانی سه‌ره‌چاوه‌کانی ئاو: ﴿وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا

يُؤْمِنُونَ ﴿٣٠﴾ { الانبياء: ٣٠ }، واته: (ئيمه له ئاو هه موو شتيكمان فه راهه م هيناوه)،
 ئه و له ناوچوونه ي تووشى خه لكى بووه، ئاوه دانىيه مادىيه كه ي هه ر ماوه ته وه،
 هۆكاره كانى ژيانىش ماوه ته وه هيشتا دهسته به ر و زۆره. له وان هيه ئه م
 حه قىقه ته راقه بىت بۆ ئه و حاله ته ي كه هه ندىك كۆمه لگاي عه ره بى وئىسلامى
 به ده ستييه وه گىرۆده يه، له كاتىكدا زۆرىك له رپووكاره كانى ئاوه دانى مادى
 وهۆكاره كانى خوڤگوزهرانى ژيانى مادىيان تىدا دهسته به ره، به لام خه لكه كه ي
 په نايان بۆ ژيانى ته مبه لى و به كاربردن و پشت به ستن به كه سانى تر
 له داىبنكردى هۆكاره كانى ژيان بردووه و هىچ توانايه كيان نىيه بۆ
 به رنه گاربوونه وه ي دوژمنه كه يان و هىچ به ره مىكيان نىيه تا پىويستيان
 به به ره مى خه لكى تر نه بىت و له حوكمرانىشدا سىياسه تىكى دادپه روه رانه
 په يره و ناكه ن تا سه قامگىرى وئاسايشيان بۆ دابىن بكات و گىانى
 په يوه ستيبون به كۆمه لگاو سووربوون له سه ر به هيزكردى تىياندا بچىنىت و
 سىسته مىكى دادپه روه ريان له ئابوورىدا نىيه، كه هه لى كار بۆ خه لكى دهسته به ر
 بكات و ئامانجى هارىكارى پرۆژه له پىشه پىويسته كانى به ره مه يتانى
 كشتوكالى و پىشه سازى بىت.

له مجۆره واقىعه دا ژيان لاي زۆرىك له خه لكى وه ك حاله تى "له ناوچوون" و
 "كه وتن" ي لىهاتووه. له برى ئه وه ي كه ژيان پر بىت له كرده وه ي چاك و هه ول
 وكوششى چاكه خوازانه و به خشىنى به رده وام و ئومىدى فراوان و
 به شدارىكردى داهىته رانه، كه به هۆى ئه وان هه پىنگه يه كى پىشكه وتوويان
 له شارستانىيه تى هاوچه ر خدا هه بىت، ياخود لانى كه م به شدارى كاراو پشكدارى
 باشيان هه بىت تىيدا، ژيانىيان پر بووه له سكالاو ئىره يى و نه فرىن له يه ككردن و
 تۆمه ت له يه كدان، به جۆرىك كه گه يشتونه ته حاله تى بىئومىدبوون له تواناى
 چاره سه ركردنى، چونكه ئه وان تىاچوو و مردوون و په يكه رى بى رۆحن له م
 ژيانه دا.

مانابه خشینه کانی ئاوه دانکاری له زمانى قورئاندا

ئەوهى به رانبه ر ئەم واتايه ههيه	مانابه خشى ئاوه دانکاری	ژماره
له به رانبه ريدا مردنى تاك و ئاماده نه بوونى شارستانيى ئومهت و له ناوچوونى كوئايى و دهستپيكردى ژيانى قيامهت ههيه	ژيان، ژيانى مروقى تاك و له به رانبه ريدا مردن و ژيانى ئومهت ههيه، به ئاماده بوونى كارايه وه و ژيانى مرويش له دونيادا	١
له به رانبه ريدا گواستنه وه و حاله تى چوونى به رده وام، ياخود نه بوونى خه لك له شوينيك يان ويزانبوونى	نيشته جيپوون له جيگايه كدا (شـارو گونـده كان) و سه قامگيربوون و بونياتنانى خانو ئاوه دانكرده وهى ئەم هه سارهيهى كه مروقى تيدا نيشته جييه	٢
زهوى له كار كـه وه وتوو له به ره مهينان و بيكاري و دهسته وسانى ونه خووشى و هه ژارى	ئاوه دانكـارى مادى، دروستكردى باله خانه و كو شك و كرده وهى ريگاو دروستكردى پردو گه شه پيدانى هوكاره كانى گواستنه وه و كشتوكال و پيشه سازى و بازرگانى	٣
سه روه رى نه زانين و نه خوينه ده وارى و ئاژاوه و خراپه و سته مكارى	ئاوه دانىي روشنبيرى و فيكرى: گه شه پيدانى زانسته كان و بونياتنانى دامه زراوه كان و دانانى ياساو سيستهم و گه شه رى روشنبيرى و قبولكردى ملكه چبوون بو دهسه لاتي كارگيري و حوكم	٤

دووهم: ئاوه‌دانکاری له‌زمانی فهرمووده‌کانی پیغه‌مبه‌روهه (د.خ)

وشه داتاشراوه‌کان له‌په‌گی (عَمَر) له‌سی و دوو ستوونی کتیبی (المعجم المفهرس لألفاظ الحديث النبوي) دا هاتوووه که رۆژه‌لاتناسی هۆله‌ندی (ئارندجان فسنک) بلأوی کردوه‌ته‌وه و (موحه‌مه‌د فؤاد عبدالباقي) لی‌ی کۆلیوه‌ته‌وه و له‌هر ستوونیکدا نزیکه‌ی سی فهرمووده له‌گیرانه‌وه‌کانی نۆ کتیبه‌که‌ی فهرمووده هه‌یه: هه‌ردوو سه‌حیحه‌که‌ی (بوخاری و مسلم) و چوار سونه‌نه‌که: ترمزی و نه‌سائی و ئیبن ماجه و ئه‌بو داود و (موطأ) ی مالیک و مه‌سنه‌دی ئه‌حمه‌د و سونه‌نی دارمی. به‌لام پۆلینی بابته‌ی بۆ ده‌قه‌کانی ئه‌وه فهرموودانه‌ی له‌و نۆ کتیبه‌دا هاتوووه به‌پیی سه‌رژمیری ئه‌وه فهره‌ه‌نگه‌ی باسما‌ن کرد ته‌نها چه‌ند واتایه‌کی دیاریکراو ده‌گه‌یه‌نیت، هه‌مان ئه‌وه مانایانه‌یان هه‌یه که له‌قورئانی پیرۆزدا هاتبوو ته‌نها ئه‌وه‌یان نه‌بیته له‌باره‌ی (العمری) به‌مانای ئه‌وه به‌خشیینه هاتوووه که ئه‌وه که سه‌ی ئاوه‌دانی ده‌کاته‌وه ده‌بیته خاوه‌نی، هه‌ربۆیه هی ئه‌وه‌وه ئاوه‌دانی ده‌کاته‌وه به‌کاری ده‌هینیت و سوودی لی‌ وهرده‌گریت. به‌لام زینده‌وه‌ره‌کانی نیو مال (الحيات العوامر) مانه‌که‌ی دوور نییه له‌ئاوه‌دانکاری مال به‌مانای نیشته‌جییه‌کان تییدا.

۱. ته‌مه‌ن (العمر) به‌واتای ئه‌وه کاته‌ی که له‌ژیانی تاک تییده‌په‌ریت: بوخاری ده‌روازه‌یه‌که له‌ده‌روازه‌کانی کتیبی (الرقاق) ناوناوه: (كتاب الرقاق، باب من بلغ ستین سنة فقد عذر الله إليه في العمر). تییدا فهرمووده‌یه‌که هاتوووه که ئه‌مه ده‌قه‌که‌یه‌تی: "له‌ئه‌بو هوره‌یره‌وه، پیغه‌مبه‌ر (درودی خوای له‌سه‌ر بی) فهرموویه‌تی: "أعذر الله إلى امرئ آخر أجله حتى بلغ ستین سنة"^(۱)، واته: (خوای گه‌وره پاساوی بۆ که سی‌ک نه‌هیشتوووه‌ته‌وه که ئه‌جه‌له‌که‌ی دوا خستییته تا گه‌یشتیته ته‌مه‌نی شه‌ست سالی)، له‌ئه‌نه‌سیشه‌وه (خوا لی‌ی رازی بی) گیراویانه‌ته‌وه، وتوویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بی) فهرموویه‌تی: "یکبر ابن ادم ویکبر معه اثنان: حب المال وطول العمر"^(۲)، واته:

(۱) البخاری، صحیح البخاری، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، کتاب الرقاق، باب من بلغ ستین سنة، حدیث رقم ۶۴۱۹، ص ۱۵۹۹.

(۲) سه‌رچاوه‌ی پیشوو، کتاب الرقاق، باب من بلغ ستین سنة، حدیث رقم ۶۴۲۱، ص ۱۶۰۰.

(ئادەمیزاد گەورە دەبیت و دوو شتیش لەگەڵیدا گەورە دەبن: خۆشەویستی مال و سامان و تەمەن درێژی).

۲. یاخود ماوەی درێژ: (مکت معە عمرا) واتە: تەمەنیکی درێژی لەگەڵ بەسەر برد. ئەبو معاویە گێراویەتیەو، ئەعمەش لەعومارەو ئەویش لە ئەبو شەعسائەو، دەلیت: چووم بۆ حج هەتا گەیشتمە کەعبە، کە گەیشتمە نیوان دووستوونەکە، چووم هەتا لەلای دیوارەکە راوەستام، ئیبن عومەر هات و لەتەنیشتمەو چوار رکات نوێژی کرد، کە لەنوێژەکە ی بوویەو و تەم: پیغەمبەری خوا (درودی خۆی لەسەر بێ) لەکۆیی کەعبەدا نوێژی دەکرد، وتی: ئوسامە کورپی زەید هەوایی پێداوم کە ئالیردەدا نوێژی دەکرد، و تەم: چەند نوێژی دەکرد؟ وتی: وەک دەبینی سەرزەنشتی خۆم دەکەم کە عومریک لەگەڵی ژیا و لیم نەپرسی چەند نوێژی دەکرد...^(۱).

۳. سویندخواردن بەعومر: لەعەرەبیدا دەلین (العمرک ولعمر الله). لە (عبید الله کورپی عبدالله) هەو، گێرایەو: ژمارەیک لەفەرموودەگیرەوان بۆیان باسکردم، پیغەمبەر (درودی خۆی لەسەر بێ) هەستایەو و پۆزشی بۆ (عبدالله کورپی ئوبەی) هینتایەو، (أسید کورپی حضیر) هەستایەو، (سعد کورپی عبادة) وتی: "لعمر الله لأقتلنه"^(۲).

۴. ئاوەدانکاری (العمران) کە پیچەوانە ی ویرانکاری: لە (یەحیای کورپی سەعید) هەو، ئەبو بەکر صدیق چەند سوپایەکی نارد بۆ شام، لەگەڵ یەزیدی کورپی ئەبو سوفیاندای پێی دەکرد، کە ئەمیری چارەکیکی ئەو چوار سوپایە بوو دەلین گوایه کە یەزید بەئەبو بەکر و توو: یان ئەو هەتا تۆش ئەبیت سوار بیت، یان منیش دیمە خوارەو، ئەبو بەکر و توویەتی: نەتۆ دادەبەزیت و نەمنیش سوار دەبم، ئەم هەنگاوانەم لە پێناوی خوا دادەنیم، پاشا پێی و تەم: "بەخەلکانیک دەگەیت و دەزانن خۆیان لە پێناوی خوادا بەند کردووە (مەبەستی

(۱) بن حنبل، الامام أحمد. مسند الامام أحمد بن حنبل، تحقیق: شعيب الارنؤوط واخرون، بیروت: مؤسسة الرسالة، ۲۰۰۱م، مسند النساء، حدیث: أم کرر الخزاعية رضی الله عنها، ج ۴، حدیث رقم ۶۷۶۳۳، ص ۶۰۴.

(۲) البخاری، صحیح البخاری، سەرچاوەی پیشوو، کتاب الایمان والنذور، باب قول الرجل لعمر الله، حدیث رقم ۶۶۶۲، ص ۱۶۵۰.

روهبانه‌كانه)، لیبیان گه‌رئ با به‌وجوره بن كه خویان تیگه‌یشتون، ئه‌وان خویان بۆ خوا به‌ند کردوه، پاشان كه‌سانیک ده‌بینی كه قژیان له‌توقه سه‌ردا وه‌ك هی‌لانه (قۆچكه تاش) لی‌کردوه (مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه ئه‌وانه سه‌رکرده‌کانی بی‌باوه‌رانن)، ئه‌وه‌ی كه‌هیشتبوویانه‌وه به‌شمشیر قژه‌که‌ی به‌شمشیر بیره، من ده‌راسپارده‌م بۆت هه‌یه: ئافره‌ت و منال و پیری په‌ککه‌وته مه‌کوژه، داری به‌ردار مه‌بره‌وه، ئاوه‌دانی ویران مه‌که، مه‌ر و وشتر مه‌کوژه‌وه مه‌گه‌ر بۆ خواردن پی‌ویستتان بی‌ت، شانیه‌ی هه‌نگ مه‌سووتینه و مه‌یخه‌ره ئاوه‌وه، غه‌نیمه‌تیش پیش دابه‌شکردنی لی‌ی هه‌لمه‌گره، ترسنۆکیش مه‌به (واته له‌دوژمن مه‌ترسه) ^(۱).

۵. ئاوه‌دانکاری رۆح بۆ جه‌سته یاخود بۆ ژیان: له‌ئهو هوره‌یره‌وه، ده‌گیزیته‌وه: (کاتی رۆحی باوه‌ردار درده‌چیت دوو فریشته پیتی ده‌گه‌ن و به‌رزی ده‌که‌نه‌وه، هه‌ماد وتی: باسی خۆشی بۆنه‌که‌ی کرد و ناوی میسکیشی برد، ده‌لیت: خه‌لکی ئاسمان ده‌لین رۆحیکی باش له‌زه‌وه‌یه‌وه هاتوو، دروود له‌سه‌ر تو و ئه‌و جه‌سته‌یه‌ش بی‌ت كه‌ئاوه‌دانت ده‌کرده‌وه... ^(۲).

۶. ئاوه‌دانکاری دل‌کان و ماله‌کان به‌قورئان: (معلي كورپی أسد) له (سلام واته ابن أبي مطيع) هوه گیزی‌یه‌وه بۆمان: قه‌تاده ده‌یووت: " دل‌تانی پی ئاوه‌دان بکه‌نه‌وه و ماله‌کانتانی پی ئاوا بکه‌نه‌وه، ده‌لیت: وای ده‌بینم مه‌به‌ستی: قورئان بوو ^(۳).

۷. ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی مزگه‌وته‌کان واته دروستکردنی مزگه‌وت یاخود ئاماده‌بوون بۆ نوێژ و وانه‌کانی زانست تییدا: له (نعمان كورپی بشیر): لای

^(۱) بن انس، مالک، موطأ الامام مالک، تحقیق: محمد فؤاد عبدالباقي، القاهرة: مصطفى البابی الحلبي، ۱۹۸۵م، کتاب الجهاد، باب النهي عن قتل النساء والولدان في الغزو، ج ۲، حدیث رقم ۱۰، ص ۴۴۷-۴۴۸.

^(۲) الامام مسلم، صحیح مسلم، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، کتاب الجنة، باب عرض مقعد الميت من الجنة أو النار عليه، حدیث رقم ۲۸۷۲، ص ۱۱۵۱.

^(۳) الدارمي، عبدالله بن عبدالرحمن، مسند الدارمي، المعروف بسنن الدارمي. تحقیق حسین سلیم الدارني، الرياض: دار المغني، ۱۴۲۰ هه‌ کتاب فضائل أهل القران، باب في تعاهد القران، حدیث رقم ۳۳۸۵، ص ۳۷۵.

مینبه ره که ی پیغه مبه‌ری خوا (درودی خوی لی بی) بووم، پیاویک وتی: به لامه وه گرنگ نیبه پاش موسلمانبون هیچ کاریکی دیکه بکه م جگه له ئاودان به حاجیه کان، یه کیکی تر وتی: به لامه وه گرنگ نیبه پاش موسلمانبون هیچ کاریکی دیکه بکه م جگه له ئاودان کرده ی که عبه، یه کیکی دیکه وتی: جیهاد کردن له پیناوی خوا باشتره له وانه ی که ئیوه وتتان، عومر سه رزه نشتی کردن و وتی: دهنگتان لای مینبه‌ری پیغه مبه‌ری خوا (درودی خوی له سه ر بی) به رز مه که نه وه، ئه مه له روژی هه ییندا بوو به لام که له نویژی هه یینی بوویه وه چومه لای و له باره ی ئه وه ی نا کوک بوون له سه‌ری پرسیارم لیکرد، خوی گه وره ئه م ئایه ته ی ناره خواره: ﴿أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ تا کو تایی ئایه ته که، {التوبة: ۱۹}، واته: (ئایا پیتان وایه ئاودان به حاجیان و سه‌ره‌رشتیکردنی ئاوه‌دان کرده ی مزگه وتی حه‌رام وه کو که سیکه که باوه‌ری هینا بیت به خوا و به روژی دوا یی) (۱).

۸. ریگایه کی ئاوه‌دانی به کارهاتووی ته‌ختراو، پرسیار ی لی کردو وتی: ئه‌گه‌ر شتیک له ریگایه کی ئاوه‌داندان بدوزینه وه چی لی بکه‌ین، فه‌رمووی: بو ماوه ی سالیک بانگه‌وازی بو بکه، ئه‌گه‌ر خاوه‌نه‌که ی نه‌هات، ئه‌وا بو خو ته. وتی: ئه ی پیغه مبه‌ری خوا ئه ی ئه وه ی که له ویرانه ی ئاساییدا هه یه بدوزریته وه، فه‌رمووی: ئه وه ی تییدا یه و ئه وه ی له ژیریدا ده‌دو زریته وه ئه‌وا پینچ یه کی لی ده‌رده‌که‌یت (۲).

۹. ئاوه‌دان به و زینده‌وه‌رانه ی که له‌گه‌ل مرو قدا له‌ماله‌کاندا ده‌ژین، (عبدالله) ده‌لئت: له‌کاتیکدا به‌شوین ماریکه وه بووم تابیکوژم، (أبو لبابة) بانگی کردم: نه‌یکوژیت، وتم: پیغه مبه‌ری خوا (درودی خوی لی بی) فه‌رمانی کردوه

(۱) الامام مسلم، صحیح مسلم، سه‌رچاوه ی پیشوو، کتاب فضائل الامارة، باب فضل الشهادة في سبيل الله،، حدیث رقم ۱۸۷۹، ص ۷۸۳.

(۲) ابن حنبل، الامام أحمد. مسند أحمد بن حنبل، الرياض: دار الافکار، ۱۹۹۴م، حدیث رقم ۶۸۹۱، ص ۵۲۳.

به کوشتنی مار، وتی: پاش ئه وه نه هی کردوو له کوشتنی ئه و زینده وهرانه ی له مالدا ده ژین، ئه وانیش ئاوه دانکه ره وه ن" (۱).

۱۰. خانه ی ئاوه دان (بیت المعمور) له ئاسمانی حه وته م: "له ئه نه سه وه: پیغه مبه ر (درودی خوای له سه ر بی) فه رمووی: ... ئه مجا چوینه ئاسمانی حه وته م... چومه لای ئیبراهیم و سلّوم لی کرد، وتی: به خیر بییت وه ک رۆله م وه ک پیغه مبه ر، (بیت المعمور) م بو به زکرایه وه، پرسیارم له جبریل کرد، وتی: ئه مه (بیت المعموره)، هه موو رۆژیک حه فتا هه زار فریشته نوژی تی دا ده کهن، که ده چنه دهره وه ئیتر نایه نه وه ناوی ... " (۲).

۱۱. به واتای عومره که هاوشیوه ی حه ج زیاره تی که عبه ی پیروز ده کریت: له ئه بو هوره یه وه، پیغه مبه ری خوا (درودی خوای له سه ر بی) فه رموویه تی: "العمره إلى العمرة كفارة لما بينهما والحج المبرور ليس له جزاء الا الجنة"، واته: (عومره یه ک تا عومره یه کی تر ده بیته که فاره تی نیوانیان و حه جی مه بروریش پاداشته که ی ته نها به هه شته) (۳).

۱۲. زه ویه کی ئاوه دان کرده وه وئهرکی ئاوه دانیه که ی گرت ه ئه ستو، واته چاککردن و به کارهینانی: له عایشه وه، پیغه مبه ری خوا (درودی خوای له سه ر بی) فه رموویه تی: "من عمر أرضا ليست لاحد فهو أحق بها"، واته: (هه رکه س زه ویه ک ئاوه دان بکاته وه که هی که س نه بییت، ئه وا ئه و له پیشتره بۆی) (۴).

(۱) البخاري، صحيح البخاري، سه رچاوه ی پیشوو، کتاب بدء الخلق، باب قوله تعالى: "وبث فيها من كل دابة"، حديث رقم ۳۲۹۸، ص ۸۱۲.

(۲) سه رچاوه ی پیشوو، کتاب بدء الخلق، باب ذكر الملائكة، حديث رقم ۳۲۰۷، ص ۷۹۳.

(۳) سه رچاوه ی پیشوو، کتاب العمرة، باب العمرة، وجوب العمرة وفضلها، حديث رقم ۱۷۷۳، ص ۴۲۷.

(۴) بن حنبل، الامام أحمد، مسند الاما أحمد بن حنبل، المعروف . تحقيق: شعيب الاناؤوط واخرون، بيروت: مؤسسة الرسالة، ۲۰۰۱م، مسند عائشة، ج ۱، ۴۱، حديث رقم ۲۴۸۸۳، ص ۳ ۷۵. فه رمووده ی دیکه ش زوره: (من أحيا أرضا) بوخاری له سه حیه که بیدا (۸۳۲/۲) هیناویه تی: (باب من أحيا أرضا مواتا) ناشکرایه که ئاوه دان کرده وه ی زه وی یاخود بونیاتنه وه ی واته چاک کرده وه ی

۱۳. خوی گه وره به مرؤف زهویی ئاوه دان کرده وه و دوی لئکرد بنیاتی بنیت و ئاوه دانی بکاته وه: پیشه و بوخاری واتای (العمری) له و فرموده یه دا روون کردو وه ته وه که (باب) هکه ی به م وته یه ده ستیگر دو وه: (ده روزه ی ئه وه ی سه یاره ت به (العمری و الرقبی) گوترا وه، (عمری) واته ماله که ی پی ئاوه دان کرده وه، کردییه هی ئه و (استعمرکم فیها) واتا به ئیوه ئاوه دانیکرده وه. له فرموده شدا هاتو وه له جابره وه، که پیغه مبه ر (درودی خوی له سه ربی) برپاری له سه ر (عمری- پی ئاوه دانکردنه وه) دا وه که بؤ ئه و که سه یه که پی به خشرا وه ^(۱).

۱۴. (العمری- پی ئاوه دانکردنه وه) به خشین و دیارییه، ده وتریت: مایک یاخود زهویییه کی پی ئاوه دان کرده وه، ئه گه ر پی به خشی، منیش پیم وت: ئه وه بؤ تویه تا له ته مه ندا بم یاخود تا تۆ له ژیاندا بیت، جا ئه گه ر مردیت ئه و ده گه ر پته وه بؤم، له (جابری کوپی عبدالله ئه نصاری) یه وه، هه والی پیداو ه که پیغه مبه ری خوا (درودی خوی لئ بی) فرموده یه تی: "ایما رجل أ عمر رجلا عمری له ولعقبه، قال: قد أعطیتکما وعقبک ما بقی منکم أحد، فإنها لمن أعطیها لاترجع إلی صاحبها من أجل أنه أعطیها عطاء وقعت فیه المواریث" ^(۲)، واته: (هه ر که سیک که سیک ی دیکه ی کرده ئاوه دانکه ره وه، ئه و ئاوه دانکر نه وه که بؤ خوی و بؤ ئه وانه شه که له دوی دین، ده لی: به خشیم به تۆ و به وانه ش له دوی تۆ دین هه تا که سیکتان مابی، ئه و بؤ ئه و که سه یه که پی درا وه و ناگه ر پته وه بؤ خاوه نه که ی، چونکه که پی درا وه که وتوده ته ناو میراتییه کان).

پاش ویرانبوونی یان زیندوو کردنه وه ی پاش مردنی، هه ربویه ئاوه دانکاری و ئاوه دانکردنه وه لیزه دا به رانبه ر مردون ویرانبوونه.

^(۱) البخاری، صحیح البخاری، سه رچاوه ی پیشوو، کتاب الهبة، باب ما قیل فی العمری والرقبی، حدیث رقم ۲۴۸۲، ص ۶۳۶.

^(۲) الامام مسلم، صحیح مسلم، سه رچاوه ی پیشوو، کتاب الهبات، باب العمری، حدیث رقم ۱۶۲۵، ص ۶۶۴.

سپههه: ئاوه دانكارى خه لدونى (ال عمران الخلدونى):

ئىبن خه لدون ئه م زار اوه قور ئانىيه ي هيناوه: (ال عمران)، به راده يه كى زور له فيقه ي ئاوه دانكارى (فقه العمران) تيگه يشتوه و له زور واتاي ئاگادار بووه كه ئه وانه ي پيش ئه م لىي بيئاگابوون، له وانه يه زور له وانه شى كه پاش ئه م يش هاتوون زور لىي به هر مه مند نه بوون. ئىبن خه لدون (سالى ۸۰۸ كوچى كوچى دوايى كردوه) كتيبي ميژووى ناسراو به: "كتاب العبر وديوان المبتدأ والخبر في أخبار العرب والعجم والبربر ومن عاصرهم من ذوي السلطان الأكبر"، پيشه كيه كيشى بو ئه م ميژووه نووسى، كه كتيبه كه به ناوى (مقدمة) ناسراوه تا "كتاب العبر"، له كاتيكا كه ئه وه پيشه كى بوو بوو كتيبيكى ميژوو كه ئه وه ش زانستيكي ناسراو بووه له سه رده مى ئه و و پيش ئه ويشدا، چه ند به شيكى جورا و جورى له خو گرتوه، ئه مه ش واى له تويزه رانى ئىستا كردوه كه به بابته كانى زانسته كومه لايه تى و مرويه كانى دابنين، كه به شيوه ي زانستى سه ره به خو زور پاش ئىبن خه لدون دانران.

رييازى جورا و جور هيه له تويزينه وه خه لدونيه كاندا بو هه لسه نگاندى ئه وه ي ئىبن خه لدون له (مقدمة) دا نووسيوويه تى، تويزه ران به دامه زرينه رى زانستى كومه لئاسى و زانستى سياسه ت و زانستى په روه رده و زانستى ئابوورى و زور زانستى ديكه يان داناوه^(۱). له گه ل ئه وه شدا ميژوونووسى به ريتانى ئارنولد توينى له وانه يه زياتر وردتر بووييت كاتيكا كتيبي (مقدمة) ي ئىبن خه لدونى به فه لسه فه ي ميژوو داناوه و به كارىكى داهينه رانه ي بى وينه ي ئه ژمار كردوه كه ه پيش ئه و نه بووه، له مباره يه وه نووسيوويه تى: "له راستيدا ئىبن خه لدون تاكه خالى دره وشاوه ي ئاسمانى سه رده مه كه يه تى، به لكو تاكه كه سى داهينه ره له ميژووى شارستانته كاندا... وادياره له هه لئازاردنى بوارى چالاكى فيكريدا له ژير كارىگه رى كه سى پيش خويدا نه بووه... تيروانينى وابووه و له دانانى كتيبه كه يدا (المقدمة) فه لسه فه يه كى بو ميژوو دامه زرانده وه كه بيگومان مه نترين كارى له م شيوه يه كه هه ر عه قلىك بتوانيت له هه ر كات و له هه ر شوينيك ئه نجامى بدات"^(۲).

(۱) ملكاوي، فححي حسن. "ملحوظات حول الدراسات الخلدونية"، جوفارى: إسلامية المعرفة، ژماره: ۵۰، پاييزى: ۲۰۰۷، ل ۷-۱۵.

(۲) Tonybee, Arnold. A Study of History: The Growths of Civilizations. New York: Oxford University Press, 1962, Vol. 3, p. 321-328

ئىبن خەلدوون تىگە يىشتى قورئانى بۇ ئاۋەدانكارى (عمران) ۋە رگرتوۋە كوردويە تى بەئامازەيەك بۇ زانستىكى نوئى كە لەژيانى خەلك و ئەو گۇرپانكارى و شتانەي بەسەر ئەم ژيانە دا دىت و ئەو پەيوەندىي و دامە زراوانەي تىيدا دروست دەبىت دەكۆلئىتەۋە و ناۋى لىئاۋە زانستى ئاۋەدانكارى مروئىي (علم العمران البشرى)، ياخود زانستى كۆمەلناسى (علم الاجتماع)، يان حالەتى شارستانىيەت (حالة الحضارة). لەراستىدا ئىبن خەلدوون لەدايكبوونى زانستى ئاۋەدانكارى راگەيانند و نەخشەي پرۆگرامەكەي داپشت و داۋاي لەوانە كە لەپاش ئەم دىن توئىژىنەۋە لەبابەت و باسەكانى تەۋاۋ بكن و لەمبارەيەۋە دەلئىت: "...بىرپارمانداۋە لەسەر ئەۋەي لەم كىتئىي يەكەمە دا جلهۋى قسەكانمان بگرىن، كە ئەۋىش لەبارەي سروشتى ئاۋەدانكارى و ئەۋەي دەيگرىتەۋەيە... بەلكو ئەۋەي پاش ئىمە دىت لەوانەي باۋەريان بەبۇچوونىكى دروست و زانستىكى روون ھەيە لەبابەتەكانى زياتر لەۋەي ئىمە خستومانە تە روو بكوئەۋە، چونكە ئەو كەسەي ھونەرىك دابھىنى لەسەرى نىيە سەرژمىرى بابەتەكانى بكات كە ئەۋەندەيە، بەلكو لەسەرىتە بابەتى زانستەكە و جوراۋ جورى بەشەكانى و ئەۋەي قسەي تىدا دەكات دىارى بكات و ئەۋانەي پاشترى بابەتەكان شتى پاش شتى دەگەيەننە ئەۋانەي پاش خۇيان تا بەوجۇرە تەۋامەند دەبىت. خۋاي گەۋرە زانايە و ئىۋە نازانن"^(۱).

لەپىشەكى كىتئىي (المقدمة) دا ئىبن خەلدوون لەمىژوۋەۋە -كەباسەكەيە- دەگۋازىتەۋە بۇ بابەتى مىژوو كە ئەۋىش ئاۋەدانكارى جىھان و حالەتەكانى ئەم جىھانەيە: "بزانە لەبەرئەۋەي ھەقىقەتى مىژوو ھەۋالدان بوو لەبارەي كۆبوونەۋەي مروئىي كە ئەۋىش برىتئىيە لەئاۋەدانكارى و ئەۋەي سەبارەت بەسروشتى ئەۋ ئاۋەدانكارىيە و رەۋشەكانى دەخرىتە روو ۋەك: كىئوبىوون و ھۆگرىبوون و دەمارگىرىيەكان و پىرەكانى زالبوونى ھەندىك لەمروڤقەكان بەسەر ھەندىكى تریاندا و ئەۋەي بەھۆي ئەۋانەۋە دىتە ئاراۋە لەدەسەلات و دەۋلەت پلەبەندىيان و ئەۋەي مروڤقەكان بەھۆي كارەكانىيان ۋە ھولدانىيان بۇ بەدەستھىتان و بژىۋى و زانست و پىشەكان دەيكەنە نەرىت و باۋ و تەۋاۋى

(۱) ابن خلدون، عبدالرحمن. مقدمة ابن خلدون. تحقيق: علي عبدالواحد وافي، القاهرة: مكتبة النهضة مصر، ج ۳، ص ۱۲۱۳.

ئەو ھەي لەو ئاۋەدانكارىيەدا بەپىي سىروشتى رەوشەكە دىتە ئارا، لى دەكە ۋىتە ۋە...^(۱).

ئامانچ لەم زانستە گۆرپىنى مەبەستى مېژوونوسە لەگىرانە ۋە ھەي بەسەرھاتەكان و ۋەرگرتنى سەيرو سەمەرھەكان بەرەو دانانى ياسايىك: "بۆ جىاكردەنە ۋە ھەي ھەق لەناھەق لەبەسەرھاتەكانداۋ راستى لەناراست بەشيو ھەي كى بەلگەدار كەھىچ گومان ھەنە گرەيت". پاشان دامەزراندنى زانستىكى نوي كە بەبابەتەكانىيە ۋە لەمېژو جىاۋاز دەپت و بەھەمان شيو ھەي لەزانستەكانى دىكەش جىا دەپت. لەمبارە ھەشە ۋە ئىبن خەلدوون دەپت: "ئەمە لەخویدا زانستىكى سەربەخو، خاۋەن بابەتتە كەئەۋىش ئاۋەدانكارى مروى (ال عمران البشرى) و كۆمەلناسى مروىيە و خاۋەن كۆمەلنىك پرسە، ئەۋىش پرونكردەنە ۋە ھەي ئەو رېگرى و ھالەتە خوديانە ھەي يەك لەدوای يەك تووشى دەبن، ئەمەش ھالى ھەموو زانستىكە، جا دانراۋ بىت ياخود عەقلى"^(۲).

لەوانە ھەي ئەو رەوشە پر گۆرانكارى و نارەھەتەيانە ھەي ئىبن خەلدوون لەژيانىدا بىنيويەتى كارىگرى زۆريان ھەبوۋىت لەسەر ئارەزوومەندى خەلوەتنشىنى "لەقەلاى ئىبن سەلامە" تابتوانىت رابمىنىت و بىر بىكاتە ۋە بەوردى و ئەزموون و پسپۆرى خۇى سەبارەت بە ھالى ئومەت لەو سەردەمەدا بنووسىتە ۋە لىيانە ۋە ھەندىك ياساى ئاۋەدانكارى مروىيە لەبابەتە سىياسى و كۆمەلايەتتە جۆراۋجۆرەكان دەربەھىنىت، كەدەرۋونى مروىيە و مېژوۋى نەتە ۋە شارستانىيەتەكان و ژىنگە ھەي جوگرافى و كاروبارى پادشاۋ سىياسەت و بابەتە ئابوورىيەكان و سەرمایە و بنەماكانى كۆمەلناسى مروىيە و پروگرامەكانى پەرۋەردە و جگە لەوانەشى گرتە ۋە.

سوننەتى خۋاى گەۋرە لەژيانى كۆمەلگەكانى مروقاھەتتە وادەخۋازىت كەئەۋەدانكارى مروىيە لەگەللىدا رۆشتن بەرەو خۇشگوزەرانى و نغزۋوبون لەخۇشىدا پروبدات، ئەمەش دەپتە ھۆى ناتەۋاۋى لەھۆكارەكانى ھىز و خۇراگرى، پاشان لەلاۋازى ئومەتى خۇشگوزەران و دارۋوخانى شارستانىيەتەكە ھەي، تا لەپاش ئەۋە ئومەتتە تر جىگايان بگرىتە ۋە، كە لەمان

(۱) سەرچاۋەى پىشۋو، ج ۱، ص ۳۲۹.

(۲) سەرچاۋەى پىشۋو، ج ۱، ص ۳۲۲.

زیاتر مهردو خوراکرو بههیز بن و ئەمانیش بۆ ماوهیهک کار دهگرنه دەست، دواتر دەورانی ئەمانیش کۆتایی دیت: ﴿وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ﴾ {ال عمران: ۱۴۰}، واته: (ئەو چەرخ و رۆژگارە لەناوخەڵکیدا دەگێڕین)، لەبەر ئەوه ئەو واتایە کەئێین خەلدوون بەشارستانییهت و ئاوهدانکاری مرۆیی داوه بەستراوتهوه بەگەیشتن بەقوناغی لاوازی وسەرەتای داڕووخان، زیاتر لەوهی کەدەیبەستیتەوه بەواتا باوهکەیهوه، کەمانای پیشکەوتن و گەشەکردن بەشارستانییهت و ئاوهدانکاری دەدات.

ئێبن خەلدوون لەتیگەیشتنیدا بۆ میژوو و کۆمەڵناسی مرۆیی و پەيوەندیان بەگەردوونی سروشتی و سونەتەکانی بوونەوه جیاوازی زۆر باش و پوونی هەیه، بە بەراورد بەجگە لەخۆی لەوانە ی کە چارەسەری ئەم بابەتەیان کردووه. چونکە کۆمەڵگای مرۆیی جیگای رامان وسەرئنجی بیرمەندانی دیکە ی پیش ئێبن خەلدوون بووه، وەک ئەفلاتون و ئەرستو و فارابی و ئوگستین، بەلام تیروانینی تیوری فەلسەفی کەزالبوو بەسەر هەولەکانیاندا وایکردووه لەواقیع و سروشتی کۆمەڵایەتی ژیاانی مرۆف نزیک نەبنەوه، چونکە نیازەکیان نیازیکی مەبەستداری پێوانەیی بووه، ئەوهی پێویست بووه کۆمەڵگا لەسەری بێت دیاریکردووه. لەبەرانبەر دا ئێبن خەلدوون پشتی بەلیکۆلینەوهی کۆمەڵگا بەگوێرە ی ئەوهی بەکرداریی لەکۆمەڵگادا روودەدات بەستووه، بەهۆی ئەزموونی کرداریشیوه لەکۆمەڵگادا، لەگەڵ ئەوهی بێئاگا نەبوو لەوهی کەپێویستە کۆمەڵگا لەوینە پێوانەکاریهکەیدا لەسەری بێت، بەلام تەنها لەچارچێوهی تیروانینیکی فەلسەفی موجهرەدا نا، بەلکو لەچارچێوهی رینوینی خوادا، هەر وەک ئەوهی لەقورئانی پیرۆز لینی تیگەیشتووه. لەبەر ئەوه راپۆرتی وەسفی و دیاریکردنی پێوهی پیکهوه کۆکردووهتەوه و قسە ی سەبارەت بەجیهانی بوون (عالم الشهادة) کردووه، بەبێ ئەوهی جیهانی پەنهان و غەیب فەرامۆش بکات، پشتی بەعەقل بەستووه، بەبێ ئەوهی نەقل فەرامۆش بکات.

بەلام کاری هەرەگرگی ئێبن خەلدوون لەتیگەیشتنیهتی ئاوهدانکاری مرۆیی، جەخت کردنەوهیهتی کەهیچ رینگایهکی تر نییه بۆ تیگەیشتنی سروشتی ئاوهدانکاری بەبێ تیگەیشتن لەیاساکانی کۆمەڵناسی مرۆیی و سروشتەکانی

ئەو كۆمەلناسىيە، چونكە ئەو ھى لەراستىدا روودەدات بەگوڧرەھى ئەو سونەنەنەھە كەلە سونەنەكانى دىكەھى گەردوون دەچن، كەلەجىھانى مادى شتەكاندا روودەدات، لەبەر ئەو ھە پىوئىستە لىكۆلئىنەو ھە لە روودا و بارە كۆمەلەئىيەكان بەپىئى مەنھەجىكى رېكخرا و بىكرىت، كەروودا و سروشتەكان تىنەپەرئىت: "چونكە ياساى جىاكردەنەو ھى ھەق لەناھەق لەبەسەرھاتەكاندا بەپىئى گونجان و مەھالبوونە، دەبى سەرنجى كۆمەلناسىيە مرۆپىيە بدەين كەئەوئىش برىتئىيە لەئاو ھەدانكارى و جىاكارى بىكەين لەنىوان ئەو ھى بەھوئى ئەو بارەھى خودىيەھى كە كەسەكەھى تىئىدائىيە و ئەو ھى سروشتەكەھى دەخوازئىت..."^(۱) لەبەر ئەو ئىبن خەلدوون كاتى بابەتە زانستى ئاوەدانكارى و پرسەكانى دىارىكر، ئەم دىارىكردەنەھى بەمە كوتائى پىئەتئا: "ئەمە بارى ھەموو زانستىكە لەزانستەكان، ئىدى زانستى دانرا و بىت ياخود ھەقلى"^(۲).

لەوانەيە ئەم بانگەشەيەھى روو لەبانگەشەكارانى چاكسازى و گورپان لەكۆمەلگا موسلمانەكانى ئەمرۆ بىت، كەپىوئىستە لىكۆلئىنەو ھە لەياساكانى گورپانكارى لەھەقەلەكان و دەروونەكان و واقىيە كۆمەلەئىيەتە بىكەن، پاشان نەخشە بو تىواناى چاكسازى دابنرئىت و پروگرام و چالاكئىيەكانىيان لەسەر بنەماى زانست و تىگەئىشتى ئەو ياساينە بىت. چونكە گورپانى واقىع بەبى ئەزموونى سنووردارى كەسى، ياخود بەئەزموونەكانى كەسانئىكى سادە كەرەوشئىك ھىئاونىتە رىزى پىئەشەو، يان بەرزكردەنەو ھى بەدروشم بى بەرنامەھى زانستى و كردارىيە نايەتە دى، ئىدى ئەو دروشمانە ھەرچەندە لەخود ما ئايندا راست و دروست بن.

بەھەمان شئو ھە گورپنى واقىع بەئاواتخواستنى دلسوزان لەدلىاندا نايەتە دى، ئىدى ئەو دلانە ھەرچەند پەرۇش بن، بەپارپارنەو ھەكانى باو ھەردارائىش لەنوئىژەكانىياندا نايەتە دى، ئىدى لەدو ھەكانىياندا ھەرچەند دەنگ بەرز بىكەنەو ھە! پاشان ئىبن خەلدوون لەكاتى دانانى زانستى ئاوەدانكارىدا، بەگوڧرەھى ئەوانەھى پىئەش خۆى لەكەسانى زانا ياخود بەشوئىن پى ھەلگرتنىان ئەنجام نادات، ئىدى ئەوانە لەزانائىنى موسلمان ياخود زانائىنى نەتەو ھەكانى تر بن،

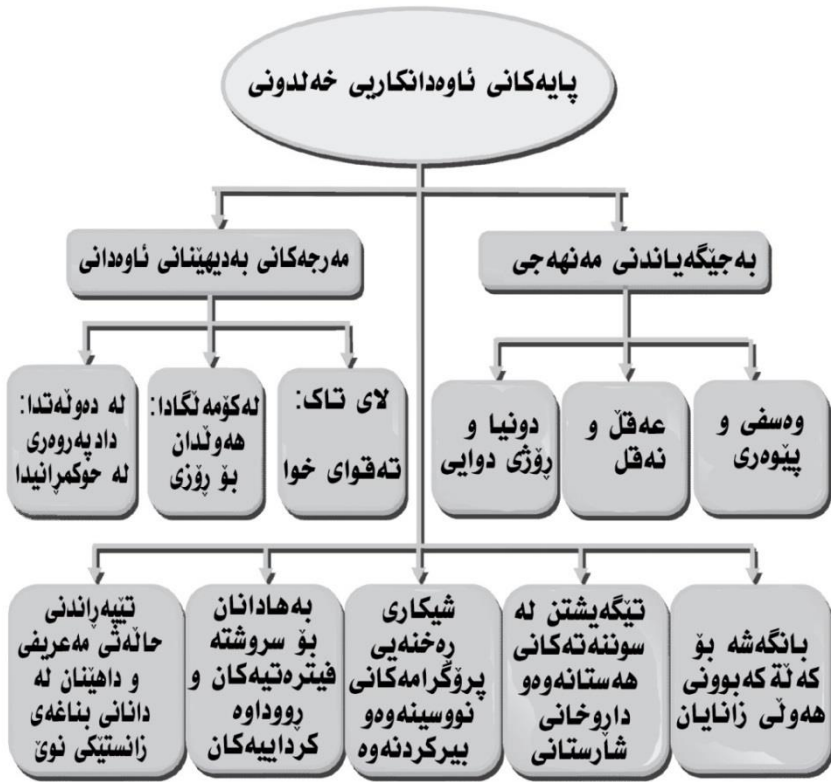
(۱) سەرچاوەھى پىئەشو، ج ۱، ص ۳۲۲.

(۲) سەرچاوەھى پىئەشو، ج ۱، ص ۳۲۲.

به لکو له تیگه‌یشتنیه وه بو ئه وهی زانایانی پیش خوئی له هه وه له کانیناندا بو تیگه‌یشتن له ئاوه دانکاری مرویی پیی گه‌یشتون، ئه وهی ئه وان ئه نجامیان داوه بهس نه بووه بو دارشتنی ئه و یاسایانه‌ی که به‌گویره‌ی ئه وان له ریکاره‌کانی گوران و په‌ره‌پیدان و گه‌شه له‌ژیانی مروفا تیده‌گه‌ین، ئه م کاره‌ش پیویستی ده‌کرد له‌سه‌ری که هه‌ولی زیاتر بدات و "له‌قه‌لای ئیبن سه‌لامه" خوئی بو یه‌کلا بکاته‌وه، که بو ماوه‌ی چوار سالی ته‌مه‌نی له‌وی به‌بیرکردنه‌وه و پامان و خویندنه‌وه و نووسین به‌سه‌ر برد، هه‌تا کتیبی "کتاب العبر" و "المقدمه" ی نووسی، که زانستی ئاوه‌دانکاری له‌خو گرتبوو ئه م به‌ره‌مه‌شی داهینان بوو: "داهینانیکي تازه، سه‌زیکی سه‌یر، سوودیکی فراوان، به‌گه‌ران دوزیه‌وه.. به‌رچوون پیی گه‌یشت... وه‌ک ئه وهی زانستیک بی تازه هه‌لینجرا بی، سویند بی هاوشیوه‌ی ئه و قسانه‌م له‌ ئاراسته‌که‌یدا لای هیچ به‌دیه‌نراویک نه‌بینیه. ئیمه‌ش خوای گوره به‌ ئیله‌امی ئه و زانسته‌ی پیشانداين، وایلیکردین به‌ ئاسانی هه‌والیکی ته‌واومان ده‌ستکه‌ویت^(۱).

بابه‌ته‌که ته‌نها له‌ئاستی لیکولینه‌وه له‌وه‌ی به‌یاسا‌کانی گوران ناسراوه راناوه‌ستیت، به‌لکو ئه وه تیده‌په‌رینیت به‌ره‌وه به‌گه‌رخستنی عه‌قل له‌تاقیکردنه‌وه‌ی چاک تیاندان ئه‌زمونکردن و زانینی په‌یوه‌ندی به‌بابه‌ته‌کانی گه‌ران و چوارچیه‌وه‌ی له‌کات و شویندا. ئه م هه‌وله‌ش پیویستی به‌بلیمه‌تیکی وه‌ک ئیبن خه‌لدوون له‌وه‌ سه‌رده‌مه‌دا هه‌بووه، له‌وانه‌یه پیویستی به‌هاریکاری زوریک له‌لیکوله‌ره‌وان هه‌بی، که به‌ته‌نها و پیکه‌وه له‌گروپی توژیینه‌وه‌دا کارده‌که‌ن و هه‌وله‌کانیان به‌یه‌ک ده‌گات و ئه‌زمونه‌کانیان یه‌کتر ته‌واو ده‌کات، له‌وانه‌یه خوای گوره ئیله‌امیکیان پی به‌خشیت که بو خه‌لکی به‌سوود بیت، له‌راستکردنه‌وه‌ی هه‌لوسته‌کانیان و چاره‌سه‌ری کیشه‌کانیان.

(۱) سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ج ۱، ص ۳۳۳-۳۳۵.

له‌شیکردنه‌وه‌کانی ئیبن خه‌لدوندا په‌یوه‌ندی نێوان ئاوه‌دانکاری و ژيانیش و ن نییه، ژيانی تاکه‌کان و ژيانی کۆمه‌لگا‌کان و ژيانی ولاتان، چونکه‌ ئه‌و باسی سێ پایه‌که‌ی ئاوه‌دانکاری م‌رۆیی له‌سه‌ر ئه‌م زه‌ویه‌دا ده‌کات: پایه‌ی یه‌که‌م بریتیه‌ له‌ته‌قوای خ‌وای گه‌وره‌، ئه‌ویش ژيانی د‌له‌ به‌ته‌زکیه‌ی ده‌روونی له‌هه‌واو ئاره‌زووه‌کان، پایه‌ی دووه‌میش بریتیه‌ له‌هه‌ولدان بو‌ر‌زق و رۆزی، له‌مه‌شدا ژيانی کۆمه‌لگا به‌هاریکاری و ده‌ست‌بار بو‌یه‌ک گ‌رتن و یه‌ک‌ترته‌واوکردنی ت‌ی‌دایه‌، چونکه‌ م‌ر‌و‌ف و ه‌ک تاک ناتوانیت که‌په‌ی‌ستیه‌کانی ژيان و ئاسایش کۆبکاته‌وه‌. پایه‌ی س‌یه‌مه‌یش بریتیه‌ له‌داد‌په‌روه‌ری له‌فه‌رمان‌په‌رواییدا، ئه‌ویش ژيانی ده‌وله‌تانی به‌ه‌یز و کۆکردنه‌وه‌ی داواکارییه‌کانی ده‌سه‌لاتی ت‌ی‌دایه‌.

چوارهم: ئاوه‌دانکاری و شارستانیەت:

مانابە خشینه‌کانی ئاوه‌دانکاری له‌قورئاندا بە‌شیوه‌یه‌که‌ که‌ نیشته‌جیوونی مروّف له‌شونینیکداو بە‌سه‌ربردنی ژیان و نۆژەنکردنه‌وه‌ی و چاککردن و سه‌قامگیری تیییدا و خستنه‌گه‌ری وزه‌و توانا‌کانی و به‌جیگه‌یان‌دنی حه‌قی خوای گه‌وره‌ له‌به‌ریاکردنی ژیانی مروّیی به‌گویره‌ی مه‌به‌سته‌کانی شه‌ریعت و رینمونی پیغه‌مبه‌رانی بیته‌، به‌هه‌مان شیوه‌ به‌واتای ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی جه‌سته‌ی مروّفیش به‌ژیان و تیپه‌ربوونی کاتیش له‌ته‌مه‌نی هاتوه‌.

ئیب‌ن خه‌لدوون ئەم زاراوه‌یه‌ی قورئانی هیناوه‌ کردوویه‌تی به‌شیوازیکی گشتی بو ژیانی مروّف، که‌تییدا -به‌بی بوونه‌وه‌ره‌کانی تر- ئەرکی خوای له‌ئاوه‌دانکاری زه‌وی به‌جی ده‌گه‌یه‌نیت، تاکه‌کانی هاریکاری یه‌کدی ده‌که‌ن له‌سه‌ر بژیوی مروّیی و دابینکردنی پیوستییه‌کانی ژیانی کومه‌لایه‌تی، که‌به‌بی ئەو کۆبوونه‌وه‌یه‌ پیکه‌وه‌ نایه‌ته‌دی، ئەمه‌ش به‌ده‌مه‌وه‌چوونی فه‌رمانی خوای گه‌وره‌یه‌ که‌ده‌فه‌رموویت: ﴿هُوَ أَنشَأَكُم مِّنَ الْأَرْضِ وَأَسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرْ لَهُ ثُمَّ تُوْبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُّحِيبٌ﴾ {هود: ۶۱}، واته‌: (ئەو دروستی کردوون له‌زه‌ویداو کردوونی به‌ئاوه‌دانکه‌ره‌وه‌ تییدا، که‌واته‌ داوای لیخۆشبوونی لی بکه‌ن، پاشان بگه‌رینه‌وه‌ بو لای به‌راستی په‌روه‌ردگارم زۆر نزیکی دوعا وه‌رگه‌ه)، ﴿وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعِيشًا قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ﴾ {الاعراف: ۱۰}، واته‌: (خوا به‌مه‌به‌ستی ئاوه‌دانکردنه‌وه‌، له‌زه‌مین دروستی کردن، ده‌ماده‌م داوای لیخۆشبوونی لی بکه‌ن و بو لای ئەو بگه‌رینه‌وه‌، خودای من زوو به‌زوو نزا وه‌رده‌گری).

به‌لام شارستانیەت به‌مانای زاراوه‌یی هاوچه‌رخ، که‌ له‌سه‌ر کومه‌لیک بنه‌ما دامه‌زراوه‌ که‌ په‌فتاری خه‌لک له‌کومه‌لگاو ده‌سته‌که‌وته‌ روشنیری و ومادیه‌کانیان به‌پیی حوکمی ئەوه‌، ئەمه‌یان له‌قورئانی پیرۆزدا نه‌هاتوه‌، به‌لکو داتاشراره‌کانی سنی پیتی کرداری (حضر) له‌چه‌ند شونینیکدا هاتوه‌، ئەویش به‌واتای ئاماده‌بوون و شاهیدییه‌، که‌پێچه‌وانه‌ی غایب بوونه‌. به‌لام چه‌مکی زاراوه‌یی هاوچه‌رخ به‌شیوه‌یه‌کی راسته‌وخۆ له‌نیو مانابە‌خشینه‌کانی

ئاۋەدانكارىدا بوۈنى ھەيە، بەشۈۋەيەكى ناراستەوخۇش لەئىۋ مانابەخشىنەكانى ئومەت و شاھىدەيدان و جىنشىنايەتەيدا.

گرنگە لىرەدا جەخت لەۋە بکەينەۋە، كە مانابەخشىنەكانى شارستانىيەت ياخۇد ئاۋەدانكارى شارستانى لەتېروانىنى جىھانى ئىسلامىدا كەبەتەۋاۋمەندى و پىكەۋە گونجان ناسراۋە، پىۋىستە رەھەندى مەعەۋى كەمەبەست لىى بنەما فىكرىيەكان و سىستەمەكانى كارگىرۋى و پەيۋەندىيە كۆمەلايەتتىيەكان و بەھا رەۋشنتىيەكان لەلايەك، لەگەل رەھەندى مادى كەمەبەست لىى پىشكەۋتنى زانستى و گەشەسەندنى تەكنەلۆژى و ئاۋەدانكارى شارستانىيە لەلايەكى دىكەۋە پىكەۋە كۆ بكاتەۋە. پىۋەرى شارستانىيەتەش لەتېروانىنى ئىسلامىدا تەنھا لايەنى رەھەندى يەكەم بەبى رەھەندى دوۋەم نىيە.

لەۋانەيە لەم پارانەۋى ئىبراھىم پىغەمبەردا (سەلامى خۋاى لى بى) كەپاش ئەۋەى ھاۋسەرەكەى و كورەكەى لەشۋىنى كەبەدا لەمەككە نىشنتەجى كرد ئامازە بەپىكەپنەرەكانى ئاۋەدانكارى مروۋى بكات كەبرىتتىيە لە: مروۋف كە بەكارى ئاۋەدانكارى ھەلەستىت، شۋىن كەئاۋەدانكارىيەكەى لەسەر ئەنجام دەدرىت، بنەما كەئاۋەدانكارىيەكە دەپارىزىت. چونكە ئەم مروۋفە مندالەيە كەبەشدار دەبىت لەبۈنىاتانى بناغەى ئاۋەدانكارىداۋ لەنەۋەكانىشى ئومەتى پەيامى شارستانى دىت، سەبارەت بەشۋىنىش ئەۋىش دۋلىكى نا ئاۋەدانە، كەسى تىدا نىشنتەجى نىيە، پىۋىستى بەرۋزى مادى ھەيە لەبەرۋبومەكان و پىۋىستى بەئاسايشە كەئەۋىش بەھاتنى خەلكى و ۋوكردىنى دلان بۆ ئەم جىگايە و ھۆگرى و خۇشەۋىستى و ھاۋسۋزى ۋھارىكارى يەكدى تىندا، بنەماى سىھەمىش كەئەۋ نەۋەيەى تىندا نىشنتەجى بوۋە دەيھىننتەدى و بەنۋىژكردن و سوپاسگۋزارى خۋاى گەۋرەۋ خۋاپەرستى ئاۋەدانى دەكاتەۋە:

﴿رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بُوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْعِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿٣٧﴾﴾ {ابراھىم:

٣٧}، واتە: (ئەى پەرۋەردگارم من ھەندى لەرۋلەكانم نىشنتەجى شۋىنىكى بى كشتۋكال كىردۋە لای ماللە پىرۋزۋ رىز لىگىراۋەكەت، پەرۋەردگار ھەتا بەچاكى نۋىژ بەجى بىنن و ئەنجامى بدن، بەلكۋ دلى خەلكانىك ۋا لىبكەيت

سۆزۈ مەیلیان بۇ لایان بیت و لەھەموو بەرو میوہیەکیش رۆزیان بدە، بەلکو شوکرانە بژیر بن).

لە راستیدا خوای گەورە چاکە (احسان)ی لەھەموو شتیکدا نووسیوہ، مروقی باوەرداریش بەپلەکانی نزیکبوونەوہ لەخوای گەورە بەجۆرہا پەرستش بەرز دەبیتەوہ تا دەگاتە پلە ی ئیحسان، ئەمەش حالەتیکی بەرز و بلندی رەوشتی و دەستکەوتیکی کردارییە، چونکە باشترین مروق و خوشەویسترییان لای خوای گەورە سوودمەندترینیانە بۆ خەلکی. ئەو کەسە باشترین قسە ی ھەیە لەنیو خەلکیدا کە بانگەواز بۆ لای خوا دەکات و کاری چاک ئەنجام دەدات. ئیدی بۆ پیوہری ئیسلامی بۆ شارستانیوون بریتی نەبیت لە کۆکردنەوہی نیوان ئیمان و کردەوہی چاکە؟! ئایا ئەمە کردەوہی چاک نییە کە جیھانی باوەردار دەستکەوتە زانستییە سوودبەخشەکان بۆ خەلکی و دەستکەوتە سوودبەخشەکان لەبوارەکانی پزشکی و ئەندازیاری و کارگیری و پیشەسازی و کشتوکال و جگە لەمانە دابھینیت؟! و

خۆ ئەگەر سوودبەخشترین کەس و خوشەویسترییان لای پیغەمبەری خوا (درودی خوای لەسەر بێ) و نزیکترینیان لەکۆریدا لینیوہ لەرۆژی قیامەتدا ئەو کەسە بیت کە رەوشتی پەسەندو جوانە، ئیدی بۆ باوەردار خاوەنی رەوشتی شارستانی چاک نەبیت، بەپاوەندبوونی بەئەرکەکانی کار و رەوشتەکانی پیشەکەوہو بەئەمە کرداری بەپەیمانەکانی و بەجیبەجیکردنی گریبەستەکان و بەجیگەیانندی بەلینەکانی و بەرچاوپروونی لەکاروبارەکانیداو داھینان لەچارەسەری کیشەکان و گەشەپیدانی ئەنجامدان و تیگەیشتی سروشت و رووداوہکان؟! و

ئەگەر شارستانییەت بەپی تیروانینی مادی دەرئەنجامی یاساکان بیت لەکیپرکی و رکابەری زانستی و پیشەسازی و بازرگانیدا، کەئەو رکابەرییە لەسەر دەستکەوتەکانی عەقڵی مروق و پرۆگرامی زانستی ئەزموونی وەستاوہ، ئەوا تیروانینی ئیمانی لەسەر سەرنجدانی قەدەرەکانی خوای گەورە و سونەنە فیترەتیەکانی لەبەدییەت و ریساکانی خوای گەورە لەبەر پیوہبردنی جیھان و باوەرپیوون بە پیغەمبەر و نیردراوان کە بناغە دانەری راستەقینە ی شارستانییەت بوون راوہستاوہ، بلیمەتی ئیبن خەلدوون فیروی ئەوہی کردوون

که ههردوو تیروانینه که پیکه وه کۆ بکهینه وه و تیروانینی یه که م له چوارچێوهی تیروانینی دووهمدایه و بهرپابوونی شارستانییهت و ئاوهدانکاری مرۆیی، پێویستی بهشارهزایی له رێساو یاساکان ههیه، که سروشتی مرۆقهکان بهگۆڕهیان بهرپۆه دهچیت و فهرمانبهرداری پووداوه کرداریهکانن. ئایا بۆمان پوون نهبوویه وه تا چهند پێویسته یه کتر تهواوکردن و هاوسهنگی لهنیوان پێویستییه مادییهکان و پێویستییه رۆحیهکانی مرۆقدا هه بیت، بهجۆرێک که بتوانیت شارستانییهتی مرۆیی هاوچهرخ لهو ئاریشهیهی تیی که وتوووه لهو چاره نووسهی به رهو پووی دهچیت بههۆی نهبوونی ئه و هاوسهنگییه وه دهرباز بکات؟!

له کاتیکدا که تیروانینی گهردوونی و پالنه ره ئیمانیهکان هاندهری ئومه تی ئیسلامی بوون بۆ دهستکهوتی شارستانی له رۆح و مادهدا، ئه و ئومه ت شارستانییه تیکي هاوسهنگی بونیات نابوو که پێویستییه مادی و رۆحیهکانی کۆکردو بووه وه. ئومه تیش لهگۆره پانی جیهاندا ئامادهیی بوو له په یوه ندییهکانی گه ل و نه ته وهکانی ئه و کاته دا ژماره قورسه که بوو سه رچاوه ی پێشه نگیتی بوو له ئاوه دانکاری مادی و مهعنه ویدا. به لام که لینیک که وته نیو تیروانین و عه قیده یه وه و شارستانی ته که ی سنووردار بوو پالنه ری ویستی بۆ کاری شارستانی سست بوو له بری حاله تی ئاماده بوون "یاخود ئاماده یی شارستانی" له گۆره پانه که دا نه ما، ئیدی ئاماده یی نه بوو وه ک جی سه رنجی ئه وانه ی به ره و شارستانی ته ده چوون نه ما، هه تا ئیستاش ئه م که لینه بوو ته به ره به ست له ده ستپیکردنی هه ستانه وه یه کی شارستانی نو یی ئه م ئومه ته ^(۱).

ئین خه لدوون ئاوه دانکاری له شیوازیکی مادی دیاریکراودا قه تیس نه کردوه، چونکه کۆچه ره کانیش خاوه ن ئاوه دانکارین که خه سله تی مادی هه یه و گونجاوه له گه ل ژینگه ی شوینی و پێویستییهکانی ژیان تیندا، شارستانییه تیش به هه مان شیوه ئاوه دانکارییه که که خه سله تی مادی دیکه ی هه یه. له هه ردوو حاله ته که شدا چه ندان پیکه یه ری مهعنه وی به هاداری تر هه ن، ئه وانیش بیرۆکهکان و بنه ماکانن که فه رمانبهرداری شیوه ژیا نی مرۆیین. له بهر ئه وه

(۱) النجار، عبدالمجید. "دور الاصلاح العقدي في النهضة الاسلامية"، إسلامية المعرفة، ع ۱،

ئىبن خەلدون شارستانىيەت و ئاۋەدانكارى يەكسان نابىئىت، بەلگە ئاۋەدانكارى دەكاتە ئەو شىۋە ژىانەي كەكۆمەلگەي مروۋىي لەكات و شوئىندا تىيدا دەژى^(۱). ئەمەش نىكتەرە لەمانا راستە و خۆكانى ئايەتەكانى جىنشىنى و توانا (التمكين) لەقورئانى پىرۆزدا كەۋادەكەن ئاۋەدانكارى بىيئە مەبەستىكى گىشتى لەمەبەستەكانى خۋاي گەورە لەبەدەيھىنان، ئەم مەبەستەش لەگەل كۆمەلگەي مروۋىيدا دەوران دەكات و بەشىۋەيەكى سەربەخۆ لەئاستى شارستانى دىتەدى، ھەربۆيە پىۋىست نىيە كەواتاى ئاۋەدانكارى پەيوەست بكرىت بەپىشكەوتنى مادى و گەشەكرىنى تەكئەلۆژىيەۋە، كەئەم دووانە كۆمەلگە لەگەل بەرزبۈنەۋەي بەپلەكانى شارستانىيەتدا گەشە پىدەكەن.

ئەمەش واتاى كەمكرىنەۋەي بەھاي شارستانىيەت ناگەيەنەت، چونكە شارستانىيەت لەتىگەيشتى ئىبن خەلدوندا برىتتە لەئامانجى ئاۋەدانكارى، واتە ئاراستەي گەشەسەندن لەئاۋەدانكارىدا برىتتە لەگۈاستتەۋە لەكۆچەرىيەۋە بەرەو شارستانىيەت^(۲)، چونكە شارستانىيۋون دياردەيەكى

(۱) ئىبن خەلدون بەزاراۋەيەكى تابىت بەخۆي گوزارشت لەشىۋازى ژيان دەكات كە ئەۋىش "رىيازى بژىۋى پەيداكرىن" ھو، بەدرىژى نمونە لەسەر جۆرەكانى: رىبازەكانى بژىۋى پەيداكرىن لاي كۆچەرەكان دىنئەۋە، دەلەيت: "كۆبۈنەۋەيان بۆ ھارىكارىيە لەسەر بەدەستەيھىنان و دەستپىكرىنى ئەۋەي زەرۋورىيە و ئاسانە لەۋ پىداۋىستىانە، بەر لەۋانەي پىۋىستى و تەۋاكارىيە، ھەيانە جوتيارە لە كىلان و چاندندا، ھەيانە كارى بەخىۋكرىنى ئاژەل دەكات لە مەرۋمالات و مانگاۋ بزن و ھەنگ و، بۆ بەرھەمەكانى و دەرھىنانى پاشماۋەكانى... ئا لەۋ كاتەدا كۆبۈنەۋە و ھارىكارىيان لەپىۋىستى و بژىۋى و ئاۋەدانكرىنەۋە و شوئىنى ھەۋانەۋە و گەرمبۈنەۋە، بەۋ ئەندازەيەيە كە ژيانىان پارىزراۋ بىت و گوزەرانىان لەئاستىكدا بىت بەبى زىدەرۋىيكرىن، چونكە لەۋە زياتر لەتوانادا نىيە". پاشان دەلەيت "لەبەشى پىشۋودا باسى ئەۋەمان كرىد كەخەلكى كۆچەر خۇيان گونجاندۋە لەگەل ژيانى سروشتىدا، لە جوتيارىي و مەرۋمالات بەخىۋكرىن و، رزق و رۇزىە زەرۋورىيەكان بە تەنى و پۇشاك و شوئىنى نىشەجىبوون و تەۋاۋى بارو دەستھاتەكانىان ھەر ئەۋەندەيە، لەۋە زياتر ھىچ شتىكى پىداۋىستى يان تەۋاۋىي دەست ناخەن: بېرۋانە:

- ابن خلدون، مقدمة، سەرچاۋەي پىشۋو، ص ۴۶۷-۴۷۰.

(۲) ئىبن خەلدون دەلەيت: "ئەۋەي گەۋاھى دەرە بۆمان ئەۋەيە كە كۆچەرى بىنەپتەي شارنشىنيە و لەپىشترە، ئىمە ئەگەر خەلكى شارىك لە شارەكان بىشكىن، دەبىنن كە زۆرىنەيان سەرەتاكەيان خەلكى كۆچەرى بوون، چ لە دەۋرۋەرى ئەۋە شارە، يان لەگۈندەكانى، ھەر ئەۋانئىش دەۋلەمەند بوون (واتە بوونە خاۋەن سەرمايەۋ دەۋلەمەند بوون) ئەمجا لە شارەكدا نىشەجى

سروشتی تازه دەرکه وتوو، له گه لیدا گه شه سه ندنی شیوه کانی ئاوه دانکاری و شتومه که مادییه کانی و که ره سته ته کنه لوژییه کانی و په یوه ندییه کومه لایه تییه کانی و سیسته مه کارگیری و سیاسیه کان ده هیئت. له وانه یه ئه و شیوه یه ی که ئین خه لدون بو شارستانییه و وینای ده کات به لاداچوو بیت به ره و لایه نی نه رینی که هۆکاره کانی خوشگوزهرانی و ره فاهیه تی له گه ل بهیئت، خه لکی شارنشین به هوی نالاندنی زوره وه به ده ست هونه ره کانی چیژوهرگرتن و داها ته کانی خوشگوزهرانی و کرانه وه به پرووی دنیادا و یه کلابونه وه بو هه واو ئاره زوویان تییدا، دهر وویان به زوریک له خو و خراپه پیس ده بیت و ریگا کانی خیره چاکه به راده ی پیسبونه که لیان دور ده که ویته وه... دواتر پروون ده بیته وه که شارستانییه بریتییه له کوتای ئاوه دانکاری و دهرچوونی به ره و خراپه^(۱).

پاشان به فراوانی په یوه ندی نیوان ئاوه دانکاری به شارستانییه ته وه پروون ده کاته وه به شیکی بو ته رخان ده کات به ناوی: "أن الحضارة غاية العمران ونهاية عمره وأنها مؤذنة بفساده" واته: شارستانییه ئامانجی ئاوه دانکارییه و کوتای ته مه نیه تی و خراپوونی راده گه یه نیت)، تییدا پروونی ده کاته وه که: " شارستانییه ئامانجی کوچه ریتی بووه و ئاوه دانکاری هه مووی جا کوچه ری یان شارستانی یان پاشایه تی یان ژیرده سه ته کان کردیبتیان، هه موویان ته مه نیکی هه ستییکراویان هه یه، هه ره وک چون بو تاکه که سیک ته مه نیکی هه ست پیکراو هه یه... جا با بزاین که شارستانییه له ئاوه دانکاریدا به هه مان شیوه یه، چونکه ئامانجه و هیچی تر له پشتییه وه نییه، له بهر ئه وه ی خوشگوزهرانی و نیعمه ت که بوونه به شی خه لکی ئاوه دانی، ئه وا به سروشتی خو ی به ره و ریبازی شارستانییه ت و خووگرتن به ده سه تکه و ته کانیه وه ده یانبات. شارستانییه تیش وه ک زانیمان هونه رنواندنه له خوشژیانی و

بوون و پروویان کرده ئاره زووه کان و خوشگوزهرانی که له شاردا هه بوو. ئه مه ش نیشانه ی ئه وه یه که باری شارستانی که له حالی کوچه ریانه وه ده ستی پیکردوووه ئه وان بنه رهن بو ی، ده ی که واته لئی حالی ببه، بر وانه:

- ابن خلدون، مقدمة، سه رچاوه ی پینشو، ج ۲، ص ۴۷۳.

(۱) ابن خلدون، المقدمة، سه رچاوه ی پینشو، ج ۱، ص ۴۷۳.

تازه‌کردنه‌وه‌ی باره‌کانی و زیاده‌په‌ویکردن له‌و پیشه‌سازییانه‌ی ته‌واوی هونه‌ره‌کانی به‌کاره‌یتراوه له‌پیشه‌سازییه ئاماده‌کراوه‌کان بۆ چیشته‌خانه یاخود جل و به‌رگ یان باله‌خانه یان راخه‌ر یاخود قاپ و قاچاخ و ته‌واوی شته‌کانی ناو مال ده‌پازینیتیه‌وه... که کار له‌م رازاندنه‌وانه‌دا گه‌یشته ئاستی زیاده‌په‌ویکردن و ده‌ستبلاوی له‌م کاروبارانه‌ی ناومالدا، به‌شونینیدا گوپرایه‌لی هه‌واو ئاره‌زوو دیت و ده‌روون به‌جوړه‌ها ره‌نگ ئال و والا ده‌که‌ن، که ئیدی به‌وجوړه‌ حالی له‌گه‌ل ئایینه‌که‌ی و دونیادا هه‌لناکات و...ئه‌وه‌شی روون کرده‌ته‌وه که هونه‌رنواندن له‌شارستانییه‌تدا خه‌رجییه‌کانی خاوه‌نه‌که‌ی زیاد ده‌کات و شارستانییه‌تیش به‌پیی ئاستی ئاوه‌دانکاری جیاوازه، هه‌رکاتی ئاوه‌دانکاری زیاتر بوو ئه‌وا شارستانییه‌ت ته‌واوتر ده‌بیت. وه‌ک پیشتریش باسمان کرد ئه‌و شونینه‌ی زیاتر ئاوه‌دان بیت ئه‌وا بازاره‌کانی زیاتر گرانی تیدا ده‌بیت و نرخ‌ی پیوستیییه‌کان گرانت‌ر ده‌بیت و به‌وه‌ش باج زیاد ده‌بیت و گرانی لی ده‌که‌ویتته‌وه" (۱).

له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ئاوه‌دانکاری ئیدی ئاوه‌دانی بیابان یاخود ئاوه‌دانی شارستانییه‌ت بیت بریتییه له‌و ئاوه‌دانکاریه‌ی که له‌سه‌ر گوپرایه‌لی خوی گه‌وره و دلسۆزی له‌خواپه‌رستیدا و ئه‌نجامدانی کاری چاک له‌سه‌ر زه‌وی به‌شپوه و جوړ و حاله‌کانی، له‌ئزادی و دادپه‌روه‌ری و یه‌کسانی بونیات نرابیت، هه‌ر ئاوه‌دانکاریه‌کیش که له‌سه‌ر سته‌م و خراپه‌کاری و ویرانکردن بونیات نرا بیت به‌رده‌وام نابیت: ﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾﴾ {الاعراف: ٩٦}، واته: (ئه‌گه‌ر دانیشتوانی شارو گونده‌کان باوه‌ریان به‌یتایه‌و خویان پیا‌راستایه، به‌راستی ده‌رگای به‌ره‌که‌ته‌کانی ئاسمان و زه‌ویمان بۆ ده‌کردنه‌وه، به‌لام بروایان نه‌هینا، ئه‌مجا ئیهم‌ش ئه‌وانمان گرت و سزیمان دان، به‌هوی ئه‌و خراپانه‌ی که ده‌یانکرد). ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ مِّن رَّبِّهِمْ لَأَكْلُوا مِن فَوْقِهِمْ وَمِن تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ﴾ {المائدة: ٦٦}، واته: (بیگومان ئه‌گه‌ر ئه‌وان کاریان به‌ته‌ورات و ئینجیل بکردایه، هه‌روه‌ها به‌و قورئانه‌ی که هیتراوه‌ته

(۱) ابن خلدون، المقدمة، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ج ٢، ص ٨١٧-٨١٨.

خواره وه بۆیان له لایه ن پهروه ردگار یانه وه، بیگومان روژی یان له لای سه رویانه وه (له ئاسمانه وه) و له ژیر پینانه وه (له زه وییه وه) ده خوار د. ﴿فَلَوْلَا كَانَتْ قَرِيَّةٌ ءَامَنَتْ فَنَفَعَهَا إِيْمَانُهَا إِلَّا قَوْمٌ يُونُسَ لَمَّا ءَامَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ ءَعَابَ اَلْحَزَنِ فِي اَلْحَيٰوةِ اَلْءَدْنِیَا وَمَتَّعْنٰهُمْ اِلٰی حَیْنٍ ﴿۹۸﴾﴾ (یونس: ۹۸)، واته: (جا با (خه لکی) شار ی (له و شارانه ی که هه ره شه یان لی کرا) و با وه ر یان هینا (کاتی بینین و دابه زینی سزای پهروه ردگار) با وه ره که یان ه یچ سوودی پی نه گه یاندن، ته نها گه لی یونس نه بی ت کاتی ک که هه موو با وه ر یان هینا و ته و به یان کرد، سزای سه رشو ری و ر یسواییمان له ژ یانی دونیادا له سه ر لابر دن و بو ما وه یه ک (تاکاتی مردن) به ه ره و خو شیمان پیدان). له راستیدا نه ته وه جیا وازه کان جو ره ها شیوه ی ئا وه دانکاریان ئه نجام دا وه، ئه وه تا گه لی عاد جیگای وایان بونیات نابوو که له ولاتدا وینه و هاوشیوه ی نه بی ت، گه لی سه مو دیش به ردی گه وره یان له دو له وه هینا بوو فیرعه ونیش ته لاری بلندی دروست کرد، به لام ئه و گه لانه سته میان کرد و خراپه کاریان له ولاتدا زور کرد، به نا ره وا خو یان له سه ر زه وی به گه وره گرت، ئه وه بوو ئا وه دانیه مادیه که یان سوودی نه بوو بۆیان، ویرانکاری و ئه شکه نجه له دونیادا پینش قیامه ت بووه به شیان.

هه وه له کانی چاکسازیش له جیهانی ئه مرؤدا که ده یانه ویت ئه م ئومه ته تواناو پیگه ی شارستانی خو ی به ده ست بینیته وه، پر سیاریکی بنه رته ی سه باره ت به و ریگه یه ی که به هویه وه ده توانری ت ئه وه بهینریته دی وروژاندو وه، پر سیاره که ش به م شیوه یه: ئایا پیویستیمان به بونیاتنای شارستانی ئیسلامی ویسترا و هیه که کومه لگا کانه مان به ره و پیشه وه بهین تا بگه یان به شارستانییه تی هاوچه رخ، که له سه ر زانست و پیشه سازی و پرکار به ری له ده سه تکه وتی مادی و که له که بوونی ده سه تکه وته ئا وه دانیه کان و تیرکردنی خواستی مرؤقی به کار به ری هاوچه رخ له خو راک و پو شاک و شوینی نیسته چی بوون و که ره سه تکه کانی خو شگوزهرانی و ئاسانکاری و په یوه ندیه کان و جگه له وانه؟ یاخود ویرانکردنی ئه و شارستانییه ته داواکرا وه، هه تا له سه ر دار و په ردو وه که ی شارستانییه تیکی نو ی بونیات بنین؟ تا چ پله یه ک ده توانری ت گه یشتن به وه ی به که میان بیته دی، یاخود رو لی ویرانکردنه که ی دو وه م؟

زۆرىك له وه لامه كان به سهر دوو ئه گهردا دابه شبوون. به لام ئه وهى لاي نووسهرى ئه م ديرانه يه ئه وه يه كه ئه ركى گه يشتنه وه به وان كاريكى له توانادا نه بووه، ئه مه ويراى ئه وهى كاريكى داواكراوئيش نيبه. به لام بيروكهى ويرانكردن ئه مه يان ئه زمونىكى ناسراوه له ميژووى روژئاوادا، هه وه لكاني روژنگهرى و نوپگهرى له سهر ويرانكردنى ئه وه بنه مايانه هاته ئارا كه كومه لگاي له سهر بنه ماي مەرجه عيه تي ئاييني مەسيحى و جيگرتنه وه يان به بنه ماي عه قلى زانستى هه لده سوپاند، به لام پاش ئه وه له ويرانكردنى هه موو مەرجه عيه تيكي ئايينيدا به هه له چوون. ئه وه تا بيروكه كاني پاش نوپگهريش هه ولى راستكردنه وهى گوته كاني نوپگهرى و چاكردنه وهى ئه وهى كه مته رخ بوون تيندا ده دات، به لام ئيستاش به هه له داچوون له ويرانكردنى ده سته كه وتى ئه ريئى بو نوپگهرايى له رپى ئه وه بيردو زانهى كه هه ول ده دن عه قل و زانست و مروف به و جيگره وه ئازاوه ييه نه بووانه له كار بخهن.

پيده چيت جيگره وهى رولى گه يشتن به وان و رولى ويرانكردن برىتى بيت له هينانه ئاراي ئومه تيكي ئيسلامى كه رولى راستكردنه وه و راستى پيكان و رينوئىنى و پيشكه شكردنى تيروانىنيكى نوئى بو جيهان هه بيت، تيروانىنيك كه شارستانىيه تي مروئى هاوچه رخ لى بيه ش بووه، تيروانىنيك كه به شدار بيت له رزگاركردنى مروقى هاوچه رخ له و جوړه ها نه هه م تيانه ي كه تيندا ده ژين و ده ر بازكردنى شارستانىيه تي هاوچه رخ له و چاره نووسه ي كه له وان ه يه به وه كوئايى بيت، تيروانىنيك كه له سهر يه كتر ته واو كردنى مه عريفى و ره وشتى و هاوسه نكي مادى و روحي بيت، تيروانىنيك بيت بو جيهان ئه وه رو له ويرانكه ره روون بكاته وه كه دامه زراوه ئابوورى و بازرگاني و داراييه كان و ريكخراوه نيو ده وه له تيه كان و ولاتانى زله يزي فه رمانده واى چاره نووسى جيهانى ئه مرؤ هيناويانه ته ئاراوه. ئه م بابه ته سه ره له نوئى لايه نى روژنبيرى له شارستانىيه تي هاوچه رخدا بونيات ده نيته وه، به لام له هه مان كاتدا مروقى هاوچه رخ بيه ش ناكات له به رده وامبوون له چيژ وه رگرتن له زورينه ي ده سته كه وته مادى و شارستانىيه كاني شارستانىيه تي هاوچه رخ به شيويه كى پيگه يشتوو و دانايانه و تيگه يشتووانه.

بابه ته که لیره دا مملانتي نيوان جيهانی شته کان وجيهانی بيروکه کان نيهه، چونکه تيروانيني جيهانی ئيسلامی هيچ له پایه ی جيهانی شته کان که م ناکاته وه و دژايه تيشی ناکات، به لام ريگه نادات سته م له ژيانی مروّف و کومه لگا بکريت و هيچ حسابيکیان نه کات بو جيهانی به ها و بيروکه کان که به شدارن له به ديهينانی بری پيوستی هاوسه نگی، که مروّف تييدا تواناو وزه کانی له به ره مهينان و بونيانتان و به ديهينانی ژيانیکی ريزدارانه که تييدا به هه مان شيوه خواسته کانی به خته وهری دهر وونی تاک و په يوه ندييه کانی يه کتر ناسين و هاريکاری و يه کتر ته و اوکردن له نيوان تاکه کان و کومه له کاندا.

ئه گهر زورينه ی گه لان له جيهانی هاوچه رخدا له تاریکی و ته نگی دهر وونی و ماديدا ده ژين، له رپی روشنبري رکابه ر و پيشبرکيتکار و قوستنه وه و قورغکاریيه وه، ئه وا رولی ئومه تی ئيسلامی بریتی ده بيت له چه سپاندنی روشنبري يه کتر ناسين و هاريکاری و يه کدی ته و اوکردن و ده ستبار بو يه کگرتن له نيوان مروّفه کاندا.

ئومه تی ئيسلامی سووريش بيت له سه ر ئه وه ی که ئه و چه قه ی کومه لگای مروی له ده وری بونيانت دهر يت له دونيادا تاکه کانی به خته وه ر بکات، حسابی روژی قيامه تيشيان بو خوی گه و ره لی بگريت.

ئومه تی ئيسلاميش له توانيدا نيهه ئه م روله به جی به نييت به بی له به رچاوگرتنی دوو کاری گرنگ: يه که میان له کومه لگا کانماندا نمونه ی پیکهينه ری شارستانی ته و او مه ندو هاوسه نگی ويستراو بونيانت بنيت، تا خه لکی حه قيقه تی ئه وه ی بانگه وازی بو ده که ن بينيت. دووه ميشيان که رولی وتويژو په يوه ندی و هاريکاری له به رژه وه ندييه هاو به شه کان بگريته ئه ستوی و وه ر بگريت و به خشيت، فیربکات و فیر بيت، پشتی پی به ستن و پشتيان پی به ستيت. له وانه يه به وه بتوانيت تيگه يشتينيکی نوئ بو شارستانیته و ئاوه دانکاری بونيانت بنيت.

پینجھم: ئاوەدانکاری و سیاسەت و دەولەت:

لەخالی پێشوو دا پەییوەندی نێوان ئاوەدانکاری و شارستانیەتەمان خستە روو لەمبارەیه شەو و بیروبوچوونەکانی ئیبن خەلدوونمان سەبارەت بە پەییوەندی نێوان هەردوو چەمکە نیشاندا. پاشان ئاماژەمان بو واتای هاوچەرخی زاراوەکە بە هەردوو پەییوەندی مادی و مەعنە وەبەییوە کرد. لەم خالەشدا ئەو پەییوەندی دەکەینەووە کە چۆن ئاوەدانکاری بە هەیکە مەرجه عیبە لە دیاریکردنی سروشتی دەولەت و سیاسەتە ئابووری و کۆمەڵایەتی و یاساییەکانیدا. چونکە ئاوەدانکاری بەبێ کۆمەڵگایەکی مەرویی پێکخراو لە شێوەی دەولەتێکی خاوەن پایەو پێکھێنەرەکانیدا نەبێت نایەتە دی، دەولەتیش بەبێ سیاسەتێک کە کاروبارەکانی پێک بخات دروست نایێت. هەول دەدەین لەبەر رووشنایی بوچوونەکانی ئیبن خەلدوون و ئیبن ئەزەرقدا پەییوەندی ئاوەدانکاری بە دەولەتەووە روون بکەینەووە، چونکە بوچوونەکانیان پەییوەندیەکی بەتینی هەیه بەتایبەت بەو پەییوەندی کە جیھانی ئیسلامی هاوچەرخی تیدا دەژی.

ئیبن ئەزەرق وای دەبینێت کە: "ئاوەدانکاری مەرویی هەر دەبێت سیاسەتێک هەبێت کاروبارەکانی خۆی پێ پێک بخات"^(۱).

واتای سیاسەت - لە زاراوەی ئیبن ئەزەرق و پێش ئەویش لای ئیبن خەلدوون - کاری پێکخستن و کارگیری و نەخشەدانان تێدەپەرێنێت و دەبێتە زاراوەیەک کە گوزارشت لە سیستەمی حوکمرانی دەولەت دەکات، لەبەر ئەووە دەبینین ئیبن خەلدوون و ئیبن ئەزەرق بە چەمکی سیاسی هاوچەرخی باس لە دەولەت و پادشا وەک سەری دەولەت و لە سیاسەت وەک چەمکی سیستەمی پەیرەوکران لە بەرپەرێوەبردنی کاروباری دەولەتدا دەکەن و ئیبن خەلدوون ناو نیشانەکانی چەندین بەشی کتیبی (المقدمة) ی تەرخان کردووە بو دەولەت و پادشا. وەک: "أن للدولة أعمار طبيعية كما للأشخاص" واتە: (دەولەتیش وەک مەروڤەکان تەمەنیکی سروشتیان هەیه، بە شێکی تر بە ناوی: "انتقال الدولة إلى الحضارة" واتە: (گوێزرانەووەی دەولەت لە بیابان نشینیەووە بو شارستانیەت،

(۱) ابن الأزرقي، أبو عبدالله محمد الأندلسي. بدائع السلك في طبائع الملك، دراسة وتحقيق: محمد بن عبدالكريم، تونس: الدار العربية للكتاب، (د.ت)، ج ۱، ص ۱۱۶.

به شيكى ديكهش به ناوى: "أطوار الدولة واختلاف أحوالها وخلق أهلها باختلاف الأطوار" واته: (دهورانى دهولت و جياوازى رهوشهكانى و ئاكارى خهلكهكهى به پيى جياوازى دهورهكان)، به شيكىش به ناوى: "أن الملك والدولة العامة إنما يحصلان بالقبيل والعصية" واته: (دهسولات و دهولتهى گشتى به هوز و دهمارگيرى به دى دين)، به شيكىش به ناوى: "حقيقة الملك وأصنافه" واته: (حقيقهتهى پاشايهتى و جورهكانى)، به شيكىش به ناوى: "أن من طبيعة الملك الانفراد بالمجد" واته: (له سروشتى دهسولات ئهويه كه سهروهريهكان تهنا بو يهك كه سن" و... هتد.

له راستيدا دهولت گوزارشته له سيستمى گشتى به توخم و پيکهاته كانيه وه، كه خوى له سهرى دهسولات واته فه رمانره وادا ده بينيته وه: خليفه بيت يان پادشا يا سهروك يا خود سولتان و له سروشتى سيستمى ئابوورى و كوكردنه وهى سامان و دابه شكردى و له ريكخستنى جوولهى به ره مهيتان و بازرگانى و سيستمى ياسايى به پرسيار له پاراستنى مافه كاني خهلك و نه هيشتنى ناكوكيه كان و سيستمه كاني ديكهى كومه لگا جگه له وانده دا ده بينيته وه، ئه مه ويراى سنورى ئه زه وييهى كه هاو نيشتمانيانى ئه و دهولته ته تيدا نيشته جين، هاو نيشتمانه كان خوشيان.

ئيين خه لدون هه لسه نگاندى بو هاوشانى نيوان ئاوه دانكارى و دهولته دهكات و دهليت: "له بهر ئه وه دهولته و دهسولات وينهى خليفه و شارستانيه تن، هه موو هاوولاتيان و شوين و ناوچه و ته واوى كاروباره كانيان، كه ره سهى دهوله ته كه ن" (1)، ئيين ئه زره قيش ئه م چه مكي هاوشانيهى ئين خه لدونى هيناوه و دهليت: "به لام دواتر، به ناو بانگترينى ئه وهى به عه قل و بيستن زانراوه، تيدا مه رجه كاني رازيبون كو كراوه ته وه وهك به لگه بو ره زامه ندى گشتى له سه رى، ئه وه يه كه مولك شيوهى وينهى ئاوه داني و سه قامگيرييه تى، كه سوود و نهينى پتويستبو نيشى ده گريته وه" (2).

پاشان دهليت: "دهولته و مولك بو ئاوه دانكارى وهك وينه بو ماده وايه، ئه و شيوه يه كه بوون و جوره كهى ده پاريزيت، ترازانى يه كيكيان له ويتريان

(1) ابن اخلدون، المقدمة، سه رچاوهى پيشوو، ج 2، ص 817.

(2) ابن الأزرقي، بدائع السلك، سه رچاوهى پيشوو، ج 1، ص 58.

بەپىي ئەۋەي لەداناييدا لەسەرى و تراۋە مەحالە. چونكە دەۋلەت بەبى ئاۋەدانى چاۋەپروان نەكراۋە، ئاۋەدانىش بەبى دەۋلەت نايىت، ھەرۋەك پىشتر باسمان كرد. لە و كاتەشدا ناتەۋاۋى يەككىيان ناتەۋاۋى ئەۋىترىان پىۋىست دەكات، ھەرۋەك چۆن نەبوۋنى يەككىيان كاريگەرى ھەيە لەسەر نەبوۋنى ئەۋىترىان"^(۱).

ئىبن خەلدون گرنگىيەكى زۆر بەسىستەمى دارايى لەئاۋەدانى دەۋلەتدا دەدات و دەلىت: " داھاتەكانى باج ھەر بۆ دەسەلات خۆى دەگەرپىتەۋە، پارەكانىان بەزۆرى لە بازارپ و دوكانەكانەۋەن، ئەگەر فەرمانرەۋا بەخشش و سامانەكى بەسەرياندا باراند، ئەۋا بەناۋياندا بلاۋ دەبىتەۋە و دواتر ھەر بۆ خۆى دەگەرپىتەۋە، بە باج و خەراج لەۋان وەردەگىرىت و بە بەخشىن بۆيان دەگىرپىتەۋە. ھەر بۆيە بەگۆيرەى حالى ولاتەكە ئاستى خۆشگوزەرانى ھاۋنىشتمانىانى دەبىت، بەگۆيرەى خۆشگوزەرانى خەلكەكە و زۆرىشيان سامانى دەۋلەتەكەش زۆر دەبىت، بنەرەتى ھەموۋشى ئاۋەدانى و زۆرىيەكەيەتى. لەمە تىنگە و لەولاتان رابمىنە دەبىنىت، خۋاى گەرە حوكم دەكات و كەس لەسەرۋوى ئەۋەۋە حوكم ناكات"^(۲).

ئىبن ئەزەرق پىشتىۋانى گرنگى سامان لەچارەنۋوسى ئاۋەدانىدا دەكات و پروۋنى دەكاتەۋە كەچۆن سامان زيادو كەم دەكات و پەيوەندى ئەۋەش بەسروشتى سىستەمى حوكم و سىياسەتەۋە چىيە. لەبارەى ھۆكارى زۆربوۋنى سامان و بەرزبوۋنەۋەى ئاۋەدانىيەۋە دەلىت: "ھۆكارى زۆربوۋنى سامان: ھەندى كاروبار ھەيە، كەيەككىيان بنەرەتى گىشتىيانە: زۆربوۋنى ئاۋەدانى پارىزراۋ بە فەرمانرەۋايىيەكەى دادپەرۋەرەنەيە، وتوۋيانە: سامان بەخەراجەۋ خەراجىش بەئاۋەدانى و ئاۋەدانىش بەدادپەرۋەرى"^(۳). پاشان ھۆكارى كەمكردنى سامان لەپاش زۆربوۋنى و دارۋوخانى ئاۋەدانى پروۋن دەكاتەۋە دەلىت: "ھۆكارى كەمبوۋنەۋەى لەپاش زۆربوۋنى، بەگىشتى دوركەۋتتەۋەيە لەدادپەرۋەرى... و ئافاتى سروشتى، يەككىكە لەمانە بەسە بۆ ئەۋ كەمبوۋنەۋەيە،

(۱) ابن الأزرقي، بدائع السلوك، سەرچاۋەى پىشۋو، ج ۱، ص ۲۲۳.

(۲) ابن خلدون، المقدمة، سەرچاۋەى پىشۋو، ج ۲، ص ۸۱۷.

(۳) ابن الأزرقي، بدائع السلوك، سەرچاۋەى پىشۋو، ج ۱، ص ۲۱۱.

خراپتر ئەو ەيە بەيەكەو ە كۆيبنەو ە، ئافاتى يەكەم: زۆربوونى ەزيفە،...، ئافاتى دوو ەميش: سەپاندنى سەرانە،...، ئافاتى سېئەميش: سولتان بازرگانى بكات... شاراو ە نييە لەكاتى سەلماندنى ئەم كاروبارانەدا كاتى سولتان بازرگانى دەكات دەبېتە ەۆى زيانگەيانەدن بە ەاوولائىيانى و خراپبىونى باج و كۆتاييەكەشى بەويزانبوونى ئاودەدانى تەواو دەبېت و دەولەتەش نامېنېت. پاشان بەراشكاوى نەيارىتتى لەئەنجامدانى ئەم كارە ەاتوو ە، لەعومەرى كورى ەبدولعەزىزەو ە (خوالىي رازى بى) بۆ ەندېك لەفەرمانرەواكانى نووسىوو ە: بازرگانىكردى واليەكان كاريكى خراپە و دەبېتە ەۆى تياچوونى ەاوولائىيانى، لەبەر ئەو ە رېگە بەخۆت و كاربەدەستانت مەدە ئەو كارە بكن^(۱).

ئىبن خەلدوون بەشېكى تايبەت كردوو ە بەناونيشانى: "أن التجارة من السلطان مضره بالرعايا مفسده للجباية" واتە: (بازرگانىكردى سولتان زيانگەيەنەرە بە ەاوولائىيان و خراپكردى باجە،" تېيدا دەلېت: "بزانە كەسولتان مال و سامانەكەى گەشە دەكات و دەسمايەكەى دەسورېتەو ە... جگە لەو ە ەر بازرگانى ياخود چاندنيك ئەوا زيانگەيەنەرېكى خيرا دەبېت بە ەاوولائىيانى و خراپەكارى باج و كەمكەرەو ەى ئاودەدانى دەبېت"^(۲).

ئىبن خەلدوون بەرۆلى دوروبەرى خراپ دەكات كە لە دوروبەرى فەرمانرەكان كۆبوونەتەو ە، كە بازرگانىيان بۆ دەرازيننەو ە و دەلېت: حالەتەكە بەو ە كۆتايى دېت ئەو دەسەلاتدارو فەرمانرەوايانەى لەبازرگانى و جوتيارى لەولائان تىو ەگلاون دەچن شتومەك لەو كەسانە دەكرن كە شتو مەك دېننە ولاتەو ە، بەئارەزووى خويان نرخ دەسەپېنن، ەەر ئەو كاتە بەكەسانى ژېر دەستى خويان بەو نرخەى كەمەبەستيانە دەفرۆشنەو ە، ئەمەشيان لەيەكەمىان خراپترە و لەگەندەلى خەلكى و خراپكردى رەوشيان خراپترە، فەرمانرەوا لەمە بەرپرسە، پشكى خۆى لەو ە بەر دەكەوېت، تا بەخيراى پارەو سامان كۆ بكاتەو ە، بەتايبەت بە ەۆى بازرگانىكردى دوور لەماندووبوون و باجدان.

ئىبن خەلدوون ەرو ەها روونى دەكاتەو ە كە بازرگان و جوتيارەكان ئەگەر ەستيان كرد ستمەمىان لى دەكرېت و بى توانان لەئاست ركابەرېتى حكومەت

(۱) ابن الأزرقي، بدائع السلك، سەرچاوى پېشوو، ج ۱، ص ۲۱۲-۲۱۵.

(۲) ابن خلدون، المقدمة، سەرچاوى پېشوو، ج ۲، ص ۶۹۳.

و دسه لاتداران له گۆره پانی بازرگانی و کاردا، واز له خستنه گه ری مال و سامانیان له کشتوکال و بازرگانیدا دههینن و به وهش باج کهم دهکات و دهوله تیش تووشی خراپیوونی ئاوه دانکاری دهییت. له وانیه ئه مه به سه ر بازرگانی کهرتی گشتیدا جیبه جی بییت له ژیانی هاوچه رخدا، ههروه ها به سه ر بازرگانی فه مانزه وا و کار به دهستانی دهستروشتوو له دهوله تدا. له مباره یه وه (علی عبدالواحدی) (محققی کتیبی) (المقدمة) ی ئیبن خه لدوون دهلیت: "ئه وه ی ئیبن خه لدوون له مباره یه وه دهلیت له گه ل زیانه که له که بووه کان به هوی هاتنه ناوه وه ی حکومت بو بازار و وئه نجامدانی کاری بازرگانی یا خود قورغکاری بو هه ندیک له پیژه کان یه کده گریته وه و ئه وهش وهک باجیکی ناراسته وخویه له سه ر به کارهینه ران...

ئه مهش له گه ل ئه وه ی که هه ندیک له زانایانی ئابووری سیاسی دهیلین یه کده گریته وه. ئیبن خه لدوونیش به هه مان شیوه ی ئه وه ی که له نویتیرین کتیبه کانی ئابووری سیاسیدا دهیبینن لیکیداوه ته وه ^(۱).

ئیبن ئه زره ق له ئه بی مه نصور ی سه عالیبه وه هیئاویه تی: "پادشا ئه گه ر مال و سامانی زور بوو به وه ی که له هاوالتیانی خوی وهرده گریت، ئه وه وهک ئه و که سه وایه که به که رهسته ی بناغه ی خانووه که ی خوی سه ربانی ماله که ی نوژن بکاته وه" ^(۲) (!).

ههروهک چۆن مال و سامان و پێگای دهستاوده ستکردنی له ئاوه دانی دهوله تدا گرنگه، دادپهروه ریش به هه مان شیوه یه گرنگه. چونکه دادپهروه ری بنچینه ی دهسه لاته (العدل اساس الملك) ههروهک چۆن له و په نده باوه دا هاتوه. له گه ل ئه مه شدا به زوری نه بوونی دادپهروه ری له دهوله تدا په یوه نداره به مال و سامان و ئه و که لوپه لانه ی که به دهستی خه لکیه وه یه و سه تمکاران

^(۱) ابن خلدون، المقدمة، سه رچاوه ی پیشوو، په راویزی لیکوله ری کتیبه که، ژماره ۹۱۳. ئه وهش بوون دهکاته وه له یه کیک له کتیبه کانیدا، بروانه:

- وافی، علی عبدالواحد. الاقتصاد السياسي. القاهرة: المطبعة السلفية، ۳، ۱۹۳۹م، فصل "المنافسة الحرة" ص ۱۷۶-۱۸۲.

^(۲) ابن الأزرق، بدائع السلك، سه رچاوه ی پیشوو، ج ۱، ص ۲۲۶.

هه‌لدهستن به‌ده‌ستبه‌سهردا گرتنیا. به‌مه‌ش ناته‌واوی ده‌که‌وئته ئاوه‌دانیه‌وه‌و ده‌ولت به‌ره‌و ویرانکاری ده‌چیت. ئیبن خه‌لدوون ئه‌لئیت: "مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه که‌روودانی ناته‌واوی له‌ئاوه‌دانکاریدا به‌هوی سته‌م و ده‌ستدریژییه‌وه‌ کاریکه‌و هه‌ر پرووده‌دات، وه‌ک پیشتر باسما‌ن کرد، ئوباله‌که‌شی له‌ئه‌ستوی ده‌ولته‌تدایه‌. سته‌میش ته‌ن‌ها به‌وجوره‌ نییه‌ که‌مال و سامان له‌ده‌ستی خاوه‌نه‌که‌ی به‌بی به‌رانبه‌ر یاخود به‌بی هۆکار وه‌ر‌بگیریت، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ناو خه‌لکدا باوه‌، به‌لکو سته‌م له‌وه‌ گشتگیر تره‌، هه‌رکه‌س مولکی که‌سیکی تری برد، یاخود له‌کاره‌که‌ی دووری خسته‌وه‌، یا به‌ناپه‌وا داوا‌ی لیکرد، یا‌ن مافیکی به‌سه‌ردا سه‌پاند که‌شه‌رع نه‌یده‌سه‌پاند، ئه‌وا سته‌می لیکردوه‌، چونکه‌ وه‌رگرتنی سامان به‌ناپه‌وا سته‌مه‌، ئه‌وانه‌ی ئه‌و کاره‌ ئه‌نجام ده‌ده‌ن سته‌مکارن، ئه‌وانه‌شی ئاگادارینی سته‌مکارن، ئه‌وانه‌شی ریگری له‌مافی خه‌لکی ده‌که‌ن سته‌مکارن و ئه‌وانه‌ی ده‌ست به‌سه‌ر مال و مولکدا ده‌گرن سته‌مکارن و ئوبالی هه‌موو ئه‌وانه به‌خراپوونی ئاوه‌دانی به‌سه‌ر ده‌ولته‌تدا ده‌شکیته‌وه‌ که‌خوی هۆکاریه‌تی، چونکه‌ له‌خه‌لکه‌که‌ی له‌هیاو و ئاوات دوور خستوه‌ته‌وه‌. بزانه‌ که‌ئه‌مه‌ش حکمه‌تی هه‌رامکردنی سته‌مه‌، که‌خوا‌ی گه‌وره‌ مه‌به‌ستیه‌تی، به‌هوی ئه‌مه‌وه خراپوونی ئاوه‌دانی و ویرانبوون دروست ده‌بی‌ت"^(۱).

ئیبن خه‌لدوون له‌مه‌سه‌ودییه‌وه‌ به‌سه‌ره‌هاتیکی فارسه‌کان ده‌گیریته‌وه‌ که‌ مویزانی خاوه‌ن ئایین لای ئه‌وان، ستایشی (به‌ه‌رام)ی پادشایان ده‌کات: "ئه‌ی پادشا: ده‌سته‌لات به‌بی شه‌ریعه‌ت و ملکه‌چبوون و گو‌ی‌رایه‌لی بۆ‌ی و کارکردن به‌گو‌یره‌ی فه‌رمان ریگرییه‌کانی سه‌روه‌ر نابیت، شه‌ریعه‌تیش به‌بی ده‌سه‌لات نابیت ، ده‌سه‌لاتیش به‌بی پیاوانیک سه‌روه‌ر نابیت. پیاوانیش به‌بی مال و سامان هیزیان نابیت ، تاگه‌ ریگاش بۆ سامان و مال ئاوه‌دانکارییه‌، تاگه‌ ریگای ئاوه‌دانکاریش دادپه‌روه‌رییه‌". ئیبن خه‌لدوون ئه‌وه‌ش پوون ده‌کاته‌وه‌ که‌ مه‌به‌ست له‌ حکمه‌تی به‌رپاکردنی دادپه‌روه‌ری لای خوا‌ی گه‌وره‌ و

(۱) ابن خلدون، المقدمة، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ج ۲، ص ۶۹۹.

حه رامکردنی سته مکاری ئه و تیکچوون و ویرانکارییه ئاوه دانییه که ده بهینتته ئارا، هۆشداریش ده دات که: به لگه ی ئه مه ش له قورئان و فه رمووده دا زۆره، زیاتره له وه ی که یاسای ریککاری و چوارچیوه بو دانان (قانون الضبط والحصر) بیگریته خۆی" (۱).

ئین ئه زره ق ئه م وته یه ی ئه رستۆ ده هینتته وه: "جیهان باخیکه، په رژینه که ی ده ولته، ده ولته تیش ده سه لاتیکه به هۆیه وه یاسا ده ژی، یاساش سیاسه ته، پادشا به ریوه ی ده بات. پادشا سیسته مه، سه ربازه کان ده پپاریزن، سه ربازه کانیش پشتیوانن، مال و سامان ده یانه لیتته وه. مال و سامانیش هاو نیشتمانیان کوی ده که نه وه، هاو نیشتمانیانیش به ندهن دادپه روه ری له خۆیان ده گریته. دادپه روره ییش ناسراوه و به هۆیه وه جیهان باش به ریوه ده چیت" (۲).

(۱) ابن خلدون، المقدمة، سه رچاوه ی پیشوو، ج ۲، ص ۶۹۸-۷۰۰.

(۲) ابن الأزرک، بدائع السلك، سه رچاوه ی پیشوو، ج ۱، ص ۲۳۲.

کوتایی بهش:

ئاوهدانکاری (العرمان) زاراو هیه کی قورئانییه و بریتییه له ئاوهدانکردنه وهی زهوی به ژیانی مرؤف و ئاوهدانکردنه وهی ژیانی مرؤفیش به چاکه و کاری باش و بهرزکردنه وهی هۆکاره کانی ژیان و پیکهینه ره کانی به دهستکه وتنی مادی و مهعنه وهی ئاوهدانکاری. واتای ئاوهدانکاری (العرمان) به ناسینی ئه و واتایه ی که به رانبه ریته تی زیاتر پوون ده بیته، که وهک ژیانه له به رانبه ر مردندا، چاکسازی و بونیاتنانه له به رانبه ر تیکدان و ویرانکاری و خوینرپیژی و تیاچوون، ههروه ها واتای ئاوهدانکاری به ناسینی ئه و بنچینه یه ی که له یی ده بیته وه زیاتر پوون ده بیته، چونکه ئیمان به عه قل و دل و به ریوه چوونی ژیان له سه ر بناغه ی پینوینی به کرداو جینه جیکردن - بنه رته و ئاوهدانکاریش ئه نجامه که ی نیعمه تی دونیایی و قیامه تییه: ﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَآذْخُلُنَّهُمْ جَنَّاتٍ اَلْعِیْمِ ﴿۶۵﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْهِمْ مِنَ الرَّبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِن فَوْقِهِمْ وَمِن تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِّنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ سَاءَ مَا یَعْمَلُونَ ﴿۶۶﴾﴾ {المائدة: ۶۵-۶۶}، واته: (خو ئه گه ر به راستی خاوه ن په یامه ئاسمانییه کان (ئه هلی کتاب له گا ور و جووله که کان) باوه ریان بهینیایه و خو یان بپاراستایه و پاریزکار و له خواترس بوونایه، بیگومان گونا ه و خراپه کانیانمان ده سه ری وه لیان و ده مانخسته ناو به هه شتی پر نازو نیعمه ت، بیگومان ئه گه ر ئه وانه ته وارت و ئینجیلیان کار پی بکر دایه، ههروه ها ئه و (قورئان) هی له لایه ن پهروه ر دگاریانه وه بو یان هینرا وه ته خواره وه، بیگومان روژیان له لای سه ر (له ئاسمانه وه) و له ژیر پینانه وه (له زهویه وه) ده ر خوارد ده در، هه یانه ده سه ته و کومه لیکی ریکو پیکه، به لام زوریک له وان ئه وه ی ده یکن زور به دو خراپه، ﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَى ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَآءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا یَكْسِبُونَ ﴿۹۶﴾﴾ {الاعراف: ۹۶}، واته: (ئه گه ر دانیشتوانی شارو گونده کان باوه ریان بهینیایه و خو یان بپاراستایه، به راستی ده رگای به ره کاتی ئاسمان و زهویمان بو ده کردنه وه، به لام برو یان

نەھيئا، ئەمجا ئىمە ئەوانمان گرت و بەھۆى ئەو خراپانەوھى دەيان کرد سزاماندا).

بۆمان پوون بوويەوھە كەئوھدانكارى حالەتتىكى دەستكەوتى مادى ومەنەوييەوھە ھاوشانى ئاستى ژيانە لەكۆمەلگا مروىيەكاندا بەچاوپۆشى لەئاستى شارنشىنيان، ياخود دەستكەوتى شارستانيان. ئەو حالەتەى دواكەوتوويش كە ئومەتى ئىسلامى لەئەمپۇدا بەدەستىوھە دەنالئىنى لەسەرى پيوست دەكات كەئەو تىروانىنە پيشكەشى شارستانىيەتى مروفايەتى بكات كەپيوستىيەتى و دەستكەوتى ئاودانى و شارستانى مادى رىنوئىنى دەكات و لەبەدپهيتانى مەبەستەكانى جىنشىنىتى مروف لەسەر زەويدا بەكارى دىنىت و لەئىبن خەلدوون و ئىبن ئەزراقىشەوھە چەند بۆچوونىكى پەيوەندار بەپەيوەندى ئاودانكارى و سىياسەت و دەولەتمان هيتايەوھە، كە وام لئەدەكات لەشيوەكانى ستم كەدەبنە ھۆى داروخانى سىستەمەكانى حوكمرانى تىبگەين، وەك ئەوھى لەسەرەتاي سالى (۲۰۱۱ز) ھوھ بەچاوى خۇمان دەبىينىن.

جەختكردنەوھى قورئانى پىروژىش لەوھى كە ئاودانكارى - وەك ئەنجام و سوودىكى مادىي - لەوانەيە دەروازەيەك بىت بۆ ھەندىك لەو كەسانەى كەخوازيارى ئەو ئەنجامەن. خۆ ئەگەر پوانىنى عەقلى و شىكردنەوھى لۆژىكى دوو دەروازەى باوھەيتان بن لای ھەندىك لەباوھەداران، ئەوا بەلئىنى بەرەكەتەكانى ئاسمان و زەوى بەزۆربوونى سەرچاوەكانى رزق و رۆزى و ئاسانكردنيان، لەوانەيە سەرنجراكىش بن بۆ ھەندىكى تر ھەتا بىنە بازنەى ئىمانەوھە، ئەگەر ھات دلئارام و تەواو دلئابوون ئەنجامىكى دىكەى شىرىنى ئىمان دەبىت لەدل و دەرووندا. ئىمە ئەوھەش دەبىينىن كەقورئانى پىروژ گوتارەكانى بۆ خەلكى جۆراو جۆر دەكات، وەك سۆزو بەزىي و ھۆگرىي پىيان و بەو ئومىدەى كە ھەمووان سوود مەند بن، چونكە لەنئو خەلكىدا دەستەو گروپى وا ھەيە ئەم جۆرە بانگەشەيە لەگوتارەكانىدا دەكات^(۱)، بەمەش ھەندىكيان سوود لەگوتارى عەقلى موحەرەد و ھەردەگرىت، ھەندىكى

(۱) النجار، عبدالمجيد دور الاصلاح العقدي في النهضة الاسلامية، اسلامية المعرفة، ع ۱۹۹۵م،

دیکه ش سوود له‌گوتاری ویژدانی و سۆز وهرده‌گریټ ، هه‌ندیکی تریش له‌گوتاری هه‌سته مادی و سووده کردارییه‌کان وهرده‌گریټ.

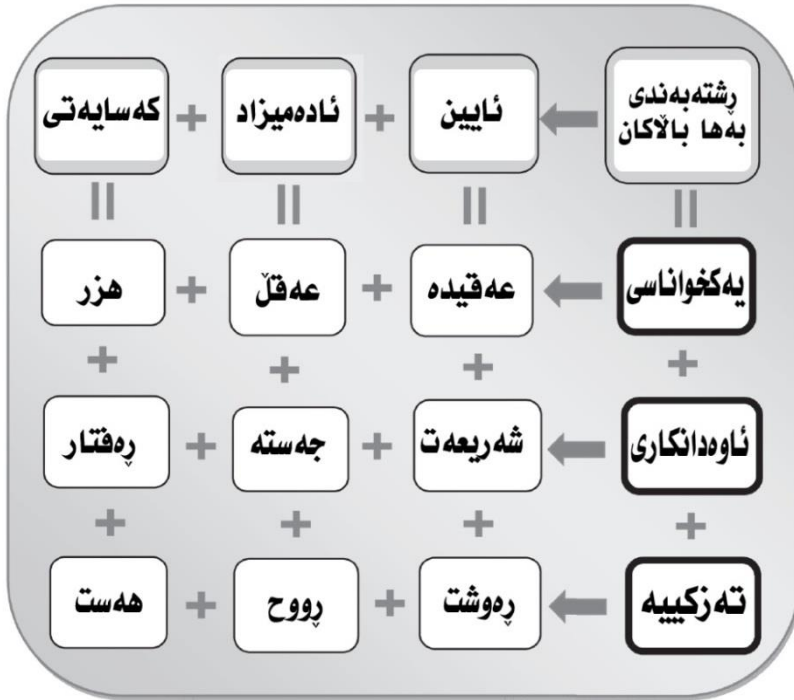
ئاوه‌دانکاری مرویی له‌گه‌ل یه‌کخواناسی و ته‌زکییه‌ی ژیانی مروّف وپاکژکردنه‌وه‌و به‌رزکردنه‌وه‌ی له‌سه‌ر ئاستی تاک و کومه‌ل و نه‌ته‌وه‌کان، ئه‌مانه پیکه‌وه رښته‌به‌ندیکی به‌هایی پیکده‌هینن که‌ئومه‌ته‌که‌مان پیویست پییه‌تی وه‌ک سه‌رچاوه‌یه‌ک بو ته‌واوی به‌ها سه‌ره‌کی و لاوه‌کیه‌کان پشتی پی بیه‌ستی، رامن له‌م رښته‌به‌ندی به‌هاییه‌ پیویستی به‌توژینه‌وه‌و لیکولینه‌وه‌ی زیاتر هه‌یه که‌تیگه‌یشتنمان بو قووتر بکات و له‌ده‌ره‌ینانی ره‌شته‌به‌ندی به‌ها لاوه‌کیه‌کاندا بیخه‌ینه‌ گه‌ر و گواستنه‌وه‌یان له‌بواری بانگه‌شه‌و ئاموژگاریی و زانسته شه‌رعیه‌کانه‌وه‌ بو بواری دامه‌زراندنی زانسته مرویی و کومه‌لایه‌تی و گه‌ردوونییه‌کان و جیبه‌جیکردنی ئه‌و زانستانه له‌گه‌شه‌پیدانی کومه‌لگا موسلمانه‌کاندا، تا ئه‌م کومه‌لگایانه بینه روښنایی رینماییکار بو کومه‌لگاکانی دیکه‌ی جیهان.

لیزه‌دا هینده به‌سه که‌ئاماژه بو ئه‌وه بکه‌ین ئاوه‌دانکاری وه‌ک به‌هایه‌کی بالا به‌شدار ده‌بیټ له‌دیاریکردنی چوارچیوه‌ی سه‌ره‌کی مه‌نه‌جیه‌تی ئیسلام له‌بیرکردنه‌وه و لیکولینه‌وه‌و ره‌فتاردا، له‌سه‌ر ئه‌م بنچینه‌یه‌ش ده‌ره‌ینانی کومه‌لک بنه‌مای تیوری و کرداریی ئاسان ده‌بیټ که‌ده‌بنه رینماییکاری هه‌وله‌کانی عه‌قلی ساغ و دروست له‌جیبه‌جیکردنی ئه‌م مه‌نه‌جیه‌ته‌دا، له‌و بنه‌مایانه‌ش وه‌ک نمونه: بنه‌مای ته‌واوکاری داخواییه‌کانی ژیانی کومه‌لایه‌تی: زانسته‌کانی وه‌حی و زانسته مروییه‌کان و زانسته سروشتیه‌کان و زانسته ته‌کنه‌لوژییه‌کان و بنه‌مای ته‌واوکاری سوودوهرگرتن و گوینگرتن.

کۆتایی

به مجۆره ده ببنین که یه کخواناسی به هایه کی پیوانه کاری بالایه، له بنه ره ته وه تایبه ته به تیروانینی ئیسلامی بۆ خودای به دیه پنه ره و کارری کخهر و بیرو باوه ره مروییه کانی و درئه نجامی ئه و بیرو باوه رانه و لیکه وته کانی شی له فیکری مروّف و ژیانیدا پی ته واو ده بیته، ته زکییه ش به هایه کی پیوانه کاری بالایه و تایبه ته به تیروانینی ئیسلام بۆ مروّفی دروستکراوی جینشین و به هۆیه وه ره فتاری مروّف و هه وله کانی به رزبونه وه ی له پله کانی ته زکییه ی جهسته و عه قل و دلّی له ره فتارو هه لسه که وت و مالّ و مولکی و له رشته به ند و په یوه ندییه کانی ژیانی تاک و کۆمه لگای پی هه لده سه نگینریت و ئاوه دانکاریش به هایه کی پیوانه کاری بالایه و تایبه ته به تیروانینی ئیسلامی بۆ ئه رکی مروّف له وه گه ردوونه ی جینشینه تییدا و به هۆیه وه "به های" ژیانی تاکی مروّف یا خود ته مه نی کۆمه ل یا خود ئومه ت و ته واوی هه ول و ده سته که وته شارستانییه (ئاوه دانکارییه) کانی تاک یا خود کۆمه ل یان ئومه ت ده پیوریت.

تاراده یه کیش قسه کردن سه باره ت به یه کخواناسی و ته زکییه و ئاوه دانکاری به رفر و انتر کراوه، ئه مه ش بۆ جه خترکرنه وه له سه ره چاره سه ری به هایی له قسه کردن له سه ره ئه م سنی به ها قورئانییه مه رکه زییبه هینامان. له گه ل ئه وه شدا ته نها چه ند ئاماژه یه کی سنووردارمان بۆ چاره سه ری بیرو باوه ری "که لامی" له حاله تی یه کخواناسی، یا خود عیرفانی "سو فی" له حاله تی ته زکییه دا، یا خود شارستانی "شارستانیته" له حاله تی ئاوه دانکاریدا هینا. مه به ستمان له م ئاماژه سنووردارانه که مکرنه وه نییه له به های ئه م چاره سه رانه و له پیگه ی گونجاوی هه رییه که یان، به لکو ئیمه چه ندینجار جه ختمان کردو وه ته وه که ئه و سنی به هایه به های بالان، له هه رییه که یان چه ندین به های ناسه ره کی ده بیته وه، که دره وشانه وه ی خویان هه یه له بواره کانی فیزکردن و مه عریفه و لایه نه کانی ره فتار و جیبه جیکردن و گۆره پانه کانی بونیاتنانی ژیان و ریگه کانی په ره پیدانیدا.

جاریکی دیکه ش جهخت ده کهینه وه که ئهم سی به هایه په یوه ندییه کی به تینیان به یه که وه هیه، چونکه یه کخواناسی حه قیقه ته هر مه زنه که ی ئهم بوونه یه، ئهم حه قیقه ته ش به ها که ی له خویه وه وهرده گریت و حه قیقه ته کانی تریش لهم ده که ونه وه. گهر دوونیش هه مووی به فیتره ت ملکه چه بو پیویستی ه کانی یه کخواناسی، ئه گهر مروفت ویستی که له گهل فیتره تی گهر دووندا بگونجیت، ئه وا پیویستی به وه یه خوی پاکژ بکاته وه، دهر وونی بسازینیت، روو بکاته خوی بالاده ست و بیپه رستی، چونکه هر ئه و خوی خه لکه "اله الناس" (یه کخودا په رستی - توحید العبودیه)، هه روه ک چون په روه ردگاری خه لکه "رب الناس" (توحید الربوبیه) و پادشایی خه لکه "ملک الناس" (توحید الحاکمیه)، چونکه ته زکییه بابه ته که ی مروفتی جینشینکراوه، هر ئه ویش بابه تی چاکسازییبه له واقعی مروییدا، به گویره ی ئه و رینماییه ی که خوی به دیهینهر له چاودیری دروستکراوه کانی و به ریوه بردنی کاروباریاندا

رینمایی کردووہ. لہ بہر ئوہ تہ زکیہ ئامانجی ئاودانکاری و ھوکاریشیہ تی و لہ جہرگہی بونیاتی کوہ لایہ تی و ئاودانکاری مروییدایہ.

ئہم سی بہا بالایہ ش پیکہوہ بو روونکردنہوہی مہ بہستی حہق لہ بہ دیہیتان و رشتہ بہندی پیوہرکاری ئو بہ ہایانہی کہ تہ واوی بہا سہرہکی و لاوہکیہکانی لہ ئایینی خوادا لیدہ کہ ویتہوہ مہرجہ عیہ تیکی مہ قاصیدی پیکدہ ہینن، بہ لام ئہم رشتہ بہندہ بہ ہاییہ لہ ہمان کاتدا گوزارشتکارہ لہ حہقیقہ تی کاروبارو رووداوہکان، نہک شتیک بیت لہ دہرہوہیان یاخود سہ پیترا بیت بہ سہریاندا.

لہ جیگاہی کی دیکدا ئوہمان روون کردووہ تہوہ^(۱) کہ چوئن یہ کخواناسی و تہ زکیہ و ئاودانکاری بریتین لہ بہہای مہنہجی بالا و کاری مہنہجی لہم سی ہواردا رینوینی دہکن: بیرکرنہوہو گہران و رہفتار.

گوتوومانہ ئوہی کہ پہیوہندی نیوان بہا بالا (زال) ہکان وکاری مہنہجی ریکدہ خات بریتیہ لہ:

یہ کہم: کارپیکردنی رشتہ بہندی ئہم بہ ہایانہ و ہک بنہمایہ کی گشتی لہ بنہماکانی مہنہجی ئیسلامی وایہ.

دووہم: ئہم بہ ہایانہ پیوہرو ریکخہری زالن بو ہموو بنہما مہنہجیہکانی تر، ئیدی لہ ئاستہ فیکریہ تیوری و بیروباوہریہ گشتیہکانیاندایہ بیت، یاخود لہ ئاستہ زانستیہ ئیجرائیہکانی بیرکردنہوہو لیکولینہوہو رہفتاردا.

سیئہم: ئہم پہیوہندیہ سوودی ہہیہ لہ فراوانکردنی بازنہی کارکردن لہوہی بہ ئہ خلاقیتی مہنہجی زانستی لیکولینہوہو ناسراوہ، پہیوہستکردنیشی بہ ئامانجہکانی مہنہجیہ تی ئیسلامی گشتی و ھوکارہکانیہوہ.

لہ وانہیہ لہ رووہکانی توپژینہوہ سہبارہت بہ بہہا، ریمان بیت لہ بہہای کوٹایی کہ نووسہر یاخود توپژہر لہ کوٹایی لیکولینہوہو کہیدا دہینووسیت، چونکہ ئوہ لہ گرنگترین توخمہکانی دہرئہنجامی کوٹاییہ کہ بہہای زیاتر لہوانی دیکہی پیدہدات، کہ توپژہر کردوونہیہ تہ پیشہکی بو توپژینہوہو نووسینہکانی تری، ئامازہ دہریش دہ بیت بو ئوہ پرسانہی کہ نہ یٹوانیوہ

(۱) ملکواوی، فتحی حسن. منہجیہ التکامل المعرفی، ہیرندن: المعهد العالمی للفکر الاسلامی، ۲۰۱۱م، ص ۲۵۰.

حەقی خۆیان پێ بدات، ئیدی چۆن مرۆف بتوانیت کۆتای بەقسە و لیکۆلینەوهی
 بهینیت لەهەر کاروباریک لەکاروبارەکاندا؟! لەبەر ئەوە پێویست بەدریژە پێدان
 لەو جۆرە توێژینەوهیە دەکات، ئەویش بەروونکردنەوهی چۆنیەتی هینانی ئەو
 بەهایانەی کە لەرشته بەندی ئەم سێ بەها بەلایە دەکەوێتەوهو چۆنیەتی درێژە
 پێدان و پەيوەستی نێوان هەر بەهایەکیان و ئەو بەها لاوەکیانە ی لێی
 دەکەوێتەوه. لەو بابەتەنەشی کە دەکریت بخرینە بەر باس، ئەزموونکردنی تاچەند
 بەها بالاکان لە بەدەمەوه چوونی داخوارییه کانی پیکهینەری بەهایێ هەولەکانی
 هەستانەوهی شارستانی ئیسلامیدا بەسن، هەر وهه خستنه رووی
 بەسبوونیان لەبونیاتانی پیکهینەری بەهایێ پێویست بۆ رێنمونی شارستانی
 مرۆیی هاوچەرخ و رزگارکردنی لەو چاره نووسەیی کە هەر پەشەیه بۆسەریان
 ئەگەر هاتوو ئەم پیکهینەره بەهاییه لەبونیاتی مادی و مەعنه ویدا بوونی نەبوو.
 ماوه تەوه ئەوهی جەخت لەوه بکەینەوه کە لەپێشەکی ئەم کتیبەدا ئاماژەمان
 پێدا کە دەروازە ی توێژینەوه لەرشته بەندی بەها بالاکان بۆ زیاتر خستنه روو
 روونکردنەوه و پێداچوونەوه و تیگەیشتن بەکراوه ی دەمینیتەوه.
 لەوانە وهک پێویستی ئەم جۆرە چاره سازییانە بەدارشتنەوهی هەلوێستە
 کردارییه کان و پێویستی پێشکەشکردنی نمونە ی کرداری، کە ئەرکی
 پەرۆردەیی بەجێ بگهینیت و خزمەت بە مەبەستی فێرکاری بکات.
 بەلکو خوای گەرە توێژەرانیکی برەخسینیت کە هەول بەدن شتیک لەم
 روونکردنەوه تەواو بکەن.
 مەبەستی ئەم رێگایە بۆ خودایە و درود سلاو لەسەر پێغەمبەرمان (درودی
 خوای لەسەر بێ) و لەهاوەلانی هەموویان و سوپاس و ستایش بۆ خودای
 جیهانیان.

سه رچاوه كان

- ١- ابن الأزرق، أبو عبدالله محمد الأندلسي. بدائع السلك في طبائع الملك. دراسة وتحقيق: محمد بن عبد الكريم، تونس: دار العربية للكتاب، (د.ت.).
- ٢- ابن حنبل، أحمد. مسند الإمام أحمد بن حنبل. تحقيق: شعيب الأرنؤوط، ١٩٩٩ م، وعادل مرشد وسعيد اللحام، بيروت: مؤسسة الرسالة، ط ١.
- ٣- ابن خلدون، عبد الرحمن. مقدمة ابن خلدون. تحقيق: علي عبد الواحد وافي، لقاهرة: مكتبة نهضة مصر، (د. ت.).
- ٤- ابن عاشور، محمد الطاهر. التحرير والتنوير. تونس: دار سحنون للنشر والتوزيع، ١٩٩٧ م.
- ٥- ابن عاشور، محمد الطاهر. تفسير التحرير والتنوير. تونس: دار التونسية للنشر، ١٩٨٤ م.
- ٦- ابن قيم الجوزية، محمد بن أبي بكر. مدارج السالكين بين منازل إياك نعبد، وإياك نستعين. بيروت: دار الكتاب اللبناني، ١٩٧٣ م.
- ٧- الأصفهاني، الراغب. معجم ألفاظ القرآن الكريم. تحقيق: إبراهيم شمس الدين، بيروت: دار الكتب العلمية، ١٩٩٧ م.
- ٨- الأصفهاني، الراغب. مفردات ألفاظ القرآن الكريم. تحقيق: صفوان داوودي، دمشق: دار القلم، بيروت: دار الشامية، ٢٠٠٩ م.
- ٩- الإيجي، عضد الدين عبد الرحمن بن أحمد. المواقف في علم الكلام. القاهرة: مكتبة المتنبّي، (د. ت.).
- ١٠- باشا، أحمد فؤاد وآخرون. المنهجية الإسلامية. القاهرة: المعهد العالمي للفكر الإسلامي ودار السلام، ٢٠١٠ م.
- ١١- البخاري، الإمام محمد بن إسماعيل. صحيح البخاري. دمشق: دار ابن كثير، ط ١، ٢٠٠١ م.
- ١٢- البخاري، محمد بن اسماعيل. الجامع الصحيح. بيروت: دار طوق النجاة، ١٤٢٢ هـ، ط ١.
- ١٣- بن أنس، مالك. موطأ الإمام مالك. تحقيق: محمد فؤاد عبد الباقي، القاهرة: مصطفى البابي الحلبي، ١٩٨٥ م.
- ١٤- بن حنبل، الإمام أحمد. مسند أحمد بن حنبل، الرياض: دار الأفكار، ١٩٩٤ م.

- ١٥- بن حنبل، الإمام أحمد. مسند الإمام أحمد بن حنبل. تحقيق: شعيب الأرنؤوط وآخرون، بيروت: مؤسسة الرسالة، ٢٠٠١م.
- ١٦- بن عبد الوهاب، محمد. كتاب التوحيد الذي هو حق الله على العبيد. صححه وقابله على النسخة الخطية ٤٦٥ / ٨٦ بالمكتبة السعودية: كل من عبد العزيز السعيد، وأحمد كحيل، ولييب السعيد، جامعة الإمام محمد بن سعود الإسلامية، (د.ت.).
- ١٧- بن نبي، مالك. شروط النهضة. ترجمة: عبد الصبور شاهين وعمر كامل مسقاوي، دمشق: دار الفكر، ١٩٧٩م.
- ١٨- البنا، حسن. رسالة العقائد. عناية: ماجد الدرويش، طرابلس، لبنان: دار مكتبة الإيمان، ٢٠٠١م.
- ١٩- الدارمي، عبد الله بن عبد الرحمن. مسند الدارمي، المعروف بسنن الدارمي. تحقيق: حسين سليم الداراني، الرياض: دار المغني، ١٤٢٠هـ
- ٢٠- الرازي، فخر الدين. التفسير الكبير. بيروت: دار إحياء التراث العربي، ط ٤، ٢٠٠١م.
- ٢١- الرازي، فخر الدين: "المطالب العالية من العلم الإلهي وهو المسمى في لسان اليونانيين « باثولوجيا » وفي لسان المسلمين « علم الكلام » أو «الإسلامية الفلسفة»، تحقيق: أحمد حجازي السقا، بيروت: دار الكتاب العربي، ط ١، ١٩٨٧ م.
- ٢٢- الطبراني، أبو القاسم سليمان بن أحمد بن أيوب. معجم الطبراني الأوسط. تحقيق: طارق بن عوض الله وعبد المحسن الحسيني، القاهرة: دارالحرمين، ١٤١٥ هـ
- ٢٣- عبده، محمد. رسالة التوحيد. تحقيق: محمد عماره، القاهرة: دار الشروق، ١٩٩٤م.
- ٢٤- العسقلاني، أحمد بن علي بن حجر. فتح الباري شرح صحيح البخاري. القاهرة: دار الريان للتراث، ١٩٨٦ م.
- ٢٥- العقاد، عباس محمود. الله: كتاب في نشأة العقيدة الإلهية. القاهرة: دارالمعارف، ط ٧، (د. ت.).
- ٢٦- الغزالي، أبو حامد. الأربعين في أصول الدين. صححه وخرج أحاديثه: عبد الله عبد الحميد عرواني، دمشق: دار القلم، ٢٠٠٣ م.
- ٢٧- قطب، سيد. في ظلال القرآن. القاهرة: دار الشروق، ١٩٧٩ م. مجلد ٢، ج ٦.
- ٢٨- الماتريدي، أبو منصور محمد بن محمد بن محمود. كتاب التوحيد. تحقيق: بكر طوبال أوغلي، ومحمد أروشي، بيروت: دار صادر، واستانبول: مكتبة الإرشاد، ط ١، ٢٠٠٧ م.

- ٢٩- المحاسبي، أبو عبد الله الحارث بن أسد. الرعاية لحقوق الله. تحقيق: عبدالقادر أحمد عطا، القاهرة: دار الكتب الحديثة، ١٩٧٠ م.
- ٣٠- ملكاوي، فتحي حسن. "التزكية في منظومة القيم الحاكمة"، إسلامية المعرفة، ع ٥٧ ، صيف ٢٠٠٩ م، ص ٥-١٢.
- ٣١- ملكاوي، فتحي حسن. "العمران في منظومة القيم الحاكمة"، إسلامية المعرفة، ع ٥٩ ، خريف ٢٠١٠ م، ص ٥-٢٤.
- ٣٢- ملكاوي، فتحي حسن. " ملحوظات حول الدراسات الخلدونية"، إسلامية المعرفة، ع ٥٠ ، خريف ٢٠٠٧ م، ص ٧-١٥.
- ٣٣- ملكاوي، فتحي حسن. منهجية التكامل المعرفي، هيرندن: المعهد العالمي للفكر الاسلامي، ٢٠١١ م.
- ٣٤- النجار، عبد المجيد. " الإيمان والعمران"، أسلامية المعرفة، ع ٨، أبريل ١٩٩٧ م. ص ٣٩-٨٤.
- ٣٥- النجار، عبد المجيد. " دور الاصلاح العقدي في النهضة الاسلامية"، أسلامية المعرفة، ع ١٩٩٥، م، ص ٥٧-٩٤.
- ٣٦- النجار، عبد المجيد. " الإيمان بالله وأثره في الحياة"، بيروت: دار الغرب الاسلامي، ط ١، ١٩٩٧ م.
- ٣٧- النسابوري، الإمام مسلم بن الحجاج. صحيح مسلم، الرياض: بيت الأفكار الدولية، ١٩٩٨ م.
- ٣٨- النووي، أبو زكريا يحيى بن شرف. شرح النووي على مسلم. دمشق: دارالخير، ١٩٩٦ م.
- ٣٩- النووي، يحيى بن شرف الدين. رياض الصالحين. القاهرة: دار الريان للتراث، ١٩٨٧ م.
- ٤٠- النيسابوري، مسلم بن الحجاج القشيري. صحيح مسلم، الرياض: بيت الأفكار الدولية، ١٩٩٨ م.
- ٤١- النيسابوري، مسلم بن الحجاج. صحيح مسلم. بيروت: دارابن حزم، ط ١، ١٩٩٥ م. وافي، علي عبد الواحد. الاقتصاد السياسي. القاهرة: المطبعة السلفية، ط ٣، ١٩٣٩ م.

سەرچاوه بیانییهکان:

- 1- Moreland, J. P., and William Lane Craig. *Philosophical Foundations for a Christian Worldview*. Downers Grove, Ill.: InterVarsity Press, 2003.
- 2- Schwarz, John. *The Complete Guide to the Christian Faith*. Minneapolis, MN: Bethany House Publishers, 2001.
- 3- al-Faruqi, Ismail R. *Al-Tawhid: Its implications for Thought and Life*. Herndon, VA. IIIT. Fifth printing, 2000.
- 4- Tonybee, Arnold. *A Study of History: The Growths of Civilizations*. New York: Oxford University Press, 1962.